

چمکیگ له‌زیانی

ماموستا سه‌عیدی نوورسی

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamont

حییب محمد سعید

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتاپهائى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

چمکینک له ژبانی
ماموستا سه عیدی نوورسی

* ناوی کتیب: چمکینک له ژبانی ماموستا سعیدی نوورسی.
* دانەر: حبیب محمد سعید.
* چاپی یه کم.
* ۱۴۱۳ ک - ۱۹۹۲ ز.
* مافی چاپ هی دانەر.

چمکیک له ژیانی ماموستا سه عیدی نوورسی

حبیب محمد سعید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نقحاه غفر ذنوبه

پیش کش

پیش کش بیت:

بہو موسلمانہ بہرزانہی کہ لہ سمر
رینبازی قورٹان و سوننت بناغہی نیمان
دائمریژن تائائینہ کہ بیان بگہیدن بہ
مرؤفایہ تیبی و لہ سمرگردانی قیامت
رزگاریان بیت.

بہو مرؤفہ وردانہی کہ بہ راستیبی بہ
شونین رینبازی بہختموہری نادہ میزاددا نہ گہرین
تا دەستیان کہوی و بہ پاکیبی شونینی کہون و
لہ سزای دوزخ رزگار بن..

پیشہ کی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ربّ اوزعني أن أشكر نعمتك التي أنعمت عليّ وعلى والدي وأن أعمل صالحاً
ترضيه وأدخلني برحمتك في عبادك الصالحين﴾ (النمل: ١٩)
﴿ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ..﴾ (البقرة: ٢٨٦)
﴿رب اشرح لي صدري ويسر لي أمري ..﴾ (طه: ٢٥-٢٦)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين محمد وعلى آله وصحبه
أجمعين.

پنم خوشه - به پشتیوانی و کومہ کی خوا - له خزمہت خواناسینکی
هدل کھوتوودا چہند ساتینک ژبان ببہینہ سر..

خواناسینک سمراسہری ژبانی بو خواناسیسی، زانیاری، کارکردن،
چاکہ خوازی، پمروہ ردہی دل، ہول و کوشش بو قیامت، تہرخان کردبی..
خواناسینک له ہمر دل سوزی و راست گوی بو رنگای خوا ناوری بہ لای
ژبانی تایبہ تیبی خودا نہدایبتموہ.

خواناسینک خوشہویستی و خہم خواردن موسلمانان و گروزی نادمی له
قوولایی دلایا جی کردبیتموہ.

خواناسینک نمونہ خاوانی سنگی فراوان و سوز و بہزی و چاوپوشی
بیت، تاقہ جارینک نرای شہر و خراپہ لہوانہ نہکات کہ نہیان ہینشت بہ
درنژایی تہمہنی پشوویک بدات، بی تہوی دژبان بوہستی و پاش قولیان لی
بدات.

خواناسینک ہموو ژبانی تہرخان کردبی بو بہیزکردنی نیمان و
گمشہ کردنی، تا بہ جوانی لہ نووری قورنان تی بگات و کومہ لیک
قیامت و پست پمروہ ردہ بکات..

به‌لی، مرؤفایه‌تیی زور پنیوستی به رینمایی نم جوره پیارانه همه ت
رینگای راسته‌قینه‌ی پیشان بدن و له راستیتی بانگی خوا شاره‌زای بکن.
نه‌کا به هه‌له و ناتمواو لینی تی بگا و ببینه مایه‌ی زیان بوی.

چونکه همموو چمرخینک پنیوستی به تی‌گه‌بشتنی تایبه‌تیی خوی هه‌به له
نیسلام، بویه پیاره گموره‌کانی نیسلام کاریان تی‌گه‌بشتنیک‌ی تازه‌ی نیسلامه
که له‌گه‌ل چمرخه‌که‌یاندا بگوئجی. نمو پیاره گمورانه دهد و ناتموایی نمو
سهرده‌مه نوزانن و بهو پینه‌ده‌رمان بز موسلمانان کان نهنونن.

پینغمبهری خوا ﷺ به‌لینی به موسلمانان داوه که خوی گموره بز همموو
چمرخ و سهرده‌مینک کسان‌ی نهنیری کاروباری نایینه‌که‌ی تازه بکه‌نموه،
کاروباری شینوه‌ی بانگ‌کردن و پنیوستی موسلمانان، نه‌ک تازه‌کردنموه‌ی
نیسلام، چونکه نیسلام نایینی خواجه و کون نایینت. نهنفرموی:

« إن الله یبعث لهذه الامة علی رأس کل مائة سنة من یردد لها امر دینها ». رواه ابو
داود والحاکم وصححه، والبیهقی.

شانازی پینوه نه‌که‌م بز ده‌رخستنی که‌می له ژبانی پر له فمر و بهره‌که‌تی
ماموستا نوورسیی خامه بخمه‌سهر کاغز، به‌لام به‌مپهری شهرمه‌زاری به‌وه
چونکه نه‌ک همر من به‌لکو تا نیستا هیچ نووسرنیک نه‌ی توانیوه به تمواویی
ژبانی روون بکاتموه و مافی تمواوی خوی بداتی.. چونکه به‌راستی نه‌وه‌ی به
وردیی سهرنج بدات تی نه‌گات که ماموستا نوورسی کاروباری نایینی
نیسلامی، بز سهرده‌می خوی، به وته و به کرده‌وه و به په‌یامه‌کانی که له
سهرانسری جیهان‌دا بلاوه‌یان کردوه و له نووری قورناتی پیروز هه‌لی
گوزیون، تازه کردوته‌وه.

نووسهر

سلیمان‌یی

۱۷ی ره‌بعی یه‌که‌می ۱۴۰۹ ک

۲۸ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۸۸ ز

له دایک بوون و پی گه‌یشتنی

[۱] له دایک بوونی:

جیهانی ئیسلامیی له هه‌لوانستینکی پر مه‌ترسییدا بوو: له لایه‌کهوه رۆله‌کانی دو اکموتوو و له لایه‌کیشمه‌ه گورگه هاره‌کان ده‌وریان دابوو، مرۆفه دلسۆزه‌کانیش چاویان بری بووه ناسمان و هاواریان له پمروه‌ردگار نه‌کرد رابهرینکی ده‌ست و دهم پاکیان بۆ پمروه‌رده بکات و به بیرری تیژ و همستی پاکی جیهانی ئیسلامیی له لاقاوی بی‌باوه‌ریی و خوانه‌ناسیی و داو و ته‌له‌که‌ی دوژمنان رزگار کات.

ئوه بوو له دامیننی کینه‌ه گهردن کهشه‌کانی کوردستانی (۱) تورکیادا، که همیشه به به‌فر داپۆشراون و لووتیان له ناسمانی شین گیر کردوو، له‌گه‌ل به‌ره‌به‌یان دا، له ناو بنه‌ماله‌یه‌کی کوردزانی خواناسدا، کۆرپه‌یه‌ک هاته دنیا. له گوندی «نورس» که دی‌هاتینکی به‌خشداریی «ئیسپاریت» ی سهر به قه‌زای «هیزان» ی سهر به پاریزگای «بهدلیس» له سالی (۱۲۹) ک- (۱۸۷۳) ز دا ماموستا «سه‌عیدی نوورسیی» هاته دنیا، واته سی سال پینش خه‌لافه‌تی سولتان عه‌بدو‌لحه‌میدی دووه‌م.

خوای گه‌وره به‌خششی زۆری پی به‌خششی بوو که یه‌کی له‌وانه له دایک و باو‌کینکی زۆر خواناس بوو. باو‌کی، که ناوی «میرزا» بوو و له به‌ر خواناسیی ناو نرا بوو صوفیی میرزا، به کشت‌وکال و ناژه‌لداریی مال و منالی به‌خینو نه‌کرد، نمونه‌یه‌کی به‌رز بوو له خواناسییدا، به راده‌یه‌ک تامی حرامی نه‌کردبوو، وه جگه له حه‌لال هیچی ده‌رخواردی مناله‌کانی نه‌داوه، خاتوو «نووریه» ی دایکیشی نمونه‌ی دایکی ئیمان‌دار و رۆله‌پمروه‌رده‌که‌ر بوو. له به‌نه‌ره‌تا خیزانه‌که‌یان له ویلایه‌تی ئیسپارته‌وه هاتوو، نه‌سه‌بیشی نه‌گه‌رته‌وه سهر ئال‌وبه‌یت، له سهری باو‌کیه‌وه نه‌گاته‌وه به سهردارمان «امام حسه‌ن» و له دایکیشیه‌وه به سهردارمان «امام حوسه‌ین» خوا لینیان رازی بێت.

(۱) به درژیایی سهرده‌می عوسمانیه‌کان ناوچه‌ی کورده‌واریی که له خۆزه‌لانی تورکیادا بوو به «کوردستان» ناو نه‌برا، دوا‌یی له سهرده‌می کۆمارییدا ناوه‌که‌ی گۆڤرا بۆ «ویلایه‌ته‌کانی خۆزه‌لات»!

کۆرپەیی بەختموەر بەرە بەرە گموره ئەبوو و سەرنجی دەورویەری ئەدا..
 ڕەوشتی جوان و ڕینک و پینک لە خیزانی خواناسموه فیز ئەبوو، وەک رەوشتی
 ھەموو مندالینک زۆر ھەزی لە پرسیارکردن بوو بۆ شارەزابوونی ھەر شتی که
 بە جوانیی لینی تی ئەگا، دایک و باوکیشی بە ئارامینکی زۆرەوہ وەلامی
 پرسیارەکانیان ئەداپموه.

ھەر بە مندالیی پینی خوش بوو لە گەڵ پیاواندا دانیشی و گوی لە وت و
 وێژیان بگری^(۲)، بە تاییەتی کۆری خۆیندەوارانی گوندەکەیی که لە شموه دوور
 و درێژەکانی زستاندا لە مانی باوکیا کۆ ئەبوونموه، ھەر بەو منالییە ھەموو
 جاری پرسیارینکی خنجیلانە بە بیریا ئەھات، که دوایی خوی ئەی گێزراپموه و
 ئەوت:

١ جارنکیان لە کاتی مندالیییدا، لە ئەندیشەیی خۆم پرسی:

« کام لەم دوانەت بە لاوہ باشترە: تەمەنیکیی پڕ بەختموەر بیت لە گەڵ
 دەستەلات داریی و خۆشیی دنیا دا بیی بەلام بە نەمان و نەبوون (العدم)
 کۆتایی پی بیت.. یان بەھەمیشەیی بئینیتموه لە گەڵ ژیانینکی ئاسایی
 سەختدا؟ ».

سەیرم کرد ھەز لە دووھەم دەکات و بیزاریی لە یەکەم دەر دەبریی و دەلی:
 « من (نەبوون) م ناوی، بەلکو مانموه دەوی یا لە دۆزەخیشدا بیت! »^(۳).

ھەر بە مندالیی ھەزی لە سەریەزایی و جوامیزیی بوو، بە هیچ شینوہیەک
 چارەیی ستم و زولم و سەرسۆزایی و ژێرچەپۆکیی نەئویست..
 ئەم رەوشتە موسلمانانە رۆژ بە رۆژ تیایدا بەھیز ئەبوو، بە ھۆی ئەو ھیزە
 مەعنەوییەوہ که لە ئیسلامی بی گەردی وەر ئەگرت، تا کہ بوو بە پیاوی ناو
 پیاوان، بەلکو سەمرکردەیی پیاوان، ئەم رەوشتە لە ھەموو ھەلس و کەوتینکیا
 رەنگی ئەداپموه، بە تاییەت کاتی بە یەک گەبشتنی بە کاربەدەست و
 لی پرسیراوان.

(۲) خوا پی داو بوو وا تەمەنی منالیی و یاریی کردن و خۆخافاندنی ئەبوو، راستمۆخو پیاوانە
 بییری ئەکردەوہ، ھەتا ئەو بوو لە تەمەنی منالییدا بڕوانامەیی زانایەتی وەرگرت و ھاوشانیی
 گمورەترین زانای ئەکرد، وەک بلنی کاری زۆر گمورە و گزنگ وا لە ئەستۆیا و دەرنگیەتی تا
 فریای ئەنجام دانی بکویت.. جا چونکە خەم و خەفەتی ھیدایەتی جیھانی ئیسلامیی، بگرە
 مرزقاییەتی بە تینکرا، لە سەر شانی بوو، پینوست بوو بە بی وەستان و بە بی خەریک بوون بە
 کاری دنیاوہ، ھەول بەا، چونکە ھەتا شەبۆلی ئیلحاد زۆر و بە گۆژم ئەبوو، پلەیی ئیمانیی و تی
 گەبشتنی ئەمیش لە زیاد کردنا بوو.

(۳) پەيامی « بەری دەرختی ئیمان » مەسەلەیی ھەشتەم. ل ۸۶-۸۷ چاپی یەکەم.

[۲] پی گهیشتنی:

هر چنده بنه‌ماله‌که‌ی خهریکی کشت وکال بوو، به‌لام ثم به‌ره زانیاری و فیرون روی نا، سهرتا له حوجره‌ی گوندی «داغ» له سهر دهستی ماموستا «موحه‌محمد نه‌فندی» له سالی (۱۸۸۲) دا دهستی دایه وانه‌خویندن و به لای مه‌لا عبدوللای براگوره‌یشیموه له پشوری ههفته‌دا وانه‌ی تری وهر نه‌گرت (۴).

به‌لام له قوتابخانه‌ی ثم دی‌یهدا زور نه‌مایه‌وه به بونه‌ی شهرپی‌فرزشتنی قوتابیه‌کی تمهن گموره‌وه، بویه له دینی «پیرمس» له ژیر چاودیزی ماموستا «نور موحه‌محمد» دا، له سهر وانه‌کانی به‌رده‌وام بوو، دیسان له‌وینیش قوتابی لاسار وازیان لی نه‌هینا بو خوی وانه وهرگری، نه‌وه بوو چوار قوتابی کهوتنه شهرپی‌فرزشتنی و ری‌پی‌گرتنی.. که نه‌میش به ده‌ستیانه‌وه بیزار بوو چووه لای ماموستا «نور موحه‌محمد» و پینی وت:

- ماموستا گیان تکات لی نه‌که‌م بهو چوار قوتابیه بلینی به هر چواربانه‌وه گه‌له‌کومم لی نه‌که‌ن، به‌لام با دوو دوو بین!

ماموستا ثم وته نازیانه‌ی ثم قوتابیه بچکوله‌ی پی خوش بوو، بویه پینی وت:

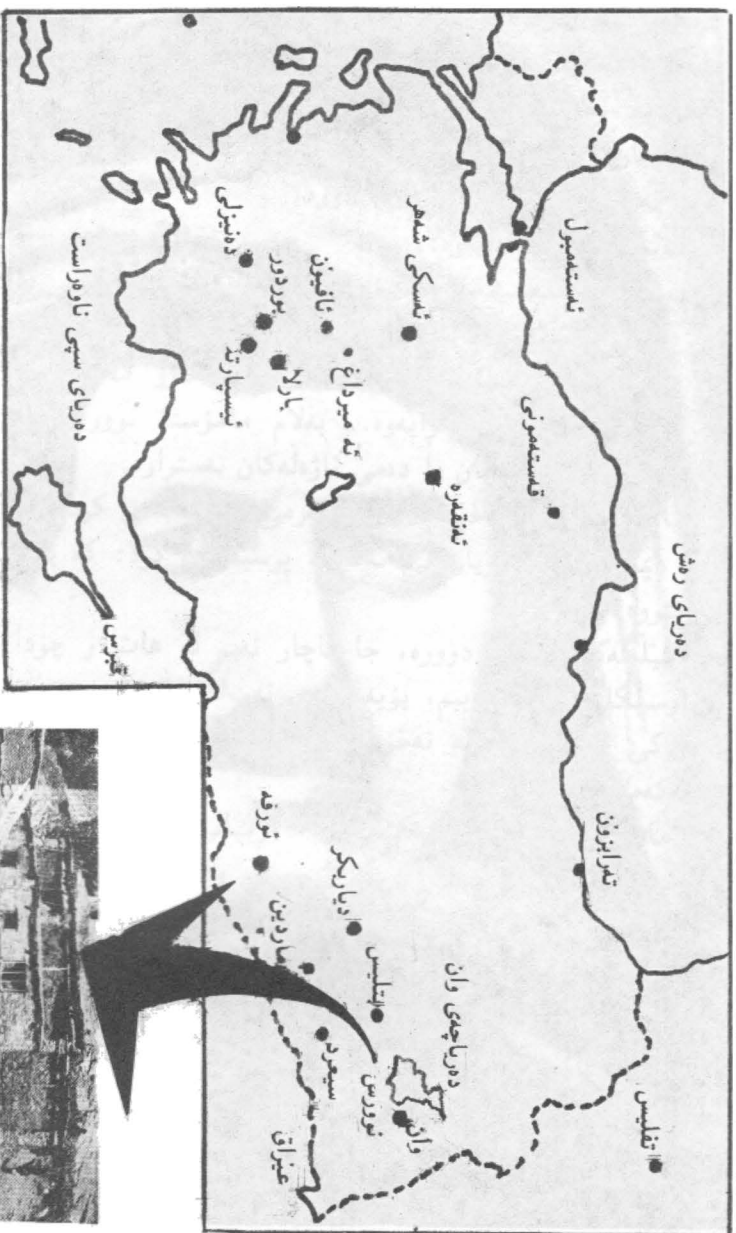
- تو قوتابی خومی! له بهر نه‌مه رینگا ناده‌م کس ریت پی بگری.

نیتر لهو روزه‌وه «سه‌عیده بچکول» ناو‌نرا به «قوتابی ماموستا».

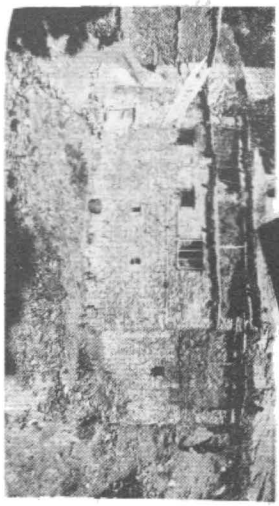
جا هر چنده سه‌عیده بچکول له قوتابخانه‌یهدا زور نه‌مایه‌وه، به‌لام ثم ماوه که‌مه بهس بوو تا سه‌رنجی ماموستا‌که‌ی راکیشی و به‌وپیری ریز و سه‌رسورمانه‌وه سه‌یری بکا، چونکه له راستییدا له ههموو لایه‌نیکه‌وه قوتابیه‌کی ناوازه بوو.. له ره‌وشتیا، له نازایه‌تیا، له زیره‌کیی و زانییندا - بویه ماموستا‌که‌ی بریاری دا سه‌رنک له دایک و باوکی ثم مناله، که له ههموو شتی‌کدا سه‌یر و جیاوازه، بدات و پرساریان لی بکات ثم مناله‌یان چون په‌روه‌رده کردووه و چون به‌م شینویه پینان گه‌یاندووه؟.

ماوه‌ی نیوان قوتابخانه و دینی «نورس» پنیوستیی به شمش حموت سه‌عات رینگا برین بوو به پی و به ناو چیا سه‌خته‌کاندا، به‌لام سه‌عیدی بچوک به راده‌یه‌ک کاری کردبووه سه‌ر دلی ماموستا، بریاری دا ثم ههموو ماندویتییه بخاته بهر خوی و چهند پیاونکی گونده‌که‌ی و، به پی خویان بگه‌یه‌ننه گوندی «نورس».

(۴) صافی میرزا حموت منالی ههمون که نه‌مانن: دریه و خانم و عبدالله و سه‌عید و محمد و عبدالمجید و مرجان.

نخشہ پہ ک دست نیشانی شوشی نو شارانہ نکات کورا لم
 پرترو کورا ناویان پاسکارو هورودها شوشی نو گزندی کورا
 ماموستای بہرز تپایدا لہ دایک برو.

وڻنهي ماموستا «بديع الزمان» له ڪوتايي جهنگي جيهانيي به ڪم ڏا.

گه‌بشته بهره‌وه و مالی صوفی میرزایان دوزیموه. که دایان له ده‌رگا، دایکی سعید هاته ده‌روه و هموآلی دانئ که کاتی ئه‌ویه باوکیشی له کینگمه بگه‌رنته‌وه. دواى ئه‌وه حمسیرنکی له ژئر سینه‌ری دارنکی بهر ماله‌که‌یان‌دا بو میوانه‌کانی راخست. ماموستا پرسیی:

- ئه‌م مناله‌تان چون پی گه‌یان‌دوه؟
دایکی وه‌لامی دایه‌وه:

- کاتی سعید له سکما بوو هیچ کاتیکم به بی ده‌ست‌نوژ به سر به‌ردوه، کاتیکیش هاته دنیاوه به بی ده‌ست‌نوژ شیرم نه‌داوه‌تی.

دواى کهمی صوفی میرزا ده‌رکه‌وت و دوو مانگا و دوو گاجووت له به‌ریه‌وه، به‌ره‌و مال گه‌پایه‌وه.. به‌لام ماموستا نوور موحه‌مد و هاوه‌لانی واقیان وپ ما که دییان وا ده‌می ناژه‌له‌کان به‌ستراوه.

باوکی سعید به‌خیزه‌تینکی گه‌رمی میوانه‌کانی کرد و ئه‌وانیش به دیتنی ئه‌و دیمه‌نه سه‌یره خویان پی نه‌گیرا، پرسیاریان کرد: که بوچ ده‌می ناژه‌له‌کانی به‌ستوه؟ پنی وتن:

کینگه‌که‌م کهمی دووره، جا ناچار ئه‌بم له هات و چودا به لای کینگه‌ی دراوسینکا‌ئا تی‌په‌ر بیم، بویه ده‌می ئه‌م ناژه‌لانه ئه‌بستم تا له گژ و گیا و رووه‌کی ئه‌م کینگانه نه‌خون، چونکه نامه‌وی پاروویدک حه‌رام بینه ماله‌که‌مه‌وه.

ماموستا نوور موحه‌مد و هاورنیانی به‌ چاو و گونی خویان شینه‌ی په‌روه‌ده و پی‌گه‌یان‌دنی سعیدیان بینی و بیست، وه تی گه‌بشتن سعید له نینو ئیمان و په‌وشت‌به‌رزنی و شه‌رمی خوادا گه‌وره بووه، وه دایک و باوکی به‌و پله‌یه خویان له حه‌رام به‌پارین و مل‌که‌چی فه‌رمانی شه‌ریعت بن شایانی ئه‌وه‌ن خویا په‌روه‌دگار رۆله‌ی وا زیره‌ک و په‌وشت‌به‌رزیان پی به‌خشی.

میوانه‌کان ئه‌و شه‌وه‌یان به‌ خوشیی برده سر و بو به‌یانی گه‌رانه‌وه دوا.

یاسای قوتابخانه‌کانی ئه‌و رۆژهی کوردستان به‌م جۆره بوو: که هه‌ر زانایه‌ک به‌روانامه‌ی وه‌رگرتایه‌ مافی نه‌درایی قوتابخانه بکاته‌وه، جا ئه‌وه‌ی که قوتابخانه‌که‌ی دامه‌زراند بوو نه‌گه‌ر ده‌سه‌لانی بوایه‌ ئه‌وا خه‌رجی قوتابیه‌کان له ئه‌ستۆیا ئه‌بوو، نه‌گه‌ر نا به‌ زه‌کات و ده‌ست‌گرویی موسلمانان کاروباری قوتابیان جی به‌جی نه‌کرا. بویه قوتابیانی قوتابخانه ئایینه‌کان به‌ دی‌هاته‌کانا بلاوه‌یان نه‌کرد بو کۆکردنه‌وی زه‌کات و به‌شی خه‌رج و مه‌سه‌ره‌فیان. به‌لام سعیدی به‌جووک و تازه‌پی‌گه‌بشتوو ناماده نه‌بوو زه‌کات و خیر و صه‌ده‌قه وه‌ر

بگری، بویه که هاوه له قوتابیه کانی به دی هاته کانا بلاوه یان کرد بۆ کۆکردنوهی زه کات و صهده قه، ئمو نه چوو له گه لئانا، ئهمه کارنکی جوانی کرده سهر دل و دهروونی دانیشتون و به چاونکی ریزه وه سهیریان نه کرد، له سهر ئه وه له نیوان خویانا هندی پاره یان بۆ کۆ کرده وه و پینشکهشیان کرد، کهچی ئه وهیشی ههر وهرنه گرت، تا ناچار بوون بی دهن به مهلا عمبدوللای برای (۵).

[۳] خهوی پیروژ:

که زستان هات، زستانی به فری زور و سههول بهندان، که بهو بۆنمهوه رینگای نیوان گونده کان نه گیری، سه عیدی قوتایی له مالمه وه لای دایک و باوکی دانیشت. بهلام لهو زستانه دا روودا وینکی گرنگی هاته بهردهم:

خهونکی بینی که تا کۆتایی ژبانی ههر له یادی بوو، له خهویا قیامت به سام و ترس و له ریزه وه هاته کایه وه و هه موو خه لکی کۆ کرانه وه.. ئه مپیش به گهرمی حمزی له دیتنی پینغمه میر بوو ﷺ. بهلام چون نه توانی و له کوی پینی بگا لهم قه له بالغه دا؟! له کاتیکا بیری له وه نه کرده وه و چاوی به ناو خه لکه که دا نه گیرا، بیری چوون بۆ سهر پردی سیرات هات به دلایا. به لئی، بی گومان پینغمه میری به ریز ﷺ له ونه تی نه پیری.. به په له خوی گه یانده پردی سیرات و وه ستا و چاوه روانی نه کرد.. پینغمه میره به ریزه کان - سهلام و رهحمه تی خویان به سهرای بیاری - به لایا تی په ریان کرد و دهستی یه که یه که یانی ماچ کرد، دوا ی ئه وه پینغمه میری به ریز ﷺ هات و سه عیدی بچکۆله ش خوی خست به سهر ههردوو دهستی و ماچی کردن و دوا ی ئه وه داوای «زانستی» لی کرد، پینغمه میرش ﷺ پینی فرموو:

« زانستی قورنانت پینشکهش نه گرتت بهو مه رجهی «سوتال» له هیچ کسینکی ئو مه ته کهم نه کهیت » (۶).

(۵) ئهمه یاسای سه رانسری ژبانی بوو که هیچ دیارییهکی به بی بهرامهیر له کس وه نه گرت.

(۶) وشه ی «سؤال» ی عه ره بی دوو واتای هه به: یه که میان: په رسیار و دووه میان: سواله کردن. مامزستا به دریزایی ته منی ئهم مه رجهی به ههردوو واتاکه ی برده سهر. ئه وه بوو که له گه ل زانایاندا ده که وته گه تبه جوگۆ هه رگیز په رسیاری نه ده کرد به لکو ته نها وه لامی نهوانی ده دایه وه، چونکه ده ترسا مه رجه که ی و دلی نهوانیش بشکینی به په رسیاری وه لامه که ی نهزانن. دیاره به واتای دووه مپیش هیچ شتیکی له سه رانسری ژبایاندا بی بهرامهیر له هیچ کسێ وهرنه گرتوه و به سه ره ریزی ژیاوه.

[۴] وەرگرتتی پروانامهی زانایی:

له سالی (۱۸۸۵ز) دا چوو بز «به‌دلیس» تا له قوتابخانهی ماموستا ئەمین ئەفەندیی بخوینی، لەوینیش زۆر ئەمایوه، چونکه له بهر کهمیی ئەمەنی، ماموستا ئاماده نەبوو خۆی وانەیی پێ بلێ و دایه دەست کەسینکی تر و ئەمە کاری کرده سەر دلی و بەرهو قوتابخانهی «میرحەسەن وه‌لیی» له «موکوس» کەوتە ری. دواي ئەوه بز قوتابخانهی «واسطان» له «گەواش». دواي تاقە مانگیگ له گەل ھاوہ لیکیا، که ناوی مەلا موحد محمد بوو، چوو بز قوتابخانه‌یک له قەزای «با‌یم‌زید» ی پارێزگای ناغری «أرضروم». ئا لەم قوتابخانه‌یدا بوو خویندنی بنه‌ره‌تیی له ژبانی ماموستا نوورسییدا دەستی پێ کرد، چونکه لهوه و پینش جگه له وانەیی «نحو و صرف» هیچی تری نەخویندبوو.

لەم قوتابخانه‌یدا و له ژنر چاودیری ماموستا «موحد محمد جەلالیی» دا، سێ مانگی سەرەمەر و بی‌پشوووی خویندنی به سەر برد و هەموو ئەو پەراوانەیی که لەم جۆره قوتابخانا‌ندا ئەخوینران تەواو کرد. . به مەرجی ئەمەنی له نینوان (۱۲-۱۳) سالییدا بوو. . هەموو رۆژی له گران‌ترین پەراو دوو‌صد لاپه‌ره‌ی ئەخویند و به چاکیی لینی تی‌ئە‌گە‌یشت بی ئەوه‌ی بگە‌رتە‌وه سەر هیچ راقه و پەراو‌زێ‌نک.

به شەو و به رۆژ سەرگەرمی کاره‌که‌ی بوو، به راده‌یک لەم کاتاندا له جیهانی دەر‌وهه دا‌بەر بوو بوو و زۆریه‌ی کاتی - به تابه‌ت به شەوانا - له ئەنیش‌ت گۆری بۆیژی خوا‌دۆ‌ست ئەحمەدی خانیی‌دا (۷) ئە‌برده سەر. هەتا شەونکیان لای ھاو‌ه‌له‌کانی دیار نەبوو، هەموو شونیی به دوا‌یا گە‌ران، دوا‌یی لای گۆ‌ره‌که دۆ‌زیان‌هوه سه‌یریان کرد وا به دیار ر‌ووناکیی مۆ‌مین‌که‌وه ئەخوینتە‌وه.

به تەواو‌کردنی سێ مانگ، زانیاری تەواو کرد و لای ماموستا موحد محمد جەلالیی پروانامه‌ی عالمیی وەر گرت.

ماموستا نوورسیی له سالی ۱۸۸۶ز دا چوو بز به‌دلیس و دوو رۆژ لەوی مایه‌وه و ئاماده‌ی وانە‌کانی ماموستای پینشووی موحد محمد ئەمین ئەفەندیی

(۷) ئەحمەدی خانیی: (۱۶۵۱-۱۷.۶ز) کەلم‌شاعیر و زانا و خواناسی کورده، داستانی (مەم و زین) که بەرزترین و زەق‌ترین بەرهم‌یه‌تی، چۆراوه‌ی تی‌گە‌یشتنی خۆی دەر‌ب‌اره‌ی نایینی ئیسلام و ژبان و میژوو و هەموو کاروبار و جم‌وجوولی سەر‌ده‌می خۆی تیندا تۆمار کرد‌وه. بێ‌جگه له‌وه‌ی که (عم‌قیده‌ی ئیسلامیی) له نامیل‌که‌به‌ک‌دا به شیع‌رنکی ناسک هۆ‌نیوه‌ت‌وه.

نمبو، جا کاتی ماموستا کھی داوای لی کرد جل ویرگی زانایان له بمر بکا،
نم خوی به شیوا نمرانی، بویه وتی:

- من هینستا بالقی نمبووم ماموستا گیان، جا چون بز من دروسته جل ویرگی
ماموستا پهریزه کان له بمر بکم، وه چون نه توانم، که من هینستا منالم، به
دیمنی زانایان خوم دهر خم !؟

دوای نموه چوو بز شاری شیروان بز لای مهلا عبدوللای برای که لموی
خمریکی خونندن بوو. چهند مانگی بوو یه کترین نمبینی بوو، به یه کتر شاد
بوونموه و دوای نموه مهلا عبدوللای لینی پرسیی:

- دوای دوا این بیه که گه بشتنمان « شرح الشمسية » (۸) م تماوا کردووه، نهی
تو نیستا چی نه خوننی؟

- هشتا پراوم خونندووه.

- چی؟

- بهئی، هشتا پراوم خونندووه، چونکه زیاد له پراوه کانی خونندن پراوی
تریشم خونندووه.

- کهواته تا قیبت نه کمموه.

- نامادهم بز تالی کردنموه.. چیت پی خوشه پرسه!

مهلا عبدوللای تا قیبت کردنموه بیه کی وردی ماموستا نورسیی کرد و به
تماواه تیبی سمرسام بوو، نمو برا بچکوله بیهی که هشت مانگ لموه و بمر قوتابی
خوی بوو نیستا زانایه کی بمرزی لی هاتووی تماوا ناگاداری لی دهر چووه. سه بر
لموه دا بوو مهلا عبدوللای داوای لی کرد لممولا کاکای بکا به قوتابی خوی!

ماوه بیهک «مهلا سعید» له گهل مهلا عبدوللای برای مایموه و دوای نموه
چوو بز «سیرد» و چووه قوتابخانه کھی ماموستای بهناوبانگ فتهحوللای
نهغه ندیی. لموی نم پرسیار و وه لامه له نیوانیانا پرووی دا:

- سالی رابوردو پراوی سیووطیبت نه خونند نایا نم سال جامبی
نه خوننی؟ (۹).

- بهئی، تماوم کردووه.

(۸) شرح الشمسية کتیبیکه له «منطق» دا.

(۹) مبعست له (سیوطی) راهی نمو هزار دیره هوزراوه بیهی ریزمانی عمره بیهی که پنی نه لین:
«ألفیه ابن مالک»، وه (جامی) اش پراونکی بهناوبانگی (نحوه). له هندی ناوچدا سیووطی
پیش جامبی ده خونتری.

ماموستا فەتحوولاً ھەر پەراوینکی ھەل ئەدا ماموستا نوورسیی وەلامی ئەدایەو: تەواوم کردوو، بەراوەیەک گومان کەوتە دلی ماموستاکەبەو: کەسی چون ئەتوانی لە ماوەیەکی کەمدا ئەم ھەموو کتیبانە بخوینی؟ بۆیە خۆی پی نەگیرا و بە گالتەو پینی وت:

- پار شینت بوویت، نایا ئینستاش ھەر شینتی؟

ماموستا نوورسیی کە ئەمەیی بیست ، نامادەیی خۆی دەرپرسی بۆ تاقی کردنەو لەو پەراواندا. ئەو بوو بۆ ھیچ پرسیارنکی ماموستاکەیی دانەما و بە جوانیی وەلامی دایەو. ئەویش سەرسام بوو و بە لایەو زۆر سەیر بوو، لە داویدا پینی وت:

- چاکە.. زیرەکییە کەت بی وینە، بەلام با بزاین ھیزی لەبەرکردنت چۆنە؟ نایا ئەتوانی چەند دێرینک لەم پەراوێ دوو جار بخوینیتەو و لەبەریان کەیت؟ پەراوی «مقامات الحیریری» بۆ دێرژ کرد تا بۆ تاقی کردنەو چەند دێرینکی تیا بخوینیتەو.

ماموستا نوورسیی پەراوەیەکی بەک جار خویندەو و سەیری کرد بەسیە بۆ لەبەرکردنی، دیسان ماموستاکەیی سەرسام بوو بەو و وتی:

«کۆبوونەوی زیرەکییەکی بی وینە لەگەڵ ھیزی لەبەرکردنیک بی وینە شتینکی زۆر دەگمەن».

ھەر لەوی دەستی کرد بە خویندنی پەراوی «جمع الجوامع» (١٠) بە رێزەیی کات ژمیرینک یان دوان لە رۆژنکدا بۆ ماوەی ھەفتە بەک. تەنھا ئەم خویندەو بەس بوو بۆ ئەو پەراوەی بە بەکجاری لەبەر کا. کاتی ماموستا فەتحوولاً ئەفەندی ئەمەیی دیی لە سەر بەرگی پەراوەکەیی نووسی:

(لقد جمع في حفظه «جمع الجوامع» جميعه في جمعة)..

ماموستا نوورسیی رۆژ بە رۆژ ناویانگی دەر ئەچوو و لە ھەموو لایەکەو زانایانی لی کۆ ئێبوونەو تا بە پرسیاری جۆراو جۆر و قورس تەنگی پی ھەل چن، کەچی ھەر ھەموویانی ئەبزانند و وەلامی ئەدانەو، تا ئەو بوو ناویان نا «سەعیدی مەشھور».

ناویانگ دەرچوونی ماموستا کاری کردە سەر دلی ھەندی لە قوتابییە ئایینیەکان و پینان ناخۆش بوو وا قوتابییەکی غەریبی منال ئەو ھەموو ناویانگ و رێزەیی لە شارەکەیان ھەبی، بۆیە وستیان نازاری بەدن، بەلام دانیشتوان (١٠) جمع الجوامع: لە نوسولی فیکھەو تاج الدینی سبرکیی شافیعی، کە لە سالی ٧٧١ھ کۆچیدا کۆچی داوی کردوو، دای ناو ئەلین: لە سەد پەراوی نوسولی فیکھ کۆی کردۆتەو، راقە و پەراوی زۆری ھەبە.

نمیان هینشت و به گورجیی هموال گه‌یشته پاریزگاری شار و هینزکی ژاندرمی نارد تا هیچ روو نعدات و مهلا سعیدی بو بانگ کم و نمو قوتابیانمش ناگادار کم له سمر نم کاره ناله‌باریان له شار دهرکرین. به‌لام ماموستا، ماموستایانه، به سمرۆکی ژاندرمی وت:

- نیمه قوتابیین، جاری وا ئه‌بی یه‌کینمان له‌گه‌ل یه‌کینکی ترمانا تینک نه‌چی و دوای ئه‌وه له نیوان خومانا ناشت نه‌بینمه‌وه، له بهر ئه‌وه به گونجاوی نازانم کسی تر له دهره‌وه‌ی رینبازه‌که‌مانه‌وه ده‌ست بخاته کارمانه‌وه. له بهر ئه‌مه به پنیوستی نازانم بیم له گه‌لتانا بو لای پاریزگار و تکاتان لی نه‌کم پنی راگه‌یه‌ن که هه‌له‌که له منه‌وه بوو.

دوای ئه‌وه رزیشته بو شاری «بهدلیس» و له‌ونوه بو شاری «تیللو» که بو ماوه‌یه‌ک له یه‌کی له پهرستگاگاندا نیعتیکافی کرد و له‌وندا له فره‌هنگی «القاموس المحيط»ی فه‌یرووزنابادی تا بابی سین ی له‌بهر کرد. نمو فره‌هنگه پهراونکه پانیی (۱۲) سم و درژی (۲۳) سم و ههر لاپه‌ره‌یه‌کی (۲۴) دیری تیا نووسراوه. ماموستا نزیکه‌ی (۵۹۲) لاپه‌ره‌ی تیا له بهر کرد.

[۵] وت و ویز له‌گه‌ل موصله‌فا پاشا:

ماموستا له پال زهره‌کییدا زور نازا و چاونه‌ترس بووه، گیانی پاله‌وانیتیی له هه‌موو نه‌ندامینکیا دیار بووه. به راده‌یه‌ک نازا بوو کهس نه‌بوو نمو لینی بترسی ههر چه‌نده هینشتا له ته‌مه‌نی لاویدا بوو.

موصله‌فا پاشا سه‌روکی عه‌شه‌ته‌ی «میران»ی ناوچه‌ی جه‌زیره بوو، دانیشته‌وان به ته‌واوه‌تی به ده‌ست زولم و له‌خوبایی بوونیه‌وه گیران خوارد بوو. شه‌ونکیان ماموستا نوورسی له خه‌موا شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی بینی که زوری خوش ئه‌ویست، پنی وت:

- مه‌لا سعید! برۆبو لای موصله‌فا پاشای سه‌روک عه‌شه‌ته‌ی میران و بانگی بکه بو سمر هیدایه‌ت و بو‌وازه‌ینان له زولم و بو‌به‌جی هینانی نوژ، وه نامۆزگاری بکه به فه‌رمان‌دان به چاکه، جا نه‌گهر به گونی نه‌کردی بی‌کوژه.

به‌یانیی زوو ماموستا به‌ره‌و جه‌زیره کهوته ری، که پاشا له‌وی نه‌بوو زانی وا له‌سهر کینلگه‌که‌ی، سه‌رکه‌وته سمر بانه‌که و چوه چاده‌که‌یه‌وه و له‌وی نه‌بوو، که پاشا هاته‌وه دانیشته‌وان هه‌موو به‌رزه‌پن. له به‌ری هه‌لسانه‌وه جگه له ماموستا.. (پاشا) زوری پی ناخوش بوو، که زانی مه‌لا سعیدی مه‌شه‌وره، پرسی:

- بۇچى ھاتوويت؟

- (بە متمانە) ھاتووم تا بانگت بىكەم بۇ سەر ھىدايت.. پىويستە لە سەرت واز لە زولم بىنى و دەست بىكەيت بە نوژ.

سەرسورمان و توورەيى پاشا زياتر بو..
ئەي ئەگەر وام نەکرد؟

- (بە ھەمان دامەزراو بىمە) ئەت كوژم.

بى دەنگىيى بالى كىشا بە سەر دانىشتوانا. زورەيان بە لايەمە مسوگەر بوو تازە گەنجى بەناويانگ تيا چوو. پاشايش فووى تى كرا بوو، ناچار بوو لە چادرکە چوو دەروە و كەمى پياسەي کرد تا توورەيى بەكەي لا چى، دواي ئەو گەرايمە.

دواي پەرسىنەمە لە ھۆي ھاتنى، ئىشارەتى کرد بۇ شمشىزەكەي ماموستا و بە گالتەمە وتى:

- بەم شمشىزە پىسە ئەم كوژى؟

- شمشىز ناھى.. بەلكو دەستە گە ئەھرى..

پاشا خەرىك بوو لە داخا بەتەقى.. چوو دەروە.. تا ئىستا بە خراپە دەستى بۇ ھىچ زانايەك درىژ نەکردبوو، كەچى وا ئەم ماموستا گەنجە خەرىكە ناچارى ئەكا خوينى بىرژى. خوينى چ ماموستايەكەيش؟ ھى سەئىدى مەشھور كە رەنگە زورەيى شونىن كەوتووەكانى خوشيان بوى.

لە دەروەي چادرەكە بىرىكى بۇ ھات و توورەيى بەكەي نىشتەمە، بۇيە ھاتمە ژوور و وتى:

- لە ناوچەي جەزىرەدا زانام ھەن و بەرايەركىنەك لە نىوان ئەوان و تۇدا رىك ئەخەم، جا ئەگەر تەوانىت زال بىت بە سەريانا ھەرچىت پى و تووم ئەي كەم، بەلام ئەگەر ئەمەت نەتەوانى ئەوا ئەت خەمە رووبارەكەمە.

- وەك مەن مافى ئەمە نىە بلىم بە سەر ھەموو زاناياندا زال ئەم، تۇيش مافى ئەمەت نىە مەن بەخەيتە رووبارەكەمە. جا ئەگەر تەوانىم وەلامى ھەموو ئەو زانايانە بەدەمە، مەن داواي ئەمەت لى ئەكەم تەفەنگە ماوزەرەكەتم بەدەيتى، چونكە ئەگەر پارىزگارىي بەلئەكەت نەكەيت. بەو تەفەنگە دەت كوژم.

ھەموان لە كىلگەمە گەرايمە شار و پاشا ناردى بە شونىن زاناياندا تا تامادەي بەرايەكى بن.

پاشا پەلەي بوو ماموستاي گەنج بەمەزى و بەشكى و ئەموسا ئەموش بتوانى تۆلەي لى بسىنى.

ماموستا نورسیی زور ماندوو بوو، بویه داوای کرد شونینکی بز تهرخان کمن بز خموتن، چونکه باکی له تاقی کردنموه نهبوو و پنبوستی به پیاچونموه و خوئاماده کردن نهبوو. بهلام زاناکانی تر دهستیان کرد به پشکنینی پهراو و هملبژاردنی پرسیری قورس. دوای چند سمعاتینک که چاوی کردهوه وتیان: کوژ بمستراوه و زانایان نامادهن و پاشایش چاوهروانه.

سهلامینکی له کوژ کرد و دانیشته. که چایان بز هینرا هیچ زانایهک ناگای له خوی نهبوو تا چایهکهی بخواتموه، خهریکی پشکنینی پهراو و چپه و پرسیر بوون. ماموستا له سمر خوی چایهکهی خوی خواردهوه، وه بز گالتیش چای سیان چوارینکی خواردهوه بی نموهی نموان لمبر سمرقالی به خویان بزنانا.

پاشایش به وردیی ناگای له کوژهکهیهتی، ماموستا دای به گوینانا نم پرسیر ناکا با دل ناسووده بن، بهلکو نم نامادهی وهلام دانموهی پرسیرهکانی نموانه. به همموویانموه نریکهی چل پرسیری قورسیان بز هملبژارد و نمیش به ناسانیی وهلامی دانموه. به رادهبهک هندیکیان نامادهبیان دهر بریی نم وانهیان پی بلیتموه. پاشایش بهلینهکهی خوی برده سمر و تفهنگهکهی پینشکمش کرد و نونژی بهجی هینا و رهفتاری چاک کرد، بهلام نهلین دواپی هملگمراوهتموه.

[۶] نازناوی « بدیع الزمان »:

هینشتا تمهنی ماموستا له شانزه سالیی تی پهپی نه کردبوو .. له سالی ۱۸۸۹ دا چوو بز «ماردین» و له مزگوتی جومعهی شمارهکدا دهستی به وانموتنموه کرد و وهلامی پرسیری موسلمانانی نهدایهوه. هندی نم ناویانگ دهرکردن و نمو ریز و پایهبهرزیهیان پی خوش نهبوو، بویه نادر بهگی والیی شار دژی پر کرا: که نم پیاوه مهترسیی داره و له شمارهکدا ناژاوه بهریا نهکا، نمیش بریاری دا له «ماردین» دووری خاتموه. به بی تاوان ماموستای بهریز همدوو دهستی له لایهن پولیسموه کوژ کرا و بهرهو شاری «بدلیس» بر(۱۱).

(۱۱) به راستیی ژیان بردنه سمر له خزمتهی بیروهستی ماموستادا پره له خیز و بهزهکمت و دلخوشیی دانموه به بونهی نمو لی پراهنهیهوه بز خزمتهی قورثانی پیروز. له کاتی نووسینی نم لاپههیددا زور کهلکم لی وهرگرت، چونکه له زرووفینکی ناهممواردا دهژباین، کچی بمش به حالی خزم سنگفراوانیی و دلخوشیم بز هات، همروهک هیچ شتیک له نارادا نمی. (۱۹ ربیع الاول ۱۴۰۹، ۱۹۸۸/۱/۳)

والیی شاری «بدلیس» نمو کاته عوممر پاشا بوو، که حمزی له زانیاری نهکرد و خاوهنی پراوخانه‌یه‌کی گه‌وره بوو، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کم پایمبرزی ماموستای بز دهرکوت، بزیه به دل خوشی نمویست و به گرمیی داوای لی کرد له ماله‌که‌ی خویا له گه‌لیا ژیان بداته سمر. له سمره‌تله نارازی بوو بچینه پال والیی، به‌لام نمونده‌ی دووباره کرده‌وه ماموستای ناچار کرد ره‌زامه‌ندی بنوینی. بمه ژوورنکی بز ترخان کرد.

ده‌وو له ماموستا کرایمه، ده‌رووی به خیزی لی کرایمه، هه‌لی بز هه‌ل کتوت تا ده‌ست بداته خونندنه‌وه‌ی پراونکی زور و له‌بمرکردنی هه‌ندیکیان. هه‌روه‌ها ده‌ستی دایه خونندنه‌وه‌ی چند پراونک له باره‌ی «علم الکلام ومنطق ونحو وتفسیر وحديث وفقه» وه پتر له هه‌شتا له که‌له پراوه زانستییه ئیسلامیه‌کانی له‌بمر کرد.

لم شاره‌دا هه‌موو رژی خه‌ریکی پیاچونه‌وه‌ی نمو پراوانه بوو که له بمری کردبوون، سی مانگ جاری پیاچونه‌وه‌یه‌کی هه‌موویانی تمواو نه‌کرد. هه‌ر لم شاره‌دا دوا وانهی ئایینی له ماموستای بمریز (موحه‌محمد که‌فره‌وییه‌وه) وه‌رگرت.

له سالی ۱۸۹۴ دا (حسن پاشا) والیی «وان» داوای لی کرد بچینه پالی و له لای بچینه‌مه، نمو بوو رژیست، دوا‌ی نمویش له مالی (طاهر پاشا) دا. له‌وی له قوتابخانه‌ی «خورخو» دا نزیکه‌ی بیست سال ده‌رسی وتمه، لم ماوه‌دا زانای زور له ژیر ده‌ستی پی گه‌ین. به‌ینا و به‌ینیش نه‌چوو بز ناوچه‌کانی ده‌ور و بمر دانیش‌توانی لادی‌کانی ناموزگاری نه‌کرد، وه خوی گه‌وره هه‌لی بز رنک خست تا هه‌ندی ماموستای زانسته تازه‌کان وه‌ک جوگرافیا و کیمیا و نه‌وانی تر بچینی، کاتی ماموستا ویستی گه‌ت‌وگزیان له گه‌لا بکا هه‌ستی به کم‌توانایی خوی کرد، چونکه نه‌شاره‌زای نمو جوره زانسته‌بوو و بزیه دهرکوت که «علم الکلام» ی کوزن بز نمو چه‌رخه ده‌ست نادات.

نمه پالی پینه نا تا نموپه‌ری هه‌ول بدا بز فیزیوون و وه‌رگرتیان. به ماوه‌یه‌کی کم شاره‌زای بیرکاری و گه‌ردوون‌ناسیی و کیمیا و فیزی و جیولوجیا و فه‌لسفه و میژوو و جوگرافیا بوو، به راده‌یه‌ک بتوانی پسپوران بمرزنی و له سمر نمو بابه‌تانه پراو بنوسیت.

جا هه‌روه‌ک له زانسته شرعییه‌کاندا ناویانگی زیره‌کیی و لی‌هاتی ده‌رچوو بوو، له زانسته‌کانی تریشدا به هه‌مان شینه ، تا نمو بوو نازناوی هه‌ل‌کوتوو زه‌مانه «بدیع الزمان» ی لی نرا.

زانکۆی زههرا

[١] ههوالی دل ته زین:

له کاتیکا مامۆستا نوورسیی له شاری «وان» دا سەرگه رمی کاری سهرشانی بوو له نامۆگاریی موسلمانان و وانهوتنهوه، رۆژنامهکان ههوالینکی سهیریان بلاو کردهوه، ههوالی «گلا دستۆن» ی وهزیری ئینگلیز که له «ئهنجومه نی گشتیی بمریتانیی» دا رووی کردبووه ئهنامهکانی ئهنجومه ن و دانه بهک له قورئانی پیروزی بهرز کردبووه و وتبووی:

« ههتا ئهم قورئانه به دهست موسلمانهکانهوه بیهت ئیمه ناتوانین حوکم رانییان بکهین، له بهر ئهوه چارمان نیه ئه بهی ئه هیلین و له ناوی بهرین یا په یوه ندی موسلمانهکانی پنهو بهرین ».

ئهم ههواله کارینکی زۆری کرده سهر دلی مامۆستا نوورسیی، کافران چاویان قورئانی پیروزی نابینی.. قورئانی پیروزی به چقلی چاویان ئهزانن.. داماون وا بهر ئه که نهوه.. نیازینکی خراپیان ههیه.. بی باوه ران زۆر زیانه خۆن.. تی نه گه یشتوون.. خۆشیان و کهسانی تریش ئه خه نه ناو لیتهی نه گه ته یهوه.. ئاسایش و حهسانهوه له زه ویدا هه ل ئه گرن.. وا ئهزانن وا چاکه.. به وینه ی شه مشه مه کۆنره توانای رۆژی روه ناکییان نیه و ژبانی تاریکه شه مو به ژبان ئهزانن.

مامۆستا تی گه یشت کافران لی براون به ههول و کۆششینی بی و چانهوه دژی رینهازی قورئان بجوولینهوه..

کافران رۆژبانه و وان له پینش کهوتنا و له پهری ده سه لات دا هه ره شه له ئایینی موسلمانهکان ئه کهن، که چی موسلمانان له نه خۆنده واری و دو اکه وتووی خویانا ئه تلینهوه، ده وله ته که شیان له ئاخ و ئۆخری ته مه نیا بوو چونکه کۆمه له که یان توانای هه ل سووراندنی کارو یاری نه بوو، بۆیه مامۆستا که سه رنجی ئهم بارودۆخهی دا بینه ی موسلمانهکان زۆر بی که سن و کافرانیش ده م سوورن، له دلی خۆی دا بریاری دا هه موو ژبانی بۆ ده رخستنی گه ره بی قورئان ته رخان بکا و به یه لگهی زانسته یانه ی ده م کۆت که ری چه رخی تازه بی سه لینه ی فه رمایه شی خواجه و موسلمانان بانگ کاته وه بۆ سه ری و، بی سه لینه ی قورئان خۆرینکی مه عنه مو یه و هه رگیز کلپه ی کز نابیهت و که سیش

ناتوانی بی‌کوشی و بی‌تلاش:

«لأبرهنن للعالم بأن القرآن شمس معنویة لایخبو سناها ولا یمكن إطفاء نورها» .
بۇ ئەمە بېرىرى دا ھەولۇ دامەززاندىنى زانكۆزىھى ئىسلامىيە لە خۆرھەلاتى ئەنادۇلدا (واتە لە ناوچەى كوردستاندا) بىدا، بە ناوى قوتابخانەى «زھراء» لە شىوہى زانكۆزى ئەزھەر و دوو لىقى ھەبى، يەكى لە «بەدلىس» و يەكى لە «دىارىدەر» بۇ خزمەتى قورئان و شان بە شانى زانستە ئىسلامىيەكان زانستە تازەكانىش بخونىرنىن ، چونكە پىنوسستە موسلمانان لە دواكوتن و نەخونىندەوارىي رىزگار بىكرىن.

بۇ ئەمە لە سالى ۱۸۹۶ز دا خۇي پىنچايەوہ و بەرەو شارى «ئەستەمبەول» كوتە رى، تا گەلالەى كارەكەى بخاتە بەرچاوى كارىدەستان. ماوہى سال و نىونىك لە مالى دوستىكىا مايەوہ و خەرىكى ھەول و كۆشش بوو تا بەشكوم دانى پىا بىرى كەچى بى ھوودە بوو و بە دەستى خالىي گەرايەوہ بۇ «وان» .
مامۇستا ئاگاي لە بى شوانىي و بى تاگايى موسلمانەكان بوو، بۇيە بە غىرەتى ئىمان دارىنك كە خوا ئامادەى كرد بى بۇ ئەو ھەلۇنستە پى مەترسىيە، قولى لى ھەل مالى، تا بەرىستى ئەو لافاوہ پى مەترسىيە بكات كەوا خەرىكە ئىمان و ئىسلام بە جارى رىشەكەن كات.

بە نىياز و مەبەستى پىاوينكى شان ھەل گرتوو بىرى لە كارەكەى ئەكردەوہ . بەلام خواي گەورە بۇي رىنك نەخست.

بۇي رىنك نەخست چونكە بەندەى ئىمان دارى بە چاكىي ئەناسى و بە مەبەستى دلى تاگادارە .

لەوہ نەچى خواي گەورە نەى وىستىبى مامۇستا بەو كارەوہ خەرىك بى، تا ئامادەى كا بۇ كارى گەورە تر.. ئەو قوتابخانەيە لەوانەيە ببوايە بە بەرىستىكى بىچكۆلە بۇ ناوچەيەك، بەلام جىھانى ئىسلامىي كەوتبەوہ ژىر شالونكى فىكرىي كافران و بىروباوہرى خواناسىي خەرىك بوو لە ناو گۆمى ئىلحاددا نوقوم ببىنت.

بۇيە خواي گەورە بۇ ئەم ھەلۇنستە گران و پىرەترسىيەى ئامادە ئەكرد، ئەو كارە بىچكۆلەيەى بۇ رىنك نەخست، ھەر چەندە مامۇستا خەم و خەفەتىنكى زۆرى ئەخوارد كە رىنك نەئەكەوت و، ھەر چەندە زۆر و زەبەندە پارابىنتەوہ لە خوا تا رىنكى خا، ئەوہى بۇ رىنك نەخست تا لەوہ چاك ترى بۇ رىنك خا، تا دەرمانى تەواوى نەخوشىيەكەى پى بسپىرى. تا بەرە بەرە رۇح و گىانى ئامادە كا پەيامەكانى نوور بنووسىنت.

بەندە تەنھا مەبەستى بەرز و پاكى لە سەرە، ئىتر پەروەردگارى مېرەبان

خوی نمخشی تهاوی پی نمبختی و خوی چاکه دینتته پی. نوه بوو له جیاتی زانکویه کهندهها زانکوی پی بهختی که بریتی بوو له په یامهکان و قوتابیانی نور.

[۲] وهلامی هموو پرسپاری:

له سالی ۱۹۰۷ز دا جاریکی تر گهرايموه «نستمبول» له توتیلی شهکرچی و له ناوچهی «فاتح» (که به بونهی مزگوته بهناویانگه کهی سرکردهی موسلمان و رزگارکری «قسطنطینی» له دهستی رومهکان، سولتان «محمد فاتح» هه ناو نراوه)، دانیشته که شونئی زوری له ته دیب و روشن بیرانی وینهی بوژ «محمد عاکف» بوو (۱).

لهو کاتدا له سر دهرگای ژورره کهی تابلویه کی ههلا واسیی بوو و تیایا نووسی بوو:

«لیره دا وهلامی هموو پرسپاری ندریتته و هموو گبروگرتبکیش چاره سر نه کړی پی پرسپار کردن له هیچ کسینک» (۲). هه چنده ماموستا ناویانگی ده رچوو بوو، بهلام نم نووسینه زیاتر سهیر بوو و سه رنجی خه لکی زور را نه کیشا. حسن فهمی باش توغلو (۳) له بیره وه ریه کانییدا ده رباره ی نم باسه نه گپرتتهوه:

«کاتی گه غچیک به ناوی «بدیع الزمان» هاته نستمبوله وه من له قوتابخانهی «فاتح» نم خونند. بیستم له سر دهرگای ژورره کهی تابلویه کی ههلا واسیوه تیایا نه لی:

لیره هموو گری یهک نه کړیتتهوه و وهلامی هموو پرسپارینک ندریتتهوه، بهلام پرسپار له کس ناکات..

وا هات به بیرما خاوهنی داوای وا نه بی شینت بیت، بهلام ستایشی «بدیع

(۱) شاعیرینکی مهنی موسلمانی تورکیایه، سه نووسری گو فاری «الصراط المستقیم» و «سبیل الرشاد» بووه، ههلا بژیرا بژ نوینتری په رلمان له نه نقره. که یاسای جل ویرگ له سالی ۱۹۲۵ دا له تورکیا شهبه له سرکردنی فمز کرد، پنی نارازی بوو و چوو بژ مبصر و لهوی خه ریکی وانوتتهوه بوو له زانکوی قاهره. که نمخشی زوری بژ هینا گهرايموه تورکیا و له کوتایی سالی ۱۹۳۶ دا کوچی دوابی کرد.

(۲) ماموستا به درژیایی تمه نی کس نهی بینوه پرسپار له کس بکا، به بونهی نهو خه وه که له منالییا دی بووی و له پشموه باس کرا.

(۳) له مودوا بژه نندام له دهستهی رازیوکاری کاروباری نایینی که هاویرا بهری وه زاره تی نهواقه له ولاته عمره بییه کاندا.

الزمان» له لایهن ههمووانموه له قوتابیان و زانایان، ئەوانەیی که سەریان لی دا بوو، کاری کرده سەر دەروونم تا حەز بکەم سەرنیکی لی بدهم، جا بپریم دا قورس ترین و وردترین پرسیاری بۆ هەل بژێرم تالینی بپرسم. ئەو کاتە من بە یەکی له قوتابییه پێش کەوتوووەکانی قوتابخانە ئەزمیرام.

له ئەنجامدا - ئینوارەیهکیان لەو پەراوانەدا که باسی «عقاند» ئەکەن، هەندێ باسی گران و قورسم هەل بژارد که مەگەر وەلامیان بە چەندان بەرگی گەورە گەورە بدریتەوه.

بۆ رۆژی داهاوو سەرم لی دا و پرسیارەکانم ئاراستەیی کرد، بەراستی وەلامەکانی سەیر و بەبرشت (خارق) و سەرسوڕهینەر بوون، وەها وەلامی دامووه هەروەک دوتنی له گەملا بووی و سەیری پەراوەکانی کردی، بەمە دلم پڕ بوو له دنیایی و متمانه که ئەم زانستەیی، بە دەست خستەن نیه - وەک زانستەکەیی نیه - بەلکو بەخششینیکی خوییه».

زانایەکی تر که ناوی «حسن أفندی» بوو و تەمەنی له وانهوتنەوهدا بە سەر برد بوو و جگه له تاقە رۆژنیک له وانهوتنەوه دوا نەکەوتبوو، که ئەموش رۆژی سەردانی له مامۆستا نوورسیی بوو سەری له مامۆستا دا، بۆ رۆژی دووم که گەرایموه قوتابخانە به قوتابیەکانی وت:

« له وینەیم هەرگیز نەدیوه، بەکینکه لەو مرۆفانەیی دەگەمن، له وینەیی ئەو هەرگیز نایەت..».

[۳] خەلاتی سولتانی:

مامۆستا نوورسیی به بیری تیزی سەرنجی رۆژگاری ئەدا، وە به فەراسەتی ئیماندار تی گەیی، وا زەنگی مەترسیی لی ئەدری.. ئەوروپای خوانەناس به لەخۆبایی بوونیکموه خەریکی هەل لۆوشینی خۆرەهلاتە، به تاییهتیی خۆرەهلاتی ئیسلامیی. ئەمرو دەستی وا له کارا و دەسەلاتینیکی زۆری هەیه، پنیوسته موسلمانانیش نەخشەیهک بۆ دواڕۆژ، بکیشن، تا دەسەلاتی پنیوست پەیدا بکەن و بتوانن له جیهانی ئەمرودا پارێزگاریی بوونی خۆیان بکەن و خۆیان له توانموه و تیاچوون دەریاز بکەن.

بۆ ئەمە له «ئەستەمبول» پینشیاریکی پینشکەش به سولتان عبدولحمید کرد که تیايا داوای کردنموه قوتابخانەیی ئەکرد له کوردستاندا، تا شان به شانی زانستە تاییهکان زانستە تازەکان - وینەیی بیکاریی و فیزیای و کیمیا.. هتد - بخوینن، چونکه ئەو ناوچەیه به تاییهتیی و سەرانسەری جیهانی

ئىسلامىي بەگشتىيى، ھەژارىيى و نەزائىيى بالى رەشى بە سەريا كىشاوہ. مامۇستا ويستى سەر لە سولتان بدا كەچى ماوہى نەدرا و ناچار چاوى بە نونىنەرەكەي كەوت و دەستى كرد بە رەخنەگرتن لە زولم و زورى كاربەدەست و دەست و پىنوەندەكانى كۆشكى سولتان «كۆشكى يەلدز»^(٤). بەمە دەست و پىنوەند رقيان لى ھەل گرت و دايان بە دادگايدەكى سەريازىيى.

لە دادگا پىاوانە قسەي كرد، بارودۆخى خستە بەر چاوى، سەروكى دادگا ھىچى بۇ نەمايەوہ جگە لەوہى بى داتە دەست لىژنەيەكى نوژدارىيى نەوہكو شىت بىت. لىژنەكە برىتتىيى بوو لە نوژدارىكى توركىيى و يەكى ئەرمەنىيى و يەكى رۆمىيى و دوانى جوولەكە. بېريان دەرکرد مامۇستا بخرىتە خستەخانەي «طوب طاش»ى شىتانەوہ.

لە خستەخانە نوژدارىك ھاتە سەرى بۇ تاقي كردنەوہى، خىرا مامۇستا دەستى كرد بە وتووئز لە گەليا و بە شىنوەيەكى ناوازە دلئى نوژدارى راکىشاو. ئەويش ناچار ئەمەي لە سەر راپۇرتەكەي نووسىي:

« ئەگەر ئەوئەندەي گەردىلەيەك شىتتىيى بە لاي «بديع الزمان»وہ ھەبى، ماناي وايە لە ھەموو سەرزەوييدا تاقە ژىرىك نىيە .»

بەمە لەم تۆمەتە رزگارى بوو و ناردىان بۇ لاي وەزىرى ناوخو و وەزىر بەخىراتنى لى كرد و ئەم وتووئزە لە نىوانياندا پرووى دا:

- سولتان سەلامت لى ئەكا لەگەل ھەزار قورش مووچە، كاتى ئەگەرئىتەوہ بۇ ناوچەكەت مووچەكەت ئەبىت بە سىي لىرە، ھەروہا ھەشتا لىرەي خەلاتى سولتانىيى بۇ ناردووى.

- ھەرگىز داواكارى مووچە نەبووم، وەرىشى ناگرم ئەگەرچى ھەزار لىرەش بىت، چونكە من بۇ مەبەستى كەسىي خۆم نەھاتووم، بەلكو بۇ بەرژەوہندىيى ناوچەكە ھاتووم. ئەوہى ئىوہ بۆمى ئەگرن تەنھا بەرتىلى بى دەنگ بوونە.

- تۆ بەمە خەلاتى سولتانىيى ئەگەرئىتەوہ و خەلاتىشى گىرانەوہى بۇ نىيە. - من ئەي گىرەمەوہ، تا سولتان زىز بىي و بانگم بكا و ئەو كاتە ھەلم دەست ئەكەوى بۇ وتنى راستىيى بە لايەوہ.

- سەرەنجام خۆش نابىت. - ئەگەر سەرەنجامەكەي خستەنمە ناو دەريا بىت، ئەوا دەرياكە بۆم ئەبىتە

(٤) مامۇستا سولتانى زور خۆش ئەويست، چونكە بە خواناس و وەلىيى ئەزانى و بە خەلىفەي مۇسلمانانى ئەزمارد، وە ناوى نابوو «السلطان المظلوم - سولتانى ستم لى كراو»، ستم لى كراو چ لە لايم دەست و پىنوەندەوہ و چ لە لايم دوژمنانەوہ.

گۆزینکی فراوان و، ئەگەر بدرێم لە سی‌دەر، ئەوا لە ویژدانی نەتووە کەمدا نەزیم. بشاران کاتی هاتوومەتە ئەستەمبول گیانم خستۆتە سەر لە پی دەستم، جا هەرچیتان پی خوشە، پینم بکەن. من ئەزانم چی ئەلیم، چونکە ئەمەوی هەمەلاتیانم ناگادار کەمەو، ئەمەش بۆ خزمەتی ئەو دەولەتە کە وام لە سایەیا، ئەک لە پێشوی بەدەست‌هینانی مووچەدا، داوی ئەو، ئەو خزمەتی کەسی وەکو من بێتوانی لە کات ئەو یە نامۆزگاری پینشکەش بە نەتووە و بە دەولەت بکا، وە ئەم نامۆزگارییە نرخی نایبەت ئەگەر کاریگەری نەبێت، کاریگەری چاکیشی نایبەت ئەگەر کاتی کە بە دڵسۆزی بەجی بەینرنت و خلتە تەماعی تیا نەبێت، وە ئەمەش نایبەت ئەگەر کاتی کە بە پی بەرامبەر بێت و دوور بێت لە کەلکی کەسییەو، لە بەر ئەو دەپی چاوم لی پپۆشری کاتی ئەم مووچە بە وەر ناگرم.

- گەلە کیشانت بۆ بلاوکردنەوی زانستەکان لە ناوچە کەتدا نیستا و لە ژیر لی کۆلینەوی ئەنجومەنی وەزیران دا.

- کەواتە بۆچ بلاوکردنەوی زانستەکان داو خرا و لە کاری مووچە کەدا پەلە کرا ؟ وە لە سەر چ بناغە یە ک ئەمە بەجی هینرا ؟ وە بۆچی کەلکی کەسیی من پینش کەلکی گشتیی ئەمەن ؟

ئەم جەرەش مامۆستایان جواب کرد، ئەمەش هەر ویستی خوا بوو تا بە پەرۆ پینە خەریکی خزمەتی ئیسلام نەبێت، بەلکو با دەست لە هەموو لایدینیک بشوات و بە جوانیی بارودخی موسلمانانی بۆ دەرکەوی و بە پاکیی ناوڕ بە لای نووری قورئانا بداتەو و خزمەتی راستەقینە بکات!

لەم کاتەدا موفتیی میصر مامۆستا بوخەیتی موطیعیی کە زانایەکی ناسراو بوو، سەری لە «ئەستەمبول» دا، داوای لی کرا بەرامبەرکی لە گەل «بیدیە الزمان» دا بکا بەشکوم بی بەزینی. پۆزنیکیان یەکیان گرت و موفتیی لە بەر دەم کۆمەلی زانادا ئەم پرسیارە ی ئاراستە ی مامۆستا نوورسیی کرد:

- لە بارە ی ئەو سەریستییەو کە لە دەولەتی عوثمایییدا هیدە و لە بارە ی شارستانیەتی ئەوروپاوە چی ئەلنی ؟ و رات دەر یارەیان چیە ؟

- دەولەتی عوثماییی نیستا ئاوسە بە ئەوروپاوە و پۆزی ئەپی دەولەتینکی وەک ئەوی بی، ئەوروپاش ئاوسە بە ئیسلامەو و پۆزی ئەپی لپی بی.

موفتیی ئەم وەلامە ی زور بە دل بوو وتی:

- وام لە گەل ئەو رایەدا کە وتی، چونکە منیش هەمان قەناعەتەم هیدە و، بەرامبەرکی لە گەل گەنجی وادا ناگری، چونکە ئەم وەلامە کورت و کاریگەرە تایبەتە بە «بیدیە الزمان» وە.

رووداوی سییویهکی مارت (۱)

[۱] بهیهک گهیشتن:

ماموستا تی گهیشت سولتان عبدولحمید به تنیایه و دست و پیونده تنها بز خواردن و راپواردن دهوریان لی داوه، بز نهمه ویستی له نزیکوه له بیروهستی کومهلهی «اتحاد و ترقی» تی بگا، نموه بوو سهرنکی له شاری سلانیک دا تا گهوره پیوانیان بدوینی، له بمر نموهی نهمیش داوای سهریستی و شوورای نیسلامی ده کرد بهخیرهاتیان لی کرد، بهلام نهیان توانی کهلک و کومهکی لی وهر بگرن چونکه هستی کرد کارنکی نیسلامیان به دهستمه نیه، بویه پینی وتن: «به راستی دهست درنیزیتان کردوته سمر نایین و پشتتان له شریعت هل کردوه».

هر لهوی سهرزکی محفلهلی ماسونیی و نهندامی نهنجومهنی نوینهرانی عوثمایی «عمانریل کاراسو» (۲) داوای چاوی کومتینکی نورسیی کرد تا بهشکوم کار بکاته سهری.

چاوی کومتن پرووی دا و به پهله خزی دامالیی و چووه دهروه و نهیوت:
نم پیاوه سهیره، خهریک بوو به هیزی وتهکانی بمخاته ناو نیسلاموه.

[۲] سهریهستی:

لهو سهردهمدا دهنگ و باسی «سهریستی» کومتیوه سهر زمانی خهلکیی. نموه بوو دهولتهی عوثماییش له ۱۹۰۸/۷/۲۳ از دا برپاری له سهر دهستور و ههل بژاردنی نهنجومهنی نوینهران دا، ماموستا سهعیدیش دهستی دایه وتاردان و نووسیین له رزؤنامهکاندا که موسلمانان خراب له سهریستی نهگن و، ناگاداری کردن که چند دهستیگی گلاو هن و ههول نهدهن نم برپاره به دژایهتی نیسلام تمواو بیت، پینی وتن:

« رؤلّهکانی نیستمانهکم، به لاری تفسیری سهریستی مهگن تا له

(۱) رووداوی سییویهکی مارتی سالی ۱۳۲۵ی رومیی دهکاته سیانزهی نیسانی سالی ۱۹۰۸ی ز. نم رووداره له میزودا بوو بهرواره رومییه بهناویانگه، بویه وا ناومان نا، بهلام به میزوی زایینی باسی دهکین.

(۲) کاراسو: یهکم صهیزیهک بوو ههولی رووخاندنی دهولتهی عوثمایی دا و هر نموش بوو فرمانی لابردهی سولتان عبدولحمیدی دایه دهستی به ناوی خهلکییهوه، سولتانیش زوری پی ناخوش بوو جوولهکهیهکی ماسونیی له کاری وادا دهستی پروا و میلهتهی دامویش وا بزانی سهریستی دهست دهکوی. نهمروش هر دهلیی دونییه.

دستان دهر نچې، نوکړی بڼگن مخنه قالی برسکداره و له زهرهکې دهرخوارمان بدن، سرپستی ناپته دی و گشه ناکات به جی بجی گردنی نحمکامی شریعت و پاریزگاری رهوشتهکانی نهیت .»
 نموه بوو له ۱۹۰۹/۴/۵ دا کوملی «اتحاد محمدي» له «نستمبول» دروست بوو و له کزیونهوهیهکی گموره دا له مزگوتی «ایاصوفیا» بدیع الزمانیش وتارنکی قشهنگی تیا خونندهوه.

[۳] بهرپابوونی ناژاوه:

لم کاتاندا کوملهی «اتحاد و ترقی» دهستیان دایه حوکمی ناگر و ناسن و ترس و لمرزیان خسته ولاتموه. چندان پیاری ناوداریان لهناویرد، میللهتیان بیزار کرد، دواي نموه به قبل ناژاوهیهکیان بهرپا کرد.
 (اتحاد)یهکان لشکرکیان له سلاتیکوه نارد بو «نستمبول» بو پاریزگاری دهستور، له (طاش قشله) مایوه و سرپازهکان هلسان و نهفسرهکانیان بند کرد و له نیوهشموی ۱۹۰۹/۴/۱۳ دا له گورهپانی سولتان محمددا کزیونهوه و له سرپازگهکانی تریشهوه هندی سرپازی تر پالیان پنهودان و بو ماوهی یانزه روزه یاخیی بوون و هندی کمیش تیا چوو. سولتان عبدالحمیدیش زور هاواری لی کردن بی هووده بوو. هندی ناژاوه بهرپا بوو و سرپازهکان هاواریان نهکرد:

- شریعتمان نموی.. شریعتمان نموی.

به روالهت، نم پروداوه داوای شریعت بوو، بهلام له ژیرهوه دهست کیسهی دوژمنانی نینسلام بوو^(۳). تا نموه بوو له ۲۳ی مانگدا سوپای (حرکه) له سلاتیکوه به سرکردایهتی «محمود شوکت پاشا» گه بشته «نستمبول» بو نموهی نمو یاخیی بوونه ساختهیه دامرکینیتموه و دهسلات بگیزنتموه بو (اتحاد)یهکان. که گه بشته دهستی به سر بارودوخا گرت و له ۱۹۰۹/۴/۲۷ دا سولتان عزل کرا و نحمکامی عورفیی کرایه یاسای ولات و دهست کرا به حوکم دان و له سی داره دانی نموانهی لغم کاره دا دهستیان بوو..

[۴] شیری بهردهمی دادگا:

(۳) عقید رهمزی بهگ فرماندهی نم سوپایه بوو که چوار فوج بوو. نمه یهکینک بوو له جوللهکې دژنمه که به دم موسلمان بهوونی دهرخستبوو و له ژیرهوه ماسونی بوو، له جیاتی نموهی یدری به دادگای عورفیی و سزا بدریت له سر هلس شوکوتی سرپازهکانی ژیر دهستی، کرا به سرزکی نمرکانی جنگ !!

ماموستا نورسیبش یه‌کی بوو له‌وانه‌ی که بهره‌و سی‌داره‌خرانه ری. هرچنده ماموستا ناموزگاری سمریازه‌کانی نه‌کرد هینمن بن و بگرنه‌وه سمریازگه‌کانیان و ریز له‌نه‌فسره‌کانیان بگرن. به‌لام له‌راستییدا نه‌مه له‌سمر نمو نووسینانه‌ی بوو که له‌روژنامه‌ی «وولقان - گرکان» دا دژی (اتحاد) بیه‌کان بلاوی نه‌کردنه‌وه.

ماموستا برابه‌برده‌م دادگا و دیمه‌نی لاشه‌ی پانزه‌کسی له‌سی‌داره‌دراو له‌په‌نجه‌ره‌کموه‌دیار بوو، خورشید پاشای حاکمی عسکری ده‌ستی کرد به‌مه‌حکمه‌کردنی:

- تویش داوای به‌جی‌هینانی فرمانی شریعت نه‌که‌یت ؟ هرکس داوای بکا ناوا له‌سی‌داره‌ده‌دری (ده‌ست بو له‌سی‌داره‌دراوه‌کان دریز ده‌کا).
« بدیع الزمان » که نه‌مه‌ی بیست تی‌گه‌بی حاکم زور مناله و نازانی بیروباوه‌ری موسلمان چند پتموه، بویه به‌ده‌نگی مردانه‌ی دای به‌گویی دادگادا و وتی:

« نه‌گمر هزار گیانم هه‌بی دوودل نیم بیان‌کمه‌ قوربانی تاقه‌راستیه‌ک له‌راستیه‌کانی نیسلام. وتم من قوتایی زانیاریم بویه هه‌موو شتی به‌ترازوی شریعت کیشانه‌ نه‌کم. من جگه له‌میلله‌تی نیسلام دان به‌هیچا نانیم .. له‌برده‌م نمو به‌رزه‌خدا که پیی نه‌لین (به‌ندیخانه) راوه‌ستاوم و چاوه‌روانی نمو شه‌منده‌فره‌ نه‌کم که بهره‌و قیامه‌تم نه‌بات. وه پیتان نه‌لیم، نه‌ک تا تنها خوتان بی‌بیستن، به‌لکو با هه‌موو جیهان ده‌ما و ده‌می پی بکا: نمو کاتی هاتوه‌ نه‌نینه‌کان ده‌رکمون و له‌قوولایی دلا پروون به‌نمه‌وه، با نام‌هرم سه‌یریان نه‌کا:

به‌تاسوه‌ ناماده‌ی بهره‌وه قیامه‌ت رزیشتم و، ناماده‌م له‌گه‌ل نمو‌ندا هرژم که به‌سی‌داره‌کانه‌وه هه‌ل‌واسراون، پیر له‌و بیابان‌نشینه‌ بکه‌نمه‌ که هه‌والی شوینه‌ سه‌یر و جوانه‌کانی نه‌ستم‌بوولی بیستوه و به‌تاسوه‌یه‌ بویان، من به‌تماوه‌تیی وه‌ک نوم و به‌تاسوه‌م بو قیامه‌ت. دوورخستنوه‌متان بو نمو به‌سزا دانانری، نه‌گمر نه‌توانن به‌سزای ویژدانی سزام بدن، نم میریه‌ له‌روژانی زورداریدا درابه‌تیی له‌گه‌ل زرییدا نه‌کرد و نیستاش دوژمنایه‌تیی له‌گه‌ل زیاندا نه‌کات، چا نه‌گمر نم میریه‌ ناوایه:

ده‌ با بژی هینعی..

ده‌ با بژی مردن..

بو ستم‌کارانیش با بژی دوزه‌خ..

دوای نه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌هه‌لدانی تاوانه‌کانی (٤) جزی که به‌بو‌نده‌یانمه‌وه

پاکیشراوہ ته بمردهم دادگا:

(بہ کم): ناردنی پہنجاو نمونده برووسکه بؤ پارنیزگاگان و عمشیره ته کانی کوردستان تا پشت گیری سمرہستی راستہ قینہ بکن.

(دوہم): نریکھی بیست ہزار دوستی دل پاکی بوہ له نستمہبولدا ناموزگاری کردوون تا دژی دولہت نمونہ ستان و بہ کس دست خہرؤ نہین. (سی یم): نوروپا ہول نندا بی خاتہ دلی خہلکیہوہ کہ نیسلام مایہی زورداری و ستہمہ، نهمیش بہ پشت گیری دستور و یاسا ویستوویہ تی پنچہوانہ کی بسملینی.

(چارہم): پمچی بی پھوشتی خاوان روظنامہ کانی داوہ تہوہ، نوانہی لایہ نگیری ماسونیہت و نیلحاد ناکمن، چونکہ روظن بیری خاکی نیسلام نہی رھوشت بمرز بی.

(پنجم): پال دانی بہ کومہلی «اتحاد محمدی» وہ دواي تاقی کردنہوی نمو پیاوانہی بمرپایان کردوہ. کہ بہ راستی ہول دانہ بؤ بمرزی نیسلام. (شہشم): پارنیزگاگانی کوردستان دواکوتوویون و پنیستییان بہ زانست ہبوو، ماموستاش - وک له پیشموہ بہ کورہ باس کرا - ہولیکی زوری دا تا زانکزیہ کی نیسلامی تیا بکرتہوہ، جا له جیاتی نهمہ چہند پول و پارہہ کیان بؤ نارد و کہ نهمیش وہری نہگرت بہ تاوان بؤی ژمیررا.

بہ راستی پیاوانہ ہاتہ گوفتار.. بہ ونہی شہپولیکی تیژ له دادگادا دہنگی ہل بری.. نمو بوہ حاکم و دہستہی دادگایش بوونہ کومہلکی تاوانبار له بمر دہستی.. سام و ہدیہتی نمو ناوہی داگیر کرد بوو.. راستی وشہ کانی پمدہی دلانیانی لا دا بوو، ہموو سمرسام بوون له بمردهم شیری بی ونہدا..

نم وتارہی ماموستا کہ بہ گیانیکی فرہ بمرزہوہ له بمردهم کوری دادگادا دا، روظنامہ کان بہ پہلہ بلاویان کردہوہ کہ له دہ لاپرہی گورہ زیاتر بوو، خیرا خہلکیکی زور له دہوری دادگا کویونہوہ و نہیان قیراند:

دہ با بڑی دوزخ بؤ ستم کاران.. دہ با بڑی مردن بؤ ناژاوہ چیان.

سمرہنجام ماموستا نورسی نازاد بوو و دواي کہمینک له سالی ۱۹۱۱ دا «نستمہبولی» بہ جی ہنشت و بمرہو «وان» گہرایموہ. لہوی دہستی کرد بہ گہران بہ سمر ہوز و عمشیره ته کاندا تا رنگای راستیان پیشان بنا. وہ پمراوی

(۴) واتہ: تاوان بہ روانگی دادگا، کہ له راستییدا کار و رھوشی رہنگینی ماموستا بوون کہ شانازیان پینہ دہکری.

«مناظرات» و «محاكمات» ی دانا که لهوه دوا له «ئستهمبول» له سالی ۱۹۱۳ دا چاپ کران.

[۵] گهشتی شام:

له زستانی سالی ۱۹۱۱ دا سمری له شام دا که خوشکی لهوی بوو، له مزگموتی ئومفوییدا له دیمشق به زمانی عمره بیی وتارنکی دا و پرووی کرده زانایان و کۆمهلنکی گمورهی نۆرۆکران، تیایا نهخوشیی موسلمانان و چاره سهرییه کانی باس کرد، ئهم وتاره له نامیلکه یه کی تایبه تییدا له ژنر ناویشانی «الخطبة الشامیة» دا چاپ کراوه.

له دیمشق هوه رۆیشت بۆ «به پرووت» و لهویش هوه به رینگای ده ریادا بۆ «ئستهمبول» تا جارنکی تر همول بدا له گهل سولتان «محمد رشاد» دا بۆ دامه زانندی «زانکۆی زه هرا». چاوی به سولتان کموت و له گهل یا رۆیشت بۆ گهشتی «رۆمللی».

سولتان و کۆمهلهی «اتحاد و ترقی» به لنینیان پی دا زانکۆیه کی ئیسلامیی له خۆر هه لاتا بکات هوه ته نانهت ئهو مبلغه هیش پیوست بوو (۵) دیاریی کرا و بهردی بناغه هیش له سمر رۆخی ده ریاجه ی «وان» دانرا، به لام ئه وه نده ی پی نه چوو جهنگی جیهانیی یه کم هاته به ره وه و ته فره ی دا.

(۵) ئهو پاره یه نۆزده ههزار لیره ی زهری عثمانیی بووه.

سهر به رزی ئیمان دار

[۱] جهنگی جیهانی یه کهم:

ماموستا نورسیی له قوتابیه کانی و موسلمانانی تر چند تپینکی بۆ جهاد پینک هینا و دهستیان کرد به مشق بۆ فیربوونی جهنگ، جا رووی کرده قوتابیه کانی و وتی:

« خۆتان ناماده بکهن.. هومهلرزه یه کی توند خه ریکه روو بدات .»
قوتابیه کانی به نیشانه پینک و نازایه تیبی و چاونه ترسیی ناویانگیان ده ر کردبوو، بۆیه ئهو ئهرمه نییانه ی که بوویوونه کۆمه کی سوپای رووس زۆر لینیان نه ترسان، چونکه ئهمان به راستیی ناماده ی شه هیدی بوون.
ماموستا یاسایه کی جوان و رینک و پینکی بۆ قوتابیه کانی دانا بوو، له لایه کهوه خه ریکه خۆیندنه وه و له بهر کردنی قورئان و وانه خۆیندن ئه بوون، له لایه کی تره وه خۆیان له سهر کوشتار رانه هینا و شه وان یا پاسه وانییان نه کرد، یا هیرشیان نه برده سهر دوژمنان.

قورئان به دهستیکه وه و چه کیش به دهستیکه وه، تا موسلمان پاریزگاریی بیروه مست و بوون و قهواره ی خۆی و موسلمانان بکات و هیرشی نیاز خراپان په رچ بداته وه.

جهنگی جیهانیی یه کهم - وه ک نه گبه تیبیه ک روو بکاته تاده میزاد - ههل گیرسا، به ره ی قهفقاسیش بهش به حالی خۆی جهنگی ناهه موار و خۆیناوی تیا رووی دا، رووسیا هه ولی ئه دا به ره و نه نادۆل بکشی، له شکره کهشی سی قاتی له شکره عثمانیه کان بوو بۆیه توانیی له ۱۹۱۶/۲/۱۶ دا برژینه ناو شاری (ارضروم) ه وه.

خواناسه کان خه ریکه کوشتاری له شکره کافری دهست درژیی کمر بوون، مهردانه ئه چوون به گژ دوژمناندا، ماموستاش له م جهنگه ناهه مواره دا په راوی «اشارات الاعجاز في مظان الايجاز» ی به زمانی عمره بیی دانا که ئهو ئه ی وت و (مهلا حبیب) ی قوتابیشی بۆی ئه نووسی، و بهینا و بهینیش خۆی به کوردیی بۆی لیک ئه دانه وه..

به لئی، به رۆژا جهنگ و به گژا چوونی کافری دهست درژیی کمر و به شه وا و له کاتی په شوودان دا - که سه ریزانی تر په نایان نه برده بهر حه سانه وه - نه

پهنای نمبرده بمر قورئانی پیروز، تا حسانموی راسته‌قینهی ده‌ست کموی و پهنجه بو نمو نه‌ینیانهی که بیری تیژی نموی پی‌گه‌یشتووہ درنژ کا.

کافران نه‌یانموی به ماددی و معنموی موسلمانان و بیروباوه‌ریان بتوننموه، جا نه‌گمر موسلمانانی تر - به‌وپری غیره‌تموه - بیانموی به رزوا بمر پهرچی هیرشی ماددیان بده‌نموه، ماموستا نه‌یموی زیاد له‌وه به شه‌وا و له کاتی پشودا - به‌لکو له سمر پشتی نسیپه‌که‌ی و له ناو سه‌نگره‌که‌یا - به معنموییش - به ده‌رخستنی گموره‌یی و بی‌وننه‌یی قورئان - به‌ریهرچیان بداتموه، تا وره‌ی ئیمان‌داران بمرز بیتموه و به‌ریهرچی ماددیان نه‌گمر کمینک بخاینینی، بمرده‌وامییان له سمر بیروباوه‌ر همیشهی بیت.

وا ماموستا خزی هندی له بیره‌وره‌کانی نم جه‌نگه‌ ناهمواره له «پاشکزی نمیرداغ» دا نه‌گنیزتموه:

« له کاتی جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌م‌دا له‌گه‌ل شه‌هید مه‌لا حبیب‌دا خزمان ناماده‌ی هیرش نه‌کرد بو سمر پروسه‌کان له به‌ری پاسینلهردا.. توپ‌خانهی پروسیی به‌ری‌نوه‌ی سی گولله‌تزیی له هممو ده‌قیقه‌به‌ک وه یا دوو ده‌قیقه‌دا تی نه‌گرتین، سی گولله له سمر سرمانموه به به‌ریزی نزیکه‌ی دوو مه‌تر ته‌قینموه.. سرپازه‌کافان که له دوامانموه له سه‌نگره‌کاندا خزان شاردبزه ده‌ستیان دایه کشانموه. بو تا‌قی کردنموه به مه‌لا حبیبم وت: چی نه‌لینیت مه‌لا حبیب ؟ له‌وه گشانه‌تیانه خزم ناشارمموه. پی‌ی وتم: منیش ده‌ست‌به‌ردارت نام و ناکشیمموه. گولله‌ی دووه‌می تزیه‌که له نزیکمانا کموته زه‌ویی.

به مه‌لا حبیبم وت و متمانه‌شم به چاودیزی خویی بزمان هه‌بوو: هه‌سته یا بز پیشموه بزین ا گولله‌ی نه‌وانه ناتوانی بمان‌کوژی.. هرگیز به‌ره وه‌لدیزی تیک شکان و کشانموه بز دواوه نارین .»

[۲] کرده‌ی موسلمانانه:

ماموستا بیستی وا سوپای پروسیی به‌ره و «وان» نه‌کشی و بریار دراوه شار له دانیش‌توان چول بکری. تا له سمر برینی چاوه‌روان‌کراوی پروسیی بزگاریان که‌ن. جا له‌گه‌ل قوتابیه‌کانیا بریاریان دا قه‌لای شار چول نه‌که‌ن و به‌رگری لی بکه‌ن تا شه‌هیدبونوی دواکه‌سیان، به‌لام لایه‌نی سمربازی بریاری کشانموی دا بز شاری «گه‌واش».

کاتی دانیش‌توان شاری «وان» یان به‌جی نه‌هیش‌ت، سوارانی قازاقی پروسیی هه‌له‌تیان نه‌دانن و ماموستا و قوتابیه‌کانیشی به‌رگریان له

دانیشتوان نه‌کرد و توشی ماندوووون و نازارنکی زور بوون و زوری له قوتابیه‌کانی شهید بوون، به تایبته‌یی مه‌لا حبیب.

له یه‌کی لهو جه‌نگانه‌دا خویان به شکاو نواند و کشانه دواوه و پینشه‌نگی سوپای روسی بهره و پینشه‌وه هات، تا نه‌وه بوو دوژمن گه‌یشته ناوچه‌ی ده‌شتاییمه که له ههموو لاره چیا ده‌وریان دا بوو، نه‌وسا هه‌ل گه‌رانه‌وه و ده‌وریان دان و تاقیان لی برین.

جاریکیان سوپای روس ده‌ستی به سمر سیی تزیی سوپای تورکیی تینک‌شکاودا گرت. ماموستا «بدیع الزمان» قوتابی و پینشه‌مرگه‌کانی کوز کرده‌وه و پینی وتن:

« کئی له گه‌لا دیت بۆ رزگارکردنی نه‌و تۆپانه له ده‌ستی روس ۱۱» .
سی‌صد کس بریاریان دا بچن له گه‌لیا. له هیرشینی شهوانه‌دا له ده‌ستیان سه‌ندنه‌وه و ماموستا خوی و سی قوتابی یه‌کی لهو تۆپانه‌یان را نه‌کینشا.

له‌م کاته‌دا نه‌رمه‌نیه‌کان دابووینه پال روس به هیوای دامه‌زراندنی ده‌وله‌تینکی نه‌رمه‌نیی بۆیان دواي رووخانی ده‌وله‌تی عوثمانیی، نه‌مانه هیرشیان نه‌کرده سمر گونده موسلمانه‌کانی ناوچه‌ی «وان» و چیان ده‌ست کهوتایه، هه‌تا منالیش، نه‌یان کوشت. موسلمانه‌کانیش هه‌روا نه‌گه‌ر نه‌رمه‌نییان به دیل بگرتایه نه‌یان کوشتن.

جاریکیان هه‌زاره‌ها منالی نه‌رمه‌نیی کهوته ده‌ست موسلمانه‌کان و ماموستا نوورسیی لهو ناوچه‌یه‌دا بوو، خیرا قه‌ده‌غهی سه‌ریازه عوثمانیه‌کانی له کوشتیان کرد و فه‌رمانی دا به‌ر بدرین و بنیزینه‌وه بۆ ناو سوپای روسی تا بگه‌نه‌وه لای کس و کاریان.

نه‌م کرده‌وه جوانه‌ی ماموستا نوورسیی کارنکی گه‌وره‌ی کرده سمر سه‌روکه نه‌رمه‌نیه‌کان، بۆیه دواي داگیرکردنی چهند گوندیکی موسلمان له لایهن رووسه‌وه سه‌رکرده نه‌رمه‌نیه‌کان وازیان لهو کاره ناشیرینه‌یان هینا و منالانی نه‌و دی‌هاتانه‌یان سمر نه‌بری. به‌مه ماموستا بووه هۆی رزگاریوونی هه‌زاران منالی بی‌تاوانی هه‌ردوو لا له سه‌رپرین..

[۳] چۆل‌کردنی شاری «به‌دلیس»:

سوپای روسی تا نه‌هات زیاتر نه‌هاته ناو خاکی ئیسلامه‌وه بۆ ویزان کردنی شار و گوندی موسلمانان، تا نه‌وه بوو نریک شاری «به‌دلیس» کهوته‌وه

و دهوله تی عوئمانییش بریاری چؤل کردنی فرمانگه کانی دا و خهلکییش خویان بو بهجی هیشتنی شار ناماده کرد..

به بهرزایی سی چولر مهتر بهفر باری بوو، پیاوان هرچی دهستیان چهکی بگرتابه له سدهنگره کانپانا پاسهوانییان نه کرد. ئافرهت و منال و پیره کانیش کهوتنه ری، بهو سههؤل بهندانه کهوتنه بهجی هیشتنی خانوو و بهرهو سامان و داراییان.. هر ئهوهنده نه کهوتنایه ته ژیر دهستی رووسی کافره وه ئیتر هیچیان نهئوست. ئهو خیزانانی شمش جهوت منالیان ههبوو یهک دوانیکیان نه بی ههموویان بهجی نه هیشتن. به ههزاری و داماوی کزبهی جگهرگوشه به چ حالنیک بهخو کرا بن، وا کس و کاریان له سهره رینگادا و له ژیر پرده کاندایا به جییان دینن.. کزبهکان فرمیسیکیان نه پزئا و دایکانیش به دهنگی گریه و شیوهن چه و دۆلیان پر کرد بوو.. تا له چاو گوم نه بوون جگهرگوشهکان به دوا ی کس و کارا نه یان روانی و ئهوانیش به ههناسه ههل کیشانهوه ئاوریان ئه دایهوه و به زوره ملی و به برسیتی رینگای پر له سههولیان به ههزار زه حمهت ئهبری..

ههول و تهقالا و بیروهستی خوانه ناسیی هاته بهر و مرؤفایه تی ئیش و ژانیکی زوری چهشت..

سو پای خوانه ناسیی رژایه ناو شار و گوندی موسلمانانهوه. خهریک بوو بهره بهره شهو دا نه هات به سهر موسلمانانا.. بهره و کزی و لاوازی نه پزیشتن.. بویه کافران چاویان بری بووه خاک و ئاویان..

جهنگیکی خویناوی له نیوان سو پای فره و فراوانی رووس و موسلمانانه بهغیره ته کانی دهوری ماموستا نوورسییدا رووی دا.. کۆلان و شهقامه کانی شار پر بوون له لاشه و خونین.

دهسته یهک شههید و بهرهو بههشت و، دهسته یه کیش سستم کار و دهست درژی کهر و بهرهو دوزهخ، کهوتنه ری..

لهشکری رووس له چاو هیزه بچکوله کهی موسلمانهکانا ده ریا بوو.. ههموو کهره سه یهکی جهنگی ئهو رژهی به دهستهوه بوو، ئه مانیش ته نها تفهنگ و حهریه یان پی بوو و بهس.

[٤] له بهردهم سی دارهدا:

ماموستا لم جهنگدا بریندار بوو و پینی شکا و له گهل قوتایه کیا کهوته گۆمه ئاویکی بهستوهوه له ژیر کهوانه ی ئاوی یهکی لهو بینا گهورانهوه که

دوژمن داگیری کردبوو.. بمردهوام خوننی لی نهرزیششت.. بز ماوهی سیی ساعات له سمر خوی چوو، قوتابیهکهی ترسی لی نیشت له ژیانی ماموستا. ناچار هموالی به سمربازه رووسییهکان دا، هاتن و ماموستایان به دیل گرت، سمرکرده رووسییهکه ریزنکی زوری لی گرت و چارهسهری شکاویی پینان کرد تا بهشکوم دلی نهرم بیت و کهلکی لی وهر گرن.

سمرکرده رووسییهکه پنی وت:

- تو سمرکردهیهکی ناسراویت، بزیه من وای به چاک نهرانم نامه بنوسی بز عشرهته کوردهکان و بانگیان بکهیت بز بدهستهوهدانی چهکهکانیان، نمو کاته نتوانین له یهک بگهین و رینکوتن نامهیهک بنوسین و بمو پنیه لم زهویانه بکشینه دواوه و بوتانیاں به جی بیلین.

- بدلکو من وای به چاک نهرانم نپوه ههلسن به کزکردنوهی چهک له نهرمنیهکان، جا که هاتنوه ژیر سایهمان نهوا نمو کاته نتوانین له یهک بگهین.

سمرکرده رووسییهکه نم وهلامهی ماموستای به دل نبوو، بزیه وتی:

- نزیکهی (۳۵) هزار نهرمنیهی چهک دار له ناوچهی «بهدلیس» و «مووش» دا همن و، کزکردنوهی چهکهکانیان نهگونجاوه.

- له گهل نپوه دا که نپمه نمو ههموو سمریستیهمان دا به نهرمن، نهوان نم ههموو کارساته ناههموارانهیان هینا به سهرمانا. که دهستیان دایه سهرپینکی گشتیی، ههتا منالانیش لینی رزگار نهپوون، نپوه نیستا به فروقیلهکانتان نهتانوی پاشماوهی دانیشتون، به هوی نمو نهرمنیهانوه له نار بهرن. منیش پنت نهلیم: نهگهر به سمربازهکانت نم شاخ و دهشت و چهمانه پرکهیت، نهوا ناتوانیت له دهرهاند «دلک طاش» تپهر کهیت.

سمرکرده رووسییهکه دهستی لهوه شوری که ماموستا «بدیع الزمان» کزمدکییان بکات بزیه له گهل دیلهکانی ترا ناردی بز نوردووگای دیلهکان له «کوسترمه» له باکووری خورهلاتی رووسیا.

روژنکیان «نیکولا نیکولا فیچ»ی خالوی قهیسهر و سمرکردهی گشتیی بهرهی رووسیی سهرنکی له نوردووگای دیلهکان دا، ههموویان له بهری ههلسان جگه له ماموستا نورسیی.

نیکولا ههستی پی کرد، بزیه جارنکی تر هاتوه به بمردهمیا، نهمجارهش ههل نسا، بز جاری سینهم له بمردهمیا وهستا تاتی بگا هوی ریزلی نهگرتی چیه، بزیه تهرجومانیکی هینا و له رنی نهوهوه له ماموستای پرسی:

- وا دياره نام ناسی !
- بهلئی.. نعت ناسم، تو نیکولا نیکولا فیج ی خالوی قهیسر و سرکرده ی
گشتی بهری قهفاسی.

- کهواته بوج به سووک سهیرم نهکی ؟
- نه، من به سووکی سهری هیچ کس ناکم، بهلکو کارنکم نهلجام داوه
که بیروباوه ره کم فرمانم پی نهدا.
- بیروباوه ره کمت چ فرمانیکت به سهر نهدا..

- من زانایه کی موسلمانم، دووتونی دلم نیمانی تپایه. نو کهسهش نیمان له
دلپایه چاک تره لهو کهسه ی نیمانی نیه، جا نهگر من له بهرت هلسامایه نهوا
رئزی کهم بؤ بیروباوه و موقدهده ساتم دا دهنه، له بهر نهوه له بهرت
هلانسام.

- کهواته همر بهوه ی سیفته ی بی نیمانییت بری به سهرما، نهوا خوم و
سوپاکم و نهتموه کمم و قهیسرت به سووکی سهر کردووه. بویه پیوسته
دادگایه کی سهریازی بؤ لی کولیننهوه ی تم کارهت نهلجام بدری.

ماموستا تاوانبار کرا و درا به دادگا. جا چونکه خاوهنی ریزکی زور بوو
به لای دیله کانهوه، ماتهمینی بالی به سهر نوردو وگا کهدا کیشا، بویه نو
نهفسره تورکی و نلمانی و نه مساویانه ی که له گهلیا دیل بوون لینی
پارانوه داوای چاوپوشی له سرکرده بکا. بهلام تم نو رایه ی پهسند نه کرد
و دایه دواوه و پنی وتن:

« من دلم پیویه کوچ بکم بؤ قیامت و به خزمهتی پیغمبری خوا ﷺ
بکم، بؤ تمه من تنها پیوستیم به پلیتی سهر هیه بؤ قیامت، وه من
ناتوانم کارئ بکم پیچوانه ی نیمانه کم بیت ».

ماموستا کولی نهدا و دادگاش ویستی هیزی خوی تاقی بکاتنوه.. فرمانی
لهسی داره دانی ده رکرد. رژی جی به جی کردن هاته بهروه.. کومه لی سهر باز به
سهرورکاری نهفسره کی رووسی تاماده بوون تا موسلمانی خواناس بهرنه
مهیدانی لهسی داره دان و بی کهنه ناموزگاری بؤ کساننی تر. فرشته کانی
ناسمانیش خوزگیان نهخواست بؤ نو ههنگاوه بهرز و پیروزه و به چاونکی
ریزه وه سهریان ده کرد.

ماموستا له نهفسره که هاته پینشوه و بهوپهری خوشی و شادمانیهوه پنی
وت:

- داوات لی ده کم کهمی ماوه بهدی تا دواپن نرکی سهرشانم به جی
بینم..

ههلسا و دهست نوژنکی گرت و دوو رکات نوژنی بهجی هینا. با همموو دروست کراوانی خوا شاهید بن، وا خواناسینک له بمر هیزی ئیمان و قولیی بیروباوهر له بمردهم سی داره‌دا به سمریرزیبموه وه‌ستاه و به زمانی حال ده‌لی:

بی باوه‌ران، سنگی باله میشووله‌یگتان بژ دانانیم.. تازه به‌یارم داوه تنها بژ پروهردگارم مل‌که‌چ کم و سردانه‌ونیم.. به‌یاره و داومه و تا مردن - خوا کومه‌ک بیت - کۆل نادم.

خالژی قه‌یسر خژیسی ناماده‌ی نه‌جیمی له‌سی داره‌دان بوو، که ئهم هه‌نوسته‌ی بینی و چاوی له ماموستای ئیمان داره‌وه بوو له‌بهردهم پروهردگاریا وه‌ستا، لینی هاته پینشموه و وتی:

- داوای لی بووردنت لی ده‌کم (۱). وا هات به بیرما بهو کارهت مه‌بستت سووک به‌سیرکردنی من بوو، به‌لام ئیستا دنیام تنها کاری نه‌جیم نده‌ی که بیروباوهر و ئیمان‌ه‌کت فرمانت به سمر نده‌ا، بویه وا به‌یاری دادگام به‌تال کرده‌وه و پیروزیبیت لی نه‌کم بژ دامه‌زراوبیت له سمر بیروباوهره‌کعت و جارنکی تریش داوای لی به‌بووردنت لی نه‌کم.

[۵] شهوانی دیلی و ته‌نیایی:

ماموستا نورسیی بژ ماوه‌ی دوو سال و چوار مانگ و چوار رۆژ به دیلیی مایه‌وه، که لهو ماوه‌دا خیریکی پینشک‌ش کردنی وانه‌ی ئیمانیه‌ی بوو به نه‌فسره دیله‌کانی تر که نه‌وه نه‌فسر بوون، تا نه‌وه بوو شوژی به‌لشفیی رووی دا و ناژاوه و پشینی رووی کرده ولات و نه‌میش به یارمه‌تی و کومه‌کی پروهردگار توانیه‌ی رابکات و بگاته ئه‌لمانیا که له‌وی پینشوازیبه‌کی گهرمی لی کرا، و له‌وینشموه به‌ره «نه‌سته‌مبول» گه‌رایه‌وه.

جا وا ماموستا خزی بیره‌وه‌ری رۆژانی دیلیی له‌م چمند دیره‌دا نه‌گیرنتموه:

« له کاتی جهنگی جیهانیی به‌کم‌دا له شارنکی زۆر دووری باکووری خوره‌لاتی رووسیا‌دا، که پنی نه‌وترا «کوسترمه» دیل بووم. لهو شاره‌دا، له سمر که‌ناری رووباری «فۆلگای» به‌ناوبانگ مزگوتینکی ته‌تاره‌کان هه‌بوو. له نیو نه‌فسره دیله‌کانی هاوه‌لدا دل‌ته‌نگ بووم، بویه حزم له گۆشه‌گیری بوو،

(۱) داوای لی بووردن له کوئی و له‌سی داره‌دان له کوئی؟! هر کسی له‌گه‌ل خوا‌دا راست کات و خوا‌ی گهره‌ی به راستیه‌ی خوش بویت، نه‌وا نه‌بینه خوشموستی خوا و به ناسمان و زه‌ویدا جار ده‌دری تا همموو دروست‌کراوان خوشیان بویت و ریزی لی بگرن.

به‌لأم رنم نئمدرآ به بی‌نیزن هات و چوی دهرهوه بکم، دوی نموه به زامنیی و کفاله‌تی دانیش‌توانی گم‌رکی ته‌تاره‌کان رنم درا لهو مزگومتدا پینمموه. نیتر به تمنیا تیا یا نمخومت.. به‌هار نریک گومتوه و شوگاری نمو ناوچه دورره‌ش زور درنژ بو.. له زوربه‌ی نمو شوهه تاریکاندا که به چارشینوی ره‌شی غمربیی خویان پینچاپزوه، توشی خموزران نمبورم، کوا جگه له خورهی خممباری روویاری «فولگا» و چرکه‌ی ناسکی تکئی باران و همنسکی جیایی و غمربیی و گئی با هیچی تر نئمبسترا. نئممانه بهس بون تا له خوی قورسی بی‌ناگایی بیدارم کئمموه. وه هر چنده هینشتا خزم به پیر نئده‌زانی، به‌لأم هر کسی جنگی جیهانی بدیبا به ده‌با پیر ببوا به، چونکه چمند رزونیکی وه‌ها تی‌پیرین که مندالیان تیا پیر ده‌بو، هرره‌ک به‌کی له رازه نه‌پینه‌کانی نایه‌تی ﴿یوماً یجعلُ الولدان شیئاً﴾ (المزل: ۱۷) چوپینته ناویانموه. له‌گئل نموه‌دا که نریکی چل سالی بیوم کهچی خزم وا نئماته بهر چاو که وام له تمندی هشتاسالییدا.

لهو شوهه تاریک و درنژ و خممناکاندا و، لهو ده‌وربه‌ی پر له خفه‌تی غمربیه و، لهو واقعه پر نیش و نازاره‌دا، نانومیدیبه‌کی قورس بهرامبر ژبان و نیشتمان چوکی دایه سمر سنگم. جا هرچی ناویم به لای بی‌ده‌سه‌لایی و تمنیایی خزمموه ده‌دایموه هیوام نمبرا. به‌لأم له قورناتی پیرزوهه کومه‌کییم بز هات و زمانم نایه‌تی: ﴿حسبنا الله ونعم الوکیل﴾ دویات نه‌کرده‌وه و دلشیم به گریانموه نه‌یوت : غمربیم .. لاوازم .. بی‌ده‌سه‌لآتم.. نئمان نمخوازم .. داوای چاوپزشیی نه‌کم .. دادی کومه‌کییمه ، له درگای ره‌مستدا نه‌ی پوره‌ردگارم (۲). به‌لأم روم که خوشه‌ویستانی زوی شاره‌کمی گومتوه یاد و مردنی لم غمربیییدا هاته پینش‌چاو شیعه‌کانی «نیازی مصریی» (۳) ده‌خوننده‌وه که له دوی هاوپی ده‌گم‌ری:

« به لای هممو خفه‌تینکی دونیادا گوزهرم کرد و دامه شقه‌ی بال بهرهو (عدم)

(۲) له پال نم هممو نیش و نازاره‌دا ماموستا موسلمانه‌کانی له یاد نئمچوو، هینشتا ده‌ست‌بهرداری به‌شداریی جنگ نئمبوو، بویه به نه‌نیتی پیوه‌ندی به نئمور پاشاوه نه‌کرد و هموالی دایه کوا خریکه ده‌وله‌تی قیسر نمرورخی و شورش له دژ به‌ریا نمبی. یه‌کم کسی که نم هسته بکا ماموستا نورسی بو و کاربه‌ده‌ستانی نئمتمبولیش به هیچ شیه‌به‌ک پروایان نئم‌کرد.

(۳) شاعیرینکی صوفیه (۱۶۱۸-۱۶۹۴م) له زانکوی نئمهر خوننده‌ویه، بویه نازناوی مصریی لی نراوه.

ماہزستا نورسیی دواى خولہاتنى له دىلىی رووسهکان گهیشته ئەلمانیا و لەوی
کاربەدەستان ئەم وینەبەیان گرن.

Offener Befehl
Nr. 63
ОТКРИТЬ ЛИСТЪ
N°

آچيق امر
نومبر ۶۳
számú
Nyilt parancs

für Herrn ... } *Said ibnija* ... { *سید ابنیہ* } (für részere
за Господина ...

~~_____~~

Съединенъ чинъ /

Truppenteil ...

Csapatrészt ...

Отъ какъ войска ...

за часть ...

Staatsangehörigkeit ...

Honosság ...

Подданство ...

Reist von ...

Utazik ...

Итакуа отъ ...

nach ...

az ...

Zweck der Reise ...

Az utazás célja ...

Прочемъ на ка ...

ту вамото ...

Kurd kirasi Kasji ... *کورد کیراسی کاسجی*

Osmanli ...

Sofia ... *سوتیا*

istambul ... *ایستامبول*

insatelen apadek ... *اینساتیلن اپادک*

بو آچيق امر ... ۶۳ ... *سید ابنیہ* ... *سید ابنیہ*

تاریخ ...
طریقندن ...

Dieser Ausweis - offene Befehl - ist nur gültig im Zusammenhang mit
ausgestellt von

نیجازهی گمرانموی «بدیع الزمان»
لنمساره تموی بو وولات.

ناو: سعید میرزا نغفندی
پله: یاریده دهری سرزک
هینز: تیپی جانفیدا کارانی کورد.
شونئی دهرچوون: سوتیا.
شونئی بوچوون: نستعمبول
هوی سفدرکردن: گمرانموله نمسارهت.
۱۷/ حمزیزان/ ۱۳۳۴ رومی (۱۹۱۸ زاینی)

به تاسموه ده‌فریم و
له ههموو ساتینکدا هاوارم ده‌کرد:
هاورپی..

هاورپی..!

به هر حال.. «بی‌ده‌سه‌لانی» و «لاوازی»م لهو شموه خمناک و درنژ و
تینکله به تهنیایی و دل‌ناسکیی و غم‌بیبیده‌دا بوونه هژی نزیک کهوتنموم له
خوای پاک و بی‌گمرد و بوونه تکاکار و نزاکر له ده‌رگانه‌ی خوا، به
شینویهک تا نینستایش سمرسامی نموم که چون توانیم - دوای چند پوژنیکی
کم - را بکم و به شینویهکی چاوه‌پروان نه‌کراو ماویهک بهرم که مه‌گمر به
سالینکی تمواو به پی‌بهرنیت و له‌گه‌له‌ نموشا زور شاره‌زای زمانی پووسی
نموم. وه به شینویهکی سه‌یر و سمرسوپه‌یننهر، به فزلی چاودیری خوایی،
که به بونه‌ی بی‌ده‌سه‌لانی و لاوازیسموه هات به فریاموه، له دیلی پزگارم
بوو و به «وارشوز» و «قیفنا» دا گه‌یشتموه «نستهمبول». بهم جزوه لهو
دیلبیه پزگارم بوو به شینویهک له بمر ئاسانی جینی سمرسوپمان بوو، کما
گه‌شتی درنژی راکردنم به‌په‌ری ئاسانی تمواو کرد، به جوری که نازاترین و
زیره‌ک‌ترین و لی‌زان‌ترین کسی که شاره‌زای زمانی پووسی بینه
ندی‌ده‌توانی تمواوی بکا.»

ژیانی پایتخت

[۱] ئەندامی «دار الحکمة»:

ماموستا - بە کۆمەکیی خوا - لە دیلیی رزگاریی بوو و گەشتەوه «ئەستەمبول».. ریزنکی زۆری لێ گیرا و لە لایەن خەلیفە و فەرماندەیی گشتیی و قوتابیانی زانستە شەرعییەکانەوه پینشوازییەکی گەورەیی لێ کرا. جا چونکە شارەزاییەکی چاکی هەبوو لە فەرموودەکانی پینغەمبەردا ﷺ بێ ئەوهی خۆی ناگادار بێ لە ۱۹۱۸/۸/۱۳ دا هەل بژێرا بە ئەندامی «دار الحکمة الاسلامیة» (۱) کە ئەم پایدە بە زانا بەرزەکان نەبواوە بە کەسی تر نەندرا.

ماموستا نوورسیی تازە گەرابۆوه و پینوستیی بە پشودان بوو دوای چەشتنی ماندووتیی و زەحمەتی رۆژانی دیلیی، بۆیە نەیتوانی نامادەیی کۆبوونەوه کانی «دار الحکمة» ببیت، لە ئەنجاما داواکارییەکی نووسی تا ئەو کارە لە سەر شانی لایەرن.

لە کاتی ئەندامیتیییدا دەولەت مووچەیی بۆ بەری بۆوه بەلام کەمینکی نەبی کە پینی بژی هێچی بۆ خۆی گل نەندایەوه، ئەوی تری ئەدا بە چاپی نامیلکەکانی و لە رینی خوادا بلاوی ئەکردنەوه..

لەم کاتەدا عەبدوورپەحمانی برازای لە گەلیا بوو. هەولێ ئەدا پارە پاشەکەوت بەکا کەچی مامەیی دەیی نارد بە دوای بەرپۆهەری چاپخانەیکەدا تا نامیلکەیی بۆ چاپ کات بە پارە پاشەکەوتەکەیی لای عەبدوورپەحمان. ئەمیش کە داخی لێ ئەهات و بە چ حالی لە دەمی خۆیانی گرتبۆوه، دلخۆشیی خۆی بەوه ئەدایەوه کە نامیلکەکان دوای فرۆشتن پارەکەیان دینتەوه مشتیی. کەچی دوای چەند رۆژی تر ئەی نیری بە دوای بەرپۆهەری چاپخانەیکەدا تا پینی بلێ لە سەر نامیلکەکان بنووسیت: «بە خۆزایی دابەش دەکرن بە سەر موسلماناندا».

بەم کارەیی مامەیی زۆر پەست بوو و وهک ئەی گێرتەوه، هەستی بە کەم بوونەوهی پەیوهەندی گیانی نیوانیان دەکرد، بۆیە دەستی کرد بە گریان و پینیوت: مامە گیان! هەندێ پارەم پاشەکەوت کرد بوو بۆ چاک کردنەوهی خانووهکەمان کە جەنگ رووخاندبووی، وا ئیستا ئەو هیواوەمت بەری.. جا ئەمه دەگونجیت؟

(۱) گەورەترین کۆر و دەستەیی زانیاری ئەو کاتەیی دەولەتی عوثمایی بووه و چەندین زانا و شاعیری بەرز تیایدا ئەندام بوون.

ہامہ ستا نوورسیی و عبدالرحمنی برازای له دواى جهنگی جیہانی یه کم له
نستهمبول.

ماموستا پی کهنی و وتی:

- کوره کم، عهدورره حمان گیان ا ده ولت موچه ده کی زوری نلدا پیمان، به لام من بوم نیه هیچی لی وه رگرم جگه له پنیوستی، جا هرچی له وه زیاد بوو پنیوسته بگنیرنتموه بز بیت المال، بزیه منیش زیاده کانم بز موسلمانان گنیرایموه.

دوای تموه دلخوشیی دایموه که هر کاتی خوی گهره بیهوی خانوی پی نهبه خشی.

لم کاتدا رور به رور لاوازی زیاتر روی نه کرده ده ولته عثمانیی، شکان و دوزان ناوریان به لای دا دابوزه، سوپای ده ولته داگیر کمره کان رزایه تورکیاوه و پهیمانی «سیشر» یان بهست به کولیا.. کافران رورزایانه، وا موسلمانان خموتون و خوننده واره کانیش مینشکیان له زانستی پره که خزمه تی دوزمان بکات.. رورزایانه وا نه نشنه مل خاکی نیسلام و کسی نیه راویان بنی، بزیه ماموستا نورسیی هستی به نازاری جگمری نه کرد هر وه ک خنجر بمر که وتی.

تموه تا خوی له باره ی تم ماوه بیهی ژیانیموه نه نویسی:

«که له دبلی گهراموه، له گهل عهدورره حمانی برازاما له سر لووتکی «چاملجه» ی «نستمبول» له خانویه کی گهره دا نیشته چی بوو بووم، نه توانری تمو جزه ژیانمی که منی تیا نه زیام - له لایه نی دونیا بیهوه و به گزیره ی نیمه مانان - به ژیانکی میسالیی دهنری.. چونکه له دبلی رزگار بوو بووم و، ده رگاکانی ده رگای چاپ و بلاوکردنوهی «دار الحکمة الاسلامیه» به گزیره ی پیشه و نهرکی زانستی سرشانم لیم خرابونه سر پشت. شورت و ناویانگ و به پیره وه هاتن به راده بیک ده وریان دابووم شایسته یان نه بووم. دانیشتوی «چاملجه» ی جوان ترین شونی نستمبول بووم و، هموو شتینگ به ویستی دلم بوو. چونکه خوا لی خوش بوو عهدورره حمانی برازام له گهلدا بوو که لهویری زیره کیی و چالاکیی دا بوو، له همان کاتا قوتابی و خنجه کمر و خزمه تگوزار و نوسرم بوو، هاتا به کورنکی مدعنوی خوم ده ژمارد.

لم کاتدا که خوم به بختیارترین کسی تم جیهانه ده زانی، سهیرنکی ناوینم کرد، چند تاله موویه کی سپیم له سر و ریشمدا به دی کرد، و تمو بینداریونموه رزحیه ی که له دبلییدا له مزگوته کی کزسترا هستم پی کرد سهری ههل دایموه. نیر دهستم کرده سرنج دان و بیرکردنوه به وردی له

شتانمی که دلم وابسته‌یان بوو و وام ده‌زانی نمانه خولگی بختوه‌ریی دونیابین، جا هر شتینگ و هویهک به وردیی سمرنجم دا بی، بوم دهر کتوتوه: هویهکی بی‌نرخ و خه‌له‌تینره و شایسته‌ی وابسته‌یی و په‌یوه‌ندیی پینوه بوون نیه، سره‌رای نه‌وش لهو کاتندا کم‌وه‌فایی، به‌لکو بی‌وه‌فایی، وه به‌ شینوه‌یه‌کی چاره‌روان‌نه‌کراو و به‌ خیالاً نه‌هاتوو، له‌ هاره‌لینکی دلسوزمه‌وه دهرکوت که له‌ په‌وه‌فاترین هاره‌لم نه‌ژمیرا. نمانه هم‌موویان بوونه هوی دورکوتنه‌وه و نه‌فرین‌کردنم له‌ ژانی دنیا و، له‌ دلی خوم پرسئ:

نایا به‌ تمواوه‌تیی خه‌له‌تاروم که ده‌بینم زوربه‌ی خه‌لک به‌ چاری حسوود‌پیه‌وه سه‌یری نم ژبانمی نیمه نه‌کن که له‌ راستییدا شایسته‌ی شیوه‌ن و گریانه ؟.. نایا نمو هم‌وو خه‌لکه شیت بوون بان من به‌وهو شیتی ده‌رؤم که نمو دونیا‌پرستانه به‌ شیت نمانم ؟ به‌ هر حال نم بیدار بوونه‌یه که به‌ دبتنی پیرییه‌وه رووی دا، فیزی کردم و زور چاک تیی گه‌یاندنم که: نمو شتانمی وان له‌ نمان و تیاجوونا نمبی هر برؤن و نماننمه !!

داوی نه‌وه ناووم به‌ لای ده‌رووفا دایوه و بینیم له‌وپری بی‌ده‌سه‌لاتییدا، نیتر رؤحم که داخوایی مانوه و نمریی نه‌کرد و ده‌ستی به‌ دامینی دنیا و نمو شتانمی روو له‌ نمانن گیر کرد بوو که وای نمانی نمریی و مانوه له‌واندایه، نم رؤحم هاواری کرد:

(من که لاشه‌کم فانیی بیت، به‌ تمای چ سوودنکم لهو شته (فانی) یانه؟ من که بی‌ده‌سه‌لات بم، چاره‌روانیی چی بکم لهو بی‌ده‌سه‌لاتانه ؟ نیتر نم ده‌رده‌م ده‌رمانی نیه لای نمو خوایه نمبی که به‌ده‌سه‌لاته و هم‌میشه‌یه و هر بووه و هر نمبی) .

نیتر ده‌ستم دایه گهران و پشکنین .

[۲] تالای ژیریی کتوتوو:

نه‌وه بوو سره‌نجام ده‌وله‌تی عوثمانیی دؤرا و له‌ هشتی تشرینی یه‌کمی سالی ۱۹۱۸ زدا ده‌وله‌تی «اتحاد» ییه‌کان کتوت و له‌ سیی تشرینی یه‌کمی سالی ۱۹۱۹ زدا چند مارجینی رهق و نالهار به‌ کولی ده‌وله‌تی عوثمانییدا به‌ستران تا زیاتر ده‌سته‌وسان بکرت و مل‌که‌چی کافران بیت، سرؤکانی کومه‌له‌ی « اتحاد و ترقی » یش به‌ بی‌ ناپروو ، که داوای یه‌کسانیی و سر‌به‌ستییان نه‌کرد، ولاتیان به‌جی هینشت و رایان کرده ده‌روه.

له شانزه‌ی مارتی سالی ۱۹۲ ز دا سوپای ئینگلیز، به یارمه‌تی قوتابیه نه‌لقه‌گوی کانی ئوروپا، شاری ئه‌سته‌مبولی داگیر کرد .. کافران پڑانه پایته‌ختی ئیسلامهوه. هه‌تا موسلمانه‌کان شون کهمته‌ی قورنان بوون و به دوی سولتان «محمد فاتح» هوه بوون، ئه‌سته‌مبولیان رزگار کرد و کردیانه قه‌لای ئیسلام، به‌لام که به‌چکه‌کانیان خویان فرۆشت و بوونه پاش‌خوان‌خوری داگیرکهران پایته‌ختیان دایه ده‌ست دوژمن.

له کاتینکا که له‌شکری دوژمنان پڑایه ئه‌سته‌مبولهوه که‌مایه‌تیه ناموسلمانه‌کانی خاکی ئیسلام ده‌ستیان دایه چه‌پله و ئاهه‌نگ .. ئه‌وپه‌ری نامردیی بوو لینیان وه‌شایهوه، به‌رامبهر به‌مهردایه‌تی و پیاوچاکی موسلمانان که چه‌نده ریز و سه‌ریه‌ستیان پینشکه‌ش نه‌کردن ..

کافر هه‌میشه نامهرده و له‌گه‌ل موسلمانا هه‌رگیز پاکیی نه‌بووه، به‌لام موسلمانانی چاک‌ویست هه‌میشه کاری مه‌رد و جوامیرانه‌ی لی وه‌شاهه‌تموه.

جوله‌که و ئه‌رمه‌ن به‌شبهه‌کانیان به‌خیره‌هاتیان له سوپای کافران ده‌کرد و چه‌پله‌یان بو لی ئه‌دان و گولبارانیان نه‌کردن، به‌لام رۆم ئالای یونانیی بچووکیان به‌ده‌سته‌وه گرتبوو و هاواریان نه‌کرد: «زیتۆ.. زیتۆ» واته: بژی.. بژی.

جه‌نه‌رال فرانزدوپیتری سه‌مرکرده‌ی فه‌ره‌نسییش سواری ئه‌سپینکی سپی بوو بوو و به‌شه‌قامی به‌گ‌ئوغلۆدا به‌ره‌و بالیوزخانه‌ی فه‌ره‌نسیی لاسایی پیاوه داگیرکمره‌ گه‌وره‌کانی نه‌کرده‌وه و ده‌سته‌تی بۆ خه‌لکه‌که به‌رز نه‌کرده‌وه و بی‌شهرمانه به‌ئه‌سپه‌که‌یه‌وه نه‌شته مل ئالای عوثمایی و شینلای.

موسلمانانیش به‌دلیکی زامداره‌وه سه‌یری ئه‌م دیمه‌نه جهرگ به‌ریان نه‌کرد .. به‌به‌ستنی په‌یمانی سیقهر مامۆستا زۆر خه‌م‌بار بوو، هه‌ر وه‌ک شیر و تیر به‌ جهرگیا بکرت .. ئینش و نازارنکی زۆری پی‌گه‌یشت و به‌پاده‌یه‌ک وه‌ک ته‌عه‌زیه‌بار دۆستانی دل‌خوشییان ته‌دایه‌وه تا نازاری دلی که‌م بینه‌وه، ئه‌ویش له وه‌لاما ئه‌ی‌وت:

« من نه‌توانم هه‌موو ئینش و نازاری که‌سیی خۆم هه‌ل گرم، به‌لام ئینش و نازاری نه‌تمه‌وی ئیسلام هه‌ری، من وا هه‌ست نه‌که‌م چی تیر و ڕم گیراوه‌ته جیهانی ئیسلامیی، یه‌که‌م‌چار له‌ دلی من گیراوه، بۆیه ئه‌م‌په‌ین دل‌شکاوم، به‌لام نوورنک ئه‌په‌ین - ان شاء الله - ئه‌م نازارانهمان له‌ یاد نه‌باته‌وه .»

[۳] پیلانی ئینگلیز:

ماموستا نازارنکی زوری پی گه پشت، بویه پمراوی «خطوات ست» ی دانا و بهنهنینی به ناو قوتابیه کانی بلاوی کرده وه که تیایا هیرشی نه کرده سمر ئینگلیز و پیلانه گلاوه کوی ناشکرا نه کرد که چون نهخشه کینشراوه بو له ناو بردنی موسلمانان کان.

داگیر کمران شمش پاگانده بان بلاو کرد بوزه تا وره ی موسلمانان کان نه هیلن و به ناسانیی بتوانن به سمریانا زال بن.

ئمو پاگانده زور به فیلبازانه رینک خرا بوون. ماموستاش به مپیری دانیه تییموه وه لامی ئعدانموه:

پاگانده ی یه کمم: نه یانوت: ئیوه ی موسلمان ئهلین ئیمه شانمان ههل نه گری ئم به لاو نه گبه تییمه مان به سمر هاتوه، جا کهوایه ده ی رازی بن به داگیر کردنی ولات و ژنرچه پوک بوونتان.

ماموستاش روونی نه کرده وه:

به لی، ئیمه تاوان بارین و له فرمانه کانی خوا یاخیی بووین بویه وا به لامان به سمر اړاوه و، رازی بوون به فرمانی خوا ییش بریتیه له تهویه و پهبیمانیی له گونا ه و تاوان تا به لاکه لاجی و رهحمه تی خوا بیاری. چونکه به لا و لی قومان یاخیی دا نه چله کینی نه ک هویه ک بیت بو بمرده وامی زولم. به لی، همر کاتی خه لکیی لینی قوما و نارهمهت سوو، خیرا نه لقه له گوئی کانی کافر پاگانده نه کمم: بوچی خوا نایهت به هاوارمانموه؟! بوچی زمان گیرا نابیت!؟

پنیوسته ئیمان داران ناگایان له خویان بیت:

(یه کمم): خوی گوره ستم له کمس ناکات و همر کومه لیک یاخیی بیت سزای ئعدا، همر موسلمانیکیش داممزاو بیت پاداشتی نافهوتی.

(دووهم): موسلمان به مرجی حسانموه ی ئم ژبانه خوا پهرستی ناکات، به لکو رازی ده بیت سمراسمری ژبانی زهمهت و مهینهت بی بهو مرجه ی له فرمانی خوا یاخیی نه بیت.

(سی یهم): له خوا پارانه بو لبردنی به لا، بو ئمه نیه که تنهها به لاکه لاجیت، به لکو ماوه ی ئمو به لایه هه لیک ی چاکه بو خوا پهرستیگی تاییه تی که بریتیه له پارانه وه و خوزدان به ده ست خواوه به تهواو بوونی، تهواو نه بیت.

پاگانده ی دووهم: موسلمانان کان! ئیوه له گهل کافری ترا - وه ک ئه لمانیا - رینک کهوتوون، ده ی له گهل ئیمه شا رینک کهون.

ماموستا وه لآمی ئه دانه وه به وهی که:

موسلمانان دهستی یارمه تیی و دهستی دوژمنایه تیی به یهک چاو ته ماشا ناکهن. چونکه هه موو سیفه تینکی کافر کافر نیسه و موسلمان بزی هه یه په یوه ندیی له گه ل کافرا ببهستی بۆ خزمه تی نیسلام، به لآم شوین کهوتن، نا. پاگانده ی سی یه م: کاربه ده ستانی خاکی نیسلام توانایان نیه به چاکیی کاروبارتان هه ل سوورینن و سته متان لی ئه کهن، جا نیمه با سه روکاریتان بکه ین. چونکه خوتان تواناتان نیه و لینی نازانن..

ماموستا ش روونی کرده وه که:

هوی بنه ره تیی هه موو نازاوه و تاوانیکی کاربه ده ستانی خاکی نیسلام ئه گه ریته وه بۆ ئه و بیروه هسته مادییه ی که فه لسه فه ی خورئاوایی بر دوویه تیه مینشکی به ناو رۆشن بیره کانه وه و به خویان نازانن و بۆ ماده ده وازیان له دین له نیسلامه وه. جا تا موسلمانان شوین کهوته ی کافران بن زیاتر ئه پرووخین و زیاتر ناچاری ژنرچه پۆکیان ئه بن.

پاگانده ی چواره م: به ناو موسلمانه کانا بلاویان ئه کرده وه که ئه وانیه دژی داگیرکه مان وه ستاون نیازیان بی که لکه و له مه به ست و نیازی نیسلامیه وه دووره. ئه مه ش بۆ دروست کردنی ناکۆکیی.

ماموستا نمونه یه ک دینیته وه بۆ ئه وه ی ده م کوتیان بکات و موسلمانانیش ته سک بیین نه بن و فیز بن هه روا به ئاسانیی هه موو رینگایه ک، له خویانه وه، له خویان نه گرن. چونکه ئه وانه (هۆ، وسیله) ن، و، کاربگه ربی نیازیش له سه ر هۆ که مه ...

بۆ نمونه: ئه گه ر بموی زه ویه ک هه ل که نم بۆ ده رهینانی ناو و که سینی تر یارمه تیی هه ل که ندنی دام به نییه تی خۆشاردنه وه، که گه یشته ناستی ده رهاتنی ناو، نییه تی ئه و، ئاوه که ناباته دواوه. چونکه شه رت هه ل که ندنه که به نه ک مه به سته که ی.

پاگانده ی پینجه م: له بهر ئه وه ی پینشه وا دلنی وا پنه وه له گه ل کافرانا رینک که وی ده ی با موسلمانه کانییش گوی رایه لیبی فره مانی بکه ن. به تی گه یشتنی نیسلامیه ی ماموستا روونی کرده وه که: پینشه وا کاتی گوی رایه لیبی بۆ ئه کری له نیسلام لا نه دات و به مرژه وه ندیی موسلمانان نه خاته ژنر پنی.

پاگانده ی شه شه م: داگیرکه ر وای بلاو ئه کرده وه خوی به هیزه و موسلمانان خویان ماندوو ئه کهن هه ر هه ولی بدن بۆ خۆرزگارکردن، چونکه توانای به ره نگارییان نیه و یه که جار لاوازن.

ماموستاش به وردبيني موسلمانينكى هوشياره وه پرونى كرده وه:
 هيزى گموره ديارى دوژمنان له سر جوته پنى لمرزوكى فيل و
 خهله ناندن و گومرا كردن وه ستاوه، جا نيمى موسلمان هرگيز دهست بمردارى
 بمرهنگارى ناپن له بمر سى هؤ:

يه كه م: فيل و گومرا كردن كاتى كار نه كمن پمرده ي نغانى و بى ناگايان به
 سمرا كيشرا بى. خو نه گمر موسلمانان به خبمر هاتن و له ناوكرزوكى كو فر و
 بى ره وشتى گه يشتن، نهوا ممردانه دهست به رنبازي رزگار بيموه نه گرن و باكيان
 له هيزى داگير كمر نيه.

دووم: هيزى دوژمنان بى بمرامبمر نيه و به بونه ي بمر بمره كاني نيوان
 خو بانموه ۹٪ ي هيزى له دهست نهدل و بويه دهوله تى نيسنا به هيز بى
 همروا نامينيتموه. وه ك نينگليز كه بووه لاواز ترين دهوله ت له چاو سمراه تى
 سده ي نوزده دا و له هممو ولايه كاندا دهركرا و دهسه لانى نه ما (۱).

سى يه م: نه گمر له همروو كاتا به دهست گرتن به نيسلاموه و بهواز هينان
 لى - هر مردن به شمان بى، لها بوچ به ممردانه نهمرين ؟ زيانى مل كه چى و
 زه لى چ كه لك كى هيه ؟

كهواته همول دان بو پاك كردنموه و لات له داگير كمران و بيروهستى
 گلاويان مايه ي سمربمرزى دنيا و قيامه ته.

يه كى تر لهو پيلاناندى كه دوژمنان دژى نيسلام نهخشه يان نه كيشا نهوه بوو
 له رنگاى كلنسى (انگليكان) وه نينگليز شمش پرسياريان له «مشيه خه ي
 نيسلامى» كرد تا به شمش صد وشه وه لاميان بدرنتموه. نم پرسيارانه
 ره واندى ماموستا «بديع الزمان» كران، نموش وه لامى دايموه:

« نم پرسيارانه به شمش صد وشه وه لام نادرنتموه، به شمش نا، به ك
 وشه پش نا، بهلكو به بهك تف به كرنه ناوچاوى بى شمى نينگليزه وه ».

ماموستا به چاوى خوى ناپاكيى دهروه و ناوه وى جيهانى نيسلامى نه بينى
 كه دژى نيسلام نه كرا، دهوله تى عوثمانى روخا و پارچه پارچه كرا، كافرانى
 سمروه وى دهستيان به سمر دلپانا هينا و ماتممينيش سمرانسمرى خاكى
 نيسلامى داپوشى بوو (۲).

(۱) نهوه تا لم دوايمشا به كيتى سؤقيعت نابرووى هممو به كيتى بهكى بروكشى برد و به
 ماويه كى كم ههله و شاهيه!

(۲) ماموستا سى سال له نستمبول مايموه دواى نهوه گمرايموه بو «وان». سمبرى نوميدى
 سيانزه همى «پهيامى پيران» به كه تا له بهكى له تابلو گرنگه كانى زيانى شارهزا بى كه برتبه له
 گمرايموه بى «وان» و ديتنى شاره كى به سووتابى و قوتابخانه كى به روخواوى و نههاتنه
 گوئى جروه ي بولبولان قوتابخانه كى كه نزيكى بيست سال تيايا وانى وتوتوه، نينجا
 سمرخى چاره سمرى نم ههلوسته له رنگاى نيمانوه به !!

[۴] بهر هه‌لستی داگیر کهران:

ماموستا زور دژی داگیر کهران بوو، ئه‌وانه‌ی که ولاتی ئیسلامیان پارچه پارچه کرد و هه‌ولیان ئه‌دا ده‌نگ و ره‌نگی ئیسلامی تیا کپ که‌نوه. ئه‌وه بوو بزوتنه‌وه‌ی بهر هه‌لست کردنی داگیر کهران له ئه‌نادولدا سه‌ری هه‌ل دا، ئینگلیزیش به زور «شیخ الاسلام» عبه‌دوللا ئه‌فه‌ندی‌یان ناچار کرد فه‌توا دژی ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه ده‌ریکا، ئه‌وه بوو خیرا هه‌فتا و شمش موفتیی و سیی و شمش زانا و یانزه نوینم پینکه‌وه دژ به‌و فه‌تویه فه‌تویه‌کیان ده‌رکرد و موسلمانانیاان هه‌ل ئه‌نا دژی داگیر کهران، که ماموستا سه‌عید نوورسییش به‌کی بوو له‌و زانایانه که نووسی:

« فه‌تویه‌ک له مه‌شینه و به‌رنه‌به‌رایه‌تیه‌که‌وه ده‌رچی که له ژیر فه‌رمانی ئینگلیزا به‌ی، هه‌ر ئه‌بی نادرست به‌ی، ناهێ گونایه‌لیی به‌ی بکری. چونکه ئه‌وانه‌ی به‌رگری ئه‌کمن و دژی داگیر کهران وه‌ستاون، ناگولجی به‌ یاخی بوو به‌دینه قه‌لم، به‌یه پینسته ئه‌و فه‌تویه بکیشرنه دواوه.»

ناویانگی دژایه‌تی ماموستا به‌ داگیر کهران ده‌رچوو.. ئه‌وه بوو بانگیان کرد به‌ ئه‌نقه‌ره‌ی بنکه‌ی بزوتنه‌وه‌که تا پالیان پینه بدات.. به‌لام ماموستا ئه‌م بانگ کردنه‌ی دایه دواوه و وتی:

« من ئه‌موی له ترسناک‌ترین شوین‌دا جهاد بکم، نه‌ک له پشت سه‌نگه‌روه، من وا ئه‌بینم که ئه‌م شوینم په‌مه‌ترسی تره له (ئه‌نادولدا).»

چهند جارینکی تر بانگیان کرده‌وه.. ئه‌مجاره له جیاتی خۆی هه‌ندی له قوتابه‌کانی نارد به‌ «ئه‌نقه‌ره»، دواي ئه‌وه خۆشی له ۱۹۲۲ دا که‌می پینش جه‌زنی قوریان چوو به‌ ئه‌وی، و به‌خیره‌تینکی گه‌رم و گور کرا..

به‌لام له‌وی دلی نه‌کرایه‌وه، چونکه کاربه‌ده‌ستانی به‌بی تاین که‌وته به‌رچاو و به‌وپه‌ری داخه‌وه سه‌رنجی دا زوری به‌ نوینمه‌کان هه‌تا نوینیش ناکفن. هه‌لس و که‌وتی موسته‌فا که‌مال و به‌وشتی لار و چه‌وتی دژ به‌ ئیسلام زور خه‌فه‌ت باری کرد.. له پایته‌ختی ئیسلامدا کاربه‌ده‌ستان دژی تاین بن، ئه‌بی کی دژی دوژمنان به‌وستی؟ له ده‌وله‌تی ئیسلامیدا شه‌ریعه‌ت به‌خرینه پشت گوی، ئه‌بی کی به‌رگری له خاکی ئیسلام بکات؟ به‌ ئه‌مه له ۱۹/۱/۱۹۲۳ دا به‌ریاری له‌چاپ‌دانی به‌یانینکی دا به‌ریتی بوو له ده ماده و ئاراسته‌ی نوینمه‌کانی کرد که تیا یا نا‌موژگاریی نه‌کردن و ئیسلامی به‌ر ئه‌خسته‌وه و ترسی رژی زیندوو بوونه‌وه‌ی ئه‌خسته‌ه‌لیانه‌وه که به‌م په‌سته‌یه ده‌ستی به‌ی نه‌کرد:

« اعلموا ايها المبعوثون، انكم (لمبعوثون ليوم عظيم) ».

به‌یانه‌که له لایمن سمرکرده‌ی یه‌که‌می بزووتنه‌وی سمریه‌خویی جه‌نهرال کاظم قهره‌به‌کرده خونزرایه‌وه و نزیکه‌ی شه‌صت له نوینره‌کان تزیه‌یان کرد و ده‌ستیان کرده‌وه به نوژ، به راده‌یه‌ک ژووری نوژکردنی ئەو ئەنجومه‌نه به‌شی نوژکمرانی نه‌ئەکرد و گواستیانوه بۆ ژوورنکی گه‌وره‌تر.

موصطه‌فا که‌مال ئەم به‌یانه‌ی به دل نه‌بوو، بۆیه ماموستای بانگ کرد و گفت‌وگۆیه‌کی توندوتیژ به‌م شیوه‌یه له نیوانیاندا رووی دا:

- بی‌گومان نیمه پنیوستییمان به ماموستایه‌کی لی‌ها‌تووی وه‌ک جه‌نابت هه‌یه، نیمه بانگمان کردیت بۆ ئیره بۆ که‌لک وه‌رگرتن له بیرو‌را گرنه‌گه‌کانت، به‌لام یه‌که‌م کارت باسی نوژ بوو، یه‌که‌م همولنکیشتان لیره‌دا نانه‌وه‌ی ناکوکی بوو له نیوان کۆمه‌لی ئەم ئەنجومه‌نه‌دا.

- (به توندیی په‌نجه‌ی به‌رز کرده‌وه) پاشا.. پاشا.. گه‌وره‌ترین راستیبه‌ک دوای ئیمان پرشنگ بداته‌وه نوژه، ئەو که‌سه‌ش نوژ نه‌کا ناپاکه و هوکمی ناپاکیش ره‌ت‌کراوه‌یه.

پاشا سمرنجی دا ئەم پیاوه بۆ ئەو و نه‌خشه‌ گلاوه‌کانی ده‌ست نادات و له سمر بیروه‌ستی خۆی بۆ که‌س دانا‌به‌زی، بۆیه ویستی له «ئه‌نقهره» دووری به‌خاته‌وه به بیانووی دامه‌زاندنی به ناموزگاری گشتیی بۆ پارنیزگاکانی خۆره‌لات به مووجه‌یه‌کی دل‌رفین، یاوه‌کو بی‌گیرنتموه بۆ ئەندامییتی «دار الحکمة الاسلامیه» و پینش‌که‌ش کردنی خانوویه‌کی گه‌وره‌ بۆی، به‌لام ماموستا به‌و فیلانە نه‌خه‌له‌تاو به‌گونی نه‌کرد..

مردن وله دایک بوون

[۱] سنی نوور:

ماوهی هشت مانگینک ماموستا له «نه نقره» مایهوه، لهو ماوه یهدا چاوی لی بوو دانیشتون چ خوشه بوستیه کیان بو نیسلام هیه، به تایبه تیی کاتی تیک شکانی یونان له بهردهم سوپای نیسلام دا، به لام له پال تم خوشیی و شادیهدا هستی به دهستینکی گلاو کرد که بی نیمانیی بلاو ده کردهوه و کومه لی موسلمانن ئه پروو خاند، بویه دهستی دایه نووسینی چند نامیلکه یهک له باره ی ته نیایی خوا و بروا به قیامت تا بینه بهر بهستینک له بهردهم بییری خوانه ناسییدا.

دوای نهوهی به چاکیی له نیازی به دخوازی زوریهی کار به دهستان، به تایبهت نوینقره کان، تی گه یشت که چون قولی دژایه تیی نیسلام و موسلمانان لئ هل مالیهوه، توشی نه ندیشه یهکی زور بوو. نه هاته پینش چاوی سمرانسری جیهانی نیسلامیی بهرهوه چ نه گبه تیهک را نه کیشری. چ فیل و پیلانیک بو قهلاچو کردنی نیمان له سمرزه و ییدا نه خشه کیشراوه.

تی گه یشت گورگ و رنویی سمریان کردو ته جیهانی نیسلامیی و دوستی تی گه یشت ووشی که مه. نه میس به تنیا و به کومه کیی قوتایه کانی چی بکا لهو لافاوه بی ویزدانه، وای به چاک زانیی خوا بهرستی و لاله و پارانهوهی له ده رگانهی پهروه دگارا زور بکا و شهوان به خوا بهرستی به سمر بهری تا به شکوم خوی گهوره به سوز و رهحه تی خزی ده زمانی تم ده رده ناهه مواره بنیری، بو نه مه له سالی ۱۹۲۳ دا بهرهو «وان» گه رایهوه و له که لاره کونه یهکی سمر کینوی «نهرهک» دهستی دایه خوا بهرستی و گوشه گیری بو پهروه دهی رزح و دهروونی.

له کاتی گه رانهوهیا بو «وان»، له رنگای «بطوم» هوه، به لای شاری «تفلیس» دا^(۱) تی پهیری، سمرکوته سمر پویه گردی «صه نعان» و به هر چوارلادا چاوی نه گبیرا. نا لهم کاته دا پولیسینکی رووسی هات و لینی پرسی:

(۱) شارینک بووه له شاره کانی ده ولتهی عثمانیی و نمو کاته له ژیر ده سلانی داگیر کرانی رووسدا بووه، پاشان به پیمان نامه یهک له نیوان تورکیا و رووسیادا درا به رووسیا.

- بۇچى وا بىم شىنويه چاۋ بە ھىموۋ لايەكدا دەگىرىى ؟
- نەخشەى قوتاىخانەكەم دەگىشىم.
- تۇ خەلكى كۈنىت ؟
- خەلكى بەدلىسىم.
- بەلام ئىرە تەفلىسە.
- بەدلىس و تەفلىس ېران.
- مەبىستت چىە ؟

- سى نوور لە ئاسيا و جىھانى ئىسلامدا ھەن بەك لە دواى بەك دەر ئەكەن، سى تارىكاپىش بەك لە سەر بەك داتان ئەپۇشن و پەردەى ئەم سەتم و زۇردارىيە ئەدېرى و دىتەمۋە بەك، مەنىش بە دەورى خۇم دىنم تا لىرەدا قوتاىخانەكەم بىنات بىنىم.

- ئاي كە سەرسام لەم ئاۋاتەت !.

- بەلكو ئاي كە سەرسام لە ژىرىت. ئايا بە لاتەۋە گولچاۋە ئەم زستانە نەپرىتەۋە ؟ ھىموۋ زستانىك ئەبىت بەھارىكى بە دۋادا بىت و، ھىموۋ شەرىك پۇژىكى بە دۋادا بىت.

- جىھانى ئىسلام بە خراب تىرىن شىنۋە پارچە پارچە بوۋە.

- بەلكو پۇشەتۈن بۇ ۋەرگرتى زانىارى. ئەۋەتا ھىند كۈپىكى ئامادەى ئىسلامە، لە قوتاىخانەى ئامادەى ئىنگلىزدا ھولۇ و كۇشش ئەكا و، مېسەر پۇلەبەكى زېرەكەتەى لە قوتاىخانەى ئىدارى ئىنگلىزدا ئەخۈنى و، قەفقاس و تۈركستان دوو كۈپى پالەۋانن و لە قوتاىخانەى جەنگى پروسىپىدا مەشق دەكەن... ھتە.

جا ئەو پۇلە بەۋەفا نەجىبانە دواى ۋەرگرتى پەروانەكانىان ھەر بەكەبان ھوكمى كىشۋەرىك ئەگرتە ئەستۇ و، ئالائى ئىسلامى دادپەرۋەرى مەزنى پاكىيان بەرز ئەكەنەۋە تا بەرز بەرز لە سەر لوتكەى رەۋشەبەرزىپىدا بەشەكەتەۋە و، ئەو نەپىنى دانايىبە ئەزەلبەى، كە لە فېترەى مەۋقايەتپىدا پىشكى داكوتاۋە، لە بەردەم شايبەتەكانى قەدەرى ئەزەلبى خواۋەندا، بە كۈزىپى چاۋى رۇژگار، رادەگەبەنن(۲).

(۲) لە خوا بە زىاد بى و پىشەبىنى بە ئىمانى بەكەى مامۇستا نوورسى ھاتەدى؛ ئەۋەتا دواى ھەرس ھىنان و تۈنەۋەى شىرە بەغرىنەكەى سۇقىت گەلانى مۇسلمانى ئەۋىش پشۋىان ھاتەبەىر و كەۋتە چالاكى ئىسلامى و ئىمانى خۇيان. بەكى لەو چالاكىيانە ئەۋە بوو كە لە مانگى حوزەبىرانى ئەم سالى ۱۹۹۲دا لە ھىموۋ شارە مەزەكانى ۋەك: بوخارا و سەمەرقەند و تەشقەند و شارەكانى نازەربايىجان چەندىن قوتاىخانەى نوور دامەزنان.

[۲] شمشیری نوی خوازیی:

ماموستا دوی بسمبردنی ماوه‌یه‌کی زور له تمه‌نی به سیاست و همول و کوششی دنیا‌یه‌وه بز قازانجی موسلمانان و، پاشان ده‌رکوتنی بی‌نه‌نجامیی تم کارانه‌ی، وای به چاک زانیی ده‌ست بداته خواپهرستییه‌کی زور بز ناماده‌کردنی ده‌روونی، وه‌ک خوی گموره بیه‌وی رای بینی بز به‌رگه‌گرتنی نمو هه‌لویسته ناهه‌مواره‌ی ته‌هاته به‌رده‌م موسلمانان.

یه‌کی له قوتابیه‌کانی له باره‌یه‌وه ئه‌لی:

«هموو شه‌وی هه‌ل ئه‌سا بز شه‌ونوژ، منیش جار جار چاوم لی شه‌وو نوژی نه‌کرد و نم‌ئه‌توانی به‌خوم، جا که ئه‌ی بینیم بیدارم پنی شه‌وم: - تۆ که بیداری ده هه‌لسه وه‌ره له پارانه‌وه‌دا به‌شداریم به‌که. به‌لام نم‌ئه‌زانی هیچ نزایه‌ک به‌خوینم، بزیه پینی شه‌وم: - من نه‌پارنیموه و تۆیش به دواما ئامین به‌لی. جا له کاتی پارانه‌وه‌که‌دا جار جار بی‌ئاگا شه‌ووم سه‌یری نه‌کردم و ئه‌ی‌وت: - منیش وه‌ک تۆ به‌ووم... تۆیش را دئیت.»

هه‌روه‌ها یه‌کی له قوتابیه‌کانی که ناوی موصله‌فا صونگوره ئه‌لیت: ماموستا هه‌تا تمه‌نی گه‌یشه‌هه‌شتا سالیی هموو شه‌وی به‌بی‌په‌راندن پینچ سه‌عاتی به‌پارانه‌وه و خواپهرستی به‌سهر شه‌برد، به‌لام دوی شه‌و تمه‌نه هموو شه‌وی به‌شه‌ونوژ دوو سه‌عاتی به‌سهر شه‌برد و ویرد و پارانه‌وه‌کانی به‌رؤژا نه‌خویند.

به‌لی، ماموستا ده‌ستی له سیاستی فروفیل شوری..

چونکه سه‌رنجی دا ئه‌م سیاسته‌هه‌خته‌تیکی ئیمان و ئیسلام ناکات له به‌رامبه‌ر شه‌و هه‌موو دژایه‌تییه‌وه که نه‌کرا به‌رامبه‌ریان..

بۆی ده‌رکوت هه‌رش‌کردنه سه‌ر ده‌وله‌تی که دژی قورئان وه‌ستاوه له سه‌ر مینبه‌ر و له سه‌ر لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌کان هیچ که‌لکینکی نیه و ئالای کوفری پی داناگیرته خواره‌وه، به‌لکو شه‌و جوره «جهاد» ئه‌بینه‌ مایه‌ی په‌روه‌ده‌کردنی که‌مه‌لینکی په‌له‌که‌ر و هه‌رش‌که‌ر و هیچ‌نه‌که‌ر، له هه‌مان کاتا ماوه‌دانی پیاوخراپان تا ده‌ست له ئیمان بووه‌شینن.

بۆی ده‌رکوت سیاست به‌و شینویه که پاکیی و په‌روه‌ده‌ی دل به‌خرینه شه‌و لاره، کارینکه دوژمنان جه‌زی پی نه‌کهن، چونکه لادانه له کاری به‌نه‌رتیی و خوخلافاندنه - به‌نیازی چاکه‌وه - به‌کارینکه‌وه که هه‌رگیز قازانجی بز ئیسلام تیا نیه، بزیه رینگای پاک و خاوین‌کردنه‌وه‌ی دلی گرت به‌ر تا بناغه‌ی قه‌لای ئیمان به‌پته‌ویی دارنژری و هیچ قولنگه‌یه‌ک نه‌توانی له‌زه‌ی پی به‌خا.

بدلی، نمو هممو پروداوه تال و ناهه موارانه که به سمر جیهانی نیسلامییدا هاتن کارنکی زوریان کرده سمر ماموستا نورسیی تا مرؤقینکی نونی لی درچی به تی گیشتنینکی نیمایی نوی وه..

به هممو هیزنکیهوه و به بی دوودلی شمشیری نوی خوازیی ههل کینشا و ههله تی دایه سمر بیروهستی کون و لاواز و بی که لکی و دای به زه وییدا.. گورنکی ههل که کند و سه عیدی کونی تیا ناشت و له ههمان کاتا شادیی نواند به له دایک بوونی سه عیدی نوی، بهو تاواتهوه سه عیدی نوی بتوانی ئه مرکی گرانی جیهادی نیسلامی و پاریزگاریی نه مامی نیمان بخاته ئه ستویهوه له ژیر دروشمی په ناگرتن به خوی گهوره له شهر و خراپه ی شهیتان و سیاست که ئه یوت:

« اعوذ بالله من الشيطان والسياسة ».

ماموستا له په یامه کانی پرونی کردوتهوه که مبهستی لهو سیاسته ته که په نای به خوا گرتوه لینی و نه فرینی لی دهکا، نمو سیاسته ته ی ئه مرزیه که له سمر بهرزه ونندی و خو به رستی وه ستاوه، بی تاوردانهوه به لای راستیی و دادا، وه ناوی ناوه دورنده یه کی سامناکی بیروهست. ماموستا ده ری ئه خا که قورثان به توندیی موسلمانان قده دهغه ئه کا له خمریک بوون بهم جوره سیاسته ته وه^(۲). ماموستا خوی هوی ئه م دوور که وتنه وه یه باس ده کات:

« رزؤنکیان پیونکم دی سروسیمای له هی زانایان ده چوو، ناوی زانایه کی به ریزی به خراپه ده برد، به راده یه ک که گه یاننده ئه وه ی به کافری له قهلم بدات. ئه وه ش تنها له بهر ئه وه ی له چهند با به تینکی سیاسییدا رایان جیواز بوو، هر له ههمان کاتدا مداحی یه کینکی مونافیقی ئه کرد که له بیرو پای سیاسییدا هاویر بوون ا بهم پروداوه توشی له رزینکی توند بووم و په نام به خوا گرت لهو بارودوخی که سیاسته تی تی که وتوه و تم: «اعوذ بالله من الشيطان والسياسة»، ئیتر هر لهو کاته وه له ژبانی سیاسی کشاموه ».

ماموستا نورسیی که پشتی له سیاست ههل کرد وه نه بی وازی لهو کاره چاکه خوازییه هینابی که تاواتی هممو مرؤقینکی خاوهن هست و سوزه.

ماموستای خه م خوری مرؤقایه تیبی حمزی له م دهست برینه نه بوو.. حمزی له ماندوو کردنی ناده میزاد نه بوو.. حمزی له مال کاولیی داماوان و ویرانیی شار و

(۲) چونکه قورثانی پیروز ئه فرموی: ﴿ولا تزر وازرة وزر اخرى﴾ (الاسراء: ۱۵) به لام سیاسته تی ئه مرز به پنجه وانهی ئه م نایه ته پیروزه وه به فنار ده کات.

دی‌هات نهبوو .. چونکه ئەهی‌زانی دۆژمنانی مرۆفایه‌تییی له ژێر پهردهی سیاسه‌تا پیلانیکی پرسته‌میان نه‌خشه‌ کینش‌اوه، وه‌ جگه‌ له‌ رینبازی که‌ له‌ قورئان هه‌ل گۆزرابی بۆ چه‌رخێ نوی، هه‌یچی تر به‌ که‌لک نایه‌.. ئەو رینبازه‌ی که‌ مایه‌ی گه‌شانه‌وه‌یه‌کی ئیمانییی بی بۆ گه‌لانی جیهان و هه‌موو هه‌یز و توانایه‌کیان به‌خه‌نه‌ کار تا له‌ لاقاوی ئەو فرۆفیل و گزی‌کاریه‌ رزگاریان بێت که‌ خۆرئاوای بی‌ئیمان جله‌وی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتوه‌ و سه‌رزه‌ویی به‌ گشتییی و جیهانی ئیسلامییی به‌ تاییه‌تییی پی ژنربار ده‌کات.

زیاد له‌مه‌ مامۆستا خۆی هه‌ندی خالمان ئەخاته‌ پینش چاو:
یه‌که‌م: سه‌عیدی کۆن چه‌ند خۆی ماندوو کرد له‌ پیناوی سیاسه‌تدا هه‌ول و کۆششی به‌ با چوو.

دووهم: سیاسه‌ت له‌م‌رۆدا پریه‌تی له‌ درۆ و خه‌له‌تاندن، ئیتر با ئەوه‌ بووه‌ستی که‌ موسلمان له‌ خواپه‌رستییی ئەخات.

سێ‌یه‌م: ئەگۆنجی له‌ رینگای سیاسه‌ته‌وه‌، موسلمان مه‌قاشی ده‌ستی بینگانه‌ بێت و به‌ خۆشی نه‌زانی!

چوارهم: ئەگه‌ر هه‌یز و چه‌ک له‌و رینگایه‌دا به‌ کار به‌هه‌زیت ئای که‌ گونا‌ه و توانیکی زۆر و ئەواییکی بی‌ئه‌ندازه‌ ئەکه‌ویته‌ ئەسته‌زی ئیمان‌داره‌وه‌، به‌ تاییه‌تییی سه‌رۆک و فه‌رمانده‌، به‌وه‌ی که‌ مافی داماوان پی‌شیل بکرنیت و بی‌ئه‌نجام تووشی زه‌ره‌ر و زیان ببن !!

[۳] جیهادی راسته‌قینه‌:

مامۆستا به‌روای به‌ ئال و گۆری هه‌من و له‌ سه‌ر خۆ بوو، تا باری ژبان تینک نه‌چی و به‌و بۆنه‌وه‌ سه‌ره‌نجام خه‌لکی تووشی زیانی ناله‌بار نه‌بن، ئەمه‌ش دوا‌ی ئەوه‌ی وه‌ک مرۆفینکی ورد و دل‌سۆز سه‌رنجی هه‌موو شوێشه‌ کۆمه‌لایه‌تییی‌کانی جیهانی دا له‌ سه‌ده‌ی نۆزه‌ده‌هم و بیسته‌مدا. به‌ نمونه‌ ئەو کاره‌ منالانه‌ی که‌ کۆمه‌له‌ی «اتحاد و ترقی» کردیان.

هه‌ر له‌م‌ پرۆانگه‌یه‌وه‌ بوو وا مامۆستا رای له‌ سه‌ر بانگی ناشتی بوو و رینگای نه‌ه‌دا له‌ ناو خاکی ئیسلام‌دا جیهادی چه‌ک‌دارانه‌ی ناوخۆ به‌رپا بکرنیت. چونکه‌ ئەو کاره‌ ته‌نها خه‌مه‌تی دۆژمنی ده‌ره‌وه‌ ئەکات که‌ دۆژمنی راسته‌قینه‌ی کۆمه‌لگای ئیسلامییی، بۆیه‌ پینۆسته‌ جیهادی چه‌ک‌دارانه‌ به‌رامبه‌ر به‌ دۆژمنی ده‌ره‌وه‌ بێت، وه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ی دۆژمنی کافر چه‌زی له‌ به‌ گۆرچوونی ناوخۆیی موسلمانان هه‌یه‌ و پینی خۆشه‌ موسلمانان له‌ جه‌نگی براکوژیدا

خزبان ماندوو بکمن، چاک وایه لم ههلوئستهدا خزبان لادهن و له نساو کۆمهه‌لگای ئیسلامییدا خه‌ریکی جیهادی مه‌عنه‌ویی بن ، ئه‌وه‌یش به‌ پرووناک کردنه‌وه‌ی بیرو په‌روه‌رده‌کردنی دل و رۆحی موسلمانان له‌ سهر چاکه‌خوایی، تا به‌م کاره‌ رینک‌وپینکه‌ ئه‌و ویزان‌کاریانه‌ که‌ ساله‌های ساله‌ له‌ ره‌وشت و دل و ده‌روونی موسلمانان کارێ خزبان ته‌کمن چاک بکرنه‌وه‌ ئه‌مه‌ش به‌ پنی نه‌ینی ئیخلاص.

ماموستا جیاوازییه‌کی زۆری دانه‌نا. له‌ نیوان جیهادی ده‌روه‌ه و جیهادی ناوخۆی خاکی ئیسلامدا، چونکه‌ جیهادی چه‌ک‌دارانه‌ ئه‌بێته‌ مایه‌ی به‌رپا‌بوونی ئاژاوه‌.. هه‌ل‌گیرانی یاسا و ده‌ستوور.. پی‌شیل‌بوونی مافی خه‌ل‌کی.. په‌یدا‌بوونی پینشه‌وا و پاله‌وانانی کارتۆنی و ده‌ست‌کرد.. کوژران و فه‌وتان و تالان و برۆی داماوان.. کورته‌که‌ی ویزان‌بوونی هه‌ر ناوچه‌یه‌ک که‌ پریشکی بگاتی، بۆیه‌ داوای پارێزگاری ئاسایشی ولاتی ته‌کرد تا کاری به‌ سوودی ئیجابیی ته‌نجام بدریت.

ماموستا وا بییری ته‌کرده‌وه‌ بناغه‌یه‌کی پته‌و له‌ قوتابیه‌ دلسۆزه‌کانی دارێژیت و خزمه‌تی ئیسلامیان پی‌ بکات، ئه‌وه‌ بوو ئیشاره‌تی بۆ دوورگه‌یه‌کی نیو ده‌ریاچه‌ی «وان» ته‌کرد و ته‌یوت:

« ته‌گه‌ر لم دوورگه‌یه‌دا ده‌ سالێ بێنمه‌وه‌ و خه‌ریکی په‌روه‌رده‌ کردنی په‌نجای قوتابییم، ئه‌وا ئه‌م‌توانیی به‌و په‌نجای قوتابیه‌ ئیسلام له‌ هه‌موو جیهانا به‌لار که‌مه‌وه‌ .»

هه‌لویستی ژیرانه

[۱] کاری بی‌ئه‌نجام:

ماموستا له لاپالی کینوی بلند و سمرکشددا خهریکی خواپهرستی بو.. له هه‌ندیشه‌ی دواروژی ئیسلام و موسلمانانا بو، هه‌روه‌ها مرزقابه‌تیی.. له چیژ و له‌زه‌تینکی ئیمانیی زور به‌رزدا ئه‌ژیا.. قوتابه‌ی دلسوزه‌کانی هه‌ندیکیان به‌ ده‌وریا ئه‌وانیش ده‌وریان ئه‌بینی.. ده‌وره‌یان ئه‌بینی، خویان ئاماده‌ ده‌کرد.. دلانی تینووی تریش سهریان لی ئه‌دان و به‌ شنه‌ی قوتابخانه‌ی ئیسلام فینک ئه‌بوونه‌وه.

ده‌وله‌تی ئه‌و کاته‌ی تورکیاش رۆژ به‌ رۆژ په‌رده‌ی له‌ سهر نیازه‌ لار و وێره‌کانی و دوژمنابه‌تیی بو ئیسلام و موسلمانان لا ئه‌دا و مل‌شۆرپی بو دوژمنانی خاک و ولات، ئاشکرا ده‌کرد.

ئه‌وه‌ بوو خه‌لکیی به‌ ناوی پارێزگاریی شه‌ریعه‌ته‌وه‌ جه‌نگی سهره‌خویان کرد و وایان زانی بو خه‌مه‌تی ئیسلامه‌..

خه‌لکیی بېزار بو.. نیازی شۆرشی چه‌کدارانه‌ش که‌وته‌ سه‌ری هه‌ندی له‌ سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کانی ناوچه‌ی خۆره‌له‌اتی کوردنشینه‌وه، تا دژی حکومه‌تی ئه‌نقمره‌ بووه‌ستن که‌ به‌ ئاشکرا ئالای دژابه‌تیی ئیسلامی هه‌ل‌گرتبوو.

ماموستا ئه‌و هه‌واله‌ی بیست که‌وا «شینخ سه‌عیدی پیران»، پیاری ناوداری نینو عه‌شیره‌ته‌ کورده‌کان، نیازی شۆرشی هه‌یه‌ دژی «ئه‌نقمره».

شۆرش‌گێزان داوایان له‌ ماموستا نوورسیی کرد تا به‌شدارییان بکات، به‌لکو سه‌رکردابه‌تیی وه‌رگری و ری‌نمایی شۆرش بکات. که‌چی ئه‌م وه‌ک داواکه‌ی به‌جی‌نه‌هینان ئامۆزگاریشی کردن که‌ واز له‌م کاره‌ بینن.

به‌ لایانه‌وه‌ سه‌یر بو.. چ سه‌رکرده‌ و چ خه‌لکیی، هه‌موو کسه‌ی ئه‌زانی «بديع الزمان» چه‌نده‌ ناربه‌زای هه‌لویستی موصله‌فا که‌ماله، ئه‌بوايه‌ به‌ ته‌واوه‌تیی دلی به‌م شۆرشه‌ خۆش بوايه‌ و. پشت‌گه‌یری لی بکردایه‌، به‌لام ماموستا ده‌مینکه‌ وازی له‌ ده‌ست‌گرتن به‌م هۆیه‌وه‌ هیناوه: ئه‌و کاته‌ی پشتی له‌ سیاسه‌ت هه‌ل کرد، چونکه‌ ده‌ی‌زانیی به‌ زبانی موسلمانان ته‌واو ئه‌بی و به‌س. خۆ دياره‌ سیاسه‌تی له‌مه‌رۆدا چه‌کی له‌ پالای بی هه‌رگیز به‌ ته‌ما نه‌بی ئیسلامی تیا به‌رپوه‌ بیری، ئیتر ئه‌و هه‌مووه‌ تاوان و گوناخانه‌ با بوه‌ستن که‌ ده‌ره‌ق

داماوان نکرین، له ههمان کاتا دهسلاتی پایتهخت بیانوی دهست نهکموئی و به یارمهتیی هیزه خوانناسهکانی دهرهوه و ناوهوه نهدن به تموقهسری گهلی رهش و پروتی نیازپاکدا و مالکاول و رهعجبروی نهکن.

دوست و دوزمن له غیرهت و تازایهتیی نوورسییی شارهزا بوون، پیایوی خؤ لادان و خوشاردنهوه نهبوو.. بهلام به فمراسهتی موسلمان و هیدایهتی قورئان و تاقیکاریی تمهمنی و زیرهکیی و بلیمهتیی، گهیشتبوهوه نهو برپاره که پیویسته تنها لهو رینگایهوه که خؤی ههلی بژاردبوو، بیر له بهرزهوهندیی موسلمانان بکریتمهوه !

چهند جاری داوای بهژداریی دوویاره کرایهوه، کهچی ههموو جاری ماموستا نم داوایهی دهدایه دوآوه، چونکه مرزقینکی شارهزا و وریای وهکو نهو حمزی له رزانی خوینی موسلمانان نهبوو له پیناوی کارنکی بی نهنجام و بی هووده دا.

[۲] جهنگی براکوژیی:

جارینکیان حوسهین پاشا، که نمیش بهکی بوو له سهرهک عمشیرهته کوردهکان، هات بؤ لای ماموستا بؤ سهر کینوی نهرهک و داوای لی کرد فمرمان بدا به سهر قوتابیهکانیا بچنه دهرهوه و وتیهکی نهینیی لهگهله خؤیدا ههیه. ماموستا تمهمنی به دل نهبوو و وتی:

- حوسهین پاشا، نم قوتابیانم وهکو نهندامی لاشم وان.

حوسهین پاشا دهستهسرینکی پر له زیری دهرهیناو وتی:

- نم زیره زهکاتی سامانی خؤمه، زهکاتیش منهتینکی تیا نیه، بویه تکام وایه لیم وهرگری تا دابهشی بکهیت به سهر ههژاران و لیشی خهرج کهیت بؤ قوتابیی و میواندکانت.

ماموستا تووره بوو و وهری نهگرت و وتی:

- پاشا، تیا پرست به بهکی له زانایان و شارهزایان نهکردهوه ؟ تیا نازانی زهکات ناهری بؤ شوینکی تر ؟ تیا له گوندهکهی خؤتا له خزم و کس و کارت ههژارنگ نییه ؟ دهی کهواته بؤ هیناوته بؤ ئیره ؟
دهرکوت نم زهکاته له بهرتیلیمه نریکه، نهوه بوو وتی:

- هاتووم بؤ لات تا له کارنکدا رات وهرگرم.. سهریازهکانم به تمواوهتیی نامادهن.. چدک و تفاق و ولاغم ههیه و چاوهروانی ئیشارهتینکی جهنابتین.

- چی ئهلیت ؟ نیازت وایه چی بکهیت ؟ لهگهله کیندا نهجهنگیت ؟
- لهگهله موصلهفا کمالا نهجهنگم.

- ئەي سەربازەکانی موصطفا کەمال کەين ؟
 - نازانم چى بلىم ! سەربازن وەك ئەزانىت.
 - ئەو سەربازانە رۆلەي ئەم نىشتمانەن. واتە خۇمى مەن و خۇمى تۇن. جا
 تەقە لە كى ئەكەيت ؟ ئەوانىش تەقە لە كى ئەكەن؟ بىر كەرەو و تى بگە.
 ئايا ئەتەوى ئەمەد موحەمەد بكوژى و حەسەن حوسەين بكوژى ؟
 - مەن مەرگم بە لاوہ چاكتره لەم جۆرە ژيانە.
 - ژيان تاوانى چىە ؟ ئەگەر تۆ لە ژيان بىزار بوويت، تاوانى ئەو هەموو
 مۇسلمانە و ئەو هەموو هەزارانە چىە ؟ چىيان لى داوا ئەكەيت ؟
 حوسەين پاشا سەرسام بوو و ئەي ئەزانىي چى بلى، دەم و چاوى گۆرا،
 دواي ئەو و تى:
 - بە راستىي پشتت سارد كردهموه.. مەن ئىستا ناويزم بچمەو بۆ مالمەو،
 چونكە عەشرەتەكەم كۆبوونەتەو و چاوەروانى بربارمەن، جا ئەگەر بچمەو لايان
 و ئەمەيان بۆ باس بكم ئەوا ئەلەين: حوسەين بە ترسنۆك دەرچوو. بە راستىي
 مەنت هەينايەو سەر سەر.
 - جا باكت چىە ئەگەر پايەت لە نىو خەلكا سەر بىنت، بەلام لاي خواي
 گەورە وەرەگىزىت و رەزامەندىت دەست كەوى ؟

[۳] شەرىعەت نايىتە داردەست:

دواي چەند رۆژنىك لە لايمەن بەرئىز شىخ سەعیدى پىرانەو ناسەيەكى بۆ
 ھات:

«بەرئىزم ! دەسەلاتتان زۆرە، جا ئەگەر بفعەموون و لەم بزوتنەوئەيمەماندا
 بەشداریي بکەن، ئەوا سەر ئەكەوين».

مامۇستا وەلامى دايمەو:

«... ئىمە مۇسلمانەين، تۆرکەکانىش برامانن، جا مەكەنە كارى برا برا
 بكوژىت، ئەمە لە شەرعا رېنى نادرى، شمشىر لە رووى دوژمنە بىگانەکاندا
 نەبى بەرز ناكرىتەو، و شمشىر لە ناوہەدا بەكار ناھىنرەت. تاکە رىنگاي
 بەردەمان لەم چەرخەدا بۆ رزگار بوو برىتییە لە رى ئمايى خەلكيى بۆ سەر
 راستىيەکانى قورئان و راستىيەکانى ئىمان و قەلاچۆکردنى ئەزانەين، كە
 گەورەترەين دوژمنانە، بۆيە وای بە چاك ئەبىنم واز لەم ھەولەتان بىنن، چونكە
 دۆران چارەنووسىەتى و ھەزارەھا پىاو و ئاقرەت تىا ئەچن بە ھۆي چەند
 پىاوكوژ و تاوان بارىكەو».

گوی شل نهکرا بؤ ناموزگار ییه کانی ماموستا و شورش بهریا کرا و زوری له عشره ته کورده کان تیا بهشدار بوون.

دوای کمی له ههل گیرسانی شورش هندی له سرزکه کان که یهکی لهوانه حوسهین پاشا بوو، بریاریان دا په یوه ندیی به ماموستا نورسییه به بکن و بهشداریی پی بکن.

نمونه بوو ماموستا هموو رژیکی جومعه دائه بزی بؤ نویژی جومعه له مزگوتی «نورشین» له شاری «وان». دوای نویژی جومعه له گهل ماموستا کویونه، که چاوی پنیان کموت هستی کرد نم کویونه به بی نهو نیه، بویه ناوری دایمونه بؤ لایان و پنی وتن:

« بهرینان! بی گومان به بیروهستی سله بیهوه هاتورن بؤ نیره ». حوسهین پاشا له بری نهوان وه لأمی دایمونه: بهلی. دوای نمونه باسی نمونه کرد که نیاز یانه ماموستا له کاره یاندا بهشدار بکن. ماموستا نورسیی پی وت:

« من زوو زانیومه که بیرت پره لهم بیروهسته هه لانه، نم بیروهستانه تمنها ههله نین، بهلکو بیروهستی نهفامانهشن. نازانم چ هویه که پالت پیهو نهنی تا به دوای نم بیروهستانه دا بگه پنی؟ من پرسپارتان لی ده کم: ناپا بهمه ده تانموی شریعت جی بهجی بکن؟ نم جم و جوول و ههلس و گموته له بناغدا پینچهوانهی شریعته... »

بوی روون کرد نمونه که وا دهر ده کموی دهستی دهره وه، پال بم بزوتنمونه یهوه بینی، نابی داواکاری شریعت بکرنته داردهست بؤ دژایه تی و پینچهوانهی شریعت. ههروه ها بؤ حوسهین پاشای روون کرده وه که به خوی و سر یازه کانیوه ناتوانن خویان له کوشتن و برین و دزی و جهردهیی بیارینن که هه ریهک لهم کارانه دژی شریعته. جا وا چاکه واز لهم بیره بینن. ماموستا له شار دهرچوو و بهرهو کینی نهرهک گه رایمونه.

بم ناموزگار یانه حوسهین پاشا و پیاوه کانی وازیان هینا و ماموستا بووه مایه ی پاراستنی خونتی همزاران بی تاوان..

نمونه بهلگه به که ماموستا نورسیی، له گهل نهوده دا که رازی نه بوو به رزانی خونتی موسلمانان، له هممان کاتا متمانه ی نه ده کرد به تی گه یشتن و توانا و لی هانتی نهوانه که داوای شورش یان ده کرد، تا بتوانن موسلمانانه دژی ده ولت بوهستن و موسلمانانه له گهل خه لکا رهفت بکن..

نمونه وانه یه کی زور گه وره به بؤ موسلمانان:

* ماموستا نورسیی له گهڙا ٿيو راپيدا نيه و رازي نيه موسلمانان به ناوي داواي حوڪمي شمرعه تموه تاڙاوه بهرپا بگهن.
 * رازي نيه موسلمانان دهست بدهنه براڪوڙي و خونيان به نارهاو پرڙي.
 * رازي نيه تاواني بهدم موسلمان بوون و رفته نه کردن به ئيسلامي بي گهرد، بخريته ئهستوي ئيسلام.

ماموستا نورسيي برپاري نهدا بهشداري شورش بکا به لکو له سر کيوي «ٺهره ک» خريڪي خواهرستي بي بوو. عمشيره ته کاني دهور و بهري شاري «وان» یش بهشداريان نه کرد چونکه چاوه رواني فرماني ماموستا بوون. شورش دهستي پي کرد و دواي مهينه تيڪي زور سوري نهگرت و زيانتيڪي زور له موسلمانان کموت، ٺهوه بوو درونده کان ده میان نايه خونني موسلمانانوه و خه لکيڪي زور له سي داره دران و ترس و لمرزنيڪي کم وينه خرايه دلي خه لکوه، بعمه ده ولت بيانوي دهست کموت تا سمرزڪي عمشيره ته کورده کان بگريت و دووريان بخاتمهوه بو شار و ناوچهي دوور و بيان خاته ژير چاود نيري بهوه.

[٤] رهه ندهيي:

ٺهوه بوو ژاندرمه کان ماموستا نورسييشيان له بير نهچوو و له بيست و پنج شواتي ١٩٢٥ء مفره زه بهک سمر بازيان نارده سر کي وه که بزي تا داي گرنه خواره وه (١).

له رنگادا قوتايه کاني ٺاماده بيان دهر برپي تا بي فرينن بو ولاتيڪي ئيسلامي تر، بهلام ماموستا رازي نه بوو و ٺاموڙگاريي کردن به بي دهنگ بگهرينوه مال ه کانيان.

هموالي گيراني ماموستا گه بيسته دانيشتواني «وان»، همزاره هايان دهستيان دايه چهک بو رزگار کردني ماموستا و فراندني بو شونينيڪي هينمن، بهلام ماموستا ٺهه مئي نويست و دهر ي برپي که به ويستي تهاوي خويهوه ٺهچيت له گهڙا سمر بازه کاندا بو «ٺه نادول» و ٺاواتي سه لامه تيبي و بي وه يي همموو لايه که.

(١) گرتني ماموستا نورسيي به هزي ٺهوهوه بووه، که کاتي شيخ سعیدی پيران دهست بگير کرا نامه يڪي ماموستا نورسيي له گيرفاندا بوو. هر چند هس ناوه رزڪي نامه که سارد کرتوهي شيخ سعید بوو له شورش کرده، بهلام کاربه دهستان ماموستا نورسييان پي تاوان بار کرد. چونکه لمعهه بزيان دهر کموت که هر چون بي ناسراويهک له نيوان ٺم دواندا هيه له بر ٺهه فرماني گرتني ٺميش دهرچوو.

کاروانی ره‌همنده‌کانی شاری «وان» که له صده‌ها پیاو و پیر و منال پینک هاتبوو و فرمیسکیان بۆ شاره‌که‌یان ده‌رێژا، له شار ده‌رچوو و ههر چوار ده‌وریان به سهریازی چه‌ک‌دار گیرا بوو.

به چهند شهو و رۆژنک گه‌یشتنه «ارضروم» و هه‌فته‌یه‌کی تیا مانه‌وه و دواى نه‌وه گه‌یشتنه «طرابزون» و بیست رۆژی تیا مانه‌وه و، نه‌وسا به پاپۆر له وه‌رزى به‌هارا گه‌یشتنه «ئهمستهمبول» و (۲۰-۲۵) رۆژی تیا مانه‌وه.

دواى نه‌وه فه‌رمانى گواستنه‌وه‌ی مامۆستا بۆ شاری «بووردوور» دراو له‌وینیش حموت مانگ مایه‌وه، ئهم ماوه‌یه ههر خهریکی خواپهرستی و نووسینی په‌یامی «ده‌روازه‌ی یه‌که‌می نوور» بوو که بریتیی بوو له چهند وانه‌یه‌کی قورئانیی و ههر به ده‌ست له لایهن قوتابیان و خوشمویستانه‌وه ده‌نوسرایه‌وه و بلاو ده‌کرایه‌وه.

دواى نه‌وه فه‌رمان درا بېرنت بۆ شاری «ئیسپارته» و چهند مانگنیکیش له‌وی مایه‌وه. له‌وینیش نه‌یان هه‌نشت بھمۆنته‌وه، فه‌رمان ده‌ر چوو بی‌گۆنزه‌نه‌وه بۆ گوندی «بارلا» که له شوینیکی دوور و که‌ناردا بوو (۲)..

مامۆستا نوورسیی تاوانیکی نه‌کرد بوو.. به‌لکو ژبانی گۆشه‌گیری - بۆ خواپهرستی - نه‌دایه سه‌ر.. وازی له سیاسه‌ت و فرۆقینه‌کانی هینا بوو.. به‌لکو به هه‌یچ شنه‌وه‌یه‌ک دژی ده‌ولت نه‌نه‌وه‌ستا.. به‌لام نه‌یان‌زانی کارنکی یه‌که‌جار گه‌وره‌ی وا به ده‌سته‌وه.. نه‌یان‌زانی خه‌لکینکی زۆر به فه‌رمان و پای ئهو نه‌جۆرینه‌وه.. بۆ ئهمه زۆر لینی نه‌ترسان و همزیان نه‌کرد له خوشمویست و دۆستانی دووری خه‌نه‌وه، به‌لکو رووناکیی بیروباوه‌یه‌که‌ی بکوژینه‌وه و نه‌وان پزگاریان بێت.. به‌لام سۆزی به‌لینشای خوی گه‌وره وه‌ها جولا بوو که ئهم هه‌مموو ئه‌شکه‌نجه و نازاره‌ی بده‌ن.. ده‌ریه‌ده‌ری بکه‌ن.. دلێ پاکێ وه‌ک په‌ره‌ی گۆلی بژاکین.. تا ده‌ست له دنیا بشوا.. تا هه‌ولێ قیامه‌ت به راستیی بدا.. تا دلێکه‌ی به ته‌واوه‌تیی بېسه‌رنت به په‌روه‌ردگاره‌وه و تووشی غه‌فله‌ت نه‌بی.. تا ده‌رمانی دلانی چه‌رخێ نوی بنووسی و له خوانه‌ناسیی و بی‌باوه‌ریی، مرۆفایه‌تیی پزگاری بی و نووری قورئان دلێکان پۆشن کاته‌وه.

نه‌وانه‌ی دژی موسلمانان ده‌وه‌ستن، داماون و خۆیان ماندوو ده‌که‌ن.. هه‌رچی نه‌وان بی‌که‌ن به قازانجی ئیسلام و موسلمانان ته‌واو ده‌بێت.

شه‌وه‌کته ده‌میره‌نای، ئهو سه‌ریازه بوو مامۆستای گواسته‌وه بۆ «بارلا»، له بیره‌وه‌ریه‌کانیا ده‌لی:

(۲) سه‌یری په‌یامی «زلله‌ی مېه‌ره‌بانیی» بکه. وه‌رگێزانی مامۆستا «فاروق رسول یحیی».

«لشاری (نه‌گریدیر) بووم، به‌یانیه‌کیان بانگیان کردم بؤ بنکه‌ی
شاره‌وانیی.. چووم بؤ لموی فرماندار و فرمانده‌ی ژاندرمه و نه‌ندامانی
ده‌سته‌ی شاره‌وانیی لموی بوون له‌گه‌ل پیاونکی میزه‌ریسه‌ر که له‌ گرنی
چواره‌می تمه‌نیا بوو و جبه‌یه‌کی له‌ به‌ر بوو و سه‌روسیمایه‌کی به‌ویقاری
هه‌بوو.

فرمانده‌ی ژاندرمه پرووی تی‌ی کردم.

- کووم، گوی بگره، پنیسته له‌ سه‌رت نم ماموستامانه که به «بدیع
الزمان» ناسراوه به‌ی بؤ «بارلا»، نم کاره‌ی نه‌ستوت زور گرنکه، وه کاتی
له‌وی به‌ پزلیسه‌خانه‌ی نه‌سپیری با له‌ سه‌ر نووسراوه ره‌سمیه‌کان نیمزا بکن و
نیمه‌یش ناگادار بکه.

وتم: زور چاکه گموره‌م.

له‌گه‌ل ماموستا پیکه‌وه ده‌رچوون و له‌ رینگادا پیم وت:

- ماموستا گیان، جه‌نابت له‌ جینی باوکمی، به‌لام نه‌مش کاره و خراوه‌ته
نه‌ستوم، هیوادارم لینم نه‌ره‌نجینی». دوا‌ی نه‌وه باسی گه‌شته‌کیان به‌ به‌لممی
چارؤکه‌دار نه‌کا:

«زور سارد بوو.. وه‌ری زستان بوو.. ناوی ده‌ریاچه‌کش به‌ینا و به‌ین
به‌ستبوی، به‌کی له‌ سه‌ول‌لی‌ده‌رانی به‌لمه‌که له‌ پینشوه به‌ دارده‌ستینکی گه‌وره
سه‌هوله‌که‌ی نه‌شکان و رینگای بؤ به‌لمه‌که نه‌کرده‌وه.

ماموستا «بدیع الزمان» ده‌ستی کرد به‌ دابش‌کردنی هندی‌ میوزی وشک
و شیرینی به‌ سه‌رمانا.

به‌وردیی سه‌رنجیم نه‌دا نه‌ینم ته‌واو هینم و دامه‌زراوه.. له‌ ده‌ریاچه‌که و
چیاکانی ده‌وربه‌رمان ورد ده‌بؤوه.

جا چونکه رؤژ کورت بوو خیرا نوژی عه‌سر هاته کایه‌وه و، ویستی به
پنوه نوژه‌که‌ی به‌ جی‌ بینی، نیمه‌یش به‌لمه‌که‌مان روو به‌ قیبله وه‌ستان و
ده‌نگینکم کمته گوی نه‌ی وت:

- الله اکبر !..

له‌ هه‌موو ژیاغا «الله اکبر» م به‌و سام هه‌بیه‌ت و خشوعه‌وه نه‌بیه‌ستبوو..
هه‌ستم به‌ گرژبوونی مووی له‌شمان نه‌کرد.. هه‌لس و کموت و ره‌فتاره‌کانی له
ره‌فتاری ماموستایانی تر نه‌نه‌چوو که نیمه ناسی بوومان. نه‌ویهری هه‌ولمان نه‌دا
تا به‌لمه‌که روو به‌ قیبله بوه‌ستینین. کاتی ماموستا له‌ نوژه‌که‌ی بؤوه، ناوری
دایه‌وه بؤ لاما‌ن و وتی:

- سوپاستان نه‌کم به‌راکانم، مانده‌وم کردن ا

به‌راستی پیاونکی نه‌رم و نیان و ره‌وشت جوان بوو».

ټاوارهیی و بی نازیی

[۱] یه کهم قوتا بخانهیی نووریی:

ماموستا له سمر کینوی «نهره ک» داگیرایه خواره وه و بهره و «نستمبول» برا و دواي بیست رۆژنک گونزرایمه بۆ «بووردوور» و لمویش حموت مانگ مایمه، ئنجا برا بۆ «ئیسپارته» و چند مانگینکیش لهوی مایمه، دواي لمویش فرمان ده رچوو بی بمن بۆ «بارلا».

«بارلا» ناحیه یه ک بوو سمر به «ئیسپارته» و له گه ل «بووردوور» دا همرسینکیان زۆر له یه کهمه دوور نه بوون و نه کهوتنه خۆرئاواي تورکیا وه. ئهم رۆشینه ی بۆ «بارلا» له زستانی ۱۹۲۶ دا بوو.. که گه شت یه کهم شو له پۆلیس خانه مایمه. دواي ئمه خانویه کی بچوکی دوو هۆده یی بۆ ترخان کرا که ئه ی روانی به سمر سموزایی و رهب و باخ و باخاته بازاره کانی بارلادا که تا ده ریاچه ی «نه گریدر» درێژ بوو بونه وه.

چیا کانی نه گریدریش که به داری کاژ داپۆشرا بوون چوار سمعات له بارلا وه دوور بوون، کهوتبونه لا تهنیشتی ده ریاچه جوانگیله که و ئه ویش دوو دوورگه له ناوه راستیا بوو..

لهو کاته دا همرینکی ره شی چلکن ئاسمانی تورکیای داپۆشی بوو.. به ره می تالی به ناو رۆشنبیران پی گه یی بوو.. له سه رده می خه لاقه تی سولتان عه بدولحه میدا هه لپه یه کی زۆر نه کرا و بگره و به رده یه کی بی نه ندازه هاتبوه کایمه، گوايا داواي سه ره سستی ده کمن، به لام تهنه ئه و سه ره سستی ده به میلله ت، که دلی دوژمنانی ئیسلامی پی فینک بینه وه..

به لی، کاربه ده ستان ده ستیان دایه زولم و زۆر و له سنوورده رچوون.. به ئاشکرا دژایه تی ئیسلام ده کرا و همولینکی بی وچان ده درا بۆ کوژاندنه وی پروناکیی خوا و دوورخستنه وی میلله ت له نه حکامی شه ریعه ت، گوايا داواي پینشکه وتن و شارستانیه ت ده کمن.

بۆ ماوه ی چاره که صده یه ک واته هه تا سالی ۱۹۵۰ همولینکی زۆر درا بۆ ئه وه ی گه لانی تورکیا، ئیسلامیان له بیر بچینه وه و خۆش ویستنی ئیسلام له دلیانا ریشه کمن بکمن، بۆ ئهم مه به سسته هه موو هه نگاونک گیرایه بر، به لام بی هووده بوو. ناچار کهوتنه همولی ئه وه به لکو به ره ی داها توو له سمر دووری

له ئیسلام پهروهرده بکمن، بموهی که به هیچ شینویهک نههیلن له ئیسلام تی بگا و نههیلن له راستیی شارهزا بی و چی سرچاوهی تیزکردنی رۆح و میشکیهتی وشکی کمن. بۆ نهممش خویندنی وانهی ئاین له قوتابخانهکاندا قهدهغه کرا .. پیتی نووسینی ئیسلامی گۆرپان بۆ پیتی لاتینی .. حوکمی شریعت لا برا و دهولهتیکی عیلمانیی دروست کرا .. له سهرانسمری ولاتدا دادگای زور و زهبنده بهرپا کرا و ترس و لمرزکی بیتهندهازه خرایه دلی خهلهکموه، زانایانی ئیسلام دهسته دهسته برانه بهردهم سی داره. ههر کسێ دوو لیوهی دژی دهولت بگردایهتموه سی داره بهشی بوو.

یهکی لهو کارانهی که کاربدهستانی نمو رۆژه رهشه دژی ئیسلام دهیان کرد گرتنی ماموستا نوورسیی بوو. گرتیان و دووریان خستهوه بۆ «بارلا» تا له ناوچهی خوی و ناسراوانی و قوتابییهکانی دوور کهوتنهوه و له یادیان بچی و نم سرچاوه پر خیز و بهرکهتهی ئیسلام وشک بی..

سهعیدی کۆن له ناوچهی کوردستانی عیراقیشدا ناویانگی بووه، ههتا لهگهڵ کاک نهحمهدی شیخدا پهیوهندییهکی رۆحیی بووه که دواي مردنیشی هاتۆته خهوی ماموستا نوورسیی کاتی لهگهڵ پیرهمیردی شاعیردا له «ئسته مبول»، له کاتی روداوی سی و یهکی مارتدا بهند بوون، مژدهی داوه تی که ناکوژرین و نازاد دهبن^(۱).

بهلام به گۆرانی به سهعیدی نوی نمو ناویانگی لم نزیکاندا نامینی له بهر دوورکهوتنهوی له ناوچهکه و پهیدا بوونی سنوری دهست کردی دهولهته کافرهکان و، وهرنهگرتنی بیروهستی سهعیدی نوی که خهلهکیی له بهر پهلهو دووره بینیی نهکردن لینی تی نهتهگهیشتن.

کاربدهستان به خهپالی خویان کارنکی خراپیان ده رههق ماموستا کرد. با غهیرییی و بی کسیی و بی ده رانه تی و خهه وخهفهت و پییری ههر ههموویان دهوری سهعید نوورسیی بدن، بهشکوم کاری تی بکهن و واز بینن. ئههه خهپالی خاوی سهربازانی شهتانه..

به درنژایی میژوو ئههه پیشهیان بووه و جاری بۆ جاری پهند وهر ناگرن. چونکه شهتانه واز له کاری خوی ناهینن و ههموو جاری ئههه فلیمه کۆنه به شینویهکی تر لی ده درنتموه.

ماموستایش وهک نیمان دارنکی رهپیانن، پهیمانی به خوی خوی داوه بهندهی بیت.. شوین کهوتهی نایینه کهی بیت.

(۱) پیشهکیی پهراوی «مناقی کاک احمد» نووسینی خواجه نهنهنبی و پیشهکی بهکه به قهلمی پیره میرده.

﴿انهم یکیدون کیداً واکید کیداً..﴾ (الطارق: ۱۵، ۱۶)

نوانه، نه‌خشه نه‌کینشن دژی ئیسلام، وا نازاری ماموستای خواناس ده‌دهن،
خوایش ده‌فرموی: نمو نه‌خشه به حسابی خوتان بکینشن، تا نمو نه‌خشه بکه‌مه
مایه‌ی سرکه‌وتنی نایینه‌کم..

فیرعمونی بدمبه‌ختیش هر وای کرد..

نه‌خشه‌ی کینشا کورپان سر ببری نوه‌کو بز دواروژ مه‌ترسیی بخه‌نه سر
کورسیه‌که‌ی، به‌لام نوه‌ی به خینو کرد که لینی ده‌ترسا..

بدمبه‌خته‌کانی تورکیاش، ماموستایان دوور خسته‌وه که‌چی، نوه‌ی نوان
لینی ده‌ترسان له‌وی هاته دی (۲).

به‌لی، نم شاره بچکوله‌یه بووه سرچاوه‌ی تیشکی ئیسلامی که له‌وه و دوا
سمرانسری تورکیای رووناک کرده‌وه، به شینویه‌ک که نور و روونایی
گه‌بسته هموو شار و گوندیک..

ماموستای خواناس به نیازیکی پاک و خوش‌ویستنکی بی‌نه‌ندازه‌ی
نایینه‌که‌ی و ترسینکی زوری قیامت و دل‌سوزی موسلمانانوه له شاره
خنجیلانه‌که‌ی «بارلا» دا ده‌ستی دایه خواپهرستی.. دله‌که‌ی به راستیی و
پاکیی تسلیمی خوا کرد..

له بمردهم خانوه بچکوله‌که‌یدا کانیاوینکی سازگار، به فرمانی خوا، هدل
قولاً بوو که سال دوانزه مانگه وشکی نده‌کرد..

همروه‌ها له بمردهم خانوه‌که‌یدا دره‌ختینکی گهره‌ی قنج و قایم چوو بوو به
ناسمانا، که به‌هاران و هاوینان همزاره‌ها بالنده‌ی بچووکوی ده‌نگ‌خوش به سر
لقه زور و زه‌بنده‌کانیموه ده‌یان‌جریوان..

که وه‌رزی هاوین هاته به‌روه دارتاشینک ژوورینکی بچووکوی سمرنه‌گیرای
وه‌ک که‌پر له ته‌خته بز دووست کرد و خسته‌ی ناو لق و پۆپی نم دره‌خته به‌رز
و بلنده‌وه.

ماموستا زوریه‌ی کاتی له وه‌رزی به‌هار و هاویندا لم ژوورده‌دا به سر
ده‌برد، تیایا خهریکی خواپهرستی و وردبونه‌وه و بیرگردنوه و نووسینی
په‌یامه‌کانی نور بوو که زوریه‌ی شهوان هه‌تا به‌ره‌به‌یان نده‌خه‌وت، ئیتر
دانیشتوانی بارلا نه‌یان‌ده‌زانی ماموستا که‌ی ده‌خغوی و که‌ی به‌خه‌بر دی..

(۲) هر کسی به هر نیازیکه‌وه دژی په‌یامه‌کانی نور بچوولیتنوه، به خزی نازانی، به
فرمانی خوا، کاری نه‌بجام ده‌دات که دوائی به قازانجی په‌یامه‌کان دره‌ده‌چیت، جا خوزگه
نیمان‌داران، به نازانی، خیان گونا‌ه‌بار نه‌کردایه.

هەرکەسێ لە بێ دەنگیی شەودا بە لای ئەو درەختەدا تێ پەڕپایە ئەوا گۆنێ دەنگی قورئان خوێندن و ذیکر و شەونوژی مامۆستا دەبوو. لەم شارەدا و لەم خانوویدا مامۆستا هەشت ساڵ و نیو مایمۆه، کە زوربەیی پەڕپایەکانی نووری تیا نووسی، بەمە ئەم خانووێ لەداردروست کراوە بە یەکم قوتابخانەی نووری دەژمیرێ.

هەرچەندە لە کەس و کار و قوتابییەکانی داڕ کرا و ناچار کرا ژبانی تەنیا بباتە سەر، بەلام خۆی گەورە سۆزی بەلێشاوی ڕژاند بە سەریا و شەو و ڕۆژ سەرگەزمی خواپەرستی بوو.

[۲] دەست پێوهگرتن:

مامۆستا لاشەیی ناساغ بوو، بۆیە کەم خواردنی دەخوارد، هەتا دەگوئجێ بوتری سەرانسەری ژبانی بە نیوہتیری و نیوہبرسی بە سەر بردوو، لە شەو و ڕۆژنێکدا قاپنکی بچووک شۆریا و یەک دوو لەتە ناننکی بەس بوو. وە لە لایەن دراوسێکانیەوە خواردنی بۆ دەهات. و ئەویش هەر بە زۆر پارەیی لە جیاتیا دەپڕین بە سەرا، چونکە دروشمی درێژایی تەمەنی بوو کە هیچ شتێک بە بێ بەرامبەر لە کەس وەر نەگری، ئیتر هەموو ژبانی کە سەرانسەری دوورخستەو و دەری دەری و بەندی بوو، بەو لیرە زێرانی کە پاشەکۆتی کردبوون و بەو دەست پێوهگرتنە پڕ لە سەلیقەییە و بە بەرەگەتی خۆیی بردۆتە سەر.

مامۆستا باسی خزی بۆ نمونە بۆ موسلمانان دەکا. تا سەرمەشت بێ بۆیان و دەلی:

« بەشینک لەو سەرۆک عەشیرەتانی کە لەگەڵا دوور خرابوونەو بۆ «پووردوور» هەولیان دا و زۆریان لێ کردم (زەکاتیان) لێ وەرگرم تا دووچار بێ دەستی و موحتاجی نەم لە بەر کەمیی ئەو پارەیی کە پێم بوو، منیش بەو سەرۆکە دەولەمەندانم ووت:

(هەر چەندە پارەکەیی من زۆر کەمە، بەلام من دەست پێوهگرتنم هەبە و لە سەر قەناعەتیش راها تووم، لە بەر ئەوە من گەلی لە ئێوە دەولەمەندانم).

لەبەر ئەوە زۆر لێ کردن و دووبارە کردنەپانم دا بە دوو.. ئەوەی کە شایانی سەرنج دانە بەشینک لەوانەیی کە دەیان رێست زەکاتە کە پانم بەدەنی، دوا دوو ساڵ بوون بە ژێر قەرزووە، لە بەر دەست پێوهگرتن، بەلام ئەو پارە کەمیی من - سوپاس بۆ خوا - بەو بەرەگەتی کە خۆی گەورە خستووێتە

دهست پینوه گرتنموه، بز ماوهی همت سال، بهشی کردم، نیتز خهجاله تیم پی نهات و ناچاری نه کردم موحتاجی خوم به خه لگی بگه یمنم و نهو یاسایه ی که بز ژیانم به یارم داپوو، که بریتی بوو لهوی هیچ شتی له کس ودرنه گرم، لیم تینگ نه چوو .»

ماموستای خواناس له غمربیی و تنیاییدا هر خمریکی پهروه رده ی دله که ی بوو، به شمو و به رۆژ کاتی به فیرو به سمر نه مبرد. دهوله تیش که فرنی دابوویه «بارلا» همروا وازی لی نده هینا، به لکو چاودیریه کی وردی ده کرد و ناگاداری همموه هلس و کموتیکی بوو.. دانیشتوانی بارلایش له ترسی دهوله ت نه یان دهوینزا نزیکی بکمونموه و وت ووژی له گه لا بکن.. دهوله ت خوی چاک ماموستا نورسیی دهناسیی، به لام دانیشتوان وایان ده زانی نم پیاه له سمر شویشی شیخ سه عیدی پیران دور خراوه تموه.

بهمه زوری کاتی له مالموه به سمر ده برد و له وهزی بههار و هاوینشدا دهه نه چوو بز سمر چیاکانی نه گریدر و لهوی به تنیا و له سمر لووتکه ی شاخه که و له نیو دره خته کانا کاتی به خواپه رستی و وردبوونه به سمر ده برد..

[۳] ئاوارهیی و خهم و خهفت:

نهوی ژیان غمربیی و تنیایی و بی کسیی نه چه شتی نازانی نم جوړه ژیانه چند سه خته.

نهو تا ماموستا خوی باسی نهو بارود و خهمان بز ده کات:

« کاتی که له ره هنده پیدا بووم - نهو دیلبه پرئیش و ژانه - به تاقی تنیا و بی کس و دور له خه لک له سمر لووتکه ی چیا «چام»، که ده پرانی به سمر سموزه لانی بارلادا، ده ژیام.. لهو تنیایی و گۆشه گیربیدا له شوین نورنیک ده گرام.

شمونکیان، لهو ژوره به کۆله سمر نه گیراوه دا، که له سمر دره ختیکی کاژی بهرز دامه زرا بوو، له سمر لووتکه ی نهو بهر زاییه، سه یرم کرد پیریه کم چندین رهنگ و جزری ئاواره یی به یه کا ئالا و نهوننی - وهک له مه کتووی شمشعدا به روونی هاتوه - جا له بی دهنگی نهو شوه دا که نه شوینوارنیک و نه دهنگنیک هبوو جگه لهو زایله و دهنگ دانموه خه مناکمی گه لای دره خته کان، هستم کرد که نهو زایله پرئیش و ژانه جهرگی هست و سۆزی پینکاوه و کاری کردۆته سمر ناخی پیری و ئاواره ییم.

بۆیە پیری، بۇ ناگادارگرددنوه چرپاندی به گونی دلدا و ووتی:
 - ههروهک رۆژی رووناک گۆزا بعم گۆره تاریکه و دنیا کفنی رهشی
 پۆشی، نمو رۆژی تمههنیشت تهگوری بۆ شمو و رۆژی دونیایش بۆ شمو
 بهرههخ و رۆژی هاوینی ژبانیش بۆ شمو زستانی مردن.
 نهفشیسم به نیش و نازارهوه وهلامی دایهوه:

بهانی، ههروهک من لیرهدا له شارهکم ناوارهم و له جی و رینی خۆم دووزم،
 جیاییم له خۆشهویسته زۆر و زه بهندهکانی سهراسهری تمههمن، که له پهنجای
 تینهپر بووه و، جگه له فرمیسک رشتن به دوايانا هیچی تر شک نابم، خوی له
 خوی دا ناواره بیهکی سهخت تره له ناواره بی شار و کس و کارم..
 من لهم شهویدا ههست به ناواره بیهکی زیاتر خهفه تاوی و نازار توندتر دهکم
 له ناواره بیه به سهر لووتکهی نهم چیاوه که بهرگی ناواره بی و خهفه تی پۆشیهوه.
 چونکه پیرییم ناگاداری نهکردم به نزیک بوونهوی وادهی جیاپوونهوی
 یهکجارییم له دنیا و ههرچی وا تیاپا..

جا له نیو نهم ناواره بیهدا که بهخهفت گمارز دراوه و له دوو تونی نهم
 خهفه تیدا که ناویتهی نیش و نازاره، دهستم کرد به گهران له دووی نوورنیک،
 له شۆلهی هیوا یهک، له دهرگای ئومیدنیک.

خیرا «نیمان به خوا» هات بۆ بههاناوه هاتن و پشت گرتنم، ناسوده بیهکی
 گهورهی پی بهخشییم، به شینه یهک نهگهر نازار و خم و خهفه تهکم چهند جاره
 ببوونایه نمو ناسوده بیه بهس بوو بۆ شیقای دهروونم.»

[٤] یهکهم قوتابی نیور:

ماموستا لهم ژیانه سهخت و پر له نازاره دایه و دانیشتوانی بارلایش ههموو
 جاری تهبینن و نهم زانایه له مال دهر نهچی بهرهو چیاکه، یا له مونه بهرهو مال
 نهگهرینهوه، تاقه که سینکیان نهی نهو نرا قسهی له گه لا بکا. یا لینی نزیک
 بینهوه، چونکه دهولت خوشی ناوی و ههر کسیش په یه ونیدی له گه ل نهما
 بیهستی تهچینه ریزیوه، بۆیه به پنیوستیان نهفرانی خویان بکه نه دوژمی
 دهولت. ماموستا ههروا بی کس مایهوه، تا نهوه بوو رۆژنکیان که وهزی
 هاوین بوو، ماموستا وهک رۆژانی تر له مال دهرچوو و بهرهو چیاکه کهوته
 ری. ناسمان سایهقه بوو.. ههر نهونده بوو ماموستا گه بیسته سهر لووتکهی
 چیاکه، ههروی رهش بهری ناسمانی گرت و زۆری پی نهچوو ههروه گرمه و
 چهخماخه دهستیان پی کرد و بارانیککی زۆر و به گور هاته خوارهوه..

له سمر لوتکهی چپاکه ماموستا تنیا بوو، په‌نایه‌کیش نهبوو تینی چی تا خوی له تهریوون پپاریزی جگه له دره‌خته‌کان که نموانیش له بهر زوری بارانه‌که دادیان نه‌ندا. ماوه‌یه‌کی زور باران باری، دواي ئهوه کم بوویهوه و ورده وردهش همر ده‌باریی گه‌رایهوه بؤ مالهوه، به‌لام وهک ده‌لین ده‌زوی وشکی لی پرا بوو همر له تموقسه‌ریهوه هتا په‌نجی پینی خوسابوو، له رنگای گه‌رانه‌وه‌شا پینلاوه‌که‌ی پچرا.. که گه‌بشتموه شار تاکه پینلاوه‌که‌ی گرتیوو به ده‌ستهوه و به گزوه‌وییه خورییه سپیه‌کانیهوه به رندا ده‌چوو.

کومه‌لی له دانیشتوانی بارلا له سمر کانیاوه‌که کز بوویونهوه و خریکی وت و ویز بوون، نم دیمه‌نه کاریگه‌ری ماموستایان به‌چاوکموت. ئهوه ماموستا ئاواره و بی‌کسه‌ی که نمان زاتی ئهوه‌یان نیه سه‌لامیشی لی بکمن، وا پینلاوه پچراوه‌که‌ی به ده‌ستهوه گرتوه و گزوه‌وییه‌کانی چه‌قیونه‌ته ناو قور و چمکی جله‌کانیشی قوراوی بووه.

بی‌ده‌نگیی و ماته‌مینیه‌ک بالی به سمر هستی خه‌لکه‌که‌دا کینشا. خیرا دوو جوړه سوزی جیاواز به دل‌ی زوریه‌یاندا هات: سوزنک که به په‌له هه‌لسی و ده‌ستی یارمه‌تیی بؤ ماموستا درنژ کا، سوزنکیش ترس بوو له جاسوسه‌کانی ده‌ولت که به وردیی موراقه‌بیهی ماموستایان ده‌کرد.. له نه‌نجاما له ناو کومه‌لی خه‌لکه‌که‌دا پیاونک که ناوی (سوله‌یمان) بوو پینی نا به جهرگی خویا و هه‌موو مه‌ترسیه‌کی خسته لاهه و، ده‌ریه‌ری و خوی گه‌یانده ماموستا.. (۲) پینلاوه‌که‌ی له ده‌ست وه‌رگرت و له حموزه‌که‌دا به جوانیی بزی شورد و له گه‌لیا کهوته ری بؤ مالهوه هتا گه‌یانده‌یه ژوره‌که‌ی..

مروژ کهمی ویزدانی هه‌بی مووچرکه به له‌شیا دیت، وا «بدیع الزمان» له ولاتی ئیسلامدا نه‌ونده بی‌نازه.. نهک همر ئهوه به‌لکو هه‌موو خواناسینک له هه‌موو کاتینکدا.. نممیش نه‌گه‌ریتهوه بؤ بی‌ناگایی و خه‌والوویی موسلمانان.

سوله‌یمان ماموستای برده مالهوه.. هه‌موو گیانی خوسا بوو.. به‌شی زوری جله‌کانی قوراوی بوون.. ناگری بؤ کردهوه و، جله‌کانیشی بؤ وشک کردهوه.. سوله‌یمان مه‌ترسیی خسته ئهوه لاهه و له‌گه‌ل ماموستادا بوونه ناشنا.. بوونه ماموستا و قوتابی.. جا قوتابییه‌ک بی‌مه‌بستی دنیایی له ماموستا نزیک بیته‌وه، زور راست‌گۆ و به‌وه‌فا ده‌ر ده‌چیت، هه‌ول و کوششه‌کانی پرخییر و به‌ره‌که‌ت ئه‌بین..

(۲) سوله‌یمان نمونه‌ی راستیی و وه‌فا و دل‌سوزیی بوو، هه‌روا له سمر نم ره‌شانه‌ی به‌رده‌وام بوو تا ئهوه بوو له ۶ مایسی ۱۹۶۵ دا نم جیهانه‌ی بدجی هیشت و به‌ره‌ قیامت رژی.. ماموستا له په‌یامه‌کانیا به‌ریه‌ری ریزه‌وه ناوی نجات به تاییبته له «پاشکزی بارلا» دا.

ویندی ماموستا کاتی له سالی ۱۹۲۶دا بز یه کم جار هاته «بارلا» که ههر
له ریژه گیراوه.

له کاتیکا ماموستا «نورسی» له سمر نهم دهخته به بیرکدنهوه و
خواپرستی نای به سمر دهرده له ههمان کاتدا یه کم مهکتویشی هر
نوی سی.

به‌لی، سولمیان لهو ماوه‌ی هه‌شت ساله‌دا یارمه‌تیی ماموستای داو وانهی له لا خویند و، بووه نه‌لقه‌ی گه‌یاندنی ماموستا به کسانێ تر، ئه‌وه بوو به‌ره به‌ره کسانێ تریش نزیک بوونمه‌وه و کۆری قوتابییان فراوان بوو..

ماموستا که‌وتمه‌وه ناو گول و گولزار و، خونچه‌کان به‌ره به‌ره ده‌میان نه‌پشکووتی و ده‌وروبه‌ریان ئه‌رازانده‌وه.. ده‌ستی دایه نووسینی په‌یامه‌کانی نوور، به‌لام ئه‌و رۆژه په‌یامه‌کانی قاچاخ بوون، به‌ پینی یاسا خویندنه‌وه و نووسینه‌وه‌یان یاساخ بوو، هه‌تا ئه‌وه بوو بۆ ماوه‌ی بیست سال له شه‌ش پارێزگای تورکیادا چاودیری قوتابییان و په‌یامه‌کانی ماموستا ده‌کرا..

قوتابه‌کانی «بارلا» به‌ویه‌ری چالاکییه‌وه په‌یامه‌ یاساخه‌کانی ماموستایان به نه‌ینیی ده‌خوینده‌وه و هی تریان له به‌ر ده‌نووسیه‌وه و به‌ سه‌رانسه‌ری تورکیادا بلاویان ده‌کردنه‌وه.

به‌مه‌ گرتن و راوانان و سزادان رووی کرده قوتابیانی نوور، ئه‌وانیش به شانازییه‌وه شانیان ده‌دایه ژیری و زیاتر غیره‌ت ده‌ی‌گرتن.. ئه‌م قوتابیانه‌ی بارلا بوونه یه‌که‌م ده‌سته‌ی قوتابیانی قوتابخانه‌ی نوور.

په پيامه کانی نوور

[۱] په پيامی «حهشر»:

دوای پرووځانی دهوله تی عوټمانی و هاتنی دهسته و تا قمی تازه بؤ سمر
حوکم، باری نیسلام کهوته لیژی و، میری به شیوه کی بی وینه به هموو
توانا و دهسه لاتینکیه کهوته دژایه تی نیسلام، رۇژانی رهش بالیان به سمر
ولاتا کیشا. بوومه لمرزه کی گموره هموو بینای نیمانی هینایه لمرزه و
خمریک بوو له بناغدا ده ری بینی.

هؤیه کانی بلاوکردنوه و راگه یانندن کهوتنه هملت و هیرشینکی گموره بؤ
سمر نیمان و نیسلام.. پی نووسه چاوبه ستراوه کان بوو بونه نوکمری کافر و
قه لای نیسلامیان به سمر یه کا ئرووځاند.. رۇژنامه، گۇڅار، پمراو، سینهما،
شانو، هموو بیان خمریک بوون، شان به شانی قوتابخانه، بؤ پی گه یانندی
بهره ک که وه ک هیچی له باره ی نیسلامه وه نه نغانی، له همان کاتا، به دل
و به گیان دژیشی بووه ستی..

نیسلام چاوبه ستی کردوین..

نیسلام دوای خستوین..

ره وشتی نیسلام بؤ ئم چمرخه ناشی..

نیسلام مافی نافرته تی نعداوه..

زوری له مانه خرانه مینشکی بهره ی تازه وه و نموش کونرانه ، به پیری
لی برانوه، هملی نعدا بلاویان کاتمه و بهره ی پی گه یشتوی پی تی گه یه نی..
له همان کاتا هملگرانی نیسلام به دواکهوتوو و کونه پمرست درانه قه لیم و
ره وشته به مرزه کانی نیسلام خرانه پشت گوی..

راستی لا برا و درو خرایه شونیه وه..

پاکیی لا برا و ساخته و پرووکش و گزیکاریی و دهست برین هاتنه
شوننی.. خزمه تی گدل و ولات کرایه دروشمینی ساخته بؤ گیرفان پرکردن و
رابوازدن و بهره لایی..

هفر کاتی نیسلام له کومهل دوور خرایه وه، گومانی تیندا نیه، بارودوخی
خه لکیی نه گاته ئم راده یه..

هر که سینک نیازی ببویه بهرگری له بیرویاوه که ی بکات هموو تومه تینکی
نه خرایه شون..

ماموستا نوورسیی هاوینان دههته لای نم دهرختی (قهترانه لسمر جیای
چام) که بسمر دهریایمی «نهگریدر» دا دهروانی.

مدیر بک زه تشکر ایدر م که
 فور تولدش بایر مند بایر اقی
 تم قافو و شمه طاقدیر دکنر حرکات
 علیه د ۱۵ ستانبول ^{الکلیه و توبان علیهم} خطور ناسته
 اثر می طبع و نشر یله بلکه بر فرقه قدر
 خدمت ایندیگی انقره بیلدی که مصطفی کمال
 شفر ایله اینکی دفعه بی انقره به تالطیف
 ایچون ^{ایستدی} حنا دییشدی بوقهر امان خیمه بزه لازمد
 دیمله تم بو بایر ایدر بو
 بایر اطاقت حقمدار حمید النورکی

چند نمونه بک له دهست نووسی مامونستای لی خوش بوو.

ماموستا نورسییش، وهک دلسوزنکی تی گهیشوو، به وردیی سمرنجی نهم بارودوخمی نهدا.. کهواته ئیمان وا له مهترسییدا و خهریکه لافاوی خوانه ناسیی رای مالی.. بناغه و بنه پرتی ئیسلام، به لای چینی تازه وه، به گومان و دوو دلایی وه رته گیری..

بۆیه سمرنجی دا وانهوتنه وه و وهرگرتنی زانیاری و قوتابخانه، پنیوسته دواي داممزراندنی بناغه ئیمان بایه خیان پی بدری، کهواته پنیوسته سهره تا همول بدا بۆ ههل گرتنی سپارده گهوره که و شان بداته ژیر ههموو مهینه تینکیه وه که نهویش بریتیه له «بزرگارکردنی ئیمان» له تورکیادا.

نهم کاره پنیوسته به خیرایی دهستی بدریتی..

نهموی پنیوسته بی خهینه بهر چاو نهمه یه: کافران ههولیان دا تورکیا پنش ههموو شونینک له شوننه کانی تری جیهانی ئیسلامیی، ئیسلامی تیا ریشه کهن بکهن، بۆیه هیچ ولاتینک باری ئیسلام تیا یا وهک تورکیا لار نهبوو بوو..

له چ ولاتینکدا مزگوت کراوه به موزه خانه و عه مبار ؟

یا بانگ به شیوه شمرعیه که ی قهدهغه کراوه ؟ ... هتد

له بهر نهم باره ناسکه بوو ماموستا دهستی دایه نویسنی په یامه کانی نور. دواي تاقی کاریه کی زور و ناگاداری له باری جیهان، خواي گهوره هیدایه تی دا نهم په یامانه بنووسی، تا بناغه ئیمان، به هوی بهلگه کانیانوه، له دلانا دا بهمزریته وه..

یهکی لهو په یامانه ی که له سهره تا وه نویسنی، په یامی «حشر» بوو. نهمو بوو له رۆژنکی پاراوه ی به هاردا ماموستا له مال ده رچوو بۆ که نار ده ریاجه ی بارلا، لهوی خهریکی سمرنج دانی ناوه که و لووتکه ی شاخه سهخته کان و سهوزه لانییه دل رپینه که ی ده ر و دهشت بوو.. تا دونی بوو ههمووی کفی سپیی بوو، وانیسته بونی خوشی گول و گولزار و دهنگی ناسکی بالنده کان و تیشکی زیرینی خور نهم سه رزه و بیه یان رازاندوته وه.. به دهستی خوی نهبوو، نهم دیمه نه شهیدای کرد و نهم زیندوو بوونه وه یه رای چله کان و هینایه یادی که ههر بهم شیویه مردوانیش زیندوو نهبنه وه و خواي گهوره دهسه لاتی ههموو شتیکی هیه.. نهم نایه ته پیروزی هاته وه یاد و بهو پهری تاسه وه دهستی کرد به خویندنه وه ی:

﴿ فانظر الى اثار رحمت الله كيف يحيي الارض بعد موتها ان ذلك لمحى الموتى وهو على كل شيء قدير ﴾ (الروم: ٥٠)

نزیکه ی چل جار دوویاره ی کرده وه..

ئادەمىزاد چەند داماوە كاتى بىرۋاي بە قىيامەت نىيە! خۇ ئەم دېمەنە ۋەك
 فەيلەسوفىنىك ئەي بىنى، نەخونىدە ۋارنىكىش ئەي بىنى...
 ئاي چەند تاۋان بارن ئەۋانەي كە ئادەمىزاد گومرا ئەكەن؟! دەستەبەكن و
 بەرژەۋەندىي خۇيان پالىيان پىنۋە ئەنى دەستى مرژەكان ئەبىر و لە ئىمان
 دوورىان ئەخەنەۋە..

دېمەنەكە ئايەتەكەي بىرخستەۋە. ئايەتەكەيش ھەست و سۇزى ھىنايە جۇش و
 نوورى خستە دلەۋە و مانا بەرژەكانى بۇ ھاتن و ئەم ئەيوت و يەكى لە
 قوتاببەكانى بۇي ئەنۋوسىي و لە ئەنجاما پەيامى «خەشەر» دەرچۈۋ.
 زىياتر ئەۋە پالىي پىنۋە نا كە زىندوۋبونەۋە و ھاتنى رۇژى قىيامەت لەبەرچاۋى
 بەرۋى تازە ھىچ بەلگەبەكى عەقلىي و زانستىيانە پىشتىگىرىي ناكات.. مامۇستا
 لە نوورى ناۋە جوانەكانى خواۋە، زىندوۋبونەۋە و خەشەر و دادگاي قىيامەت
 ئەسەلنىي و بە بەلگەي نىزىك و ئاسان ئەم باسە ئەباتە دلئى ئادەمىزادەۋە.
 سەرنجى ئادەمىزاد را ئەكىشىي بۇ وردبۋونەۋە لە دەستەلەت و تواناي خۇاي
 پەروەردگار لە رىنك و پىنكىي بۋونەۋەردا، بۇ وردبۋونەۋە لە ژيانى خۇي كە
 خەۋتنى جۇرە مردنىكە و ھەلسانەۋەي جۇرە زىندوۋبونەۋەيەكە، بۇ وردبۋونەۋە
 لە رۋۋەكەكان كە چۈن سىس و وشك ئەبىن و ئەمرن، دۋاي ئەۋە سەر لە نۋى لە
 بەھاردا گەلا و گول ئەكەنەۋە.

كەۋاتە ئەمە كىردارى زىندوۋبونەۋەيە ھەمىشە ۋا لە بەر چاۋانا دوۋبارە
 ئەبىتەۋە، ئىتەر رۇژى قىيامەت سەرسۈرمان و بە لاۋە نەگۈنجانى بۇ چىيە ؟!
 بەم شىۋەيە مامۇستا بە پىنى پىنۋىستىي و ئامادەبۋونى رۋجىي، نوورى
 ئايەتەكانى قورتانىي بۇ دەر ئەكەۋت و بە ھۇي قوتاببەكانىمۋە ئەي نوۋسىنەۋە.

[۲] نوۋسىنەۋە و پىياچۋونەۋە:

نوۋسىنى پەيامەكانى نور و بلاۋكردنەۋەيان شتىكى تاك و ناۋازە بۋو، كە
 بىرۋەستى ئىسلامىي تازە لە ھىچ شۋىنىكدا بەم شىۋە و رىنگايە بلاۋ
 ئەنەكرايەۋە.

مامۇستا بىۋىستايە ھەر پەيامىنىك بىۋوسى ئەيوت و قوتاببەكانى
 ئەيان نوۋسىي، مەگەر لە شۋىنىكدا كە كەسى بە لاۋە نەبۋايە، دۋاي ئەۋە
 قوتاببىانى تر لە بەرى بە دەست ئەيان نوۋسىيەۋە و ھەر ھەمۋىيان ئەھىنايەۋە تا
 مامۇستا خۇي يەك بە يەك پىيايانا بچىتەۋە و ھەر ھەلەبەكىيان تىسا بى
 راستى كاتەۋە.

عبدالولاً چاويش (۱) نەلى:

دوای خۇرئاوا بوون له دینی «ئىسلام» دەر ئەچوم و له جانتاکما ئەو نامىلکانەم هەل ئەگرت که «حافىظ عدلى» ئەى نووسىنەوه و به درىژاىى شەو به پى ئەرۆشتم هەتا له گەل بەرەبەيانا ئەگەيشتمە «بارلا» و ئەبىنم مامۇستا چاوهروانە. به شادمانىيەكى بى ئەندازەوه پىنشوازیى لى ئەکردم و پىنکەوه نوژی بەيانىيمان به جى ئەهینا، دوای ئەوه لىنى ئەخوتەم بەم شىوہە له رۆژی داها توودا پەيامە تازە نووسراوه کانم له مامۇستا وەر ئەگرت و به شەو له بارلا دەر ئەچوم تا بگەمەوه «ئىسلام کۆزى» و پەيامەکان بەدەمە دەست «حافىظ عدلى» (۲).

مامۇستا له کاتى نووسىنا جگە له قورتانى پىرۆز هىچ پەراو و سەرچاوه پەکی به لاوه نەبوو، جا ئەوهى یارمەتیی ئەدا له سەر ئەم کارەى ئەو زىرەکیى و هیزە بەتینەى لەبەرکردن بوو که خواى گەوره پىنى بەخشىی بوو، بۆیه کەلکى لەو زانیارییه زۆر و جۇرا و جۇره وەر ئەگرت که له سەرەتای ژيانىهوه لەبەرى کردبوو.

مامۇستا زۆرى پى خوش بوو پەيامەکانى نوور بگەنە دەستى موسلمانان، بەلام چەند کۆسپىنک له بەر دەمیانابوو:

مامۇستا پەيامەکانى به پىتى نووسىنى عەرەبىی ئەنووسى و ئەم پىتانەش گۆررابوون به لاتىنىی و ئەمىش حەزى ئەکرد هەر بەو پىتانە بنووسىت و وازيان لى ئەهینىی وەک دروشمىنکى ئىسلامىی، با له یاد نەچنەوه. خۇ ئەگەر رىنگەش لەو پىتانە نەگىرایه وا رىنگا له مامۇستا ئەگىرى که ئىستە رەهەندەیه و له لایەن دەولەتەوه به وردىی چاودىرىی ئەکرى. بۆیه چاک ترىن رىنگای به کەلک به «دەست نووسىنەوه» بوو به ئەهینىی.

خواى گەوره بەرەگەتتى رژان به سەر کارەکەى مامۇستادا، کۆرى قوتابىانى زیاديان کرد و پەيامەکانىش ئەگەيشتمە دىهات و ناوچەکانى دەورویەرى بارلا، موسلمانان به غىرەتەوه له دەورى پەيامەکان کۆبوونەوه و خۇيان پىنى پەروەردە دەکرد و به ئەهینىش ئەیان گەياندن به شارە دوورەکان که لەوئىش بەرە بەرە هیدایەتتى دلئى تازە و رۆحى تىنوویان ئەدا تا لەو شەوه تارىک و بىابانە وشک و برىنگەدا سەرگەردان نەبن..

(۱) له ۱۸۹۵ له دایک بووه و له ۱۹۶۰ دا کۆچى دوای کردووه.

(۲) بەکىنکه له قوتابىیه پىنشىنەکانى مامۇستا و زۆر سوور بوو له سەر نووسىنەوهى پەيامەکانى نوور ئەمىش به بۆندى ئەو هىمەت بەرزىی و خەت خۆشىیەى که پىنى بەخسرا بوو، له سالى ۱۹۴۴ دا له بەندى خانەى دەنیزلىی شەهید کرا، رەحمەتتى خواى لى بى.

پدیامه‌کانی ماموستا دژی کس نبوون، به‌لگی یمانی بوون، ده‌بارهی قیامت و زیندووونموه بوون، به‌لام حکومته‌تی شو رۆژه‌ی تورکیا بریاری نه‌هینشتنی ئیسلامی دا بوو، نه‌ک بگه‌ری به‌ دوای کسانیکا که ئاسایشی ولات تینک بدن. بۆ ئهم مهبسته‌ی ده‌ستی دایه‌ گرتن و به‌ندکردنی قوتابیانی نوور و ئه‌ی‌دا به‌ سفر ماله‌کانیانا و ده‌ستی به‌ پشکنین نه‌کرد، که‌چی قوتابیانی به‌ سنگینی فراوانموه نه‌چوون به‌ ده‌م ئهم کاره‌ی ده‌وله‌تموه و خزیان ناماده‌ی همموه سزایه‌ک نه‌کرد که له‌ رینگای یماندا بینه‌ بهره‌میان، بی‌ شه‌ی به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک دژایه‌تی بکمن. له‌ سفر ناموزگاری ماموستایان زور به‌ نهرمی ئه‌جولانه‌وه.. کاری خزیان پیاوانه‌ و به‌ دل‌سوزی به‌ جی نه‌هینا. هر کاتیکیش به‌ند نه‌کران وایان ئه‌دایه‌ قه‌لم بۆ قوتابخانه‌که‌ی یوسفی پیغه‌مبریان نه‌بن - سه‌لامی خوی له‌ سفر بی - چونکه ماموستا وا ناوی لی نابوو به‌ بۆنه‌ی ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌وه:

﴿ فلیث فی السجن بضع سنین... ﴾ (یوسف: ۴۲)

موسلمانانی تورکیا زور شه‌یدای ئیسلام بوون، جا که ده‌وله‌ت دژی ئاینه‌که‌یان شه‌وستا، به‌ تایه‌تی شو دژایه‌تی که له‌گه‌ل پدیام و قوتایه‌کانی نووردا ئه‌ی کرد، ئه‌وانیش زیاتر ده‌ستیان ئه‌دایه‌ خوننده‌موه و بلاوکردنه‌وی پدیامه‌کان..

جا به‌ ده‌یان و، صدان و، هه‌زاران له‌ قوتابیانی نوور به‌ پیاو و ئافره‌تموه، ده‌ستیان دایه‌ نووسینه‌وه‌ی پدیامه‌کان، به‌ شه‌و و به‌ رۆژ هر خهریک ئه‌بوون، به‌ راده‌یه‌ک هی وایان هه‌بوو شو سه‌ره‌ی بۆ نووسینه‌وه‌ دای خسته‌بوو به‌رزی نه‌ئه‌کرده‌وه‌ و ماوه‌ی حموت سال بوو له‌ مال دهر نه‌چوو بوو هر خهریکی نووسینه‌وه‌ بوو..

شان به‌ شانی پیاوان ئافره‌تانی - ئه‌وانه‌ی توانای نووسینیان هه‌بوو - به‌شداری نووسینه‌وه‌یان نه‌کرد، ئه‌وانه‌شیان که نه‌خونده‌وار بوون به‌ وینه‌ و شیوه‌ی نووسینه‌که‌ ئه‌یان نووسینه‌وه‌ و وه‌ک وینه‌گرتن له‌ به‌ریان ده‌گرتنه‌وه‌ بی شه‌ی بزانی بی خوننده‌وه‌.

هه‌ندیکی تر له‌ ئافره‌تان شه‌هاتنه‌ لای ماموستا و ناماده‌یی خزمه‌ت کردنی پدیامه‌کانیان دهر نه‌بری به‌وه‌ی که ئه‌وان وه‌ک پیاوه‌کانیان توانای نووسینه‌وه‌یان نیه، به‌لام ناماده‌ن کاری سه‌رشانی رۆژانه‌ی پیاوه‌کانیان شه‌عجام بدن تا ئه‌وان به‌ یه‌کجاری لی به‌رین بۆ نووسینه‌وه‌ی پدیامه‌کانی نوور !!

بۇ ماوەى بىست سال پەيامەكانى نور له سەرانسەرى ولأنا بعم شىنوهيه بلاؤ
 ئەكرانموه دوای ئموه بۇيەكم جار له دىنى (ساوا) به (رۇنىؤ) چاپ كرا..
 شايانى باسه ئعم دىنيه نزيكى «ئىسپارته» بوو و هەزار نووسەرەوهى
 پەيامەكانى نورى تيا بوو. وه تا سالى ۱۹۵۶ز، جگه له پەيامى «حشر»،
 كه به نهينى، به بۇنەى يەكى له قوتابيه كانيموه، له «ئەستەمبول» چاپ كرا،
 هيچ پەيامىكى ترى ماوهى چاپ كردنى ناسايى نەبوو.

[۳] بانگى شەرعىي:

لهو كاتموه كه دەولەتى به ناو عىلمانىي هاته جىي دەولەتى شەرعەتموه،
 هەموو سالى بربارىكى تازە، بگره مؤدىلىكى تازە و به ناو دەسكەوتى تازەتر،
 له لایەن دەولەتموه دەر ئەچوو.. ئەمەش برىتى بوو له داهينانى ئاميرىكى تازە
 بۇ رووخاندنى قەلا و پايدەكانى ئىسلام.

ئموه بوو له سالى ۱۹۳۲ز (۱) فەرمان له دەولەتموه دەرچوو به قەدەغە كردنى
 بانگى شەرعىي و گۆربىنى بۇ زمانى توركىي، كه صەدەها سال بوو دەنگى ئعم
 بانگه له منارەكانى دەولەتى عوئمانىيموه بەرز دەبوويموه.

موسلمانە توركهكان ئەمەيان به لاوه زۆر گران بوو، تا ئىستا له هيچ
 ولأتىكددا بانگ دەست كارىي نەكراوه.. ئەمە بەلا و لى قومانىكى گموره بوو،
 كه دلان پىنى خەمبار و ماتەمىين ئەبوون و چاوان فرمىسكىان لى ئەرژايە
 خوارهوه.. دەولەت به يەكجارىي دژى ئىسلامه، بەلام به ناوى دژايەتیی
 عمرەبىيموه !!

بەلى، بربار دراوه قورئانەكانىش كۆ بكرىنموه و بارى و شتر بكرىن و
 بنىررىنموه بۇ عمرەبىستان.. به راستى گومرا بوون و سەرگەردانىي دەردىكى
 گول و كوشندەن كه تووشى ئادەمیزاد ئەبن..

سەرگەردانىي بۇ ئەوانەى دژى سروشتى (فیطرەتى) ئادەمیزاد ئەوستن..
 كى ئەوانى ئيمان له ئادەمیزاد بشارىتموه ؟ ماوه يەك پاگەندە ئەكەن و خویان
 ماندوو ئەكەن، بەلام سەرەنجام هەر ئيمان ئەى باتموه !

ئمو مزگەوته بچكۆلهى كه ماموستا نورسىي تيايا پىنش نوژى ئەكرد،
 خەلكهكه سوور بوون له سەر ئموهى بانگ و قامەت له ناو مزگەوتا به شىنوهى
 شەرعىي به جى بىئان..

(۱) له پەراوى (ذكريات عن سعيد النورسي) لاپەرە (۶۶)دا هاتوووه كه له سالى ۱۹۲۸ دا
 بانگ به شىنوهى شەرعىي قەدەغە كراوه هەتا سالى ۱۹۵۰.

نعم همواله گه‌یشته به‌رنوه‌بیری په‌خشداریی و نمویش له ناو مزگموتا و له بهشی تایبه‌تیبی نویژی نافرەتانا هندی ژاندرمه‌ی کرده کمین تا نموانه‌ی نمو تاوانه نه‌کمن لهو کاتەدا به‌کسەر بیان‌گرن.

کۆمه‌لنکیان گرت و له چله‌ی زستانا درانه بهر به پی و به رینگایه‌کی به‌فراویدا هەتا «نه‌گریدیر».

بانگ‌ویژی مزگموت بیره‌وه‌ریی نمو رووداوه‌مان بۆ نه‌گیرنتموه و نه‌لی: (چەندە نازاریان داین له سەر بانگ کاتی که بانگی تورکییان داهینا ؟ مامۆستایه‌کی دوژمن به بانگی شرعیی و هندی زانای نایین نه‌یان‌وت: پیو‌یسته گوی رایه‌لیی بۆ فرمانی کاریده‌ستان بکرنه‌ت.

به‌لام من نمو‌وت: من له‌م قره‌ قره سه‌یره‌ی ناویان ناوه بانگی تورکیی تی ناگم، ئیتر من چوو‌زانم نا‌هه‌نگینی پر له گالهم بۆ تاماده نه‌کری ؟!

رۆژنکیان دایان به سەر مزگموت‌ه‌که‌ی مامۆستا نوورسییدا و من و عبدوللا چاویش و موصلطفا چاویش و سوله‌یمان و عدلییان گرت و نموانی تریان ده‌ر کرده ده‌روه.. به پی و به سەر به‌فرا بردینیان بۆ شاری نه‌گریدیر و له‌وی خستینیانه به‌ندیخانموه و نه‌یان‌ه‌یشت کس له‌گه‌لمان بدوی، تا رۆژنکیان تاماده‌ی به‌رمده‌می «مدعی‌عام» یان کردم و چەند نه‌فسه‌رنیک له پله‌ی عممید و عمقیدا له لای بوون.. پنیان وتم:

- وه‌ک بیستوو‌مانه‌ صەد و بیست و پینج لیره‌ی زه‌رت داوه به‌و پیاوه کورده (مه‌به‌ستی مامۆستایه). ئایا چەندی چه‌ک و فیشه‌کتان به‌و پاره‌یه کهری ؟!
- حکوومه‌تی تورکیا وه‌ک که‌شتیه‌ک وایه، ئیوه‌ش زاناترن چی ده‌چینه ناو و ده‌ر نه‌چیت له‌و که‌شتیه‌یه. مامۆستا نه‌ توپی هه‌یه و نه‌ تفه‌نگ. به‌لکه‌ ئه‌و نه‌یه‌وی دل‌نارامیی و جووری بلا‌وکاتموه.
- ئایا منالته هه‌یه ؟

- به‌لی.
- نه‌گهر راستگۆ نه‌بیت و راستیی نه‌لنیت سی‌داره چاوه‌روانته.
- نعم پیاوه ته‌نها خزمه‌ت‌گوزاری قورئانه، چی بکا به توپ و تفه‌نگ ؟ تفه‌نگ و توپی نمو قورئانه و بس.
کاتی دادگا ده‌ستی پی کرد حاکم لینی پرسیییم:
- کی بوو به عمره‌بیبی بانگی دا ؟
به‌یارم دا خۆم به کهر ده‌رخم، بۆیه به بی جووله و وه‌لام وه‌ستام هه‌روه‌ک پرسیاره‌که‌م نه‌بیسستی.

- حاکم ناوړې دايموه بز لام و پرسیی:
- نایا ناوت سوله‌یانه ؟
 - له بمر نموهی وهرزی زستانه، زوژئی زووتر ناماده بووم.
 - پینم وتی ناوت چیه ؟
 - گموره‌م له خان خموتم.
 - حاکم تووړه بوو، تووړه‌بوونیکې توند به دهوریا ناوړې و قیراندی:
 - نمم چه‌په‌له بکمنه دهره‌وه.

رینک و پینکی له باره‌ی ئیسلامه‌وه، ئه‌چروه دلی خه‌لکییه‌وه.. جا خو ئه‌گهر ئه‌م تاوانانه به راست ده‌رچوونایه ئه‌وا له سی‌داره‌دان به‌شیان بوو.. هه‌تا ئه‌وه بوو بۆ ترساندنی خه‌لک و دوورخستن‌ه‌وه‌یان له په‌یامه‌کانی نوور، ده‌وله‌ت پاگانده‌یه‌کی زۆری به ولاتا بلاؤکرده‌وه که قوتایانی نوور و مامۆستا که‌یان له سی‌داره ده‌درن.

به‌ندییه‌کان گه‌یشتنه به‌ندیخانه‌ی «ئسکی شه‌هر» و مامۆستا نوورسی به تهنیا خرایه ژوورنکی به‌چووکمه‌وه-و به هه‌موو شینوه‌یه‌ک ته‌نگیان پی هه‌ل ئه‌چنی تا به ئازار و ناربه‌حه‌ت کردن کار بکه‌نه سهر وه‌ی و نه‌رم بیی. به‌لام تا ئه‌وان زیاتر ته‌نگیان به مامۆستا هه‌ل چنیا به ئه‌م زیاتر لی ئه‌برای بۆ نووسینی په‌یامه‌کانی نوور. ئه‌وه بوو له‌م به‌ندیخانه‌دا له‌مه‌ی بیست و هه‌شته‌م و بیست و نۆه‌م و سیه‌م له‌گه‌ل تیشکی به‌که‌م و دووه‌م نووسراون.

بۆ ماوه‌ی دوازه رۆژ خۆراک له مامۆستا و قوتایانی قه‌ده‌غه کرا هه‌روه‌ها چوون بۆ سهر ئاویان لی قه‌ده‌غه کرا تا ناچار لایه‌کی زیندانه‌که‌یان هه‌ل که‌ند بۆ ده‌ست به‌ئاوگه‌یاندن..

مامۆستا ئه‌م به‌ندیخانه‌یه‌ی ناو نا قوتایانه‌ی یوسفی به‌که‌م له‌به‌ر ئه‌و هه‌موو قازانج و سووده ئیمانیه‌ی که‌ تیا یا ده‌ستی که‌وت.

له‌م به‌ندیخانه‌دا ئیسلام ده‌ست که‌وتینی تری بۆ گه‌یشت. ئه‌وه بوو به‌شینکی زۆر له‌م به‌ندی‌یانه‌ی که هه‌موو جۆر ره‌فتاری خرابیان هه‌بوو و تاوانی جۆر به جۆریان کردبوو، که له نزیکه‌وه ره‌فتار و خواپه‌رستی موسلمانیان بینی، په‌شیمانیه‌ی خۆیانیان ده‌رپرسی و به‌راستی گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا و به‌ریاریان دا سه‌ریازی گۆی‌رایه‌لی تاینه‌که‌ی بن.

[۲] له به‌رده‌م دادگا‌دا:

ماوه‌یه‌کی زۆر دادگا خه‌ریکی پرس و وه‌لام بوو له‌گه‌ل مامۆستا و قوتایه‌کانیا که‌چی شتیکی ئه‌وتۆی ده‌ست نه‌که‌وت تا بتوانی تاوان‌باریان کات، به‌لام به هه‌ر جۆر بوو به‌ریاری دادگا ده‌رچوو به به‌ندکردنی مامۆستا بۆ ماوه‌ی یانزه مانگ له سهر نووسینی په‌یامی «پۆشته‌ی ئافره‌تان» که له‌مه‌ی بیست و چواره‌مه‌هه و داوای پۆشاکێ ئیسلامیه‌ی ئافره‌تانی تیا ئه‌کات.

مامۆستا براه به‌رده‌م دادگا و ئه‌و تاوانانه‌ی که درابوونه پالی خرا نه‌ پیش چاری. ئه‌میش پیاوانه به‌رگه‌یه‌کی ژیرانه‌ی له کاره ئیمانیه‌که‌ی کرد، که ئه‌مه به‌شینکه‌یه‌تی:

۱ به پنی چمند ماده‌دهک من بمند کراوم:
مادده‌ی یه‌کم:

دادگا پیمان دهلی: ئیوه نیازتان وایه ناپین به جزونکی کۆنه‌پرستانه به کار
پینان، که نممش لهوانده بهینته مایه‌ی تینگ‌دانی ناسایشی گشتیی.
له وهلامی نم تۆمه‌تدا نه‌لیم:

گولجانی کردنی کارنگ، تمواو جیاوازی هه‌به له‌گه‌ل روودانیدا، ئهمانه
دوو کاری جیان. چونکه ههموو کسێ نه‌توانی کسانێ تر بکوژیت، نممش
گولجانه و بمس. جا نایا نه‌بیت ئه‌و کسه‌ بدریت به دادگا به پنی نم گولجانه
؟ ده‌نگه شقارت‌به‌کیش نه‌توانی مالی بسووتینی، نایا نه‌بیت پاکه‌ته شقارت‌ه‌کان
له ناو به‌رین به بیانوی نم توانینی سووتاندنوه ؟

دووهم: زانسته ئیمانیه‌کان که ئیمه تیاپانا سرگرمین و پینانوه
خه‌ریکین هه‌رگیزاو هه‌رگیز ناپنه هه‌ و په‌یژه هه‌ هیچ شتیکی تر جگه له به
ده‌ست‌هینانی ره‌زامندی خوی گه‌وره. جا هه‌ر وه‌ک خۆر ناپه‌ته شوین‌کوته‌ی
مانگ، هه‌روه‌ها ئیمانیش که کلینکی پیروزی نوورانه هه‌ بخته‌وه‌ری
هه‌میشه‌یی و خۆری ژانی نه‌و جیهانه، رینگ ناکه‌وی بکرتنه هه‌ و په‌یژه هه‌
به‌رزه‌وه‌ندی دنیایی دوور له مه‌به‌ستی ئیمانی.

به‌لی مزین‌ترین مسه‌له له‌م هه‌وه‌وه‌دا و گه‌وره‌ترین نه‌هینی هه‌ به‌دی‌هینانی
جیهان نه‌هینی ئیمانه. به‌یژه له‌ هه‌وه‌دا مسه‌له‌یه‌ک نه‌ه لینی گه‌وره‌تر به‌یت تا له
رینگایا رام بکری و له پیناویا به‌ کار به‌هینرت.

حاکمه به‌رزه‌کان:

فرمان دان به‌م به‌ندکردنم له‌م رۆژه پر له‌ نازاراندا که له به‌ندیدا به
سه‌رم به‌ردن، نه‌گه‌ر ناراسته‌ی شمه‌سی خۆم و ژانی دنیاییم گراپایه، نه‌وا
هه‌رگیز جوولم لێوه نه‌هه‌ات و به‌ده‌نگ نه‌مامه‌وه وه‌ک ئه‌مه به‌یست ساله‌ وا
هه‌وم.

به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ندکردنم به‌ستراوه به‌ ژانی دوا‌ی زۆر کسه‌وه و به
په‌یامه‌کانی نووره‌وه که ته‌فسیری کشف‌کردنی ته‌لبه‌سی گه‌وره‌ی هه‌وه‌وه‌رن،
نه‌وا نه‌گه‌ر من صد سه‌رم هه‌بی و هه‌ر رۆژه سه‌رنکیان به‌هینرت ده‌ست
به‌رداری نم نه‌هینه گه‌وره‌یه ناهم.

خو نه‌گه‌ر له ده‌ستی ئیوه‌یش رزگارم به‌ی هه‌رگیز له چنگی مه‌رگ رزگارم
ناهی.

من پیونکی به‌سالا‌چووم و له سه‌ر رۆخی گۆر وه‌ستم. جا سه‌یری تاقه
مه‌سه‌له‌یه‌ک به‌کن له ئیوه‌وه‌ها مسه‌له‌دا که په‌یوه‌ندیان به‌ نه‌هینه‌کانی

تعمیرتبنکی صوفیت بن، به لام هیچ کسی ببن ثیمان ناچیته بهمشتموه». بویه نم چرخمان چرخ کارکردنه له پیناوی ثیمان دا.

پرسیار نهکن: به چی ثویت ؟

ثولیم: ناسراوه نریکه کانم له دانیشتوانی «بارلا» که نریکهی نو سال تیا یا ماومهتموه نزمان خمرجی رزوانم له صد پاره (نریکهی صد فلس) تیپری نهگردوه، هندی جاریش لموه کم تر. نممش به خیر و بهره گهتی دستگرتن و به بهره گهتی گهچینهی قناعتی تموار. هتا خمرجی پزاشاک و پینلوم به درزایی حوت سال له حوت لیره تی نهپهپوه.

نینجا پهراوی ژبان نامم که لاتانه شایه تیبی ندا من حرم نهگردوه هیچ دیاری و صدهقه بیک له خه لکی وهرگرم، به لکو دیاری دل سوزترین برادرم گپراوته دواوه و ورم نهگرتوه، نهگرم چی نموه پرویتنه مایهی دلشکان و نازاری گهیشتنیان، نهگرم ناچاری وهرگرتنی دیاری بیک بووم نموا بژاردومه و ناسراوانم نموه نزمان. زوری نموه موچه بیدی که له کاتی خدمت کردندا له «دار الحکمة الاسلامیة» ورم نهگرت له چاپ کردنی نموه کتیباندا که لمو کاتندا دام ناپوون خمرج ده کرد و بهشینی کهمیم، به نیازی حهج کردنموه، پاشکوت کرد و نموه بهسه کهمه - به فخر و پیروزی دست پنهوگرتن و قناعت - بهشی ده سالی کردم و نهی هیشت ناوی رووم بتکی، هتا نیستایش لمو سامانه پیروزم لا ماوه [.

ماموستا به درزوه و به دهنگینی مردانموه هممو تومه تکانی بوون کردهوه و راستیی دا به گونی دادگادا تا هممو راستیی ویستیک ناگادار بی و بزانی پاگانده کانی ده ولت کاتیین و تاسر توانایان نیه له بمردهم خوری نیسلامدا به پینوه بووهستن.

[۳] ترسینکی سهیر:

له کاتی نم هله مشه بوونهی کاریده ستاندا که خمریکی پشکنینی مالی ثیمان داران بوون تا به لگه بیان دهست کموی له سمر تاوان بارکردنی قوتابیان نوور، له نیو په یامه کانی نووردا پهراونکیان دوزیموه له سمر بهره گهتی نووسرابوو: «هی ره مفرانه».

نم ره مفران ناوه کینه ؟ له کوی کار ته کا ؟ نهی چون تا نیسته نه گیراوه، دیاره کسینکی گرنکه بویه وا ناوی له سمر بیدی له پهراوه کان نووسراوه ! کهچی وا هممو قوتابیان دهری نمبرن که نای ناسن، کمواته نممه بیدینه که له دوسته نریکه کانی سعید نورسیی خوی.

کاربده‌ستنی نه‌خوننده‌واری خزه‌ل‌واسی ر‌ژگار به بیروه‌ستی هم‌مویانوه
بربارینکی توند و تیژیان دهرکرد ب‌ پشکنینینکی وردی هم‌مو دی‌هاته‌کان و
شاره نریکه‌کان، مال به مال بگهرین به شونن نمو پیاوه سامناکه‌دا که ناوی
ره‌م‌م‌زانه !

له نه‌م‌جاما له دینه‌کی زور. دووردا پیاونکی لادینی ساده و ساکار و
نه‌خوننده‌واریان د‌وزیبه‌وه که ناوی ره‌م‌م‌زان بو.. دام‌اوه درایه بمر و ک‌وت و
زن‌جیر کرا و به پاسه‌وانیبه‌کی زور تونده‌وه خرایه به‌ندی‌خانه‌ی «ن‌سکی
شهر» وه، همر چه‌نده دام‌اوه چه‌ند جار سونندی خوارد خوننده‌وه و نووسین
نازانی و له ژانیا هیچ په‌یامینک له په‌یامه‌کانی نورری ن‌دیوه و به «بدیع
الزمان» نه‌گه‌یشتوه، نیت‌ر پارانه‌وه و لالانه‌وه با بووه‌ستی، هیچیان دادیان
ندا و دوو مانگی ته‌خت له به‌ندا مایه‌وه هتا نمو بوو کاربده‌ستینک به
وردیی سمرنجی په‌راوه‌که‌ی دا و بوی دهرک‌م‌وت باسی ر‌ژووی مانگی
«ره‌م‌م‌زان» ده‌کات !

له ک‌وتاییدا له ن‌زده‌ی ثابی سالی ۱۹۳۵ دا برباری دادگا دهرچوو به
به‌ندکردنی مام‌وستا نورسیی ب‌ ماوه‌ی یانزه مانگ به تاوانی بلا‌و‌کردنه‌وی
په‌یامی «پ‌شته‌یی نافر‌ه‌تان».

[۴] کهراماتی مام‌وستا:

مام‌وستا نورسیی صده‌ها کهراماتی پ‌نوه بینراوه و ده‌توانری نامیلکه‌به‌کی
تایبه‌تییان له سمر بن‌وسری که قوتایبه‌کانی و د‌وست و خ‌وشه‌ویستانی و هتا
دوژمنه‌کانی دیویانه و گ‌ن‌راویانه‌تموه. به‌لام مام‌وستا نموده‌ بایه‌خی بوو
کهراماتانه ن‌داوه و پ‌نی خ‌وش بووه موسلمانان بایه‌خ به لایه‌نی ئیمانیی بدن
و سمرنجی گ‌م‌وه‌ره گ‌ران‌به‌هاکانی قورتان بدن.

له کاتیکا مام‌وستا نورسیی له به‌ندی‌خانه‌ی «ن‌سکی شهر» دا به‌ند بوو،
به‌ریز «کمال طان» سمری لی دا و ن‌مه‌ی نویسی:

«قوتاییی دوا پ‌ولی کولجی «حقوق» بووم، پ‌ت‌ویست بوو سفر له دادگا و
به‌ندی‌خانه‌کان بده‌ین، ب‌یه ر‌ژنیکیان ر‌ویشتم ب‌ به‌ندی‌خانه‌ی «ن‌سکی شهر»
ب‌ س‌ردان له مام‌وستا، کاتی چ‌ومه ژوروهه ن‌ه‌ینم له سمر به‌رم‌اله‌که‌ی
دانیشتوهه و خ‌هریکی ویردی د‌وای ن‌ویژه، ده‌ستیم ماچ کرد و پ‌ن‌م‌وت:

- مام‌وستا گ‌یان، ده‌لین کهراماتی غ‌ه‌ییی زورتان لی دهر ده‌که‌وی، که‌چی من
هیچی لهو حالته‌ه ناتاسایی یانه‌تان پ‌نوه ن‌ایینم. جا نه‌گ‌ر نمو حالته‌تان راسته
ه‌من، نمو له‌ب‌ر چ‌اوما دهریان خ‌من، ب‌ نم‌ونه با تم‌زیحه‌ک‌مت بروات به ر‌نوه..

ماموستا زهرده‌خنده‌یه‌کی کرد و نم چیرۆکه‌ی - بۆ پروون کردنوه‌ی کاره‌که -
بۆ گێراموه:

پیاوێک کۆپنکی تاقانه‌ی هه‌بوو زۆری خوش ئه‌ویست، رۆژنکیان بردی بۆ
دووکانی گوه‌رفروشینک تا هه‌ندی دیاری به‌ نرخێ ئه‌ملاس و گوه‌هری به
گۆره‌ی وستی خۆی بۆ بکری. تا ده‌ری خات زۆری خوش ئه‌ویست. خاوه‌نی
دووکانه‌که، به‌ میزڵدانی رهنگا و رهنگی جزوا و جزو، بن‌میچی دووکانه‌کی
پازانده‌زوه، بۆ راکیشانی سه‌رله‌جی کپاران. کاتی مناله‌که چوه‌ دووکانه‌ به
میزڵدان پازاوه‌که‌وه، رهنکه دل‌رفینه‌کان سه‌رله‌جیان راکیشا و به‌ گریانوه‌ وتی:

- باهه‌ ! ئه‌موی له‌م میزڵدانانهم بۆ بکری. میزڵدانم ئه‌وی..

- بچکۆله‌ خوشه‌وسته‌که‌م گوه‌هری به‌نرخ و ئه‌ملاسی گران‌به‌هات بۆ ته‌که‌م.
به‌لام مناله‌که هه‌ر ورگی میزڵدانه‌کانی ته‌گرت.

دوای ئه‌وه‌ی ماموستا نمونه‌که‌ی ته‌واو کرد وتی:

- بڕاکه‌م من ته‌نها ده‌لال و خه‌مه‌ت‌گوزارنیکم له‌ دووکانی گوه‌هری قورئانی
پیرۆزدا و فروشیاری میزڵدانی رهنگا و رهنگ نیم و، له‌ دووکان و بازاره‌که‌مه‌دا
جگه‌ له‌ ئه‌ملاسی نهمری قورئانی پیرۆز هه‌چی تر نیه‌، جا بڕاکه‌م من به
به‌خش کردنی نووری قورئانه‌وه‌ ده‌ستم گه‌راوه‌.

له‌ مه‌به‌ستی ماموستا گه‌یشتم و هه‌ستم به‌ هه‌له‌ی خۆم کرد» (۱)

(۱) له‌ به‌ندی‌خانه‌ی ئه‌سکی شه‌هدا و له‌ ساڵی ۱۹۳۵ دا کهراماتی زۆر به‌ ماموستاوه‌ بینه‌راوه
له‌وانه‌:

«مدعی عام» ته‌گه‌رته‌وه‌ که رۆژنکیان ماموستا له‌ بازاردا نه‌بینی، سه‌رسام ئه‌بی و راسته‌وخۆ
په‌یوه‌ندی به‌ به‌ریوه‌به‌ری به‌ندی‌خانه‌وه‌ ده‌کا و هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کا:

چون رینگاتان داوه «بدیع الزمان» ده‌رچی بۆ بازار، به‌ چاوی خۆم له‌ بازاردا به‌ینیومه‌ ؟
به‌ریوه‌به‌ریش وه‌لامی ئه‌داته‌وه‌: به‌ریوه‌ گوره‌م، «بدیع الزمان» وا له‌ به‌ندی‌خانه‌دا و جه‌نایتان
ئه‌تولنی له‌ زیندانی ته‌نیا‌ییدا به‌ینی. دیت و پینکوه‌ سه‌ر له‌ زیندانه‌که‌ی ئه‌ده‌ن و نه‌بین و
له‌وی.

رووداوێکی تر که به‌ریوه‌به‌ری ئه‌م‌کاته‌ی به‌ندی‌خانه «ئه‌سکی شه‌هر» ئه‌ی‌گه‌رته‌وه‌: ده‌نگی «بدیع
الزمان» دیته‌ گۆنی که داوا ئه‌کا له‌ به‌ندی‌خانه‌ ده‌رچی بۆ به‌جی‌هینانی نوێزی جومه‌ له «تاق
جامع». کاتی نوێزی سه‌ر ئه‌دا له‌ به‌ندی‌خانه‌ سه‌یر ئه‌کا «بدیع الزمان» نیه‌ له‌وی. پاسه‌وانه‌کان
له‌وین و قوفله‌کان به‌ ده‌رگا‌کانه‌وه‌ن. به‌ په‌له‌ ئه‌چی بۆ مرگه‌وتی ناو‌براو ماموستا له‌ به‌زی یه‌که‌م و
له‌ لای راستا نه‌بینی، دوای نوێزی ته‌گه‌ری ئه‌ی‌دۆزته‌وه‌، خه‌را ته‌گه‌رته‌وه‌ به‌ندی‌خانه‌ و ئه‌ی‌بینی
«الله‌ اکبر» ئه‌لی و ئه‌چی به‌ سه‌جده‌دا... هه‌تد

قوتابخانه‌ی یوسفی دوهم

[۱] به‌هو «قهسته‌موونی»:

دوای ئه‌وی ماموستا نوورسیی ماوه‌ی یانزه مانگی به‌ندیبه‌که‌ی له «ئسکی شه‌ر» به سمر برد، ره‌ه‌نده کرا بز شاری «قهسته‌موونی» له باکووری ولات، ئه‌مه‌ش له به‌هاری سالی ۱۹۳۶دا. ئه‌وه بوو برا بز پولیس‌خانه و له‌وی سی مانگ مایه‌وه. دوای ئه‌وه فرمائی به سهر درا له خانویه‌کی بچووکدا و ههر له‌به‌رده‌م پولیس‌خانه‌که‌دا نیشته جی بی، هه‌تا به وردی چاودیری بکری. ئه‌م خانوه دووقات بوو: یه‌که‌میان عه‌مباری سووته‌مه‌نیی بوو و دووه‌میان که دوو ژووو بوو ماموستای تیا بوو و خۆشی کرنی ئه‌دا.

ماموستا له‌م شاره‌یشدا ماوه‌ی حموت سال به ره‌ه‌نده‌یی مایه‌وه، که خه‌ریکی نووسینی په‌یامه‌کانی نوور بوو وه‌ک: تیشکی حموتهم «آیه‌ الکبری» و تیشکی سی‌یم «مونا‌جات» و تیشکی چواره‌م (۱) که راقه‌ی ئایه‌تی: ﴿حسبنا الله ونعم الوکیل﴾ و تیشکی شه‌شم که راقه‌ی واتای «التحیات لله» یه و تیشکی هه‌شتم و نۆیم و له‌گه‌ل پاک‌نووسی تیشکی پینجهم که تایبه‌تیبه به باسی فیتنه‌ی ده‌ججال له ئاخ‌زه‌ماندا.

له‌م شاره‌دا ههر چه‌نده کاربه‌ده‌ستان چاودیری ماموستایان نه‌کرد، به‌لام ئه‌م له چالاکیی خزی نه‌نه‌کموت، بریاری دا‌بوو خزمه‌ت‌کاری ئیمان بی‌ت، دوای ئه‌وی گه‌یشته‌بووه ئه‌وه‌نه‌عه‌ته که ههر که‌مه‌تر خه‌مه‌په‌ک له خزمه‌تی قورئاندا بکا ئه‌وا زله‌یه‌کی میه‌ره‌بانیی لی ئه‌دری. بۆیه به هه‌موو جزره رینگایه‌ک نامه‌ی بز قوتابیه‌کانی نه‌نارد، ههر چه‌نده جاسووسی زوری له سمر دانرا بوو. په‌یامه‌کانی به نه‌ینیی ره‌وانه نه‌کرد و دوای ئه‌وه له سمریان نه‌نووسرایه‌وه و دا‌به‌شی دی‌هاته‌کان و ناوچه و شاره نزیکه‌کان ئه‌گوان. به‌مه ده‌سته‌ی دا‌به‌ش کردنی پۆسته بز په‌یامه‌کان به رینک‌وینکی پینک هات و ئه‌مه‌ده‌ست و ئه‌مه‌ده‌ست به شار و دی‌هاته‌کانا نه‌گوزرانه‌وه. نووسه‌رانیش رۆژ به رۆژ له زیاد‌کردنا بوون، هه‌تا هه‌ندی قوتابیی خۆیان به ته‌نیا زیاتر له هه‌زار په‌یامیان نووسییه‌وه. ئه‌وه بوو شه‌ش‌صه‌د هه‌زار دانه له په‌یامه‌کانی نوور به ده‌ست

(۱) کورته‌ی ئه‌م تیشکه له ئومیدی چواره‌هه‌می په‌یامی پیران دا پینک‌ش کراوه.

نووسرایموه و به هممو ناوچه‌کانی ولاتا بلاوه‌یان کرد، هر چه‌نده له‌مشکری زور و زبه‌نده‌ی ده‌وله‌تیش به دوايانا ته‌گه‌را، تا بز همومان بسم‌لینتری هرگیز ناگوئجی و کس ناتوانی نووری نیسلام بکوژنیتیهوه.

ئم په‌یامانه‌ی له « قسته‌مونی » دانران لایه‌نی وردی عه‌قیده و په‌رچ‌دانه‌وی گومانی گومراکه‌ره‌کان له باره‌ی هندی فرموده‌وه و به‌شینی زور له فیهی بانگ‌مواز بز لای خویان تیا بوو و له دوايیدا له ژنر ناویشانی « پاشکوی قسته‌مونی » دا کوکرانه‌وه.

[۲] چاوبه‌ست‌کردن:

به‌کی له قوتابیه‌کانی به ناوی « ئه‌مین چایهر » واته ئه‌مین چایچی (۲) له بیره‌وره‌یه‌کانیا باسی ئه‌و گوزه‌رانه تاله‌ی ماموستا نوررسی ئه‌کات:

۱ رۆژنکیان چاوم به‌ پیاونک کهوت که سهر و سیمای یقار و زانایه‌تی پیوه دیار بوو، به‌ره‌و رووی رۆشتم و دواي سه‌لام‌لی‌کردنی لیم پرسیی:

خهلکی کونیت؟

وتی:

- لیم نریک مه‌که‌وه پزلیس چاودیریم ده‌گهن، ئه‌ترسم به‌ ده‌ستیانوه تووشی نازاری بی.

ئه‌و راستیی و دلسوزیه‌ی که لیم به‌یه‌ک گه‌بشته‌دا هه‌ستم‌پی‌کرد به‌س بوو بز راکیشانم بز لای و گه‌ران به‌ شونیا له هممو شونینکی شارد، تا ئه‌وه بوو له پزلیس‌خانه‌دا، که له بازاردایه، دۆزمه‌وه، دواي ئه‌وه زانییم جار جار سهر ئه‌که‌ویت بز سهر قه‌لائی « قسته‌مونی » و پزلیس‌کیش دواي ئه‌که‌وی.

رۆژنکیان پزلیس‌یک هاته لام و بانگی کردم بز سهر قه‌لاکه که ماموستا له‌وی بوو. کاتی به‌یه‌ک گه‌بشتم به‌ پزلیسه‌که‌ی وت:

- براگم، ئم پیاوه ناسراومه، به‌شکوم ماوه‌مان به‌دی پنگه‌وه قسه به‌گهن.

پزلیسه‌که لیمان دوورکه‌وتهوه. ماموستاش ده‌ستی کرد به‌ باس‌کردنی بارودوخی سه‌خت و دژوار و ناساغیی لاشه‌ی به‌ کاری ئه‌و ژه‌هره‌ی که به‌ نه‌ینی کرایه ناو خوارده‌مه‌نیه‌وه بۆ، دواي ئه‌وه وتی که پیوستیی به‌ هندی شه‌کر و چایی و پیوستیی تری له‌و جوژه هه‌یه و وتی:

(۲) به‌کیکه. له‌و پیاوه ناوداره کوردانه‌ی که‌خهلکی «وان» بوو و نه‌فی کرا بوو بز «قسته‌مونی». خه‌ریکی چالی‌نان بوو، دلسوزی و راستگۆیه‌که‌ی چاوساغیی کرد تا ماموستا نوررسی بناسی و بیته قوتابی په‌یامه‌کانی نوور، زوربه‌ی کاتی له قسته‌مونییدا له‌گه‌ل ماموستادا به‌سهر برده‌وه، له به‌ندی‌خانه‌ی «ده‌نیزیلی» له گه‌لیا به‌ند کرا. له سالی ۱۹۶۷ له شاری «وان» دا کوچی دواي کرد..

- رنگا نادن هیچ کسی بمبینی، جا نهموی به موفهوهزه که بلیم: دلم پیوه به پی خفه کم بفروشم تا نم فروشنه هویهک بیت بؤ به بهک گه یشتنمان هتا نم گیرو گرفته لا نهچی..

دهستی کرد به گیرفانیا و سی لیره زبری دهرهینا و خستیه دهستموه و وتی:

- نم لیره زبانه له پاشماوهی پارهی رژیانی جنگی جیهانی به کممن، چند سالیکی دور و درنو نهی هلم گرتون، بیان گره و به پی پیوستیه کانم خرجیان که بوم.

پیم وت:

- ژیان و گوزه رانم چاکه و پیوستیم به پارهی تو نیه. وهلامی دامهوه:

- من هیچ شتی به بی برامهر وهر ناگرم.

لیره زبانه کانیم لی وهرگرت و یه کینکیانم له بازارا گوری یهوه به پارهی نهمرو. بؤ سبهینی موفهوهزه که بانگی کردم و وتی: نم ماموستایه نهیوی پی خفه کهی بفروشی، جا نایا تو نهی کریت ؟ وتم: به لی.

دوای نهوه وتی: چون نم پیاهه نه ناسی و، له کوی ؟ وهلامم دایهوه: یه کینکه له ناسراوه کونه کانم و یه کتربیمان زور نه بینی.

دوای دل پیوه بوون، نامادهیی خومم دهر خست بؤ کرینی پی خفه که، پولیسه که بردهی بؤ مرکز بؤ بینینی ماموستا که له قاتی دووه مدا بوو. پی خفه کم بینی و دام نا به بیست و پنج لیره و جارنکی تر دامهوه به ماموستا به کری و وتم:

- بهو مرجهی کرینی شموخوتنیم هموو رژی بداتی.

بسم جزره به هوی پی خفه کهوه هموو رژی، به بیانووی وهرگرتنی کری که یهوه، نه ریشتم بؤ مرکز و هرچی پیوستیه کی ماموستا بوو نم برد بوی] .

[۳] ناموزگاریی کاریگر:

ماموستا له مال دهرهوه چوو و به دهشت و چیا نزیکه کاندانده گهرا، هروهک زور جار سهر نه کهوته سهر قه لای « قهسته موینی » و لهوی دانه نیشته به بیرکردنهوه و سهرنج دان و خهریک بوون به نووسین و پیاجونهوهی په یامه کانی نووره وه، له ههمان کاتا دهوله تیش چاودیری هموو ههلس و کهوتیکی نه کرد.

جاریکیان له سمر دیواری قهلاکه دانیشتبوو و پیاونکی سمرخوش لمونوه
 بمره شوننی داوین پیسی - که لهو رزژگاراندا شوننیان ناشکرا بوو - به
 لاره لار نمرزیشته. گه‌یشته نزدیک نمو دیواری که ماموستا له سمری
 دانیشتبوو، له شوننی خویا وه‌ستا، نه هه‌نگاوی بو پیشموه و نه بو دواوه
 نهمرزیشته، سه‌یری سمره‌وه‌ی نه‌کرد. سه‌یری ماموستای پایهداری نه‌کرد که
 به‌رگی سپیی پوشیی بوو. ماموستا ساتینک سه‌یری کرد و دوا‌ی زه‌رده‌خه‌نیه‌ک
 سه‌لامی لی کرد، دوا‌ی نموه پینی وت:

« براگیان به‌گه‌رنه‌وه، مه‌چز بو نموی ا به‌گه‌رنه‌وه و خوت به‌ش و تموه به‌که
 و ده‌ست به نوژ به‌که ».

ده‌نگی ماموستا پری بوو له خوشموستی و به‌زی، بویه گه‌یشته ناو
 کرزکی دلی سمرخوشه‌که و نموه‌نده‌ی زانی فرمینسک له هه‌ردوو چاوی به‌خو‌ر
 هاته خواره‌وه، دوا‌ی نموه ده‌ستی دایه‌گریان و به‌ره‌و ماله‌وه گه‌رایه‌وه. نمو
 پۆلیسه‌ی که چاودیزی هه‌لس‌و‌که‌وتی ماموستای نه‌کرد له‌م رووداوه سمری سو‌ر
 نه‌ما بویه به‌په‌له‌خوی گه‌یاندی تمویه‌کاره‌که و ده‌ستی دایه‌ی‌ه‌خی و قیراندی به
 روویا: خیرا پینم بلی، خیرا وه‌لامم به‌ده‌ره‌وه. نمو پیاوه کورده چیی پی وتی !؟

[٤] جل و به‌رکی بیگانه:

والیه‌کانی « قه‌سته‌مونیی » یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک دژایه‌تیه‌کی زوریان له‌گه‌ل
 ماموستا نه‌کرد و به‌تونیدی چاودیزیان نه‌کرد، به‌تایه‌تیی « عه‌ونی دوغان » و
 « مه‌دحه‌ت ئالتی ئاوق » له هه‌موویان خراپتر بوون و هه‌میشه به‌بیانوویون بو
 نازاردانی.

نموه بوو له سالی ١٩٢٥دا یاسای گزینی جل‌وی‌ه‌رگ له لایمن ده‌وله‌تموه
 ده‌رچوو و به‌و پینیه‌جل و به‌رگی عه‌ثمانیی بو پیاوان و به‌رگی حه‌یای ئافره‌تان
 قه‌ده‌غه‌کرا و، رووتیی بو ئافره‌تان و به‌رگی نه‌روویا و له سمر کردنی شه‌بکه
 یز پیاوان سه‌پینرا.

ماموستا نوورسیی هینشتا جل و به‌رگ و میزه‌ری زانایانی کورده‌واری
 لانه‌بردبوو، بویه مه‌دحه‌ت پاشای والیی شار بانگی کرد بو لی پرسینه‌وه‌ی.
 کومه‌لی پۆلس ده‌وری ماموستایان گرتبوو و گه‌یشته لای والیی، به‌لام زور
 تووره‌بوو، وا دیار بوو یه‌کی له پۆلیسه‌کان هه‌ر له رینگادا هه‌ولی دابوو
 میزه‌ره‌که‌ی له سمر داگری. بویه که چوه ژوره‌وه لای والیی به‌تونیدی
 پینی وت:

- گوی بگره ممدحت ! تنها پدیده‌ی تنگ هدیه له نیوان نیمه و نمو مرگدا که نیمه لبی نه‌ترسن، جا نه‌گمر نمو پدیده‌ی همان دراند نیتتر شتی نامینیت نیمه لبی بترسن. خو نه‌گمر مل‌پنچیه‌ی یاسایی هدیه نمو یاسامان به سمر جی بهجی بکه و چیت پی خوشه وا بکه.

له مردن بهو لاره هیچی تریان له دست نایمت، خواناسانیش نموده دل بمم دنیا به خوش ناکمن تا له مردن بترسن، نموانشمان که وانین نمو نرخی زیاتر بز دنیا دا نه‌نین و قیامه‌تان به لاره ناسانه.

والیی ره‌نگی زرد بوو.. تینک چوو.. زمانی گوی نمه‌کرد.. به ناره‌حیه‌ی زوره‌وه په‌نجه لمرزوکه‌کانی گدیاند زه‌نگی سمر میزه‌کی.. ده‌ستی پیا نا تا به‌کی له پیاوه‌کانی بین و «بدیع الزمان» به‌ریموه بز مال‌ه‌کی خوی. نیتتر نمو والیه که به دل‌ره‌قیی و زمان پیسی، به‌ناویانگ بوو، نه‌ی توانی ده‌م بکاتموه و به ماموستا رابگه‌نی که جل و به‌رگه‌کی بگوری..

[۵] پشکنین:

به‌یامه‌کانی نور روز به روز دل‌ه‌کانیان بیدار نه‌کرده‌وه .. موسلمانان له‌بهری چالاکییدا نژیان به تایبه‌تی دوی ده‌رکومتی به‌لین و دروشمی نیشتمان‌په‌روه‌ری و نه‌توایه‌تی و، دوی نموه‌ی نمو ده‌سته و تاقمه‌ی دژی نیسلام بوون ده‌رکومتن چنده له راستیموه دوورن و هرچیان وت وا ده‌رنه‌چوو، گه‌نجه‌کان نه‌گه‌رانه‌موه بز سمر نیمان و دل‌ه‌کانیان به نورنی قورنان روشن نموبویموه.

له همان کاتا ده‌وله‌تیش هممو نه‌خشه‌یه‌کی، بز وه‌ستاندن چالاکی قوتابیاننی نور تاقی‌کرده‌وه، تا له‌وه زیاتر بلا‌وه نه‌کمن و ده‌نگیان نه‌گاته شار و دی‌هاته‌کان. به‌لام بی‌هووده بوو، بزیه به ناچاری پهنای برده‌وه بهر کوته‌ک و به‌ند و دادگا.. تا نه‌هیلنی موسلماننی به‌وه‌فا و پاک و بی‌گمردی خدمت‌گوزار له خاکی خویا خواپه‌رستی بکا..

کاربه‌ده‌ستان هه‌روا له سمر تنگ هه‌لچنین به ماموستا و قوتابیه‌کانی نور به‌رده‌وام بوون، نموه‌تا به‌رینز نمین چایچی نه‌لی:

به‌یامه‌کانی نور و نامه‌ی ناساییمان له عمباری دار و له ژنر سووتمه‌نییدا نه‌شارد‌نموه. جارنکیان توانیان ده‌ست بگرن به سمر نمو ناماندا که بز ماموستا هاتبوون. دایان به سمر مالدا و پشکنینکی وردیان کرد به راده‌به‌ک به‌رگی کات‌ژمیره‌که‌یان (کات‌ژمیزی دیوار) کرده‌وه و سه‌یری

ناوه که بیان کرد. دواى ئموه من و «بهحرى» برام و موحه محمد فموزىيان برد بۇ پاسگای پولیس و لموى تنگیان پى همل چینی و پیان وتین:
« ئموه کومه له به کی نهینیتان پىک: هیناوه پیمان بلین په یوه ندى به کيوه نه کمن؟ »

دواى ئموه همر به که له ژوورنکی جیادا به ندیان کردین.. موحه محمد فموزى به بهرئوه بهرې پاسگای وت:

- بهرئوه بهرې بهرئز...! مبهستى په یامه کانی نورر پروون کرد نه وه ی راستیه کانی ناخیره ته و، گرنگیی نادهن به کاروباری دنیا و، نه گمر بهتوى هندی برگه تان بۇ نه خونمه وه.

ئموه بوو دهستی کرد به خوننده نه وه ی په یامه کانی نورر، له باره ی راستیه کانی نیمان و راستیه کانی قورئانه وه.

بهرئوه بهریش ماوه به ک گونی بۇ گرت و دواى ئموه به توندییموه بی دهنگی کرد و پى وت: بیرى منیش ژه هراوی نه کمن.. بی دهنگ به.

له کاتی پشکنینی ماله کافانا هندی پاره یان له سندوقینکی ماله که ی منا دوزیموه، گرنگیه کی گموره یان دا به مسه له ی ئمو پاره یه و زوری تنگیان پیمان همل چنی له سمری، به تایبه تی «عونی دوغان» ی والی که پرسیار لی نه کردین:

«ئسم پاره تان له کوی بوو؟ بی گومان ئسم پاره یه پاره ی کومه له نهینیه که یه». پینم وت:

«کاتی له شاره که موه هاتم بۇ ئیره، ئسم پاره ییم هه بوو، من لی پرسراوی به خنو کردنی نزیکه ی پانزه کسم، بی گومان ئسم ژماره یه پیوستی به دوو هزار لیره هه یه، دواى ئموهش نه توانن له باره ی داراییموه پرسیار له فرمان داری شاره کم (ناهلث) بکن».

له کاتیکا که ماموستا به بونه ی ژه هرپی دانوه له ماله وه کمو تبوو و تایه کی زوری هه بوو، له (۳۱) ی ئابى ۱۹۴۳ دا پولیس دایان به سمر ماله که ی و ئسم دیو و ئمو دیونکی خانوه که یان کرد بی ئموه ی هیچیان تیایا دهست که وی جگه له هندی له په یامه کانی خوور که له باره ی نیمان و قیامت و رهوشتی موسلمانموه و... هتد باس نه کمن.

جاریکی تریش له (۱۸) ی ئیلوولی همان سالدا دایانه وه به سمریا و دهستیان کرده وه به پشکنین به هیواى دهست کمو تنی به لگه به ک بۇ تاوان بارکردنی. جا همر چنده جگه له په یامه کانی خوی هیچی تریان دهست

نه کموت، له گهڼل نهمشا (۲۰) ی مانگ بهندیان کرد و له گهڼل صد و بیست و شش قوتایی نووردا، که له شاره جور به جوره کانهوه کوزکرا بونهوه، له ژنر چاودیری پولیس دا، رهوانهی «نهنقره» کران..

نه مجارهش، وهک جارانی تر، چند تاوانیکیان به ناروا درابویه پال، وهک پینک هینانی کومه له به کی نهینیی و ههڼل نانی گهڼل دژی دهوله تی به ناو عیلمانیی و همولدان بو پروو خاندنی، دوا ی نموه ناو بردنی موصطه فا که مال به ده جبال و رووخینمیری نایین !.

[۶] سه فهری رهمه زان:

دوا ی به سهر بردنی حموت سال له شاری قهستمومونیدای و، دوا ی رژانی خیر و بهره کهت بو ماوهی حموت سال به سهریا، ماموستای خواناس له مانگی خواناسییدا، مانگی رهمه زان، حمواله ی پایتهخت کرا.

له ناخر و توخری مانگی رهمه زاندا و له رېژنکی گهرمدا ماموستای پیری به سالاً چوو، سواری نوتومبیلنکی گشتیی نه فمرگواستنهوه کرا. لهم کاته شدا هینشتا نمرکی سهرشانی خوی له یاد نه چوو، نمرکی تی گه یاندنی موسلمانان و ناگادار کردنیان له نایین.

نمونه تا بهرینز «ضیاء دیلهک» له بیره وه ریه کانیدا باسی گواستنهوه ی ماموستا نهکا که نه لی:

(سواری نوتومبیلنکی پاص بووم تا بگه مه سهر کاره کهم له شاری «نیلگاز» له «نولوک باش» له لایمن پولیس و ژاندرمونه نوتومبیلنکه وه ستینرا و سی کورسییان له دواوه بو ماموستا نورسیی ترخان کرد.

کاتی نوتومبیلنکه کهوته ری تندرستی تینک چوو، نمو کاته پیری بوو له تهمه نی هفتا سالییدا، کاتی که ماموستا سوار بوو وتی: «نموان که به تاوان بارنکی سیاسیم دا نه نین، پنیوست بوو له سهریان بو گواستنهوه م، نوتومبیلنکی تاکسیم بو ترخان کهن»، نمو سهریازه ی له تهنیشتما دانیشتبوو له شوننه که ی هلسا و به ماموستای وت: «فهرموو ماموستا گیان له جیگا که ی من دانیشه».

بهم شینویه جی گورکی له نیوان سهریازه که و نیوان ماموستادا کرا.. من ترسم لی نیشتبوو بویه نم نه توانی گرنگیی به ماموستا نورسیی بدم، یا دهستی یارمه تی بو درنژ که م.

کاتی له تهنیشتما دانیشت پرساری ناومی لی کردم، که پیم وت ناوم «ضیاء دیلهک»، وتی:

« نایا تۇ ضیائی دۇستمانی ؟ نایا بۇ ئمۇه هاتوویت به ناوی دانیشتوانی
 قستهمرونیییموه خواحافیزیمان لی بگهیت ؟
 دوای ئموه ناوری دایموه بۇ لای صفوه تی سمریاز که پاسهوانییی ئمی
 خرابووه ئستو و له دوایموه دانیشتبوو و پینی وت:
 « صفوه ت ا کاتی داتان به سمر مالدآ چ نایه تینگی قورئانی پیریز هوو
 ئم خویند ؟ ».

دوای ئموه داوای کاغزینکی کرد و ئمو نایه تی بۇ خویندمموه تا بی نووسم،
 دوای ئموه کاغزه که ی پیشکهش به صفوه ت کرد و ئمو نایه تی پیشان دا که
 ئمه بوو:

﴿ واصبر لحکم ربک فإنک بأعیننا وسبح بحمد ربک حین تقوم * ومن اللیل
 فسبحه وإدبار النجوم ﴾ (الطور: ۴۵-۴۶)
 دوای ئموه ناوری دایموه بۇ لام و وتی (۳):

« ضیاء ا مؤده بده به دۇستگانت و پنیان بلی با دلیان هیچ نکا، هیچ
 بهیاری دژمان ده رناچی که تاوانبارمان کات، یا هودنه به یا رینگ کهوتن .
 ماموستا سهلام و هندی دهنگ و باسی به منا نهارد بۇ ئمو دۇستانه کی که
 دهست به سمر، یا بهند کرا بوون، همر چهنده من هیشتا نه دهست به سمر و،
 نه بهند کرا بووم !
 دوای ئموه وتی:

« هیوادارم داوا بکنم له شوفیری بهریز - نهگمر رازیبه - ئوتومبیلکه
 بهوستینی، چونکه له نایین دا زورکاری نیه، هندی ناموزگارییم لایه بۇ برا
 هاوسه فیره کان .»

شوفیر ئوتومبیلی وهستان و ماموستاش ناوری دایموه بۇ لای دانیشتوانی
 ناو ئوتومبیلکه و وتی:

« ئم شو ئیحتیمالی زوره شوی قدر بیت، پاداشتی خویندنی قورئان له
 رۇزانی ناساییدا ده چاکه به بۇ همر پیتیک و، له رۇزانی مانگی ره معزاندآ
 پاداشت هزار چاکه به، به لام له شوی قدردا پاداشت سیی هزار چاکه به.
 نهگمر پنیان بلیم پینچ لیره ی زپرتان دهست نهگموی نهگمر فلانته کار بکنم، نایا
 نیوه حیز. نهگم ئمو لیرانه تان دهست گموی ؟ ».

نهفیره کان وه لأمیان دایموه: بهلی.. حمزمان لییه تی. پینی وتن:

(۳) کاغزی نایه ته کشی نعداتی:

« ئىنە درىغىيى ناكەن لە سەرف كەردنى ھەموو توانا و ھەموو ھىزىنكەن دا بۇ دەست خەستى پىنچ لىرەي زىن لەم دىنيا بەفەنا چوۋەدا، دەي ئايا ھەز ناكەن ھەندى تونشوو ھەل گەن بۇ ژيانى ھەمىشەيى و نەمىرىتان ؟»
 كاتى نەفەرەكان وەلامىان دايموۋە: بەلى ھەزەمان لىيەتى. بديع الزمان پىنى
 وتەن:

« كەواتە، نەگەر ھەموو مۇسلماننى لىزە سى جار سوورەتى «إخلاص» و سوورەتى «فاطمة» و «آية الكرسي» بەخوئى ئەوا ھەندى تونشوى بۇ ژيانى ھەمىشەيى پاشەكەوت كەردوۋە.»

شۇفەرەكە و نەفەرەكان وتىان: خوا لىت پازىي بىت مامۇستا گىان. دواي كەمى كاتى پۇژوو شىكانەن ھات و ئوتومبىلەكە لەبەردەم كانىاونكى سەوزەلەنەكانى ئىلگازدا، كە بە جوانىي و پازاۋەيى بەناۋيانگەن، ەستا بۇ خواردنى نانې ئىۋارە، لەوى ئەو خواردنەي كە شارەۋانىي ناردىۋوي بۇ مامۇستا لەگەل ئەو خواردنەي كە پىنم بوو گۇرپمانەۋە.. بەرمانگەن كەردەۋە و لەوى ماينەۋە ھەتا خەوتەن و نوزمان پىنكەۋە كەرد، ئىتر لەوى لە مامۇستا جيا بوومەۋە، بەرەو كارەكەم پۇشتم، بەلام دواي ماۋەيەك مەنىشان گرت و بەردىيان بۇ دەنىزلىيى. كاتى گەبىشتمە دەنىزلىيى ھىشتا مامۇستايان بۇ نەھىنا بوو.

لە بەندى خانەي دەنىزلىيدا بە گەرمىەۋە دۇستان لىيان نەپرسىم:
 ئايا مامۇستات پىنى ؟

ئەو كاتە ئەو ئايەتەم ھاتەۋە ياد كە مامۇستا لە رىنگاي ئىلگازدا و لە ناو ئوتومبىلەكەدا بۇي خويندەۋە تا بى نووسم، لە گىرفانما دەرم ھىنا و بۇم خويندەۋە، دواي ئەۋە ئەۋەي لە رىنگادا پەروى دا بۇم گىرپانەۋە. دۇستان بە بىستىنى ئەمە مژدەيان ۋەرگرت و زۇرى شادمان بوون و دەرونىان ھەسايەۋە (مامۇستا گەبىشتمە ئەنقەرە و لە ئوتىلىنكەدا دا بەزى و پەريار وا بوو دواي چاۋپى كەۋتنى والىي ئەنقەرە لە سەر گەشتەكەي بەردەۋام بىت.

« صلاح الدين چلبى »، كە بەكىكە لە قوتابيانى نور و بەر ئەو بەندكەرنەي ئەنقەرەش كەۋتوۋە، باسى ئەو كاتە ئەكات:

(... لەم كاتانەدا رەئىس عورەفا ناجى ھات و بە ھەل چوۋىنكەۋە، ۋەك ھەۋالىكى ناخۇفەي گەۋرە بلاۋ بىكەۋە، وتى:

مامۇستا «بديع الزمان» يان لە قەستەموۋىيەۋە ھىناۋە و نەمشوى لە ئوتىلىنكى ناۋچەي «جانقرى قاپى» بە سەر بەردوۋە، جا خەزمت گوزارانى

نوٲٲله که ٲان گۆرٲوه به ٲۆلٲس، همروه ها ٲۆلٲسٲنکٲان له بهرگٲى شاگردا خستۆته خزمه ٲٲمهوه.

دواى کهمٲنک بانگٲان کردم بۆ ژوروى بهرٲنوه بهرٲى لقى به کم.. چومه ژوروه.. مامۆستا دانٲشتبوو، چه مٲمهوه به سهر ده ستٲا و ماچم کرد.. ده ستى گهرم بوو، ده ستٲم له ده ستما هٲشتمهوه و زۆرٲش نه خوش و ماندوو بوو، له گهل ٲهوشا رووى و تارى کرده بهرٲنوه بهر و وتى:

« ٲهمانه رۆلهى ٲٲمان دار و قورٲانٲى ده رن بۆ ٲم نٲشتمانه. ههرگٲز ناگوٲجى ناساٲش ٲنک بدن، به ٲنچه وانمه ٲهمان ٲارٲزگارى ٲهمن و ناساٲش ٲهکن.»

دواى ٲهوه ناوړى داٲمه بۆ لام و وتى:
« نه تر سٲت.»

[٧] دٲسان ٲاساى جل و بهرگ:

والٲى ٲمو کاتهى ٲهقه ره «نهوزاد ٲان دۆغان» بوو، که بٲستى وا مامۆستا گه بٲشتوهه خٲزا ناردى به شونٲا.. زۆرى له باره وه بٲستبوو.. ٲم ٲٲاوه چۆن ٲٲاونکه له مالا ده ر ناچى که چى وا ده وله ٲ به ده ستٲمهوه گٲرى خواردوه ؟ جاسووسى له سهر دانه ٲى، که چى رۆژ به رۆژ کارٲگه رى بٲروباوه ره کهى ٲهگاته سه رانسهرى تورکٲا ؟

ٲم ٲٲاوه چۆن ٲه توانى دژى به رٲارى ده وله ٲ به ستى و جل و بهرگى نه گۆرٲى؟

ٲه بى ههر چۆنى کردوه جل و بهرگى بگۆرٲى. کى ٲه توانى دژى به رٲارى ده وله ٲ به ستى ؟

ٲاسه وان ده ورى مامۆستاٲان دابوو به رٲانه باره گای والٲى و چوه ژوروه وه لای.

صلاح الدٲن چه له بى ٲه لى:

رۆژٲنکى زۆر گهرمى رۆژه کانى کوتاٲى مانگى ره مه زانى ٲٲرۆز بوو، به رۆژوو بووم و له بهر ده رگای ژوروه کهى والٲى نهوزادا وه ستا بووم. کاربه ده ستان مامۆستا «بديع الزمان» ٲان هٲنا و به رٲانه ژوروه کهى والٲى و خوشٲان له گه لٲا چو ٲه ژوروه وه، دواى کهمٲنک کاربه ده سته کان هاته نه ده ره وه و ده رگا داخرا، ده نگى به رزى ٲر توو به ٲى له ژوروه که مه ده ره ٲه چوو، دواى ٲهوه ده نگى زه ننگٲنک به رز بزه و ده رگه وان چوه ژوروه دواى ماوه به دک هاته

دهرهوه. لم کاتدا «بديع الزمان» به توند و تيژيموه له گهل والييدا قسهی نه کرد و نهی وت:

« من له جینی باو باپیرانتانم، من به گوشه گیري نهژیم، له بمر نمه یاسای «بهرگ و بالآ» به سر نمو کساندا جی بهجی ناکری که به گوشه گیري نهژیم. من دهر ناچمه دهرهوه، به لکو نیوه ناچاری دهرچوونم نه کهن... دهی خوا بدا به تموقی سمرتاه» (۴).

لم کاتدا دهرگهوان گه رایموه شهبه یه کی بی نرخي به دهستموه بوو و چووه ژووره که ی والیی (۵).

دوای نموه چهند کاریمه دهستینک له قاتی سهرهوه هاتن و ههندي نووسراویان دا به دهست پزلیسه کانهوه. دوای نموه «بديع الزمان» هاته دهرهوه و نهی وت:

« مەترسه نهی صلاح الدین... مەترسه... مەترسه... به خوات ئه سپیوم ». چهند پزلیسینک دهریان گرتبوو. به پینی ریوایه تی به ریز «زیر کوندوزالب» «بديع الزمان» رووی وتاری کردوته والیی «نهمزاد طان دوغان» و پینی وتوه:

« نم هیزه ره به دا ناکه نری مه گهر به لی کردنهوی سهرم ». که ی مرؤف تاوا تاوان بار نه کريت؟! یا که ی نمه تاوانه، مرؤف بیهوی چ پوشاکی بیوشیت!؟

[۸] بهندی خانهی «دهنیزلیی»:

ماموستا له «نهقهره» وه نیرا بو «ئیسپارته» و لهویشمونه بو «دهنیزلیی» و خرایه بهندی خانه که یهوه، که ماموستا خزی ناوی نا قوتابخانه ی یوسقیی دووه م.

هر که ماموستایان گه یانده بهندی خانه له بهردهم تاودهستی بهندی خانه دا شونینکیان بو دیاری کرد که نموه بو ماوهی دوو رۆژ جینی حهوانمونه و خموتنی بوو دوای نموه له هۆلینکی گمورهی شی دار و ههواپیس دا بهندیان کرد. له گهل ماموستادا (۱۲۶) قوتاییی نووریش له «دهنیزلیی» بهندکران. بهندی خانه کهش بریتی بوو له بینایه کی تهری شی دار و خراپ ترین شوننی بو.

(۴) نم والیه دل رهقه به مردنی ناسایی نهمرجه، به لکو له (۹) ی تمموزی (۱۹۴۶) دا گولله یه کی نا به تموقسمری خزیمونه و خزی کوشت. شایانی باسه به شینوهی گشتیی ماموست نوورسیی نرای له دهولت و کاریمهستانی تورکیا نه کردوه نه گهر چی ماوهی سی و پینج سال نه یان هینشت پشوویهک بدات.

(۵) وا دهر نه کموی والیی نه یهوی بعم شهبه یه ماموستا ناچاری جل گۆزین بکات.

قوتابییانی نورر تهرخان کرا. بهلام دوو کار بوو بوونه مایه‌ی دل‌خوشی بویان، یه‌کهم: ده‌یان‌زانی ماموستا لییانموه نزیکه، دووه‌میش: له بهندی‌خانهدا یه‌کترییان ده‌ناسی و برابه‌تیی و خوشه‌ویستییان پتموتر ده‌بوو. نموده‌ی پی‌ نه‌چوو پزوسته‌ی نه‌نییی قوتابیان له سهر پارچه کاغزنیکی بچووک و له نیو پاکه‌ته شقارتدا پی‌ گه‌باندن که ماموستا سه‌لام و به‌خیزه‌اتیان لی‌ ده‌کات، نم سه‌لامه‌ فینکییی خسته‌ دل‌یانموه و نارامیی پی‌ به‌خشیین..

کاربه‌ده‌ستان ناگاداری به‌ندیبه‌ تاوان‌باره‌کانیان کرد که وت و ویز له‌گه‌ل قوتابییانی نورر، به‌ تایبه‌تیی ماموستادا، نه‌کهن، چونکه‌ نهمانه‌ کومه‌لینکن له بیرویاوه‌ری خویان لایان داوه!

نموده‌ی پی‌ نه‌چوو دیارده‌یه‌کی سه‌یر ده‌هاته‌ پینش چاویان.. خراب‌ترین تاوان‌بار، که پاسه‌وانانی به‌ندی‌خانه‌ لییان ده‌ترسان، رنگای خواناسییان ده‌گرته‌ به‌ر و له‌گه‌ل قوتابیان‌دا ده‌ستیان به‌ نوژ ده‌کرد.

هه‌تا دوا‌ی بی‌تاوان‌ده‌رچوونی قوتابییانی نورر، دیمه‌نیکی کاریگه‌ر ده‌بینرا، چونکه‌ تمویه‌کاره‌کان ماوه‌یه‌کی دوور و دریز حوکمیان له سهر بوو، بویه‌ له‌ به‌ر پی‌ ناخوش‌بوونی جیابوونه‌ویان فرمیسک له‌ چاوه‌کانیان به‌ خو‌ر ده‌هاته‌ خواره‌وه و ده‌یان‌وت:

« ئیمه‌ نه‌ خوا و نه‌ پی‌غم‌به‌رمان نه‌ده‌ناسی، ئیوه‌ رنگای راستان پیشان داین، جا ئیمه‌ هه‌رچی بکه‌ین نموا ناتوانین نه‌پاداشتی چاکه‌ی ماموستا نوورسییی و، نه‌ پاداشتی چاکه‌ی ئیوه‌ بده‌ینه‌وه .»

نموه‌ بوو قوتابیان و ماموستا هه‌موویان له‌و به‌ندی‌خانه‌یه‌ رزگاریان بوو جگه‌ له «حافظ علی‌ نمرکون» ی شه‌ید که به‌و ژه‌هره‌ کوچی دوا‌یی کرد که کرابویه‌ ناو خواردنموه‌ بۆ ماموستا و قوتابییانی نورر(۶).

تمویه‌کاره‌کان زۆر دل‌تنگ بوون: قوتابییانی قورئان دهر ده‌چن و نهمان ساله‌های سال له به‌ندی‌خانهدا به‌ تمنیا ده‌میننموه‌. بویه‌ ماموستاش مژده‌ی بۆ ناردن:

«دوودل و خه‌م‌بار مه‌ین.. حکومه‌تینکی نوی دپته‌ سهر حوکم و عه‌فوی گشتیی دهر ده‌کا و نمو‌کاته، به‌ ویستی خوا، دهرده‌چن».

نموه‌ بوو له‌ سالی ۱۹۵۰ دا پارتی دیموکراتیی ده‌سه‌لاتی گرته‌ ده‌ست و به‌ندکراوانی نازاد کرد.

(۶) سه‌یری په‌یامی پیران ل ۱۳۷-۱۴۰ بکه، تا کهمی له‌ خواناسیی نم شه‌یده‌ ناگادار بیت.

بۇ رۇژانى مەھكەمە دەستى مامۇستا نورسىيى لەگەل دەستى قوتابىھكى نوردا كۇتيان تى دەخرا و، لە پىشى كاروانىكەمە، كە رىزەكەى دەگەبىشتە ھەفتا كەس، دەيان خىستە رى و، كۆمەلى سىربازى چەكدار دەورىان دەدان و، لە بەندى خانمە و، لە دەروەى شارەو و، لە گۇرستانىكى كۆنمە بۇ دادگا دەبران.. مامۇستا لە نرىك گۇرستانەكەدا دەوہستا و ھەردوو دەستى بەرز دەكردەوہ بۇ ئاسمان و قوتابىھكانىش لە دواپەوہ ھەموو دەستيان بەرز دەكردەوہ و لە خوا دەپارانمە تا چاپۇشى لە مردووانى ئەو گۇرستانە بكا.

پارانمە بو مردووان ! وەك لە سەر خاكى توركىادا، بگرە لە سەرزەوويدا، ھىچ نارەواپىھك نەبىت.. پارانمە لە خوا تا لە مردووان خۇش بىت. ئەمە وانەيەكى گەورەى تىايە بۇ ئادەمىزادى ژىر و وريا، چونكە رىزگارى قىامەت بەنرەتە و، مەبەستى گەورەى مۇسلمان رىزگارى ئەم دۇنيا نىھ !!

ئەم كاروانە خواناسە دەى دا بە ناو شاردا و بە دەستى پر لە كۆت و زىچىرەوہ رىنى دادگای دەگرەتەبەر، دانىشتوانى شارىش، بە پىاو و ئافرەت و مىئالەمە، ئەم بەر و ئەومەرى شەقامىان دەگرت و، ئەم دىمەنە پر ئازارەيان دەبىنى، بەلام دەسەلاتيان چىھ ؟ تەنھا ئەمەندەيان دەتوانى بە دەست سەلامىان لى بىكەن كە وا لەم رۇژە سەختە ناھەموارەدا بوونەتە ھەل گرى ئىمان و، كوفر و ئىلھاد ناتوانى بىيان بەزىنى.. دەبا ھەر سەرىبەرز بى ئەو مۇسلمانەى كە كافران لە سەر ئىمان دژايتى لە گەلا دەكەن.

﴿ وما نقوموا منهم إلا أن يؤمنوا بالله العزيز الحميد ﴾ (البروج: ۸)

[۹] لىژنەى سەرنج دان و لى كۆلىنمەوہ:

لەم كاتانەدا دەولەت لە كۆمەلى نىمچە خۇندەوار لىژنەيەكى پىنك ھىنا بۇ سەرنج دان و لى كۆلىنمەوہى پەيامەكانى نور، تا راي خۇيان دەرپرئ ئايا ھىچ شتىكى ياساغى قانۇنىيان تىايە يان نا و، بۇ ئەمە ھەرچى پەيامىكى نور ئەو كاتە ئامادە بوو پىشكەش بەم لىژنەيە كرا.

مامۇستا نورسىيى كە ئەم ھەوالەى بىست، نارەزايى خۇى دەرىپى كە ئەولۇژنەيە ئەمەندە خۇندەوار نىن تا بتوانن راي خۇيان بە راستى و تەواىى لە سەر پەيامەكانى نور دەر برن، داواى كرد با لىژنەيەكى زانستىانەى بالاً لە پىسپۇرانى ئەنقىرە پىنك بىنن، يا با فەيلەسوفانى ئەوروپا بانگ كەن، جا ئەگەر ئەو كاتە لە پەيامەكانى نوردا تاوانىك يا مل پىنچىيەكى قانۇنىيان دۇزىفەوہ، ئەوا رازىيە بە سەخت ترىن سزا..

دهولت ئەم داوايەى بىست و لىژنەيەكى بالا له ئەنقەرەى پايتەخت پىنك هينرا، كه زانا و شارهزا و پىسپورى گموره گموره بەشداريان تيا كرد و، دەستيان دايە وردبونومە و لى كۆلنەمەى پەيامەكانى نوور و ئەم نامانەى كه ماموستا ناردبونى بۇ قوتابىەكانى، ئنجا راپورتى داواكراويان خستە بەر دەستى دەولەت كه ئەمەى تيا نووسرا بوو:

«بديع الزمان نوورسىيەى هيج كار و چالاكيبەكى سياسىيەى نيه و، داواى پىنك هينانى هيج كۆمەلەيەكى سياسىيەى و تەرىقەتىكى سۆفى گەبرى ناكات و، دانراوەكانى هەر هەموويان ئيمانىيەى و زانستىيەى و تەفسىرى قورئانى پىروژن».

ئەم راپورته درا بە دادگا و ماموستاش - چونكه هيج پارنەرىنك لەوى نەبوو بەرگريى لى بكا - خۆى شىرانە و ژىرانە بەرگريى له خۆى و پەيامەكانى و قوتابىەكانى كرد و، دادگاى ناچار كرد بە يەك دەنگىيەى (إجماع) دان بەبى تاوانيانا بنى و له ۱۹۴۴/۶/۱۶ دا برىارى بى تاوانيان دەرچوو. دادگاى تەمىيزيش له ۱۹۴۴/۱۲/۳ دا ديسان بە يەك دەنگىيەى دانى پيا نا و پەيامەكان درانومە بە خاوەنەكانيان.

ماموستا و هەندى له قوتابىەكانى نۆ مانگ له بەندى خانەى «دەنيزلىي» مانومە و لەونيش هەولنىكى تر درا بۇ ژەر پى دانى بەلام خۆى گموره بزگارى كرد، هەر چەندە بە دەست ئىش و نازارىمە دەتلايمە، زياد لەو سزا و نازار و سووك سەيركردنەى كه بەرامبەرى دەكرا له تەمەنى حەفتا سالىيدا..

[۱۰] بەرھەمى ئەم بەندى خانەيە:

لەم بەندى خانەيدا ماموستا پەيامى ميوە «بەرى درەختى ئيمان»ى نووسىيەى، كه برىتية له كورتيەيەكى خست و خۆلى مانا و مەبەستەكانى پەيامى نوور. جا له بەر ئەمەى ئەم پەيامە بەرگريى له ئيمان دەكا، ئەوا وەك وەثيقەيەكى بەرگريى خرايە بەردەم دادگا تا دەورى خۆى ببينى.

ئەم پەيامە بە راستىيەى ميوەيەكى پىر تام و لەزەتى درەختى ئيمان بوو و لەو بەندى خانەيدا هاتەبەر.

وا ماموستا خۆى باسى كارىگەبرى ئەم پەيامە دەكات بو چارەسەرى دڵەكان كه بەرھەمى خواپەرستىيەى ئەم بەندى خانەيە بوو:

« بەندى خانەى «دەنيزلىي» باشترين شايەتسى ئەم قسەيەيە، ئەو بوو هەر كه قوتابيانى نوور و پەيامى «ميوە» چوونە ئەوى، پىر له دووسەد بەندكراو تۆبەيان كرد و رپگاي ئاپين و چاكە و گوى زاپەلىيەى فەرزەكانى خوايان گرتەبەر.

نموش له ماوهی سئ مانگ یان شتیگ زیاتردا پرووی دا. به راده‌یک به‌کینگ له‌وانه که سئ کس زیاتری کوشتبوو، وای لی هات دهستی له کوشتنی ئسپنی و گرمی دار ده‌گیزایهوه ا نهک بوو به ئەندامینکی بی‌زیان و بهس، به‌لکو له‌وه زیاتریش بوو به ئەندامینکی سوودبه‌خشی به‌به‌زه‌یی له ولاتا.

ئموه بوو فرمان‌به‌ره لی‌پرسراوه‌کان به سهرسامیی و سهرسورمانموه سه‌پیری ئهم بارودوخه‌یان ده‌کرد، هه‌تا هه‌ندی له لاوان، به‌ر له‌وه‌ی به‌ریاری دادگا ده‌ر به‌چیت، ده‌ریان به‌ری: نه‌گهر قوتابییانی نوور له به‌ندی‌خانه به‌نینه‌وه، ئه‌وا خۆمان توهمه‌ت‌بار ده‌که‌ین تا حوکم به‌درین و له گه‌لیانا به‌نینه‌وه و به نامۆزگاریه‌کانیان خۆمان چاک که‌ین و به‌ینه قوتابییان و وه‌ک ئه‌وانمان لی به‌یت».

به‌لی به‌ندکرانی خزمه‌ت‌گوزارانی قورئان له «ده‌نیزلیی» بووه مایه‌ی قازانجینکی زور و وانه و وره‌یه‌کی زوریان ده‌ست که‌وت. ئه‌وه‌تا مامۆستا خۆی باسینکی باری قوتابییانمان له خزمه‌تی ئیمان و قورئاندا بۆ ده‌کا:

«دوای ئه‌وه ره‌وانه‌ی ده‌نیزلییان کردین و منیان خسته ناو هۆلینکی گه‌وره‌ی زور ناخۆش و شی‌داره‌وه، زیاد له‌وه‌ی که چه‌نده سارد بوو. خه‌م و ژانینکی سه‌خت دایان‌گه‌رمه‌وه به هۆی به‌ندکرانی به‌راوه‌ره به‌تاوانه‌گانه‌وه له سه‌ر من، زیاد له‌وه خه‌فه‌ته‌ی که له په‌ک که‌وتنی به‌لاوه‌بوونه‌وه و ده‌سته‌به‌سه‌راگرتنی په‌یامه‌کانی نووره‌وه په‌یدا بوو بوو، له‌گه‌ل ئه‌و نازاره‌ی به‌هۆنه‌ی په‌یری و نه‌خۆشیه‌مه‌وه ئه‌م چه‌شت. ئه‌وه هه‌مووی وای لی کردم له به‌ئارامیی و به‌یزاریه‌دا به‌تله‌مه‌وه. جا له کاتینکا که له‌م دانمه‌مزاویه‌دا به‌وم هه‌ر ئه‌وه بوو عینا‌یه‌تی خوایی فریام که‌وته‌وه و ئه‌و به‌ندی‌خانه سامناکه‌ی گه‌را به قوتابه‌خانه‌یه‌کی نووری^(۷)، به‌وه سه‌لمانه‌ی که به‌ندی‌خانه له راستیه‌دا قوتابه‌خانه‌یه‌کی به‌وسفیه‌وه، په‌یامه‌کانی نوور ده‌ستیان به‌ به‌لاوه‌کردن و په‌ل و پز هه‌ویشه‌ن کرد و، پاله‌وانانی قوتابه‌خانه‌ی «زه‌هرا» به‌قه‌لمه‌ کارامه‌کانیان ده‌ستیان به‌ نووسینه‌وه‌ی په‌یامه‌کان کرد. هه‌تا ئه‌وه بوو پاله‌وانه‌که‌ی نوور^(۸) له ماوه‌به‌کدا که له چوار مانگ تی‌په‌ری نه‌ده‌کرد، له‌گه‌ل سه‌ختیی ئه‌و بارودوخه‌دا که ده‌وری دابه‌وین، زیاتر له به‌ست نوسه‌خی له په‌یامه‌کانی «میوه» و «دیفاع» نووسیه‌وه. به‌مه ئه‌و زیانه‌ی که هاته رێمان گۆپیی بۆ که‌لک و قازانجینکی

(۷) مامۆستا ئه‌و په‌یامانه‌ی له سه‌ر ئه‌و پارچه‌ کاغزه‌نه ده‌نووسیی که ده‌ستی ده‌که‌وتن دوا‌یی به‌نه‌ینی له په‌نجمه‌ری هۆله‌که‌یه‌وه فرنی ده‌دانه خواره‌وه بۆ قوتابه‌کانی و ئه‌وانیش به‌ په‌له ده‌یان نووسیه‌وه و له نینۆ پاکه‌تی شقارتهدا و، به‌رینگای تر ده‌نیردرانه ده‌روه‌ی به‌ندی‌خانه.

(۸) مه‌به‌ست له حافیظ عه‌لیی ئه‌رکون ه.

فرازان و، بن‌نارامیی و بیزاریی و خفته‌ت‌کمانی گزویی بز خوشیی و شادمانیی و، بموه نه‌نیبه‌ک له نه‌نیبه‌کانی نم نایه‌ته پیروزه دهر کبوت:

﴿وعسی أن تکرهوا شیئاً وهو خیر لکم ..﴾ (البقرة: ۵۶) ..»

[۱۱] به‌رگریی له دادگای جه‌زادا:

له کاتی به‌ندکردنا، دادگای جه‌زای گموره چمند کوزنکی بز مدحکمه‌کردن به‌ست. ماموستا «بدیع الزمان» یش له به‌ردهم دادگادا شیرانه وه‌ستا و به‌رگریه‌کی جوان و ژیرانه‌ی له خزی و په‌یامه‌کانی و قوتابیه‌کانی کرد:

له وه‌لامی نمو تاوان‌دا که گویا کومه‌له‌یه‌کی نه‌نییی دروست کردیی، ده‌لی:

« به‌لی نیمه کومه‌له‌یه‌کین، نمو کومه‌له‌یه‌ی که له ههموو چهرخینکدا سی‌صده و په‌نجا ملیون نه‌ندامی ه‌یه. نمانه به به‌جی‌هینانی نوژو رژوی پینج جار تعاوی ریز و راستیی په‌یوه‌ندی و به‌سترانیان به بنچینه‌کانی نمو کومه‌له پیروزه‌یه‌وه به دلنایی دهر دهرن و، له دریزکردنی ده‌ستی یارمه‌تیی و کومه‌کییدا بز په‌کتیری پینش‌هرکی ده‌کن. نمانش به ده‌ستوری فرمایشتی خوا: ﴿إنما المؤمنون اخوة﴾. گمواته نیمه لهو کومه‌له گموره پیروزه‌دا نه‌ندامین. به‌لام کارمان له نیو نم کومه‌له‌یه‌دا نمانه‌یه:

یه‌که‌م: گه‌یاندنی راستیبه نیمانیبه‌کان که وان له نیو قورنایی پیروزه‌دا به قوتابیانی راستیی و نیمان به راست‌ترین و پاک‌ترین شیوه.

دووه‌م: رزگارکردنی خزمان له تیاچوونی ههمیشه‌یی و به‌رزه‌خی به‌ندی خانگی ته‌نیایی هه‌تاهه‌تایی.

به‌لام کومه‌له دنیا‌یه‌کان که له سمر فروفیلی سیاست دام‌غزاون، نیمه نه له نریک و نه له دووره‌وه په‌یوه‌ندیمان پینانه‌وه نیه.. هه‌رووک په‌یوه‌ندیمان به کومه‌له نه‌نیبه‌کانه‌وه نیه که پینی تاوان‌بار کراوین. نمانه درزیه‌کی هه‌له‌به‌ستراوه و هیچ بناغه و پالپشتنکی نیه و، به هیچ شیوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی به واقعه‌وه نیه. به تابه‌تیی ده‌روونه به‌رزه‌کانی نیمه به توندیی قه‌ده‌غمان ده‌کن له‌وه‌ی که سمر به‌وه جوژه کومه‌له‌گایانه بین ..»

دوای نموه نمو تاوان‌ش ده‌داته دواوه که گویا نم دژایه‌تیی له‌گه‌ل کومارییدا ده‌کات و ده‌ی‌چه‌سپینی که به راستیی ژبانی کوماریی راسته‌قینه‌ی پی خوش بووه و، ریزنکی زوری بز کومه‌لی هه‌نگ و میزوله داناه، چونکه به هاریکاریی ورسه یه‌کابوونه‌وه ژبان ده‌بهنه سمر و، په‌نجا ساله نم بیروه‌سته‌ی به‌دله.

دوای نموه له باره‌ی سزا و لمسی‌داره‌دانیموه رووی تی‌کردن و وتی:

« له سر هر بریاری له سرمی دهر بکنن چ لمسی‌داره‌دان بی، چ به ناروا کاری تورسم له سر دابنن، هر کامیان بی، ثوا له وه‌لامدا ده‌لیم: با باش یزانن که من بم چمشنه کارانه له نار ناچم، چونکه هر چون بی من ده‌حمونمونه و پشور وهرده‌گرم و بوجیهانی نور و بدختموه‌ری دهرم و کوچ ده‌کم، به‌لام خز په‌یامه‌کانی نور هر ده‌مین و له روون‌کردنمونه‌کانی خون‌دا له بری من بهره‌وام ده‌بن.

به‌لام نیوه نمی دوژمنه شارراوه‌کافان و، نمی ثمو بدبختانمی که هرچه‌کیان له توانادایه له هر بهره‌وه‌ندی گومرای و لمری لادان بز تیک‌شکاندغان بدختی ده‌کمن، له هر نموه‌ی به «علم الیقین» ده‌زانم و به بیننی عیدان ثمو له‌ناوردنه همیشه‌یبه که بزتان بریار دراوه و ثمو به‌ندی‌خانه تمنیایبه هه‌تاه‌تایبه که چاوه‌روانتان ده‌کات، ده‌بینم، ثوا بچوکترین گومانم له‌وه‌دانیه که من توندترین و خراب‌ترین توله‌تان لی ده‌سینم. جا که راستی بم شیره بی ثوا دوای نموه به لاصوه گرنگ نیه هرچی بکنن.. نموه‌تا به پیی توانا و به‌پیری غیرت و هینمی و دام‌زروی تووای دلوه ناماده‌ی سپاردن و بدخت‌کردنی گیانم.»

دوای نموه ماموستا له هه‌ل‌گرانی قورتان داوا ده‌کات هرگیز بیر له به‌کاره‌ینانی هیزی ماددی نکه‌نمونه بز تولسه‌ندن یا گه‌یشتن به حوکم و کاربه‌دستی. چونکه ثمو سوز و دل‌نرمی و راستی و چاکه‌خوازیبه‌ی که په‌یامه‌کانی نور ده‌ستیان پیوه گرتوه قده‌غی موسلمانان ده‌کمن له تیکه‌ل‌بوون به سیاستی دنیاوه که ده‌بینه مایه‌ی پی‌شیل‌کردنی مافی بی‌تاوانان و ستم‌لی‌کردنیان، که ده‌لی:

« چرخینکی له‌ناوهری وه‌ک ثم چرخ‌خمان که خزیرستی وړه‌گه‌زیرستی و زوردری سربازی، که به بونه‌ی جنگی جهانی دووه‌مونه بالی کیشاوه به سریا، هروه‌ها به‌بهره‌بوون و ره‌ق‌بوونی دل‌کان که زاده‌ی گومرای و لادانن له راسته‌شقام.. هموو ثم کارانه بریان چولا کردوه بز شیره و جزوی تازه له شیوازی جور و ستم و زوردری، به شیره‌یک که نه‌گرم هندی‌خاوه‌ن ماف هولیان دا به‌رگری له مافه شرعیه‌کانبان بکنن به هیزی ماددی، نموه ده‌بینه مایه‌ی زهره و زیانکی گوره بز زوری له بی‌تاوانه بی گوناوه‌کان، به بیانوی لایه‌نگیری و خوش‌لی‌هاتنمونه. همه ثم نعلی راستبه زالم‌تر ده‌بن. دیسان به ژیرکو‌تویی ده‌مینمونه و نعلش له هر نموه‌ی

کسانیک کاربان وهک ئهوه به له پيشموه باس کرا، ههلهى کسینک و، يا دوان دهکهنه بيانوو بۆ لى دانی بیست یا سبى بهى تاوان و خرابترین جۆرى نازار و سزایان بهى بهچيژن.

ئهگەر کارهکه پینچموانه بوو بهوهى که خاوهنانى مافى شرعى ههولیان دا له پیناوى داد و راستبیدا لهو هیزانه بهدن، لهوانه به پهکینکیان سهرکهوتوو بیت بهرامبهر به قوربانى دانی سبى له هارهلهکانى و، نهحجام له ههردوو حالتهکهدا ئهوه به له مهیدانى جهنگ به ژیرکهوتوى دهر دهچن نهک به سهرکهوتوى، به دلراوى نهک به بهردنوه.

ئهگەر خاوهنانى ماف ههولیان دا یاسای وینه به وینهى پر ستم جى بهجى بکمن، جا - بۆ قوونه - ناچار دهن به بۆنهى ههلهى کسینک یا دوانهوه بیست سبى ههزارى بهى تاوان تینک بشکینن، ئیتر نهو کاته به ناری راستى و عدالهتموه ستمبکى له رادهبهدر دهکمن.

جا کهواته ئا ئهوه هۆ و دانایهتیی راستهقینه به له دوورکهوتنهوه مان له سیاسهت و راکردنمان له دهستخستنه کاروبارى ئیدارییهوه. دهنا ئهوهنده هیزی رهوا و راستگزی لى پراغان هه به دهتوانین به تهواترین شینوه بهرگری له مافهکاغان بکهن.

جا که مادام ههموو شتى له ناو دهچى و کاتبیه و، مردنیش نامرت و، دهرگای گزیش گراویه و دا ناخرت و، لهوانه به مهینت و زهحمهت بگزى به سۆز و رهحمهت، شیاوتر بۆ ئیمه ئهوه به که بهى دهنگ بین و، پشت به خوی گهوره بهستین و، خۆمان به نارام له ناخوشیدا و به سوپاس له خۆشیدا پرازیننوه» (٩).

دواى ئهوه بهرگری له پهيامهکانى نور دهکات و گزنگیان دهر دهخا و، بهى تاوانى قوتابیهکانیان دهخاته روو کهوا هیچ کسى مافى ئهوهى نیه هیرش بکاته سهر پهيامهکانى نور به بۆنهى ههلهى شهخسى خۆى و ههندى له براکانیهوه؛ چونکه پهيامهکانى نور، نوری قورتانن و پهیههندیان بهوهوه هه به، قورتانیش راستهوخۆ به عمرشى مهنزهوه بهستراوه، بۆیه کسى توانای نیه بگاته عمرش و قورتانى لى بکاتهوه.

(٩) لعمى سهروهه دا مامزستا چهند هۆیهک دهخاته روو که بوونهته مایهى ئهوهى خۆى له سیاسهت به دوور بگرنت و پهناگیری به خوی گهوره له سیاسهت و فروقینهکانى، چونکه به هیچ شینوهیهک خزمهتى نادهمیزاد ناکات، بهلکو به پینچموانهوه ههموو نازاره و پشینوی و تالی و سوزی ژبانى ئهوه سهروهویه بهرهمى تهو درهخته نهگهتهیه، وهک له بهر چاودایه.

روونی ده کاتموه بزبان که په یامه کانی نوور فەر و بمره که تینکی ماددیی و مه عنه ویی زوریان بووه بز گهل و ولات، بزیه دوژمنایه تیی کردن له گهل یانا ده بیته مایه ی زهره و زیانینکی زور بز ولات و بمو ئاسانیه لا نابریت. قوتاییه کانیس هاوشانی کهسانی تر نین و بمو ئاسانیه واز له بانگه وازی پیروز ناهینن و به پشتیوانیی خوی گموره هرگیز نابمزین.

همروه ها ده ری بریی که قورئان له هندی کات دا بمرگربیی ماددیی له ئیمان داران قدهغه کردووه، واته: ئمو جزره ههلونستانه به زیانی ئیسلام و موسلمانان تمواو ده بی، بزیه هرگیز ناوی خویان به کاری منالانه نازرینن. خو نه گمر ناچار بکرنن ئمو بی گویمان زنده قه و مونافیقان له نه عجاما همزار جار په شیمانیی ده ده برن.. ده لی:

« کورته که ی: ماده م ئیمه ده ست ناخهینه کاروباری نه هلی دنیاوه، که واته له پیش تر و ره واتره نه وانیش ده ست نه خنه کاروباری قیامه تی و خزمه تی ئیمانیی ئیموه.»

« ئیوه ده لین: بزچی ماوه ی بیست ساله تاقه جارنک شه پقه کهمانت له سر نه کردووه ؟ و تاقه جارنک له بمرده م دادگا کهماندا سمرت پروت ناکه بت، له گهل نه وشا که حه قده ملیون کس له گهل ئم بمرگدا راهاتون ؟ منیش ده لیم: نه حه قده ملیون دهن و نه حوت ملیونیش، به لکو که مینکی زور که میش به ویست و ههل پزاردنی خویان له بمریان نه کردووه، جگه له چهند گیل و گهلزیه ک که همیشه به دوا ی سرشورپی و نزمیی نه وروپادا ههلپه ده کن.

کسی وه ک من که ماوه ی بیست و پینج ساله وازم له زیانی کومه لایه تیی هیناوه، له معدا پنی نالین لادهر یا سرپنچی کمر، وا دا بنین ئمه سرپنچیبیش بنت، خو ماده م موصله فا کهمال خزی نه ی توانی ئم سرپنچیبیم بشکیننی و، دور دادگا و حاکی سی و ولایهت نه بیان توانیوه کارم تی بکن، ئیتر ئیوه چیتانه وا کاتی خوتان له معدا به فیرو دهن ؟»

له شونینکی تری بمرگربیه که دا ده لی:

« ئمه راستیه که و ئیمه به هممو هیزنکه وه ده لین:

ئهی نه وانهی ئایینی خوتان به دنیا فروشتووه، ئهی کافره چاره ره شه کان، هرچیتان پی خوشه خرچی کن، سره عجام دنیل ده بیته نه گبه تیی بزتان.. ئم بانگه وازه پیروزه ملیونه ها پالموان هونته قوربانیی له پیناویا، ئیمه ش ناماده ی وه ک نموان گیافان له پیناویا به خت بکن. ئیمه مانه وه ی بهندی

خانمان هزار جار بهلاوه چاک تره لموی که ببینین دست درژی بی بکرنته سر ناموسی خدک. له سایه نیم زوردار پیدا ناگولجی بوتری: سر بهستی هیه: سر بهستی زانست، یان سر بهستی و ژدان، یان سر بهستی دهر پین، یان سر بهستی ناپین.. تنها نهوه ماوه تموه بو سر بهستی خوازان که پرن یان له بندی خانه گاندا پیننموه و خویان بدهنه پهنای خوی گوره و بلین: ﴿حسبنا الله ونعم الوکیل﴾.

نو داوایه له سر په پامه کانی نور تمار کراوه، کارنکی شخیصی و، شتینکی ساکار نیه تا له شانی کم بکرنتموه، نم مسهله به په بوندی به نه تموه و نیشتمان و دهوله تموه هیه و، په بوندی به نه تموه نیسلاموه هیه و، سرانسری جهانی نیسلامی به پیری گرنگی پی دانموه لم مسهله به ده کزینتموه.

ناشکرای ده کین که نیمه سر به کومه له نیسلامیه یان که زیاتر له سی صد ملیون موسلمانن تیا به. نیمه کومله یان خویان.. نیمه برای هاوکاری به کین.. خدمت کاری قورئان و سر باز و کومله یان خویان..

به پریزان!

سر زکی دادگا!

نیمه که نم فرمانانه دژی په پامه کانی نور و قوتابیه کانیان دهر ده کین و، واز له کوفر و نیلحاد ده هیان و هملی شاردنموه و ون کردنی راستیه کانی قورئان و نیمان، له بهر چاری مرؤفا، دهن و، ده تانموی بهمه نو رنگابه داخن که ملیونها، به لکو صدها ملیون، له موسلمانان گرتیا به بهر و بهم بونموه گه بشته به ختمواری همیشی راسته قینه، نموا جگه له رق و قین و بیزیان هیچی تران دست ناگویی.

خوانه ناسان و مونا فیقان له خوتانیان بایی کردون و زلله یان له ناوچای داد و راستی داوه و، دهوله تیان له کاری بناغی و سره کی خوی لا داوه بزرگاری که هیچ که لکینکی نیه و، زوردار بیان ناو ناوه: کوماری و، له ناپین همل گرانموه: نریت و، نفامی و هرزه بی: شارستانیه و، ستم: یاسا. بهمه ناپاکیان له گهله نیشتمان گه بیان کرد و وها پشتیان شکانه هرگیز هیچ بیگانه بهک نهی ده توانی ناوا پشتی بشکینی».

بهلی، ماموستا هیچ تاوانینکی به خزیهوه شک نده برد، بویه پیواونه هموو راستیه کی که لک به خشی دا به گونی کوری دادگادا، تا ته گهر راست ده کین و ناپاکیی نا کین با داچله کین و له راستی بگین.

بربراری دادگا له (۱۵) ی حوزه‌یرانی ۱۹۴۴دا دەرچوو و ماموستا تیایا به بی‌تاوان دەرچوو و همر تۆمه‌تی درابوو به پالی هیچیان وا دەر نه‌چوو، کهچی همر له به‌ندییش رزگاری نه‌بوو، به‌لکو بو ماوه‌ی دوو مانگ له ئوتیلینکدا، به بیانوی گه‌یشتنی فرمانی پایته‌ختموه به‌ند کرا، تا ئه‌وه بوو له کۆتایی ئابی ۱۹۴۴ دا فرمان گه‌یشت به ره‌هنده‌کردنی بو قه‌زای ئه‌میرداغ که سهر به ویلايه‌تی ئافیوونه، همر چهنده خۆی و په‌یامه‌کانی بی‌تاوان دەرچوون و دادگا پاکییانی دەرکرد !!.

قوتابخانه‌ی یووسفی سی‌یه‌م

[۱] بۇ ئەمىرداغ:

دەولەتلىكى بەدەسەلات ھەممۇ ھىزى خۇى دەخستە كار بۇ تاوان باركردى
كەسلىكى بى تاوانى بى دەسەلات، لەگەل ئەوشا كە دادگا ناچار ئەبوو دان بنى
بە بى تاوانىدا، ھىشتا كۆلىان نەئەدا و ھەر خەرىكى ئازاردانى بوون !
مامۇستا ئەگەر تاوانى كەوتە گەردن ئەوا بەند ئەكرى، ئەگەر بى تاوانىش
دەرچوو ئەوا دەست بە سەر ئەبى و نابى ھىچ جۇرە سەربەستىيەكى ھەبى. تاقتە
كەسلىكى پىرى نەخۇشى تەنيا و بى كەس چۈن ئەبى دەولەتلىك بە دەستىەوہ گىر
بخوا !؟

كەسلىكى بى توانا و پىر و نەخۇش، دەولەتلىش ھەممۇ ھىزىكى دژى بخاتەكار
ھىشتا كۆلىش نەدا و رۇژ بە رۇژ نووسەران و خوينەرانى پەيامەكانى لە
زىادكردنا بن و ئەم سەر و ئەو سەرى ولات بگرنەوہ، ماىەى رقتەلسانى
دەولەت بوو..

لە عەصرى رۇژنىكى كۆتايى مانگى ئابى ۱۹۴۴د مامۇستا نوورسىى
گەيەنرايە شارى «ئەمىرداغ» و درايە دەست پۇلىس خانەكە.
جا ئەبى خانوويەكى وەھاي بۇ پەيدا بكرى تا بە ئاسانىي و ھەمىشە لە ژىر
چاودىرىي پۇلىس دا بىت. كەواتە پىنوئستە مالەكەى لە بەردەم پۇلىس خانەكەدا
بىت.

لى پىرسراوى پۇلىس خانە پۇلىسلىكى بانگ كرد كە ناوى «ئىبراھىم
مەنگوهرلى» بوو. داواى لى كرد خانوويەك پەيدا بكات بۇ مامۇستا نوورسىى.
كە پۇلىسەكە مامۇستاي بىنى و زانى مامۇستايە خۇى پى نەگىرا راپەرى و
ھەردوو دەستى ماچ كرد.

لە بەردەم پۇلىس خانەدا خانوويەكى دوونەھۇم ھەبوو، نەھۇمى دووھى مالى
پىاوينكى تىا بوو كە ناوى «حەسەن باقرچىي» بوو. خاوەن مال بە شەو و بە
رۇژ سەر خۇش بوو و نەى دەتوانى دەست بەردارى مەى خواردەنەوہ بىتت.
ئىبراھىمى پۇلىسلىش جار جار لەگەلىا دەى خواردەوہ.
پىنى وت: وەستا حەسەن، نەھۇمى سەرەوہ بەدە بە كرى با مامۇستامان تىايا
دانىشى.

وتی: برا گیان، من پیاونکی سدرخوش و ئهوش زانایه کی نایین، جا چون ده توانم له گه لیا بگوفجیم ؟
 پؤلیسه که لهوش ده ترسا مامؤستا لینی تووره بیی چون به تهنیشت سدرخوشینکهوه خانوی بز ده گرت ؟
 دواي کمینک مامؤستای ناگادار کرد که خانوه که هه به، بهلام خاوه نه که ی مهی خوره.

مامؤستا تووره نه بوو، ههروه ک نغزانی تووره بوون چیه، به لکو وتی:
 - قه ی ناگا برا گیان، با سدرخوش بیت. .
 ئیبراهیم ده لی:

«خیزا ههواله کهم برده وه بز حسمن و پینم وت: خانوه که مان به کری گرت. هه ره ئه و ئیواره به گواستمانه وه بز خانوه که، کاتی ده لیم: گواستمانه وه بؤی، ئه و شت و مه که ی گواستمانه وه بریتی بوو له چه ند که له و په لینیکی زور ساده، وه ک: سه به ته یه کی نان و مه سینه یه کی ده ست نوژ، چونکه وه ک خه لکی تری دنیا که له و په لی نه بوو.

حسمن لهوی چاوه و وانمان بوو، مامؤستا له گه لیا هاته گو فتار:
 - وه ستا حسمن، وه ره بز ئیره.

حسمن له و په بری شه رمه زارییدا هات:

- به لی مامؤستا گیان.

- ئایا مهی ده خۆیتمه وه ؟

- به لی گه وره .. به یانی و ئیواره ده ی خومه وه.

مامؤستا دهستی بهرز کرده وه و خسته یه سه ر پشته ی و سی جار دهستی به پشتیا هینا:

- ده ی کوره کهم، به فه رمانی خوا له مه رزگارت ده بی.

ئه م پیاوه که به یانی و ئیواره ده ست به رداری مه ی نه ده بوو، ئه و روزه نوژی به یانی له گه ل مامؤستادا کرد و، دواي ئه وه به هه چ شینوه یه ک تامی مه ی نه کرد، به لکو له گه ل مامؤستادا به رده وامی نوژ بوو. ئای که جینی سه رسورمانه ! ئه م حسنه که هه چی له باره ی نایین یا نوژه وه نه ده زانی چون به م شینوه یه گزرا !! هه رگیز ئه مه نه خورپاوه ته ده لمه وه، بزیه مامؤستام زور به گه وره دانا .»

مامؤستا عاده تی وا بوو له وه رزی هاوینا له ماله دهر ده چوو بز ده ست و باغه کانی نزیک ئه مه رداغ، ئا له م کاته یشدا پؤلیس ده که مته شونتی و

چاودنیربیان ده کرد. ههتا نموه بوو جارنکیان پنیان پنی گرت و نازاریان دا بموهی که میزه ره که بیان له سمری داگرت و بمره و پولیس خانه بردیان گوايه پینچموانمی یاسای جل و بمرگ جو و لاهه تموه.

[۲] ئاگادارکردنی کار به دهستان:

له لایه کی ترهوه پزیشکی ره سمیی نهو کاتهی «ئه میرداغ» دانی پیا نا که ژه هری بۆ کراوه ته ناو خورا کموه، نموه بوو ههفته یه که له جی دا کموت و بدهست نازارهوه ده تلایموه، بهلام خوی گموره به سوزی خوی له فروفیلنی دوژمنان بزگاری کرد. ئیتر ماموستا زۆر تووره بوو له م باره ی تیا یا دهژی که زۆر جیاوازی نیه له بهندی ته نیایی، بویه نم نامیه ی بۆ سمرۆکی هیزه کانی ناسایشی پاریزگای «نافیون» نویسی:

« نازانم بۆچ ئاوړنک به لای نهو ههلس وگموته نایاسایی و به وژدانیه وه ناده بتموه که بهرام بهرم ده گرت و که تا ئیسته و نهیم نه دیوه ؟ بۆ نمونه: که ده موی بچم بۆ مزگوت لهو کاتاندا ئاوه دانی کهمه، تا پاداشتی نوژی کۆمهلم له گهله چهند که سنیکی کهمدا دهست کهوی، فرمان ده ده چی و به به کجاری له چوون بو مزگوت قهده غم ده گات. جا چ یاسایه که نمه له سمر کسینک پنیوست ده گات که به دهست غمیری و نه خوشیی و پیری و دهست کورتیه وه گیری خواردوه ؟ چ بهرزه و نه دیه کی وا تندا ؟ دوی نهو چی تیا به دۆستایه تی له گهله چهند که سنیکا به کم که یارمه تییم ده دن له هندی کاروباری پنیوستما، که من وه که له بهندی خانه یه کی به ک که سیدا، له ژورنکی سارد و سه و، له ئاواره ی و نه خوشیی و هزاری و پیرییدا بژیم، چ یاسایه که قهده غمی نموه ده گات ؟ چ یاسایه که قهده غمی په یوه ندیم ده کا له گهله به ک دوو که سنیکا که پنیان خوشه هندی خزمه تی پنیوستم بۆ جی به جی به کم، که من خۆم ناتوانم بیان کم ؟ ».

ماموستا زۆر ناره حهت بوو به دهست کار به دهستانی ده ورو به رمه وه، بویه له وه نده وه ستا که به نامه حالی خوی به خاته به رده م کار به دهستانی ژور تره وه تا لهو ههلو نیست و بارودوخه ناله به ره ی ده وری ئاگادار بن، نمه تا له یه کی لهو ناماندا حالی خوی ده خاته به رده م به کی له لی پسر اوانی پایتخت، که ده نویسی:

« نه گه ر دادگه ر و داواکار به کی بن، ده بی شکات بۆ لای کی به ری ؟ ماوه به کی زۆره به دهست نم گیر و گه رتموه سهرسام.. به لی حالی نمهرۆم، که

بهر در اوم و لغژر چاودیریی دام زورم به لاهه گران تره لمو رزوانی که تیاپاندا نهند بووم و، تاقه رزوی لم ژبانه زیاتر تنگام نهکا له مانگیکی تمواوی نمو بهندییه تنیایی ییم. نموتتا لم زستانه ساردهدا، له گدل لاوازی و بهسالآچووندا هموو شتیکم لی قدهغه گراوه، هر چنده من بیست ساله تالوی بهندی تنیایی دهچیژم. من دهلیم: گزنگ ترین کاری مرزفانی نم دهولته بریتیه له پاریزگاری نمو مافانم که کس ناتوانی چاویان لی بنوقینی. چونکه دوی چاودیریهک که نو مانگی خایاند بز نمو نووسیناهی که له ماوهی بیست سالدا نووسی بوومن، دهولت ناچار بوو دان بنی بهودا هیچ شتیکی دژ به یاسایان تیندا نیه و من بی تاوانم، بهلام چهند. دهستیکی نادیار هن - بز نموی خزمتهی دهسلاتی بنگانه بکن - هیچ به لایانوه گزنگ نیه له پیناوی تاوان بارکردن و بی دهنگ کردندا، دهنگه گفینگ نموندهی گومزنگ لی بکن. همروها مهبستیکی تریان هیه که نمده: چی نارام هیه تمواو بی و دوی نموه بلیم: نمهندهم بهسه. بهلی، دامالیم له هموو مافه مرزفایه تیهکاتم - دوی هموو نممانه - له راستییدا نموی نزمیه، بهلکو خراب ترین جزوی ستمه..

بیستومه لی پرسراوان گوزهرانی دنیایی منیان داوته دست کاربهدهستانی نم ناوچهیه، من سوپاسی نموانه دهکم، بهلام لایان ناشکرای دهکم که سرهستییم له بهجی هینانی نمرکی سرشامدا، که بهکم پایهی دهستوری ژبانغه، له هموو شتیگ به لاموه گزنگ تره.

زهوت کردنی سرهستی لیم به چهند بهروبیانویهکی ساخته، وام لی دهکا زور بیزاری ژبانم بیم، هر چنده نمو ژبانه به خوش گوزهرانیی دهوری درابی.. نالیم گرتن یان بهندکردن، بهلکو فزلی نمو گوره تاریکه دهدهم به سر نم حالدا. پنیوسته له سر نموانهی که دهلین نایانموی ستمم لی بکن و حوکی بی تاوانیم دهردهکن، پنش هموو شتیگ سرهستییم بز بگپرنموه و، به خراپه توخنی سرهستییم نهکمون، من دهتوانم بی خوراک بژیم، بهلام ناتوانم بی سرهستی بژیم.

بهلی، نموی به درژیایی نو سال به پوولیک، که له دوو صد لیرهی تورکیی زیاتر نموی، گوزهرانی کردی، بی نموی خزی تووشی سرشوی سوال و صدهقه و تووشی زهکات و دیاری وهر گرتن بکات، بی گومان نمرو زیاتر پنیوستی به سرهستییه نهک گوزهران.

بهلام من ده لنیم: نموهی جینی ده کسم بؤ پر بکاتموه که لنیم دوور ده خرینموه، نمویه ملیونیک له موسلمانان خریکی لی کولینموه ی پیامه گانی نورن که له نیوانیاندا بلاؤ پرونه نموه، نه گمر نموان بتوانن له بمردهم خه لکا بی ده نگم کن، نموا خؤ ناتوانن پیامه گانی نور بی ده نگ کن، که پمردهی دلان همل ده ده نموه و ده رونه ناویموه. هممو دانیه کیان له وته و پرون گردنموه دا، له جینی منایه و، هیچ هینکی سمرزه ویی ناتوانی بی ده نگیان کات .»

[۳] ژه هرپی دان:

همر چهند. ماموستا ناوا بی ناز و بی سهر بهستی بو، بهلام په کی کاری سهرشانی نه ده خست، خریکی خواپرستی بو، بویه کم ده خوت و زور که می ده خوارد به راده یه کن نمو خوراکه ی نمو دهی خوارد بهشی مرؤقینکی ناسایی نه ده کرد، به قوتابیه گانی دهوت:

«خوی فبطری و سروشتی له رؤژنکا پننج کات ژمیره.»

یه کی له ره وشته گانی که به درنژایی تمه نی پیروزی دهست بهرداری نهبوو، نموه بوو شوانی به تسبیح و تهلیل و نزا و پارانموه و شمونوژ بهسره ده برد و، هممیشه دهست نوژی هه بوو، هتا دراوسینکانی «نیسپارته» و «بارالا» و «نمیرداغ» دهیانوت به قوتابیه گانی:

له هر کاتینکی شمو سهری مالی ماموستامان بکر دایه چرا کزه که میان ده بینی که داگیرسا بوو و دهنگ و ناله ی ذیکره خم بار و پارانموه ناسکه که میان ده بیست.

لاوازی و نه خوشیی وها زوریان بؤ ماموستا هینا بوو له ژووره که یا بهرگه ی سمرمای نه ده گرت، نه گمر چی هممیشه مه قه لیه که ناگری تیا بوو و رؤژی چهند جاری زورپاکهشی داده گیرساند، که چی خوانه ناسان به چهند بیانویه کی هیچ و پوچ به تنیا، بؤ ماوه ی دوو رؤژ کردیانه هؤلینکی گوره وه له کاتینکی زور سارد و سرا که دهوت زه مه مریره.

له گه ل نمه میشا زور جار همول ده درا ماموستا له ناو ببرت نموش بهوه ی که ژه هریان بؤ ده کرده ناو خوراکموه. بویه قوتابیه گانی زور به وردی خوارد نیان بؤ ده کبری، نمو نانه ی نانمو دهی دانی نهیان ده ویست به لکو خویان هلیان ده بژارد بؤی، وه بؤ کربنی ماست ده بویه له ناو صده ها قاپدا قاپنکیان بؤ همل بژاردایه.

ههروه‌ها بۆ ئاوھینانیش، زۆر ئاگادار بوون، هەر چەندە خەلکیی خوشیان دەویستن چونکە یارمەتی‌دەری مامۆستا بوون و پێیان خوش بوو یارمەتییان بدەن، کەچی ئەمان ترمۆسە‌کەیان نەدەدایە دەست کەس، ئەگەرچی قوتایی نووریش بوایە، و هەرچییان بۆ دەسەند دەیان‌خستە دەفرنکی داخراوه‌وه. ئەمەش جینی سەرسورمان نەبوو؛ چونکە حەقەدە جار هەول درا بۆ ژەهرپیی‌دانی.

ئەوه‌بوو جارنیکیان مامۆستا بە تەنیا بە سواری ئەو ئەسپەیی کە موحمەد خانچیی پینی دابوو، سەرمەوتە سەر چیاکان، لە رێ‌دا پیاونک خواردنیکیی ژەهراویی دەرخوارد دا و لەو شوێنەدا کە هەموو جارێ بۆی دەچوو لە سەر ئەسپە‌کە کەوتە خوارەوه. ئەسپە‌کەش بە تەنیا گەرایەوه بۆ شار.

لەو کاتەدا تەقە لە مالی موحمەد فەبضیی درا، کە یە‌کێ بوو لە قوتایی پێشپینەکانی نوور و، گۆنی لە دەنگی بوو بانگی لێ دەکرد: «مامۆستا بانگت دەکا». کاک موحمەد هاتە دەرەوه کەسی لە دەرگا نەبینی، سێ جار ئەم تەقە‌لی‌دانه دوویات بۆوه، دواي ئەوه کاک موحمەد رۆشت بۆ تەویلەیی ئەسپە‌کە، سەیری کرد وا لەوی بەلام مامۆستا لە مالموه نیە، بە پەله سواری ئەسپە‌کەیی بوو و بەرەو شاخ کەوتە رێ، بۆ ئەو شوێنەیی مامۆستای بۆ دەچی سەیری کرد وا لەوی کەوتوو و خەریکە بی‌هۆش ببی، مامۆستا کەمی چاوی کردەوه و وتی:

- موحمەد فەبضیی بەرام ١ ژەهریان دەرخوارد دام و ، ئەوی پینی دام دە‌ی‌ناسم.

کاک موحمەد مامۆستای هەل‌گرت و سواری ئەسپە‌کەیی کرد و گێزایەوه مالموه و بۆ ماوه‌یە‌کی زۆر لە جینگادا مایەوه کە دە‌ی‌وت:

- سوپاس و ستایش بو خوا، لە کاری ژەهرکە پاراستمی، ئەوه بوو «الجوشن الکبیر» بووه هزیدک دژی کاریگەری ژەهرکە و بە تەواویی کاری لێ نەکردم و، تەنها کاری لە گۆنم کرد..

[٤] مامۆستا لە دلی خەلکییدا:

هەتا دەولەت دژایەتی لەگەڵ مامۆستادا دەکرد، ئەم زیاتر دەچوو ناو دلی خەلکەوه. ئەوه بوو یە‌کێ لە پیاوه دەولە‌مەندەکانی «ئەمیرداغ» کە بێنی مامۆستا بە پێ هاتوچۆی کینلگە و باغەکانی نزیک شار دەکات و چەند کات ژمیرنکی پێ دەچی، ئوتومبیلنکی بۆ تەرخان کرد لە سەر ئەمە درا بە دادگا و موخاسەبه کرا.

خوشمویستی ماموستا دلی زور کسی داگیر کرد بو، نموه تا ئیبراهیمی
پولیس، که خانووی بؤ دوزیموه، باسینکی نمو کاته دهگیرنتموه که ماموستا
برایه بمردهم دادگای ئافیوون:

(چاوهروان نهکرا ماموستا بپرته بمردهم دادگا، بویه خهلکینکی زور له
هممو لایه کموه بمره و ئافیوون هات.. شهقام و کولانهکان وهک رژی حشر پر
پر بوون له خهلک... ماموستاش وهک پیاوکوژینکی خونین ریژ بی، که دهیان
کسی کوشتبی، بمره و دادگا دهبرا.. نمو کاته هینشتا له خزمهتا بووم، له
ناکاوا خومم روو به رووی ماموستا نورسی بینیموه، خیرا سهلامی
سمریازیم لی کرد ! لهو کاتهدا یارمهتی دهری هیزی سواری تی پیری ده کرد.
هر که بینیمی سهلام ده کم قیراندی:

«سمریازان ! نم پولیسه بگرن !»

گرتیمان و بردمیان بؤ ژووری فرمانده.

پارمهتی ده دهستی کرده راقه کردنی رووداوه که و وتی: نم پولیسه سهلامی
له «بدیع الزمان» کردوه.

فرمانده له یارمهتی ده خراب تر بو.. هر که نموهی بیست تووره بیهک
گرتی و وهک شیتی لی هات و خهریک بو مووی ده کینشیت و وتی:

- تایا راسته سهلامت له «بدیع الزمان» کردوه ؟

- تایا من کسینکی کافری بی ناییم ؟ من موسلمانم.

وهک شیت قیراندی:

- درنژی کمن بؤ دارکاری ژیر پنی (فهلاقه).

درنژیان کردم بؤ دارکاری و هرچی داریان دهدا له ژیر پنی هاوارم ده کرد:

- مادام سهلام له ماموستا کردوه و وت ووژم له گهلا کردوه چیتان پی

خوشه بی کمن.

نم وتانه زیاتر کاری تی ده کردن و دهیان قیراند:

- نابی کسینکی سوپایی سهلام له ماموستایه کی نایینی بکات.

وهلامم ده دانموه: بهلکو وا دهکات، بوج نیوه کسینکی سوپایی بهچی

دهزانن؟ تایا موسلمان نیه ؟

دوای لی دان ههفته بیهک خستمیانه بهندی خانموه .

دهسهلاتی نمو روزه به هممو شنه بیهک موراقه بی ماموستای ده کرد و

هیچی دهست نهده کموت، همولی له گهل قوتابیاننی نووردا دا نهوانیش به هیچ

شنه بیهک بوی نهده کموتنه داوهوه، روزه به رژییش له زیاد کردن و پیره سهندنا

بوون، به تایبتهیی دواي تمبرییه‌بوونی په‌یامه‌کان له دادگای «ده‌نیزلیی» . ده‌ولت زور حمزی ده‌کرد نهمان له یاسا لا بدهن و بکومنه هه‌له‌وه، به‌لام سوپاس بۆ خوا به ژیرانه ده‌جوولانه‌وه .

[۵] به‌ندی‌خانه‌ی «ئافیوون»:

ماموستا نورسیی تمه‌نی گه‌یشتبووه هه‌فتا و پینچ سال، ماوه‌ی بیست و سئ سال ده‌بوو که له شاخی نهره‌ک به نار‌ه‌وا داگیرابووه خواره‌وه و ره‌هه‌نده‌ی خورتاواي ولات کرابوو، نهم شار و نهمو شار، نهم به‌ند و نهمو به‌ند، لیره موراقه‌به و لموی تنگ‌په‌هه‌ل‌چین و له‌ولا به زور نیشته‌جی‌کردن .

بیست و سئ سالی ره‌به‌قی ماموستای خواناس به بی‌تاوان، تاوان بار ده‌کرا، هینشتا کاربه‌ده‌ستان دلیان ناری نهمه‌خواره‌وه و وازیان لینی نهمه‌هینا . هینشتا پیاوانی ئاسایش خمریکی موراقه‌به‌ی هه‌لس و کهوتی خزی و قوتابیه‌کانی بوون و بۆ بیانوو ده‌گه‌ران تا بیان‌گرن و بیان‌خه‌نه به‌ندی‌خانه‌وه . .

نهمو بوو وه‌ک جارانی‌تر له (۲۳) ی کانوونی دووه‌می سالی (۱۹۴۸) دا پۆلیس دایانه‌وه به سهر مالی ماموستا و (۱۵) کس له قوتابیانی نوورا و هه‌موویان گرتن و بردنیانن بۆ به‌ندی‌خانه‌ی شاری «ئافیوون» و له چهند شارنکا وه‌ک «ئیسپارته» و «ده‌نیزلیی» و «ئافیوون» ... ترس‌وله‌رز بلاو کرایه‌وه، دواي نهمو په‌نجا و چوار کس له قوتابیانی نور گیران، تا نهم به‌ندی‌خانه‌یه‌ش بۆیان ببینه قوتابخانه‌ی یوسفی سینیم .

تاوانی نهم‌چاره‌یشیان ههر نهمو تاوانانه بوون که جاران به نار‌ه‌وا ده‌درانه پالیان و دادگاش به بی‌تاوان ده‌ری ده‌کردن، که بریتی بوون له به‌ریاکردن و پینک‌هینانی کۆمه‌له‌یه‌کی سیاسی نه‌ینی و هه‌ول‌دان بۆ رووخاندنی رژیمی ده‌ولت .

چهند جاری دادگا کۆری به‌ست و ماموستا و قوتابیه‌کانی برانه به‌رده‌می، تا نهمو بوو سهره‌ه‌نجام له (۶) ی کانوونی یه‌که‌می (۱۹۴۸) دا بیست مانگ به‌ندی بۆ ماموستا و ماوه‌ی جورا و جزویش بۆ قوتابیه‌کانی برابه‌وه . .

به‌لام ماموستا به‌م بریاره‌ی دادگا رازی نه‌بوو، خزی و قوتابیه‌کانی بی‌تاوان ده‌زانی، چونکه نهمه یه‌که‌م جاریان نه‌بوو نهمان بدرین به دادگا، بۆیه له دادگای «قمییز» دا ره‌خه‌می لهم بریاره گرت، تا نهمو بوو به پنی بریاری دادگای «ده‌نیزلیی»، که له (۶۵) ی حوزه‌یرانی (۱۹۴۴) دا ده‌رچوو بوو، نار‌ه‌وایی بریاره‌که ده‌رچوو و تاوانه‌کانیان له سهر لا‌برا .

جاریکی تر کۆری دادگا بەسترایهوه تا بزانی داخۆ پنیوسته بریاری دادگای «تمییز» جی بهجی بکهن یان نا ؟

تا بزانی تا چ رادهیهک تووشی زیان دهبن له ئازادکردنی ماموستایهک که هیچ نیازنکی خراپی بهوان نیه.

بهلی، دادگا به ئەنقەست ئەم مانگ و ئەو مانگ درێژە ی دا به دەرکردنی بریارهکەمی و دواخستنی تا ئەو ماوهیەمی، بە نارهوا دیاریی کرا بوو بۆ بەندکردنی ماموستا، بیباته سەر و کەلک له بریاری بی تاوانیی وەرنگری، هەر چەندە خووشی دانی پیا نابوو.

ماموستا بیست مانگە که لەم بەندیخانەدا مایهوه، بەلام سزا و ئازارنکی زۆریان دا.. هەر چەندە پیری و نهخووشی سەریان لی دا بوو، زستانهکەشی زۆر سارد بوو، له گەل ئەمەشا خستیانه زینداننکی زلهی چۆل و پروت و قووتەوه که جینی شەست کەسی تیا دەبوویهوه، بی ئەوهی زۆبای تیا بی، بهفریش دەگەیشته سەر شووشە پەنجەرەکەمی، زیاد لەمەش ژهریان بۆ کرده خۆراکەوه، بەلام خۆای گهوره پاراستی.

بەندیخانە «ئافیوون» تاوانبار و پیاوکۆژی زۆری تیا بوو، که زۆریان تمویەیان کرد و به ئامۆژگاریهکانی ماموستا گهرا نهوه سەر رینگای راست (۱). ماموستا لەم بەندیخانەدا هەر رۆژنیک ئەوهندهی مانگنکی بەندیخانە دەنزیلی سزای دەچەشت و، نهیان دەهینشت هیچ قوتابیهکی دەستی یارمهتیی بۆ درێژ بکات هەر بۆ ئەوهی تیا چیت و له دەستی رزگاریان بێت، نهخووشی به رادهیهک تهنگی پی هەلچنی بوو چەند رۆژنیک نهی توانی هیچ بخوا، تا ئەوه بوو له بهر کهم خۆراکیی تهواو بی هیز بوو، له گەل ئەمەشا ماموستا له نووسینی پهيامهکانی نوور - به نهینی - نهکەوت. ئەوه بوو تیشکی پازدههەمی نووسی که بریتیه له پهيامی «الحجة الزهراء». ئەم پهيامه ئەو بەلگانه دینیتەوه که بوون و تهنیایی خوا و، راستیی پینغمبەرایهتیی حەزرتی موحەممەد ﷺ دەچەسپینی. قوتابیهکانی ماموستا له بەندیخانەدا کاری هەمیشەبیان بریتیی بوو له نووسینهوهی پهيامهکان.. هەر کاتی - چ شوو و چ رۆژ - له ژوورهکەمی ماموستا نزیک دەکەوتنهوه به وینهی گرمەمی هەنگ دەنگی ذیکر و تهسبیحات و صەلموات دانی دههات.

(۱) بۆ نمونه بەندییهک ناوی «ظاهر» بوو پنی دوترا قەساب، جستهیهکی کهتهی ههبوو و ههموو بەندییهکان لینی دهرسان، دەست و پنی کۆت و زنجیر کرابوون، به یهک سەردانی ژوورهکەمی ماموستا نووسیی وها گۆرا سەرئنجی ههموو بەندیی و پاسهوان و کاربەدهستهکانی را کیشا.. بووه مرۆڤنکی هینم و لەسەرئۆ و ئازاری کەسی نهدهدا و، نوێزهکانی به جوانیی به جی دههنا.. گوفتاری کهم بوو و قوتابیانی نووریشی خوش دهویستن.

ماموستا نوورسی لهکاتی نیوژکردن
ئهم وینهیه لهکاتی لی پرسرانی له شاری «ئافینون» وهرگیراود.

ماموستا نورسیی له گهڼ چهند قوتاییه کیدا بز به کی له دانیشتنه کانی دادگای
انافیوون ده پرون

بهینا و بهین له بمردهم په پنجمره کهدیه تی ده پیرین و که چاوی پی ده کموتن بهشینک له پدیامه که ی له ناو پاکه ته شقارته دا بز ده خسته خواره و تا ثوانیش به نهینی له بمری بنووسنه.

جاریکیان «موجه محمد کایهان» ی بمریوه بمری بهندی خانمی «ثافیون» وستی داوینک بز ماموستا نورسی بنیتوه، بزیه فرمانی دا نالایه کی تورکی، له بیره وری جهونی سمریه خویدا، له ژوره که ی ماموستا داکوترنت، که ده گونجی ماموستا بی درینی یا کسان تر له سر دراندنی همل بنی، ثمو کاته ثمو بیانوه ی دست ده کموی که گویا نورسی به سوکی سهری گلی تورکی ده کا.

بهلام ماموستا، ماموستایانه، بمرنگاری ثم کاره بو، بزیه بزوی نویسی:
« بمریوه بمری بمریز!

سویاست ده کم به داکوتانی نالایه که به بزیه ی جهونی سمریه خویده، میری نه منقره هستی کرد (له کاتی بزوتنهوی میلیدا) چاپ کردن و بلاوکردنوهی پهراوه کم «خطوات سته» دژی نینگلیز و دژی بزنان له کاریگریا بهرامبر به کاریگری فیرقه که ی عسکری تهاو ده بیت، له بمر ثوه موصطفا که مال به شفره دوو نامه نارد داوای ناماده پونمی ده کرد بز نه منقره تا پاداشتم بداتوه، هتا وتیوی: «نیمه پیوستییمان بمر زانا پالوانه هیه». کهواته مافی ثموم هیه وینه ی ثم نالایه له ژوره که ما داکوترنت ».

بهمه ژیرانه، چه پوکینی دا به ده و چاوی بمریوه بمردا.
دوای بهندکردنی ناروا بز ماوهی بیست مانگ، ماموستا له (۲۰) ی نهدیلولی سالی (۱۹۴۹) دا خوی و ژماره که له قوتابیه کانی بمردران و به هاوهلیی دوو پولیس برا بز ژورینک که بزوی ناماده کرا بو. بهلام ثم بمردانه ی له کاتی ناسایدا نه بو که کات ژمیری ده ی سر له بهیانیه، نهوه کو موسلمانان خو پیشان دانیکی خوشهویستی ماموستا پیشان دن، به لکو له کاتی بمره به یاندا بو (۲).

(۲) سمرنجینی پدیامی پیران، نومیدی پانزه هم، بده.

سه‌عیدی سی‌یه‌م

[۱] په‌روهرده‌ی دلان:

قوناعی سه‌عیدی کون له سالی (۱۹۲۶) دا که له بارلادا به په‌هه‌نده‌یی مایه‌وه، تمواو بوو. لمو قوناعه‌دا ده‌ی‌وست خزمه‌تی نیسلام له رینگای سیاسه‌تموه بکات. سهری ده‌دا له سولتان و ناموزگاریی ده‌کرد و، له روزه‌نامه‌ی «وولقان - گرکان» دا بابه‌تی سیاسی توند و تیژی بلاو ده‌کرده‌وه و، هه‌ولی ده‌دا کار بکاته سهر رای گومله‌ی «اتحاد و ترقی» و هه‌روه‌ها... به‌لام سالانی نیوان (۱۹۱۸) و (۱۹۲۶) به قوناعی گوزان کاری ده‌ژمیرری بز «سه‌عیدی نوی».

قوناعی «سه‌عیدی دووه‌میش» هه‌تا ده‌رچوونی له به‌ندی خانه‌ی نافیوون «سالی (۱۹۴۹) ده‌خاینی. نم قوناعه به وازه‌ینان له سیاست ده‌ست پی ده‌کات و ده‌ست‌ده‌داته خزمه‌تی نیمان، دوا‌ی نه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی تاینیه‌کان داخران و صده‌ها مزگوت کرانه‌ه‌مبار و، تمویل و، خان و، بنکه‌ی لاوان. له راستییدا ده‌ست داپه‌ کارنکی زور گه‌وره، به‌لام ده‌وله‌تیش نه‌ی‌ده‌توانی به پنی یاسا تاوان‌باری بکات. به‌لی په‌یامه‌کانی نور قولنگی رووخاندنی بینای کافر‌ی و نیلحاد و بی‌ره‌وشتی بوون، به‌لام نه‌وه بوو ماموستا له شمش دادگادا به بی‌تاوان ده‌رکرا، هه‌رچهنده ده‌ست‌بهرداری نه‌ده‌بوون و هه‌میشه خهریکی بازار و سزادانی بوون.

له لایه‌کی تره‌وه ماموستا به وردبینه نیمانیه‌که‌ی گه‌یشتبوه‌ه‌وه‌ه‌و برپاره که تا به‌ره‌یه‌کی نیمان‌دار به خوا و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به قولی و به چاکی پی نه‌گا کارکردن بز نیسلام کارنکی بی‌نه‌خامه. چونکه تی‌نه‌گه‌یشتن له نیسلام به شیه‌یه‌کی نیمانی قول، ده‌بینه مایه‌ی ناشیرین‌کردنی شیه‌ی نیسلام و بهم چمشنه گه‌وره‌ترین زیانی پی ده‌گات.

قوناعی سه‌عیدی سی‌یه‌میش له دوا‌ی ده‌رچوونی له به‌ندی خانه‌ی شاری «نافیوون» ده‌ست پی ده‌کات هه‌تا سالی (۱۹۶۰)، سالی مال‌ناوایی لم جیهانه.

لم ماوه‌یه‌دا وه‌زعی ولات گوزا، گرز سیاسیه‌کان کهوتنه‌وه کار دوا‌ی به‌سهرردنی چاره‌که صده‌یه‌ک له حوکی تاقه‌پارت، له سالی (۱۹۵۰) دا

«پارتی دیموکراتی» له هه‌ل‌بژاردندا سهرکوتنیکي چاکي به ده‌ست هینا و «پارتی گه‌لی کۆماری» دایه دواوه که به ناگر و ناسن حوکمی ولاتی ده‌کرد و سهراپای کاری دژایه‌تیی ئیسلام و کۆژاندنوهی رۆشنایی قورئان بوو.

لهم قوناغه‌دا مامۆستا له نووسینی په‌یامه‌کانی نوور وه‌ستا، به‌لام ده‌ستی دایه چالاکییه‌کی نوی که بریتی بوو له وانوته‌نوهی کۆمه‌لیی بۆ په‌یامه‌کانی نوور و، نامۆژگاریی کردنی سیاسی و کاریه‌ده‌ستان تا شوین ئیسلام بکه‌ون و بۆی روون ده‌کردنوه که تا‌قه رینگای سهرفرازیی بۆ مرۆف له رینگای ئیسلامه‌وه ده‌بیت، بی‌ئوهی خۆی و قوتابیه‌کانی به هیچ شینوه‌یه‌ک تینکه‌ل به زۆنگاوی سیاسه‌ت بین.

مامۆستا هه‌موو هه‌ول و کۆششیکي تهرخان کرد بۆ په‌روه‌رده‌ی دله‌کان و به‌هیزکردنی ئیمان و شهرمی خوا و ترسی رۆژی قیامه‌ت. به‌رده‌وام قوتابیه‌کانیشی ناگادار ده‌کرد که به کاری که‌لک‌به‌خش و ئیجابیه‌وه خۆیان خه‌ریک بکه‌ن و ناسایش و پینش‌که‌وتن و حسانه‌وه‌ی گه‌ل و ولات دروشمیان بپیت و به هیچ شینوه‌یه‌ک به هیزی ماددی و تۆله‌سهندن بیر له مافی خۆیان نه‌که‌نوه و ئاور به لای پیره‌ دژه‌کاندا نه‌ده‌نوه و خۆیان پینانه‌وه خه‌ریک نه‌که‌ن..

مامۆستا، دوا‌ی ده‌زچوونی له به‌ندی‌خانه‌ی «نافیوون»، بۆ ماوه‌ی دوومانگ له خانویه‌کی شاردا به فرمانی ده‌وله‌ت مایه‌وه و هه‌میشه دوو پۆلیس له به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌یدا ده‌وه‌ستان بۆ موراقه‌به‌ی جم و جوولی خۆی و هات و چۆی میوان و قوتابیانی. ئهم خانوه‌ش له راستییدا شینوه‌یه‌کی تر بوو له به‌ندکردن.

سالان تی‌ده‌په‌ربین و ته‌مه‌نی مامۆستاش بۆ پینشه‌وه ده‌چوو، پیری و بی‌کمی و نه‌خۆشیی بی‌هیز و لاوازیان ده‌کرد، بۆیه ناچار بوو ماوه‌ی بدا هه‌ندی له قوتابیه‌کانی له گه‌لیا بپیننوه و له ژووره‌که‌ی ترا بن و نه‌چنه ژووره‌که‌ی لای هه‌تا داوایان نه‌کا، ئهمه‌ش له به‌ر پینوستیی پینان بۆ خزمه‌ت کردنی، به پینچموانه‌ی سالانی پینشوویه‌وه که به ته‌نیا ده‌مایه‌وه و له نوژی شینانه‌وه هه‌تا به‌ره‌به‌یانی رۆژی داها‌توو ده‌رگای داده‌خست.

ئوه‌ی زیاتر دلی مامۆستا و قوتابیه‌کانی خۆش ده‌کرد ئوه‌ بوو دوا‌ی به‌ریاره‌کانی پاکیی و بی‌تاوانیی که هه‌مه‌ جور دادگا ده‌ریان کردن، رینگا درا به بلا‌ویوونوه‌ی په‌یامه‌کانی نوور به «رۆنیو»، به‌مه‌ هه‌زاره‌ها دانه له په‌یامه‌کان چاپ ده‌کران و به شار و دینه‌ته‌کانا بلا‌وه‌یان ده‌کرد و هه‌زاره‌ها دۆستیان په‌یدا ده‌کرد و شۆله‌ی ئیمانیان له نیو دله‌کاتیانا ده‌گه‌شانده‌وه.

[۲] که لکی دادگا و بهندی خانه:

بهلی، سوزی به لیشاوی خوی گهوره رڙا به سر نیمان دارانا، به راده به که بزوتنموی نورر توانیی بال بکینشی به سر گهلی تورکیددا.. نیتر کوربان بؤ ماموستا و قوتابیه کانی بهست نهیان توانی بینه کوسپ و بهریستینک له بهردم نم بزوتنمویهدا.. به لکو به پنجهوانموه نمو دادگا و کورانه بوونه هویه کی تمواو کاریگر بؤ بلاویونموی پیامه کانی نورر. چونکه دادگا و برپاره کانی نمو رزدهدا ناشکرا بوون و ماموستاش ههلونستی خوی و نمخشی کاره کی و نامانچ و مبهستی پیامه کانی به جوانیی به گونی دادگادا ددها و روونی ده کرده وه که به راستیی نم خیریکی خزمه تی ثابین و گدل و ولاته و نموانش دژی ده وستن نامانچ و مبهستیکی گلاویان ههیه. ئینجا قوتابیه دلسوزه کانی نم وتارانه ی بهردم دادگای ماموستایان دنووسییموه و به نهینی به ناو خه لکا بلاویان ده کردنموه.

له لایه کی تره وه میهره بانیی به لیشاوی خوی گهوره به سر قوتابیه کانیدا ده رڙا کاتی نم کور و دادگا و بهندکردنانه ده بوونه مایه ی قازانجینکی زور بویان، چونکه له بهندی خانه دا قوتابی شار و گونده جیاجیاکان کؤ ده بوونموه و نم کارهش ده بووه مایه ی ناسیین و شاره زابوون .. ده بووه مایه ی دلگرم بوونیان و بویان ده رده کموت پیاره دلسوز و به غیرهت و به وفاکانن وا بهند کراون و ده سه لاتی ولاتیش دیاره نؤکهری ده رده وهیه و، جلموی به ره لالی شل کردووه بؤ دز و جهرده و بهرتیل خور و داوین پیسه کان، خواناسه به نیمان کانی شی و بهند کردووه تا له هه موو چالاکیه کی که لک به خش بکمون و نه هلی به راستیی بؤ به رزه وه ندیی خاکی ئیسلام کوشش بکمن.

نم ده بووه مایه ی به هیزبوونی نیمانان و پته بوونی برابه تیی و تازه کردنموی پیمان له گدل پهروه دگارا تا دوا هه ناسه ی ژبان له سر رینیازی قورئان به رده وام بن. له هه مان کاتا فیری پیته کانی عمره بیی ده بوون که به بؤنه یانموه موسلمان به چاکی شاره زای قورئان و هه دیت ده بیت.

به راستیی بهندی خانه بویان ده بووه قوتابخانه یه کی یوسفیی و برپارنکی به مردانه یان تیایا ددها تا به دل و به گیان خزمه تی ثابینه پاکه رزگار کهره که یان بکمن.

نموه بوو دادگای «تافیون» برپاری ده ست به سهره گرتنی پیامه کانی نووری ده رکرد بوو، به لام دادگای تممیز، به پال پشتی دادگای جهزای گهوره له ده نیلی، که برپاری بی تاوانیی پیامه کانی نووری ده رکرد بوو و ماوه ی

خویندنمونه‌یانی دابوو، نمو برپاره‌ی هه‌له‌وه‌شاندوهه. بویه جارنکی تر دادگا کۆری بهستهوه بۆ پیاچوونموه‌ی نمو باسه.

جا له کاتینکا باسه‌که نم ده‌ست و نمو ده‌ستی ده‌کرد و جار له دوا‌ی جار دادگا کۆری ده‌بهستهوه، حکوومه‌تی نه‌نقره‌گۆرپا و پارته‌ی دیموکراتیی هاته سهر کورسیی حوکم‌پانیی و له یه‌که‌مین هه‌له‌بژاردنی سهریستدا له تورکیا، له سالی ۱۹۵۰ دا، سهرکهوت و ده‌وله‌ت چاوپۆشییه‌کی گشتیی له ولاتا ده‌رکرد و ئیتر نمو باسه پینچرایه‌وه.

دوا‌ی ته‌واو‌کردنی دوو مانگه‌که‌ی شاری «ئافیوون»، مامۆستا له‌گه‌له‌ هه‌ندی له قوتابیه‌کانیدا، رۆشت بۆ شاری «ئهمیرداغ» و دوو سالیس له‌وی مایه‌وه. دوا‌ی نه‌وه چوو بۆ شاری «ئەسکی شه‌هر» نه‌مه‌ش له سالی ۱۹۵۱ دا یه‌که‌مین سهردانی سهریستی بوو بۆی، چونکه پینش سالی ۱۹۵۰ نه‌ی ده‌توانیی به سهریستی بۆ هیچ کۆنیه‌ک برۆا. له‌وی به دیتنی قوتابیه‌ کۆنه‌کان و قوتابیه تازه‌کانی شاد بوویه‌وه.

له میوان‌خانه‌ی «یه‌لدز» بۆ ماوه‌ی مانگ و نیونک له‌م شاره‌دا مایه‌وه و همه‌ جۆر به‌شه‌کانی میله‌ته‌ی موسلمان ده‌سته ده‌سته سهریان لی ده‌دا. موسلمانه‌کان به حکوومه‌تی نوی زۆر دل‌خۆش بوون، چونکه وه‌ک دوژمنیکی خوینمه‌خۆره‌ی موسلمانانی دابوو به زه‌ویدا، له هه‌مان کاتا تا راده‌یه‌ک ماوه‌ی به هه‌ندی چالاکیی موسلمانان دا و بانگی گنیرایه‌وه بۆ سهر شیوه‌ی شه‌ری، بویه مامۆستا بروسکه‌یه‌کی پیرۆزیایی بۆ جه‌لال بایاری سه‌رۆک کوماری تازه نارد و تیایا تاواتی خواست خوی گه‌وره کۆمه‌کیی بکا بۆ خزمه‌تی ئیسلام و، ته‌ویش به بروسکه‌یه‌کی سوپاس وه‌لامی دایه‌وه.

دادگای «ئەستەمبول»

[۱] رابەری لاوان:

دوای تەواوبونی ئەو ماوەیە کە مامۆستا نوورسیی لە «ئەسکی شەهر» دا مایەوه، بەرەو شاری «ئیسپارته» کەوتە ری، کە حەفتا رۆژ تیا یا مایەوه و چاوی بە قوتابیه‌کانی کەوت و بیرەوهریی سالانی رەهەندەیی دەهینایەوه یاد. لەو ماوەیەدا یەکی لە قوتابیه‌کانی لە «ئەستەمبول» پەيامی « رابەری لاوان » ی بە پیتی نوی چاپ کرد (۱).

ئەمە بوو هۆی ئەو دەعوای لە دژ تۆمار بکرنیت بە بیانوی مل‌پینچی کردنی بۆ مادده (۱۶۳) ی دەستوری تورکیی، ئەو مادده‌یهی کە قەدەغەیی هەموو چالاکیه‌ک دەکات کە مەبەستی بنیادنانی دەولەت بی لە سەر بناغەیی تاین. مامۆستا بانگ کرا بۆ «ئەستەمبول» تا لە بەر دەم دادگای جزای گۆرەدا لە رۆژی (۲۲) ی کانوونی دووهمی سالی (۱۹۵۲) دا نامادە بیت. بەرەو «ئەستەمبول» کەوتەری.. ئەو شارە جوانەیی کە بیست و نۆ سال بوو لینی دوور کەوتبوویەوه.. لەوی لە میوان‌خانەیی «ئاق شەهر» مایەوه.

بەر لەو هۆی ژبانی رەهەندیی دەست پێ بکات، چەند سالیکی لە ئەستەمبول بە سەر برد بوو کە پری بوو لە دۆستی گیانی بە گیانی، بزیه هەر چەندە لە کاتینکی زۆر ساردا و رینگا دوور و درێژ و خۆشی پیری بی‌هیزی کرد بوو، زۆر بە تاسەوه بوو بۆ سەردان لە «ئەستەمبول».

بە گەشتنی مامۆستا، دۆست و خۆشەویستان بە لیشاو هاتن و سەریان لی دا.. بەیه‌ک گەشتنەوه‌یه‌کی چاوه‌روان نەکراو رۆوی دا.. بیرەوهریی جۆرا و جۆر و زۆر و دوور دەهاتنەوه یاد. ئەو بیرەوهرییانەیی کە تینکرا جیهاد و تی‌کوشان بوون لە پیناوی خوا و تاینی پیرۆزی خوادا.

هەروەها قوتابیانی نوور و لاوی ئیمان‌داری زانکۆ هەوالی هاتنی مامۆستایان زانی، زۆر زۆر پەرۆشی بە دیدار شادبوونی رابەری بەرز و بەرزبان بوون، ئەو رابەری کە بە درێژایی تەمەنی، لە سەر تاینی ئیسلام، لە مەینەت و ئازارا ژیاوه و، لە سەخت‌ترین هەلۆستا و لە بەر تەوژی تیژترین

(۱) پەيامی (رابەری لاوان) کراوه بەکوردی و، خوایاری لە دەرفەتیک دا بلاۆدەکرتەوه.

گیزه‌لور که دا خوی گرتووه و چرای هیدایه‌تی بمرز کردۆتموه بی' نموهی به هیچ شیوه‌یه‌ک ساردییی پرووی تی' کا و هه‌ره‌شه و گوهره‌شه کار بکاته سهر وره‌ی. لاری ئیمان‌دار زۆر به تاسه‌وه بوون نمو مامۆستا به‌ریزه‌یان ببینن که ساله‌های ساله په‌یامه‌کانی به نه‌ینی ده‌خویننمه‌وه و ده‌ستا و ده‌ستی پی' ده‌کمن، وائستا له سهر په‌یامینک، که ده‌ستی لاوان ده‌گرت و به‌ره‌و ئیمان بانگیان ده‌کات، بانگ کراوه یۆ به‌رده‌م دادگا.

جگه له دۆستان و قوتابیان خه‌لکینکی زۆر و زه‌به‌نده هاتن بۆ دیتنی نمو پیاوه‌ی که ده‌نگ و باسی سهرانسهری ولاتی گرتۆتموه و ماوه‌ی چاره‌که سده‌یه‌که دادگا و به‌ندی‌خانه‌کانی تورکیا مه‌نزلیه‌تی.. نمو پیاوه‌ی که به تاقی ته‌نیا توانیی گۆزان بخاته ژبانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه و له‌و کاته ناسکه‌دا راستیه‌ی ئیمانیه‌کان بگیزیتمه‌وه بۆ ناو کۆمه‌ل..

[۲] یه‌که‌م دانیشتنی دادگا:

له‌ پۆزی (۲۲)ی کانونی دووه‌می سالی ۱۹۵۲ دا دادگا کۆزی به‌ست و مامۆستا هات و سه‌ده‌ها له قوتابیانی نوور ده‌وریان دا‌بوو. هه‌ندیکیان چوو بوونه ژیر بالی و نه‌وانیشیان له پال پالینی قه‌له‌بالغیی ده‌یان‌پاراست. هۆلی دادگا پر بوو له خه‌لکیی که هاتبوون بۆ ناگادار بوون له نه‌نجامی دادگا و، بۆ ببیننی نمو مامۆستایه‌ی که ساله‌های ساله ده‌وله‌تی تورکیای په‌شوکاندوه.

قه‌له‌بالغیی هه‌موو کۆن و قوژینیکی دادگای داگیر کرد.. شه‌قامه‌کانیش پر بوون.. له شوینی تاوان‌بارانا مامۆستای بی‌تاوان دانیشت.. «مدعی‌عام»‌یش ده‌ستی کرد به خویندنه‌وه‌ی راپۆرتی نمو خه‌بیرانه‌ی که سه‌رنج‌دانی وردی په‌یامی «رابهری لاوان» خرابوویه نه‌ستۆیانمه‌وه، دوا‌ی نمو په‌رسیار له مامۆستا کرا.

کورتی راپۆرتی خه‌بیران به‌م شیوه‌یه بوو:

« دانهر له په‌یامه‌که‌یدا هه‌ولی بلا‌وکردنه‌وه‌ی بیری ئایینی ده‌دات و به هۆی نمم بیره‌نمه‌وه هه‌ول ده‌دا نه‌خشه‌ی رینگایه‌کی دیاریی کراو بکینشی بۆ لاوان و، داوا له ئافه‌رتان ده‌کا خویمان دا‌پۆشین و به جل و به‌رگینکه‌وه که له‌شیان ده‌رکه‌وی نه‌گه‌رین چونکه نمو ده‌زی فیه‌رته‌ه و پینچه‌وانه‌ی ئیسلام و به‌ه‌وشته قورئانیه‌کانه هه‌روه‌ها دانهر داوا‌ی خویندنی ئاین ده‌کات، به‌مه پشت‌گیری له دامه‌زراندنی نه‌رتی ده‌وله‌ت ده‌کا له سهر بناغه‌ی ئایینی... هتد ».

دوای نموه ماموستاش بز پهرچ دانموی نمو وتانه ههلسا و نممه کورتهی وتاره که به تی:

سیسی و پینج سال له تمه نی نمونده کی چاک ده دا به دهستمه به بی گومان به هیج شینویه ک له سیاستا نیشی نه کردوه و، هیج په یوه ندیه کی به هیج کاروبار نیکی دونیایی، یا تموزمینکی زیان به خشهوه نه بووه.

نموی به لایمیه گرنکه و بیری پینوه خه ریکه نمویه خزمه تی قورئان بکات و راستیه ئیمانیه کان روون بکاتمیه و همولی داوه و نیستاش به هموو هینزیکمیه همول ده دا بز رزگار کردنی ئیمان.. بریاره کانی بی تاوانیی که له دادگای جورا و جزیره بزی ده رچوون به لگهی تمواو له سمر نموه به دهستمه ده دن - به لام له باره ی چاپ کردنی په یامی «پابری لاوان» له لایم لاوانمیه، پینوسته مایه ی شادی و ناسووده یی بیت، چونکه نم په یامه همول ده دا لاوان به کور و کچمیه، لهو پربازه زور و زه به ندانه رزگار بکات که بز پروو خاندنی بینای کومهل و کلوز کردنی جهسته ی همول ده دن.

بم شینویه به کمه دانیشتنی دادگا کوتایی پی هات و بریار درا له نوزده ی شویات دا بو جاری دووه دانیشنهوه.

[۳] دانیشتنی دووه م:

له دانیشتنی دووه مده قه لبالفینکی زیاتر دروست بوو، به راده یه ک بهرگریی کردن و گهراندنمیه خه لکیی بز دواوه له توانای پولیسا نمما و، کاتی ماموستا گه بشت و قوتابه کانی ده وریان دابوو خه لکه که چه پله یان لی دا.

له ناو پال پالین و قه لبالفینیدا دادگا کاری بز نمده چوو بهرپنوه، بزیه سمرزکی دادگا پروی کرده خه لکه که و پینی وتن:

نه گهر ماموستاتان خوش دهوی ماوه مان بدن تا بتوانین له سمر مه حکمه بهر دهوام بین.

بم دواویه خه لکه که کشانه دواوه و کاری دادگا دهستی پی کرده وه. نموه بوو خاوه نی نمو چاپ خانه یه که په یامه که ی چاپ کردبوو بانگ کرا و گویش بز شایه تیی پولیس گیرا، دوای نموه ماموستا ههلسا و ره خنه ی خزی پینشکمش کرد ده رباره ی نووسراوی خه بیره کان.

که نوزی عصر هاته پینشموه، ماموستا داوای کرد ماوه ی بدن نوزیه که ی به جی بینی، نموه بوو دواوکه ی وه رگیرا و، سمرزکی دادگا بریاری کوتایی هاتنی دانیشتنی دووه میشی دا.

سالی ۱۹۵۹ ماموستا تشریفی بز نستهمبول برد و له بهر ده‌رگای نمو
نو تیلدا که دابه‌زیوه نم وینه‌به‌ی گیراوه.

ماموستا «نوورسیی». له رۆژی سی شهمدی ۱۹/شوباتی/۱۹۵۲ دا له
ئستهمبول لهو دادگاییدا که بۆ په‌یامی (رابهری لاوزان) گیرا، دیفاع ده‌کات.

[۴] دانیشتنی سی'یهم:

له پینجی مارتی ۱۹۵۲ دا دانیشتنی سی'یهم بوو که دهولت صدهها پزلیسی له بهردهم دادگا و ناوهوهیدا دانا تا بتوانی دهست به سمر بارودوخوا بگری و، ئهو ههموو قهلبالغیدا که قوتابیان و دؤستانی مامؤستا دروستی دهکهن سمروکاری بکات.

سهرتا دادگا گونی بو شایهتیی ئهو قوتابییهی زانکو گرت که پهیامهکهی چاپ کردبوو، ئهوقوتابییه دهری بپی زوری له نووسینهکانی خورناوا و خورهلاتی خویندۆتهوه، بهلام که پهیامهکانی نووری دهستکهوتوون، بوی دهرکهوتوه کارینکی چاک دهکهنه سمر مینشک و بیر و گیان و ویست و رهوشتی مرؤف و که بوی دهرکهوتوه پهیامی «پابیری لاوان» پاریزگاری رهوشتی لاو دهکات، چاپی کردوو و به خزمهتینکی نیشتمانیی دادهنی و هیچ تاوانینکی تیا نیه.

دوای ئهوه پاریزهههکانی مامؤستا بهرگریهکانی خویان پینشککش کرد و پهرچی ئهو تاوانانهیان دایهوه که خرابوونه ئهستزی.

له دواجارا سمرۆکی دادگا رووی کرده مامؤستا و پرسپاری لی کرد:
- تیا شتی تر ههیه بی'لینت، زیاد لهوهی که وتت ؟
- تکام وایه پنگام بهن یهک وشه زیاد گهم.

- فهرمون.

- من شایانی ئهو ستایشه نیم که پاریزهه بهرزهگانم باراندیان به سهرما. چونکه من تهها خزمهتکارینکی کۆلهواری قورئان و ئیمانم و، جگه لهمه هیچی ترم پی'نیه بی'لیم.

لهدواجارا دادگا بریاری خوی دهکرد و مامؤستا بی'تاوان دههچوو. ئهوه بوو له سالی ۱۹۶. دا سمرۆکهکانی کوودهتا سهریازییهکه سمرۆکی دادگا «نفعی دمیرلی اوغلو» یان سزا دا له سمر ئهوهی چون سهعید نوورسیی بی'تاوان دهکردوو ؟

ئهویش روونی کردهوه که به چاکیی له باسهکه کۆلیوهتهوه و گونی گرتوو به شاهیلهکان و، ئهو بریارهشی داوه که وپژدانی ههلی گرتوو.

دادگای « صامسون »

[۱] بیانوی تازه و دادگای نوی:

ماموستا له دادگای « ئمستمبول » به بی تاوان ده چوو، دواى ئهوه سهرینکی له « ئهمیرداغ » دا بو چاوپی کموتنی قوتایی و دوستهکانی ئهونی. له رۆژنکی په مهرانا ماموستا به تهنیا له شار ده چوو بو گهران بهو کینگانهی قهراغ شاردا، بی ئهوهی بزانی عمریفینک و سی پۆلیس وان به دوايموه. رینیان به ماموستا گرت بو شهرپی فرۆشتنی تا شه پقه بکاته سهری.. که هینایانموه بو پۆلیس خانه، نار هزایی خوی ده برپی بو ئهم هه لونیسته ناشیرنه و، سکالایه کیشی نارد بو وه زاره تی داد و ناوخو له پایتهخت و، وینهیه کیشی لهم نامهیه نارد بو یه کی له قوتاییهکانی له « ئانقره » تا سهر پهرشتیی باسه که بکات له لای کاریدهستان.

له « ئانقره » هندی له قوتاییانی نوور بریاریان دا وینهیهکی ئهم سکالایه بنیزن بو رۆژنامهیهکی ئیسلامی که له « صامسون » به ناوی « بیوگ جهاد، گمورهترین جهاد » ده ده چوو، تا بلاوی بکاتهوه.

ناحزانی ئیسلام زور داخ له دلی ئهم رۆژنامهیه بوون، بویه له بیانوو بوون بۆی، تا ئهوه بوو بهر نه بهری لی پسرایی رۆژنامه و یه کی له لی پسراره چالاکهکانی - که موصطهفا صونگوری قوتایی نوور بوو - گیران و دران به دادگای « صامسون » و بریاری بهندکردنیان ده چوو، بهلام له دادگای « تمییز » دا ئهم بریاره درایه دواوه و بریاری بی تاوانییان ده چوو.

دواى ئهوه بهزمینکی تر بو ماموستا نرایموه، ئهوه بوو ده عوایان له سهر نووسی به هزی باسینکمه که له رۆژنامهی « گمورهترین جهاد » دا و له ژیر ناویشانی « اکبر برهان - گمورهترین بهلگه » دا بلاو کرابوویموه، داوایان لی کرد له بهردهم دادگای « صامسون » دا ناماده بیت، بهلام ماموستا زور نهخوش بوو، له گه ل ئهوه شا تمهمنی له ههشتا سالییدا بوو. جا له پزیشکایهتی ناحیهی « ئهمیرداغ » و شاری « ئهسکی شهر » نهخوشییهکی سملاند کهوا ناتوانی سفهر بکا. بهلام دادگای « صامسون » ههر سوور بوو له سهر ناماده بوونی.

ماموستای نازیز ناچار. بمره «ئستهمبول» کموته ری تا لهویشموه پروا بو صامسون. که گه‌یشته «ئستهمبول» نه‌خوشییه‌که‌ی زیاتر بوو و نه‌ی توانی، له سمر سه‌فهره‌که‌ی بمرده‌وام بیت، بویه له ده‌سته‌ی تهن‌روستی له «ئستهمبول» به‌لگه‌نامه‌یه‌کی پزشکی وه‌رگرت و ناردی بو دادگا تا ئاگادار بی ماموستا به هیچ هویه‌کی گواستنه‌وه توانای سه‌فهری نیه، که‌چی هینشتا «مدعی عام» همر به توندیی مله‌جهره‌ی نه‌کرد و سوور بوو له سمر ناماده‌بوونی ماموستا، همر بو نه‌وه‌ی به نه‌نقصت نازاری بدا. به‌لام خوی گه‌وره به‌زیی به ماموستادا هاتمه‌وه و دادگا به رای «مدعی عام» ی نه‌کرد و بریاری دا دادگای «ئستهمبول» له جیاتی دادگای «صامسون» لینی بپرستنه‌وه.

سمره‌نجامی نهم جاره‌ش بی‌تاوان ده‌رچوونی ماموستا بوو چونکه له نووسراوه‌که‌یدا هیچی تیا نه‌بوو که جینی ره‌خنه‌بی. ماموستا نوورسیی نزیکه‌ی سی مانگ له «ئستهمبول» مایه‌وه که زوریه‌ی نمو ماوه‌یه‌ی له مالی قوتابه‌کی زور نزیکیا برده سمر.

[۲] ئاهه‌نگی ناوازه:

ئمو سانه سالنکی ناوازه بوو، شاری «ئستهمبول» خوی ناماده‌ی بیره‌وه‌ریی پینج‌صده سالی رزگارکردنی ده‌کرده‌وه که له سالی ۱۴۵۳ز دا به سمرکردایه‌تی سولتان «موحه‌ممدی فاتح» رزگار کرا. بمر بزنه‌وه ئاهه‌نگیکی گه‌وره ساز کرا و ماموستا نوورسییسی بو بانگ کرا و له ئاهه‌نگه‌که‌دا چاری به په‌تیریکی روم «ئائین‌نوگوراس» کموت و نهم وت و ویژه له نیوانیانا رووی دا:

- ده‌گوئی نهمی رزگاری بن له رژی قیامه‌تا نه‌گمر نیمان به ئایینی نصرانیی راسته‌قیینه بینن، بمر مرجه‌ی دان بینن به پینغمبرایه‌تی سردارمان موحه‌ممددا ﷺ و دان بینن به قورئانی پیروزدا که په‌راونکه لای خواوه هاتوه.

- من دان بمره‌دا دهنیم.

- چاکه، جا ئایا نهمه له بمرده‌م سمرۆکه روحانییه‌کانی تردا ئاشکرا ده‌کمن ؟
- به‌لی من نهمه پی وتوون، به‌لام نهمان وه‌ری ناگرن !

گهشتی بیره وهری

[۱] بۇ بارلای خوشهویست:

دوای بسمبردنی سی مانگ له «ئسته مبول» دا، ماموستا دلای هاته سمر
نموی ده توانی نمو بیره وهریانه له یاد بمرنتموه، بویه سمری له «ئهمیر داغ» دا و
دوای نموه «ئسکی شهر» و لومیشموه بۇ «ئیسپارته» که هشتا رۆزی تیا
مایهوه. له «ئیسپارته» وه له گهل دهسته بهک له قوتابیهکانیا بهره و شاری
بیره وهری.. شاری «بارلا» ی خوشهویستی کموتبری.. نمو شاری که به کم
قوتابخانهی نووری تیا داممزا و به کم شون بوو پدیامهکانی نووری تیا
بنوسرنت.. نمو شاری که به رههندهیی تیا یا ماوه توه و خوی گوره نمو
رۆزه سهختانهی کرده رۆزانی فمر و پیرۆزی بۇ بانگه که ی و رۆزانی شیرین و
به تام له ناو کرۆکی دلایا، به بۆنه ی نمو خوپرستییهی که تیا یا به جینی
هینا..

ماموستا دوای بیست سال له بهجی هینشتی نمو شاره خوشهویستهی، که
نمو ماوه زۆره ی به رههندهیی و بهندی و بینینی دادگا و جۆره ها به لاو تاقی
کاری تیا برده سمر، و اینستا ده گهرنتموه بۇ ناوی.

گهرایموه، به سوپاسینکی زۆری خوی گوره وه دوای بهرورد کردنی نمۆزی
نیمان داران و تی گهیشتان له گهل نمو رۆزه دا که دور خرابویموه بۇ «بارلا» و
کسی نهی ده و نرا سهلامینکی لی بکا (۱)..

وا نمۆرش هندی له بهرهمی بانگموازه که ی ده وریان داوه.

وا نمۆرش پدیامهکانی دلای گنج و لای سمرانسری تورکیایان راکینشاوه
و بوونه ته شهیدای نووری قورئان و، به مویبری شانازییموه سمر و مالی به قوربان
ده کم و، به پمروه رده ی نووری قورئان بوونه ته خاوه نی دهم و چاونکی

(۱) به لی، بانمه لمبرچاوی هموو قوتابی به کی قورئاندا بی.. هرکاتی به تاقی تیا و له
غریبی دا دست به کارده کات، باساردیی به دلای نهیت و، پشت به خوی گوره بیستی و،
دست به نووری قورئانموه بگری و، به نارام بی له سمر ساردیی خه لک، چونکه به راستیی خه لک
درهنگ له نووری قورئان ده گهن!!

گمشاوهی بریسکه‌دار، نهمش به بونهی ئمو خۆشموستییی که له قوولایی دلیانا بۆ خوا و پیغه‌مبیره‌که‌ی ﷺ جینی بۆتموه.

دانیشتوانی «بارلا»ش که بیستیان وا ماموستای نازیز و خۆشموست وه‌فاداری خۆی به جی دینی و سمریان لی ده‌دا، خۆشموستیی و په‌یوه‌ندی براییه‌تی له پیناوی ئیسلامدا دلی که‌مه‌ندکیش کردووه تا سهر له خوشک و برایانی بداتمه‌وه. بۆیه به ژن و پیاو و کور و کچ و پیر و گه‌نجه‌وه له مال ده‌ر چوون بۆ پینسوازیی لی‌کردنی، بگره‌ مناله وردیله‌کانیش که له کس و کاربانه‌وه ده‌نگ و باسی ماموستایان بیست بوو، له خۆشیانا هه‌ل ده‌په‌رین و ده‌یان‌وت:

- ماموستا هات... ماموستا هات!

ماموستایان به چاو نه‌دی‌بوو، به‌لام له دایک و باوکیان هه‌والیان بیست بوو، به‌وه خۆشموستیی پینسه‌وای نازیز چووبوه کرۆکی دله ناسکه‌که‌یانمه‌وه. ماموستا به‌ره‌و ماله‌که‌ی خۆی رینی گرتبه‌هر، ئمو ماله‌ی که بوو به یه‌که‌م قوتابخانه‌ی نووری و زیاتر له هه‌شت سال تیا یا مایمه‌وه.. به‌ر له‌وه‌ی بگاته ماله‌که، به به‌رده‌م مالی موصطه‌فا چاوشی قوتایی دلسسوز و به‌ غیره‌تیا تی‌په‌ری، که ژوره سهرنه‌گیراوه‌که‌ی له ته‌خته له نیو لق و پۆبی دره‌خته‌که‌ی به‌رده‌م ماله‌که‌یدا، بۆ دروست کرد بوو.

دای به به‌رده‌م مالی قوتاییه‌که‌یدا و قوفلیکی گه‌وره‌ی لی درا بوو چونکه موصطه‌فای به‌وه‌فا له سالی ۱۹۳۷ دا کۆچی دوایی کردبوو، که له‌و کاته‌دا ماموستا له «قستمموونی» ره‌هه‌نده بوو، بی نه‌وه‌ی ئیتر چاری پی بکه‌وته‌وه دوای ده‌رچوونی له «بارلا».

فرمیسه‌که‌کان به خور ده‌هاتنه‌ خواره‌وه و کولیان ته‌ر ده‌کرد و دل‌خۆشی به دیدار شادبوونه‌وه‌ی قیامت بوو.

له دوا‌جارا گه‌یشته ماله‌ پینشووه‌که‌ی خۆی، یه‌که‌مین قوتابخانه‌ی نوور، که دره‌خته خۆشموسته‌که‌شی له به‌رده‌میا قنج راوه‌ستا بوو، وه‌ک نه‌وش به سهری به‌رزوه‌ه، دوای سهرکه‌وتنی ئیمان و بلا‌وه‌بوونه‌وه‌ی و رۆشن کردنه‌وه‌ی بۆ دلی لاوانی ولات، به خیره‌هاتنه‌وه‌ی ماموستا بکات و ئه‌وپه‌ری شادمانیی و به‌خته‌وه‌ری خۆی ده‌رخات که‌وا به‌شداری له خزمه‌تی قورئان و ئیماندا کردووه که هه‌شت سالی ره‌به‌ق هاوده‌میی ماموستای له ذیکر و خواپه‌رستییه‌که‌یدا کردووه.

ماموستا دلی پر بوو له سوز و داوای کرد له دانیشتوان و له قوتاییه‌کانی که‌می به ته‌نیا به‌جینی بیلین..

با کمی تنیا بینیتوه تا چاک بیره‌وره‌کانی کاتی تنیایی و بی‌کسیی بیتوه یاد.

ئمو کاتی که ئمو دره‌خته هاودهم، به‌لکو هموو کسینکی بوو، که کومه‌ک و پشتیوانی بوو له خواپهرستییه‌که‌یدا.

لینی چووہ پینشموه و وه‌ها باوه‌شی پیا کرد وه‌ک باوه‌ش به خوشموست‌ترین کسیدا بکا که ماوه‌ی بیست سال لینی برا بی.. باوه‌شی پیا کرد و دهستی دایه‌گریان به سمریا، گریانیکی به کول..

ئمم دره‌خته پارچه‌یه‌ک بوو له ژبانی.. له بیره‌وره‌ریه‌کانی، چونکه ژبانی له‌گه‌لا به سمر بردووہ، ئهمه‌یه وه‌فاداریی که نیسلامی بی‌گه‌رد له دلی ئیمان‌دارا ده‌ی‌روینی!

چهند شموی له نیو لق و پوپیا به سمر بردبی به شمونوژ و ذیکری خواوه؟ چهند کاتی به سمر بردبی به نووسینی په‌یامه‌کانی نوره‌وه تینکه‌ل به تمسبیحاتی دل‌رفینی گه‌لا و بالنده‌کان که جوان‌ترین ده‌نگ و ئاوازیان له ده‌وریا سازده‌کرد؟

چهند شموی زستانی دوور و دریز و تاریکی له ژووهره‌که‌یا، دوا‌ی خه‌وزران، به سمر بردبی، بی‌کمس و بی‌هاودهم جگه له ده‌نگی ره‌شه‌با که لق و پوپی دره‌خته‌که‌ی ده‌لهراندوه و ده‌نگینکی خه‌ماوی لئ دروست ده‌کرد، یان ده‌نگی دل‌په‌بارانه‌که که ئه‌که‌وته سمر گه‌لا‌کانی و ده‌نگینکی تیژ و به‌ته‌وژمی لینه ده‌هات؟

بعم شینویه ئمم دره‌خته به زستان و به هاوینا ده‌ورینکی هه‌بوو له ژبانی ماموستادا، ئمو ژبانیه‌ی که به غه‌ریبیی و بی‌کسیی و تنیایی پنجرابووه. ئمم دره‌خته هاوه‌ل و هاوده‌مه بیست ساله لینی پراوه. وا ئینستا زیاتر له هه‌موو دۆستان و خوشموستانی بارلا دلی بۆی بی‌تاقه‌ته، بۆیه خۆی پی نه‌گیرا و باوه‌شی پیا‌کرد و به کول دهستی دایه فرمیسک‌رشتن.. فرمیسکی بی‌تاقه‌تی و خوشموستی.

دوا‌ی ئموه سمرکه‌وته سمره‌وه بۆ ژووهره‌که‌ی، ماوه‌ی دوو سمعاتینک به تنیا مایه‌وه. همر له به‌ره‌وه بیره‌وره‌ری ده‌هاتنه‌یادی و بۆیان ده‌گریا.. به کول ده‌گریا بۆ ئمو کاته نورانیانه‌ی که لهو ژووهره‌دا زیاتر له هه‌شت سال به سمری بردن. خه‌لکه‌که و قوتابیه‌کانیشی که ده‌وری خانووه‌که‌یان دا بوو گویان له گریانه‌که‌ی ماموستا بوو، ئه‌وانیش به‌خو‌ر فرمیسک له چاویان ده‌هاته خواره‌وه.

[۲] جهڙي پيامهڪاني نوور:

ٺههٻو دادگاي «نافيون» له سالي ۱۹۴۸ دا ليڙنهٻهڪي پينڪ هينا له
شارهزايان بؤ سمرنج دان و لي ڪوئينهوهي پيامهڪاني نوور و، دهبريني راين له
سمری که تيا شتيڪيان تيا به پيني ياسای تورکيي تاوان بيت يان نه؟
ٺم دادگايه هشت سالي خاياند تا ٺهه بو له ۲۵ مایسی ۱۹۵۶ دا به
پيني ٺهه راپورتهی که له ليڙنهی خهيرانهوهه دراهو، بربار دراهه ٺم پهيامانه
ههچ شتيڪيان تيا نيه دڙ و پينجهوانهي ياسا بيت.

ٺم برباره ٺهوهي دهگهياند پيامهڪاني نوور دهگونجي چاپ بکرين و به
ناشڪرا بلاؤ بکرينهوهه ٺهوه بو پاش ٺم برباره قوتابيانی نوور مهردانه قوليان
لي ههل مائيلي و چاپخانهڪاني «ٺسته مبول» و «ٺانقره» و «صامسون» و
«نه نطاليا» يان خسته کار بؤ چاپ ڪردني پيامهڪان، بهلام دهوايه ماموستا
خوي سمروڪاري پرؤقه و راست ڪردنهوهي ههل چاويهڪاني بڪردايه نهوهڪو
ههلهيان تيا روو بدات.

ماموستا زور دلخوش بو به چاپ ڪردني پيامهڪان تا ٺيتر، قوتابيان
ٺههنده ماندوو نمين به دهست نووسينهوهه، بؤيه دهوت:

« ٺانمه جهڙي پيامهڪاني نووره، من چاههرواني ٺم رؤزه هووم، گهواته
ڪاري سمرشانم تهواو هوو و هم زوانه ڪوچ دهکم ».

ٺهوهي ليني دهترسا به پيني پنيوست پيامهڪان به بي دهست ڪاري بلاؤ
نهبنهوهه. ٺيستا که چاپ دهکرين، خوا ڪومهڪ بيت ڪاري خويان به جي دين له
تازه ڪردنهوهي ڪاروباري ٺيسلام و ٺاشنا ڪردنهوهي دلهڪان به ٺيماني راست و
«تهواو».

دهترسا سپاردهڪهي سارشانى نهگات بهلام وا ٺهمرؤ - سوپاس بؤ خوا -
گهياندي.

ٺهگمر ماموستا بؤ ڪاري دهروايه به پهله دهگهرايهوهه و به قوتابيهڪاني
دهوت؛ «دهبيت ٺيستا مهلهزمهڪان گهيشتن، بؤمان نيه وازيان لي بينين
چاههروان بکمن، دهبي خيرا بگهرينهوهه». واته: پنيوسته به زووترين ڪات له
چاپ بدرين و دوا نهڪمون.

ٺمه ٺاموڙگاريه بؤ موسلمانهڪان تا:

يهکم: به چاڪيي ترخي پيامهڪان بزائن وه ٺهوهش بزائن که ٺم پهيامانه
دهرماني دلهڪانيان بؤ پاک بوونهوهه و خوتمسليم ڪردن به خوا و به راستيي
شوين کموتني ٺيسلام.

دووه م: به هیچ شینوه یه ک که مترخه می نه کمن له بلا و کړدنه و یانا ، هه موو
 کسی به پنی توانا و لی هاتنی خوی.
 سالی ۱۹۵۷ هاته بهر وه و سال به سال ماموستا پیر و لاواز ده بوو.
 نموه بوو هه ل بژاردنیکي گشتی له تورکیادا کرا و دوو پارتی سره کی له
 سر حوکم بهر اهر کینان بوو. که نموانیش پارتی دیموکراتی حوکم بهر ده ست و
 پارتی گه لی بهر هه لست کار له گه ل چند پارتینکی تری بچووک.
 جا هر چند پارتی دیموکراتی پارتینکی نیسلامی نه بوو، به لام نمو
 سر به ستیبه ی که بالی به سر تورکیادا کینشا دوا ی و هر گرتنی کورسی له
 لایم نم کومه نموه و نهمانی دژایه تی درندانه دژی نیسلام، مافی خوی بوو
 موسلمانان پشت گیری لی بکمن تا سرکهوی.
 له لایه کی تر وه ماموستا وازی له ژبانی سیاست هینا بوو و کومه لایه کی
 سیاسی پینک نه هینا بوو، له گه ل نموه شا بریاری دا لهو رژه دا ده نگ بز پارتی
 دیموکراتی بدات.

کۆچی دوایی

[۱] گەشت و سەردانەکانی دوایی:

مامۆستا نوورسیی سالانی دوایی تەمەنی لە شاری «ئیسپارته» لە گەل قوتابیه‌کانیا بە سەر ئەبرد، جار جارێش سەری لە «بارلا» دەدا، ھەروەھا «ئەمیرداغ». جا چونکە بە سالانە چوو بوو زۆریەکی کات لە جینگادا دەگەوت. خەلکیی زۆر حەزیان لە سەردانی بوو، بەلام نەیدەتوانی ماوە بەدات بە ھەموو کەس بۆیە ئەوت:

- پێیان پلین: خۆنئەمۆی پەيامەکانی نوور سەدقات لە قەسەکردن لە گەل منا چاکترە.. با پەيامەکانی نوور پەخویننمۆ.

قوتابیه‌کانی ئاگاداری بارودۆخی ژيانی مامۆستا بوون، بۆیە بە بی داواکردن سەریان لی نەدەدا. لە گەل ئەمەشا پەيوەندیی بە جیھانی دەرەو نەپچراننبوو و کاری بەکەرێ لە قوتابیه‌کانی تەرخان کردبوو بۆ ئاگاداریبوون لە نووسراوی گەرنگی رۆژنامەکان و، بایەخی بە چاپکردنی پەيامەکان و ئەو دادگا زۆر و زەبەندانە دەدا کە بۆ قوتابیانی نوور ئەگیران..

ئەو بوو لە شانزەمی نیسانی سالی ۱۹۵۸ دا چی قوتابیی لە دەوری مامۆستا بوون بۆ خەزەمتکردنی و ئەوانەش خەریکی چاپکردن و بلاوکردنمۆی پەيامەکانی نوور بوون لە «ئانقەرە» و «ئەستەمبول» ھەموویان بەند کران. بۆ ئەمە پارێزەر (بەر بۆر) چوو پێشموە تا بەرگریان لی بکا. سەرنکی لە بەندیخانە «ئانقەرە» دا چاوی بە قوتابیانی نوور بکەوێ و پرساریان لی بکا کە ئایا حەز ئەکەن ھەول بەدایە زووترین کات لە بەندیی رزگاریان بکات، یان پێیان خۆشە بەرگریی لە بانگەوازە کەیان بکات و رۆژی بکاتمۆ، بی گۆی دان بە بەردانیان ؟

ھەموو بە جاری تکیان لی کرد با ھەموو ھەول و کۆششینی لە پێناوی رۆونکردنمۆی بانگەوازە پیروزە کەیانان بیت، چونکە رازین بۆ چەند سالیکیش لە بەندیخانەدا بێننمۆ.

ئەم پارێزەرە بۆی دەرگەوت ئەم قوتابیانیە مرۆفی ئاسایی نین، ئەمانە سەرومالیان داناو بەختی کەن لە پێناوی بانگەوازە کەیانان، گالته‌یان بە بەندکردن

و مردن دیت. بویه بریاری دا هممو توانایه‌کی بخاته کار بز بمرگری لم کومه له نیمان‌داره له هممو نمو دادگا زور و زبه‌ندانهدا که سمرانسری ولاتیان گرتوتهوه. ههروه‌ها سمرنکیشی له ماموستا نورسیی دا و نهمیش توند گوشیی به سنگیا و ماوهی دا وه‌کیلی بیت(۱).

ماموستا نورسیی له ناخر و نۆخری تمه‌نیا زنجیره گه‌شتینکی بز چهند شارینک کرد، وه‌ک بیهوی قوتابیه‌کانی به خوا بسپیری و ناگادار بن دوی خوی کاری سمرشانیان له یاد نه‌چیتوه و په‌یامه‌کانی نور به هممو لایه‌ک بگه‌ینن.

ئوه بوو له کانونی یه‌کمی سالی ۱۹۵۹ دا سفهری بز «نانقره» کردو له‌میشموه بز «نهمیرداغ» و له ۱۹ی مانگیشا بز «قونیا» و دیسان بز «نانقره» و له ۱/۱/۱۹۶۰ دا بز «نستمیبول» و دوو رۆژ تیا یا مایه‌وه. جارینکی تریش گه‌رایه‌وه بز «نانقره». ئوه بوو نوینهری گۆفاری (تایم) وت‌ووژنکی درژی رۆژنامه‌گه‌ری له‌گه‌لا کرد و له ۱/۶/۱۹۶۰ دا بلاو کرایه‌وه. دوی ئوه گه‌رایه‌وه بز «قونیا» و له ههمان رۆژا به‌وه «نیسپارته» رۆشت.

نهم سمردانانه‌ی ماموستا له کوتایی تمه‌نیا خرایه قالبینکی پر مه‌ترسیه‌وه و دوژمنانی نیسلام به شتینکی گه‌وره‌یان دایه قه‌لم و رۆژنامه‌کانیان ده‌ستیان دایه هیزش و پروپاگانده کردن و هه‌لبه‌ستنی جزه‌ها درز و ده‌له‌سه، وه‌ک کارینکی پر مه‌ترسیی به ده‌ست ماموستاوه بیت و نمو پیاوه چاکانه ترسیان له‌وه هه‌بی لاقاری خونین له ولاتا هه‌لسی.

(۱) پاریزهر (به‌کر به‌رق) له سالی ۱۹۲۶ز له دایک بووه و، کۆلیژی (حقوق)ی نستمیبولی تمواو کردوه و که له سالی ۱۹۵۸ دا ناشنایی له‌گه‌لا ماموستا نورسی و قوتابیانی نوردا په‌یدا کرد، نهمیش سمر و مال و ژبانی خوی خسته پیناوی خزمه‌تی نور و له سهدان دادگادا که‌وته پاریزگاری و بمرگری له په‌یام و قوتابیانی نور، تا نهمسال له رۆژی ۱۵/۶/۱۹۹۲ دا به نه‌خوشیی شینیه‌نجه کۆچی دوا‌یی کرد و، همر به‌و کهنه‌ی که زووتر له تافی لای دا بز خویی ناماده کردبوو و همیشه له‌ناو جاتاکه‌ی ده‌ستی دا بوو که له دادگاکان دا هه‌لی ده‌گرت، کفن کراو، نزیکه‌ی ده هزار کس له مزگه‌وتی (سولتان محمد فاتح) له نستمیبول نوژی جه‌نازه‌یان له‌سهر کرد. کاتیکیش به‌وه گۆرستانی (ئهبوو نه‌یویی نه‌نصاری) به‌ری کرا، ناسمان نم نم فرمینسکی بارانی ده‌رشت و تسدیقی (مفهومی موخالیفی) ثایه‌تی ﴿فما بکت علیهم السماء والارض﴾ ی ده‌کرد!

به‌لی، هه‌والی وه‌فاتی نهم مه‌رده به‌جهرگ و دلسۆزه‌ی نیمان سمرانسری تورکیا و گشت هۆ و ده‌زگایه‌کی بلاو کردنوه و راگه‌یانندی بز ماوه‌یه‌کی زوریش دوی وه‌فاتی سرگه‌رم کرد، وه‌فاتیشی - له لایه‌کی تروه - ناشتی و برایه‌تی و لیبوره‌یی به دلی تیکرای قوتابییان به‌خشی. ده‌سا نوقمی ده‌ریای رحمت بی، چونکه مردنیشی - وه‌ک ژبانی - مایه‌ی خیر بوو بز نیمانداران و سپه‌نوه‌ی هه‌ر له‌که و گه‌ردی روه‌په‌ری دلانیانی گرتی.

که ماموستا له ۱۹۶۰/۱/۱۱ دا گهرايموه بؤ «ئەنقەرە»، دەولەت بە رادبۆی «ئەنقەرە» بانگموازنکی لی کرد و پینی را گه یاند که چاک تر وایه بۆی له «ئەمیرداغ» نیشتهجی بی، ئیتر ئەوه بوو گوی راپه لینی کرد و گهرايموه بؤ «ئەمیرداغ»، بهلام داوای کرد له دەولەت ماوهی بدا مانگی له «ئەمیرداغ» بی و مانگیکیش له «ئیسپارته».

له ۱۹۶۰/۱/۲ دا ماموستا له «ئەمیرداغ» وه چوو بؤ «ئیسپارته» و داوای ئەوهی ماوهیەکی تیا مایهوه روهی له «ئافیوون» ناو رۆژنک لهوی مایهوه و گهرايموه «ئەمیرداغ». بهلام له مانگی مارتا زۆر زۆر نهخۆش بوو، که ئەوه بوو تووشی نهخۆشیی ئاوسانی سی «ذات الرئة» بوو بوو.

[۲] گهشتی مال ئاوايی:

لهمانگی مارتا نهخۆشییهکی زۆری بؤ هینایهوه، جارنکی تریش تەندروستی بهرهو چاکی رۆشت هتا نیوهی رهمزانی سالی ۱۳۷۹ ک، داوای ئەوه جارنکی تر تەندروستی تینک چۆوه و قوتابیهکانی شهو و رۆژ چاودیریان دهکرد. ماموستا دلێ ههوالی دا بوو بهو زووانه ئەو قوتابیه دلسوزانه به جی دیلێ .. ئەو خۆشهویستانه ههموو کەس و کارنکی بوون. ژبانی له گهلیانا ئەم شار و ئەو شار و ئەم بهندیخانه و ئەو بهندیخانه دهبردهسەر.

لهو ماوه ناسکهدا که مهیدان، جگه له ماموستا نورسیی، کەسی تیا نهما بوو ئالای «لا اله الا الله» بهرز کاتمهوه، ئەوان پشتگیری بوون و هاوهمشی ههموو سزا و نازارنکیان دهکرد.

له کاتینکا که دەولەت قورئانی پیروزی له ولاتا یاساخ کرد بوو، ئەوان - به فرمانی ماموستا - به دەست دهیان نووسیهوه و بلاویان دهکردهوه.

له کاتینکا کەس نهی دهوئرا بهرگری له ئیسلام بکا، ئەوان سەر و مالیان خسته ئەو لاره و ژبانی تال و سوزریان ههل بژارد بهو مەرجهی له گهل بانگموازهکی ماموستادا ههنگاو ههل گرن.

له بهر ئەوه خۆشهویستییهکی بی هاوتا له نیوان ماموستا و قوتابیهکانیا دروست بوو بوو.

ئەوه بوو شهونکیان پینی راگه یاندن که سبهینی ئەبی بچین بؤ «ئورفه». خویان ناماده کرد و له کات ژمیزی نۆی پینش نیوه رۆدا کهوتنه رێ، لهو کاتهدا باراننکی به خورهم دای کرد..

ماموستا و حوسنی و بایرام و زویه‌یر به‌ره و ئورفه ده‌رچوون و کاریده‌هستان
کهوتنه هموال پرسینی و ئاگادارکردنی شاره‌کان بی ئه‌وه‌ی هیچ هموالنیکیان
ده‌ست کموی.

بۆ سه‌ببێ کات ژمیری یانزه‌ی پینش نیوه‌رۆ گه‌یشتنه «ئورفه» و له‌ میوان
خانهدی «ئیه‌ک پالاس» دابه‌زین..

هموالتی گه‌یشتنی ماموستا کهوته گۆنی دانیشتوانی شار و وروژان به‌ سهر
ئوتیلدا بۆ بینینی ماموستا. بۆ رۆژی دووهم کاریده‌هستان و پۆلیس فه‌رمانیان
دا بگه‌رینه‌وه بۆ «ئیسپارته».

له‌و کاته‌دا دکتۆر هات بۆ سه‌رنج‌دانی ته‌ندروستی ماموستا، به‌لام به‌
خیزایی میوان‌خانه‌که‌ی به‌ جی هینشت، هه‌ر وه‌ک له‌ کاریده‌هستانه‌وه فه‌رمانی
پێ‌درایی ناره‌حه‌تی‌ی هالی ماموستا نه‌خاته به‌ر چا و تا له‌و شاره‌دا نه‌مینته‌وه.

ده‌نگ‌ویاسی ده‌رکردنی ماموستا به‌ ناو شاردایا بۆ یوه‌یه‌وه.. ئه‌و
ماموستایه‌ی سه‌رانه‌سه‌ری ژبانی به‌ خزمه‌تی قورئان ته‌واو کردووه، شیرانه
به‌شداری به‌رگری ولاتی کردووه دژی روه‌سه‌ داگیرکه‌ره‌کان، به‌ هه‌ممو
شینوه‌یه‌ک خزمه‌تی خۆی به‌ جی هیناوه، ئا له‌م پیرییدا و به‌م نه‌خۆشییه‌ بۆچ له
شار ده‌ریکرت ؟

ئاودارانی شار زۆر هه‌ولیان له‌گه‌ڵ به‌رپوه‌به‌ری ئاسایش‌دا دا تا واز له
میوانی به‌ریز به‌ینتری، به‌لام بی‌هه‌وده بوو چونکه‌ فه‌رمان له‌ پایته‌خته‌وه ده‌ر
چوو بوو.

نزیکه‌ی پینج هه‌زار له‌ دانیشتوانی شار له‌ به‌رده‌م میوان‌خانه‌که‌دا کۆبوونه‌وه
و ناره‌زاییان ده‌رده‌به‌ری له‌م هه‌لوه‌یه‌دا ناله‌به‌ری ده‌ولت.. تا ئه‌وه بوو هه‌ندی له
قوتابییانی نوور خزیان گه‌یاند هه‌لوه‌یه‌ی به‌رپوه‌به‌ری خسته‌خانه‌ تا بین و سه‌رنجی
ته‌ندروستی ماموستا به‌ن.

دکتۆر هات و که سه‌رنجی دا ده‌بینی پله‌ی گه‌رمای ته‌گاته‌ چل پله. به‌مه
به‌ریاری لیژنه‌ی پزیشکانی بۆ ده‌رچوو به‌ هیچ شینوه‌یه‌ک نابێ بگوزرینه‌وه بۆ
شوننی تر.

بۆ رۆژی داها‌توو چه‌ند پۆلیسینک هاتن و کللی ئوتومبیله‌که‌ی قوتابیه‌کانی
ماموستایان وه‌رگرت و ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو به‌رپوه‌به‌ری ئاسایش‌یش خۆی هات
بۆ بینینی ماموستا و رینگای دا به‌چینه‌ ژووره‌وه لای. که داوای لی کرد
«ئورفه» به‌ جی بیلتی چونکه‌ وه‌زیری ناوخۆ فه‌رمانی داوه، ماموستا پینی وت:

« من له دوا خوله که کانی تممفدا دهژیم.. من دهروم.. لموانه به هر لیره دا بوم.. نمرکی سرشانتان نمویه ناری گهرم ناماده گهن بؤ شوردنم.. نممه راگه بهنه به سرۆکه کانت.»

کام دلّه زور رهق بئت نمبی نم دیمه نه و نم وشانه کاری لی بکنم. بویه بهرپوه بهری ناسایش سهری داخست و به خوی و پزلیسه کانهوه گهرانهوه دوا و دیمه نه که زور کاری تی کردن.

صده ها بروسکه ی ناره زایی له لایمن دانیشتون و کومه له کانی شاری «نورفه» وه نیرا بؤ «نه نقره» ی پایتهخت:

به چ مافیکهوه «بدیع الزمان» ماموستا نورسی له شاری «نورفه» ده رده کمن؟

نور رۆزه ماموستا هیزنکی خوایی پی به خشرا بهو همموو نه خوشیی و پله ی گهرمی بهرزه وه ماوه ی دا سده ها به لکو هزاران له ناسراوان و خوشهویستانی سهری لی بدن و بهک به بهک داوای دوعای خیری لی بکنم، نمیش بیان نووسینی به سنگیهوه و دوعایان بؤ بکات.

بؤ نیواره که ی پله ی گهرمای بهرز بویه، «بایرام» سهر بهرشتیی ده کرد، چاوی لی کلا نده کرد، هر ده م سهری ده م و چاوی گمشاوه و نورانی ماموستای ده کرد که له تاو تای بههیز سوور سوور بووبوویهوه و لیه کانیسی به بی دهنگ خهریکی پارانهوه و موناجات ده بوون.

کاتی سینی دوا ی نیوه شو «بایرام» سهرنجیکی ماموستای دا وای زانی خهوی پیواکهوتوه، بویه بی دهنگ زوپاکه ی داگیرساند و کاتی پارشیو هات و براکانی تری ههلساند.. له مزگهوته کانهوه دهنگی بانگ بهرز بویه بؤ ده رپینی ته نیایی و گهره بی خوی پهروه ده گار، کهچی ماموستا وه ک جاران هموالی نوژی نه پرسه.

کهوتنه گو مان بویه چون به دوا ی شاره زاییه کا، که هات و سهرنجی دا به چاوی پر له فرمیسک و دهنگیکی لمرزۆکهوه وتی: ﴿إنا لله وإنا إليه راجعون﴾.

ماموستای خواناس دوا ی ژیانیکی پر له مهنهت و نمشکه نهجه و نازار له پیناوی تیمان و نیسلامدا، نم جیهانه ی بهجی هینشت و له دوا ی خوی له مالی دنیا دا کات ژمیزنک و جبهه ک و میزه رنک و بیست لیره ی تورکی بهجی هینشت. بهلام «په یامه کانی نور» ی کرده خهلاتی مرؤفایه تیی به تیکرا و موسلمانه کان به تایبه تیی تا نه خسه ی ههلس و کهوتی نم چهرخه یان تیا ده رخا بؤ گرو ی ناده میی و بتوانی لم هه لوسته ناله باره دا خوی گهره له خوی رازی بکا و نمرکی سهرشانی راسته قینه ی مرؤقی له یاد نهچی.

[۳] ماموستای نه‌حساوه دواى مردنیش:

نزیکه‌ی دوو مانگ دواى مردنی ماموستا نورسیی بارودوخی ولات گوزا و به کووده‌تایه‌کی سمریازی پارتی دیوکراتیی له سمر تهخت لایرا و ده‌سه‌لاتی تازه دزایه‌تیه‌کی ته‌وای بهرامبر به نیسلام و موسلمانان، به تایه‌تیی قوتابیانى نور، دهر خست و، ماموستای بی‌تاوانی ژنر گلش لمو هملته درندانه‌یان بی‌بهش نبوو، زور داخیان لی هات بر له مردنی ده‌سه‌لاتیان وهرنه‌گرت تا خویمان بی‌دهن لمسی‌داره، به‌لام همر نه‌بی داخی دل‌ی خویمان پی برژن.. چونکه یه‌کمم کسی گه‌لی تورکیی بانگ کردیتمه‌و بو سمر نیسلام و کاریگری بووی بو سمر کومهل ماموستا نورسیی بووه. بویه کاریکیان کرد که هیچ ناده‌مییه‌ک رای له سمر نیه، له‌گه‌ل هیچ کسینکا، چ جای بهرامبر به دلسوزنک وه‌ک نمو، بکرت.

نموه بوو له (۱۱)ی ته‌موزی سالی ۱۹۶۰د والیی «نورفه» له‌گه‌ل سمرکرده‌ی سمریازی ناوچه‌ی خوهره‌لاتا سواری فرژکه‌یه‌ک بوون بو «قونیا» بز لای ماموستا «عبدالمله‌جید»ی برای ماموستا نورسیی و له‌وی به زور پیمان موز کرد که داواى کردوه لاشه‌ی ماموستا له «نورفه» بگوازیتمه‌و !! له ماموستا عبدالمله‌جید وا بوو نیستا نیسقانی برای نازیزی بوون به خول، که‌چی که ده‌ستی دا له که‌فنه‌که‌ی وا دهر ده‌که‌وت که دینتی مردوه، که‌فنه‌که‌ی رنک و پینک بوو ته‌نها لای سمریموه هندی زرد بوو بوو و نموده‌ی دل‌نپنک تاویش دیار بوو.

کاتی که پزیشکه‌کش که‌فنه‌که‌ی له دم و چاوی لادا شینوه زهرده‌خه‌نه‌یه‌ک له سمر دم و چاوی بوو، لاشه‌ی پیروزیان همل گرت و خستیانه تابوتینکوه و به فرژکه بردیان بو «ثافیون» و له‌ویشمه‌و به ئوتومبیل برا بو «نیسپارته» و له شونینکی نزانراوا نیژرا.

ده‌ولت هرچی دهره‌ق به ماموستا کرد، که گویا تازاری بدا و بانگه‌وازه‌که‌ی دوا بخات، نه‌نجامه‌که‌ی به پینچموانمه‌و دهرچوو، چونکه به‌و تازار و به‌ندکردن و دهر‌به‌دیه ماموستا توانیی نمرکی پیروزی نه‌نجام بدا و بگاته نمو راده‌یه که بتوانی په‌یامه‌کانی نور بنوسی. نمو به‌ویه‌ختانه‌ی که دزی ماموستا دوه‌ستان بوونه هزی نموه‌ی راستییه نیمانییه‌کان بلاو بینمه‌و. نموانه تاینیان له ولاتا یاساغ کرد تا گه‌لی تورکیی موسلمان به ته‌واوه‌تیی تینووی نیمان و نیسلام ببیت و باوه‌شی خوشه‌ویستی بو بکاتمه‌و، وه‌ک ساله‌های سال خوشه‌ویستیکی نه‌بیزراوی لی دوور که‌وتیتمه‌و.

نعم جارهش که دهولت نازاری ماموستای دها به گواستنوهی گۆره‌کهی، بووه هۆی به دییهاتنی ناواتی ماموستا خۆی که له خۆای پهروه‌ردگار پارابوویموه کەس شونیی گۆره‌کهی نەزانی جگه له کهمی له قوتابیه‌کانی.

[٤] په‌یامه‌کانی نوور دواي ماموستا:

قوتابیانی نوور نه‌وپه‌ری وه‌فاداریان نواند به‌رامبه‌ر ماموستای نازیز و په‌یامه‌شیرینه‌کانی. بیروه‌هستی به‌رز و په‌یروزیان بلاوکرده‌وه و په‌یامه‌کانیان گه‌یابنده هه‌موو شونیی و، هه‌موو ولاتی.. تا ئینستاش بو نعم زمانانه وه‌رگه‌ی‌راون: کوردیی، عه‌ره‌بیی، ئینگلیزیی، ئەلمانیی، فه‌ره‌نسیی، ئیتالیی، ئوردیی، کۆجاراتی، مه‌لایا، فارسیی.

ئهمه‌ش ناوی ئەو په‌یامانه‌ی که ماموستا (فاروق رسول یحیی) تا ئینستا کردوونی به کوردیی و بلاوی کردوونه‌تموه: په‌یامی به‌یمازان، په‌یامی په‌یران، وته به‌جووکه‌کان، سروشت، له باره‌ی مه‌لائیکه‌ت و ژبانی دوا رۆژه‌وه، په‌یامی په‌مه‌زان، حیکه‌تی خۆپه‌نادان له شه‌یتان، ئیخلاص و به‌رایه‌تی، زله‌ی مه‌په‌ره‌بانیی، چاره‌سه‌ریی وه‌سوه‌سه، مرۆف و ئیمان، به‌ری دره‌ختی ئیمان، موعجیزاتی ئەحمده‌ی.

له چهند نامه‌یه‌کی زانکۆبیش له ولاته عه‌ره‌بیه‌کاندا له باره‌ی بدیع الزمان و په‌یامه‌کانی نووره‌وه چهند لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک په‌نیشکه‌ش کراوه. وه‌ک ئەو نامه‌ی دکتۆرایه‌ی که (دکتۆر سمیر رجب) له میسر ئاماده‌ی کرد. هه‌روه‌ها (احمد فه‌د الشوابکه)ش له لیکۆلینه‌وه‌که‌یدا ده‌ریاره‌ی (الجامعه الاسلامیه) که به سه‌په‌رشته‌یی (دکتۆر محمد حرب عبدالحمید) له زانکۆی (عین شمس) ئاماده‌ی کردوه، له باره‌ی « بدیع الزمان » وه‌وه دواوه. جگه له‌مانه‌ش چهند نووسه‌ریکی ناسراو به چهندین زمان له باره‌ی « بدیع الزمان » وه‌وه نووسیویانه، وه‌ک: دکتۆر عماد الدین خلیل و، دکتۆر محسن عبد الحمید و، دکتۆر علي محي الدين قهره‌داغی و، دکتۆر محمد سعید رمضان بووطی و، دکتۆر محمد حرب عبدالحمید و، دکتۆر ماجیده مه‌خلووف و، دکتۆر حسین مجیب و، ماموستا احسان قاسم الصالحي و، ماموستا ادیب ابراهیم الدباغ (له عیراق و ولاته عه‌ره‌بیه‌کان دا)، هه‌روه‌ها دکتۆر حامد ئالگار (له ئەمریکا) و، دکتۆر تانا ماسالا (له ئیتالیا) و، دکتۆر سه‌روه‌ت سه‌وله‌ت (له پاکستان) و، رۆژنامه‌نووسی موسلمانن ئەلمانیی: محمد سالم عبد الله و، قه‌شه‌ی ئەلمانیی: ئیلیاس کریستۆفه‌ر (له ئەلمانیای خۆرتاوا) و، دکتۆر شریف ماردین و، دکتۆر

علي مهرمهر له زانکۆی دۆزهام (له نینگلتھرا) و، ئەشرف ئەدیب و، سەفا مۆرسەل و نجیب فاضل و نجم الدین شاھینەر (له تورکیا).

هەتا ئیستاش بزۆوتنەوهی وەرگیران و لی کۆلینەوهی میژوویی و زانستی و ئایینی و فەلسەفیی و کۆمەڵایەتیی بەرەوامە و نەوێستاو و، - بە کۆمەکی خوا - هەر بەرەوام دەبیت، تا رووبارێکی ئیسلامیی پیروزی دروست بکات و لەگەڵ رووبارەکانی تری ئیسلام بەک بگرن و بەو ئاوە پاک و زۆڵاڵە ناوچەکانی هەر چوار لای جیهانی ئیسلامیی ئاوە دەن و، بیابانی و شک و بڕنگی دەست نەمامی بیروھستی نەزانی و دوور لە خوایی بگۆڕی بە باغ و بینستان و سەوزاییەکی ئەو تۆ کە شایانی رێبازی خواناسیی بیت، ئەوجا بڕێتە دەریای بانگەوازی ئیسلامە، ئەو بانگەوازی کە جێنشینێکی بانگی پینغەمبەرێان و پینغەمبەرێەتیی و ئیمان و ئیسلام و ئیحسانە.

ئەمەش لە پیناوی بەشداری کردنیکی کاریگەری بەهیزی ئەمیندار بۆ بەرپا کردنی زەمینەیکە ئیسلامیی نوێ بۆ دوا رۆژی ئەم ئایینە خوازییە کە پینغەمبەری خوا ﷺ ئیشارەتی بۆ کردوو کە ئەم ئایینە سەر لە نوێ پەرە دەسینیتەوه و سەر دەکوێتەوه و، دەولەتێکی گەورە لە سەرانی سەری جیهاندا، بەر لە تەقینەوهی بوونەور و هاتنی رۆژی دواویی کە بەلینی هاتنی دواوی ماوە بەکی کورت دراوه، بەرپا دەکات..

[۵] خۆزگەم بە خۆت:

مامۆستای ئازیز و خۆشەویست! کۆچی دوا بیت کرد.. گەشتی زەمینیت ئەواو کرد.. ئەو ئەرکەکی خرابوو ئەستۆت بە جوانیی جێ بە جیت کرد..

هەموو کەسێ ئەم جیهانە بە جێ دێلی، بەلام جیاوازی تیا بە..

هەندی بە سەری بەرزووه و، هەندی بە سەری شوڕەوه.

هەندی بە قازانج و هەندیکیش بە زیان..

هەموو کەسێ ئەگاتە بازاری قیامت، بەلام هەندی رۆمەت گەشاوه و

هەندیکیش روورەش.

خۆزگەم بە خۆت مامۆستا گیان.

خۆزگەم بە خۆت لە چێژی قورئان بەشی خۆت دەست کەوت.

خۆزگەم بە خۆت توانیت بە راستیی ببیتە خۆمەت گوزاری قورئان و قوتایی

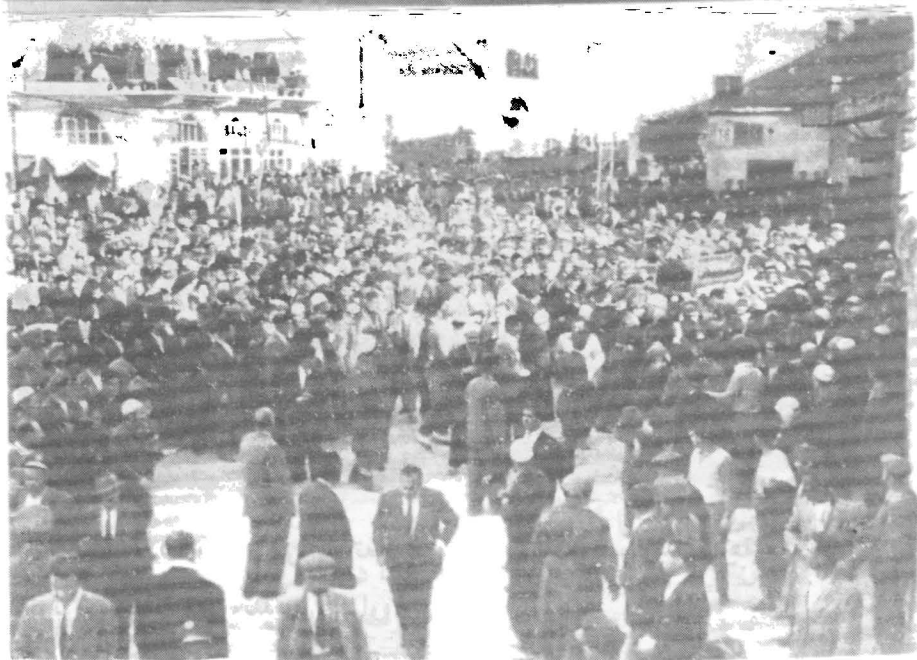
پینغەمبەر ﷺ.

خۆزگەم بە خۆت بە پینی پینوستیی ئەم چەرخی ناھەموارە توانییت خۆمەتی

موسلمانان و گرووی ئادەمیی بەکەیت.

له سالی ۱۹۵۹دا ماموستا تەشریفی هینا بز ئەستەمبول و ھەر لە نار
ئوتومبیلە کەدا ئەم ویندەیی گیراوه.

دهیان هزار کس له همزو ناوچهیهکی تورکیاوه هاتن بؤ «ئورفه» تا
بمشداری بکمن له بفری کردن و ناشتنی ترمه کهدا.

به لکو خوزگم به یه ک به یه کی قوتابیه کانت که نرخیان زانییت و به ده متهوه هاتن و دهستی یارمه تییان لم کاره تدا بؤ درنؤ کردی و، ویزدانی خویان سرفراز کرد..

هر نیمان داری باسی بی نازییت نه بیستی که تا ناخر و نؤخری ژیانت ستمکاران نه یان هینشت پشوویه ک بدهیت و هیچ مافینکیان بؤ نه هینشتیهوه نموپری داخ و خهفت ده چینه دلیموه.

ماموستا گیان بؤ کوچی بی نازت دل زامدارین..
به لام سوپاس بؤ خوا نیمان داران له سهرمه گما مردانه لیت کؤبونموه..
مردانه دهوری تهرمه که تیان دا و سملاندیان قوتابی قورئانن.
وه ک خؤت ده لنییت:

« نیمه کوچ ده که بن و هیچ چاره به ک نیه و، رینگای مانموه مان نادری »
خؤت کؤچت کرد به لام په پیامه کانی نور کوچ ناکمن و هر بمرده و امن له ندمجام دانی نمرکی سمرشانیان، تا خوی گهوره به سؤز و بهزه بی خوی دهرمانی دله کانیان پی بکا و نهمجارهش کؤمه لنیکی نیمان دار سهرزه ویی ئاوه دان بکاتموه.

[۶] له کؤتاییدا:

سوپاسی بی پایان بؤ پهروه ردگار وا جارنکی تریش خهلاتی میلله تی کوردی کردهوه.

وا جارنکی تریش رؤلیمه کی زیره کی رهوشت بهرزی ئازای چاونه ترسی کؤل نه دهری له نیؤ کوردانا هه ل خست، تا به ژیرانه دهرمانی دهرده کانی موسلمانان بکا..

جاری یه کهم نهورویای خوانه ناس هیرشینیکی خاچ په رستانه ی کرده سهر خاکی پیروزی ئیسلام و بؤ چهند سالنیک بهشینک له خاکی موسلمانانی گلاؤ کرد، تا نموه بوو سؤزی به لیشاوی پهروه ردگار خرؤشا و دهستی یارمه تی بی «صلاح الدین» - خوا لینی رازی بی - درنؤ کرد تا بهر په رچی هیرشی بی نیمانی بداتموه و خاکی ئیسلام پاک کاتموه و سهری موسلمانان له بهرده م گهلانی جیهانا بهرز کاتموه.

جارنکی تریش بیروهستی بی نیمانی نهورویا هیرشی هینایموه بؤ سهر جیهانی ئیسلامی به نیازی قووت دانی موسلمانان و له ناو بردنی بیرویاوه ریان، به لام خوی گهوره له قهد پالی چیا سهرکه شه کانی کوردستانا

کۆریه‌یه‌کی تری کۆل‌نهدەر و چاونه‌ترسی په‌روه‌ده کرده‌وه، تا دواى
 شاره‌زاییه‌کی تهماوی قورئان و سوننه‌ت، قۆلى مه‌ردایه‌تیى لى هه‌ل مالى و
 شیرانه - به په‌یامه‌کانى نوور - بیروباوه‌رى کوفر و ئیلحادیى رامال بکا و
 به‌ریه‌کی ئیمانیى له تورکیادا و دواى نه‌وه‌ش له سه‌رانسه‌رى زه‌وییدا پى
 بگه‌یه‌نى، تا جارنكى تریش سه‌رى کوردان به‌رز بیته‌وه و ناوئیشانى تازایه‌تیى
 و زیره‌کیى میله‌ته‌ی به‌ش خوراو به‌خرنته‌وه به‌رچاو و گونى میله‌ته‌انى جیهان..
 وا منیش به‌ش به‌ حالى خۆم پىم خۆشه‌ ئهم چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ی ژبانى مامۆستا
 نوورسیى به‌خه‌مه پىش‌چاوى خوشک و برایانى هاوزمان و ئیمان دارم، که
 میله‌ته‌ی خۆیانیان خۆش ده‌وى، تا بزائن چون هه‌نگاو هه‌ل‌گرن .. هاواریان لى
 ده‌که‌م ئیتر با به‌سى بى، با له‌مه‌ زیاتر سه‌ر له خۆیان و له‌ که‌سانى تریش
 نه‌شیوتن .. رىبازى که‌لک به‌خشی پر له‌ هینمى و ئاسایشى مامۆستا
 هه‌ل‌بژنن و له‌و روانگه‌وه خزمه‌تى کوردانىش و خزمه‌تى موسلمانانىش بکه‌ن..

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین

۱۹۹۰/۱۲/۲۳

سه رچاوه مان

- ١- الاخلاص والاخوة
تأليف: بديع الزمان سعيد النورسي ، ترجمة : احسان قاسم الصالحى ، مطبعة الشعب - بغداد ١٩٨٥ .
- ٢- بديع الزمان سعيد النورسي ، نظرة عامة عن حياته وآثاره
تأليف: احسان قاسم الصالحى ، مطبعة (قشاق) - استانبول ١٩٨٧ .
- ٣- بديع الزمان سعيد النورسي
تأليف: الدكتور محمد سعيد رمضان البوطي ، مطبعة (دار الجزائر) دمشق ١٩٦٤ .
- ٤- بهيامه كانى نور (به كورديى) كه ماموستا فاروق رسول يحيى وهى گنپاون.
٥- الشجرة من شجرة الايمان
تأليف: بديع الزمان سعيد النورسي ، ترجمة احسان قاسم الصالحى ، مطبعة الزهراء الحديثة - الموصل ١٩٨٥ .
- ٦- الداعية الاسلامي الكبير ، سعيد النورسي . تأليف الدكتور سمير رجب محمد ، القاهرة .
- ٧- ذكريات عن سعيد النورسي
ترجمة: اسيد احسان قاسم ، مطبعة الحوادث - بغداد ١٩٨٦ .
- ٨- رسائل النور لاتنطفئ
تأليف: بديع الزمان سعيد النورسي ، ترجمة: عاصم الحسيني ، مطبعة (دار القلم) بيروت ١٩٨١ .
- ٩- سعيد النورسي رجل القدر في حياة أمة
تأليف: اورخان محمد علي .
- ١٠- الشيوخ
تأليف: بديع الزمان سعيد النورسي ، ترجمة : احسان قاسم الصالحى ، مطبعة الزهراء الحديثة - الموصل ١٩٨٤ .
- ١١- النورسي الراحل الاسلامي الكبير
تأليف: الدكتور محسن عبد الحميد ، مطبعة الزهراء الحديثة - الموصل ١٩٨٧ .

ناوهرۆک

لاپه‌ره	باس
٥	پیشکش
٦	پیشه‌کیی
	له دایک بوون وپی‌گه‌یشتنی
٨	[١] له‌دایک‌بوونی
١٠	[٢] پی‌گه‌یشتنی
١٢	[٣] خه‌وی‌پیرۆز
١٣	[٤] وه‌رگرتنی‌بروانامه‌ی‌زانایانه
١٦	[٥] وت‌ووژی‌له‌گه‌ل‌موصطفا‌پاشادا
١٨	[٦] نازناوی‌بدیع‌الزمان
	زانکۆی‌زه‌ه‌را
٢٠	[١] هه‌والی‌دل‌تەزین
٢٢	[٢] وه‌لامی‌هه‌موو‌پرسیاری
٢٣	[٣] خه‌لاتی‌سولتانیی
	رووداوی‌سیی‌ویه‌کی‌مارت
٢٦	[١] به‌یه‌ک‌گه‌یشتن
٢٦	[٢] سه‌ره‌ستی
٢٧	[٣] به‌ربابوونی‌نازاوه
٢٨	[٤] شیرێ‌به‌رده‌می‌دادگا
٣٠	[٥] گه‌شتی‌شام
	سه‌ره‌زیی‌ئیمان‌دار
٣١	[١] جه‌نگی‌جیه‌انیی‌یه‌که‌م
٣٢	[٢] کرده‌وه‌ی‌موسلمانانه
٣٣	[٣] چۆل‌کردنی‌شاری‌«به‌دلیس»
٣٤	[٤] له‌به‌رده‌م‌سی‌داره‌دا
٣٧	[٥] شه‌وانی‌دیلیی‌و‌ته‌نیایی
	ژیانی‌پایته‌خت
٤٠	[١] ئه‌ندامی‌«دار‌الحکمه»
٤٢	[٢] ئالای‌ژی‌به‌ی‌که‌وتوو
٤٤	[٣] پیلاتی‌ئینگلیز
٤٧	[٤] به‌ره‌ه‌ستی‌داگیرکه‌ران

مردن و له دایک بوون

- ۴۹ [۱] سی نوور
- ۵۱ [۲] شمشیری نوی خوازی
- ۵۳ [۳] جهادی راسته قینه
- هه لوئیستی ژیرانه
- ۵۵ [۱] کاری بی ته نجام
- ۵۶ [۲] جدنگی براکوژی
- ۵۷ [۳] شریعت نابسته دارده ست
- ۵۹ [۴] ره همنده بی
- ئاواری و بی نازی
- ۶۲ [۱] یه کم قوتا بخانه ی نووری
- ۶۵ [۲] ده ست پنه گرتن
- ۶۶ [۳] ئاواری و خم و خفت
- ۶۷ [۴] یه کم قوتابی نوور
- پیامه کانی نوور
- ۷۰ [۱] پیامی «حشر»
- ۷۲ [۲] نووسینوه و پیاجونوه
- ۷۵ [۳] بانگی شرعی
- قوتا بخانه ی یوسفی یه کم
- ۷۸ [۱] بهندی خانه ی «نسکی شهر»
- ۷۹ [۲] له بردهم دادگادا
- ۸۲ [۳] ترسینکی سدر
- ۸۳ [۴] کراماتی ماموستا
- قوتا بخانه ی یوسفی دووم
- ۸۵ [۱] بهرو «قسمت مونی»
- ۸۶ [۲] چاویمست کردن
- ۸۷ [۳] ناموزگاری کاریگر
- ۸۸ [۴] جل ویرگی بینگانه
- ۸۹ [۵] پشکنین
- ۹۱ [۶] سفیری ره میزان
- ۹۴ [۷] دیسان یاسای جل ویرگ
- ۹۵ [۸] بهندی خانه ی «ده نیلی»
- ۹۷ [۹] لیژنه ی سرنج دان و لی کولینوه

- ۹۸ [۱۰] برهمی نم بهندی خانه به
- ۱۰۰ [۱۱] برگرری له دادگای جهزادا
- قوتابخانهی یووسفیی سی یه م
- ۱۰۶ [۱] بز نمیرداغ
- ۱۰۸ [۲] ناگادارکردنی کاربه دهستان
- ۱۱۰ [۳] ژههرپی دان
- ۱۱۱ [۴] ماموستا له دلی خه لکییدا
- ۱۱۳ [۵] بهندی خانهی «نافیوون»
- سه عیدی سی یه م
- ۱۱۶ [۱] پسرودهی دلان
- ۱۱۸ [۲] که لکی دادگا و بهندی خانه
- دادگای «ئسته مبول»
- ۱۲۰ [۱] رابیری لاوان
- ۱۲۱ [۲] یه کم دانیشتنی دادگا
- ۱۲۲ [۳] دانیشتنی دووهم
- ۱۲۳ [۴] دانیشتنی سی یه م
- دادگای «صامسون»
- ۱۲۴ [۱] بیانوی تازه و داگای نوی
- ۱۲۵ [۲] ناهنگی ناوازه
- گهشتی بیره وهری
- ۱۲۶ [۱] بز بارلای خوشهویست
- ۱۲۹ [۲] جهزنی په یامه کانی نوور
- کۆچی نوایی
- ۱۳۱ [۱] گهشت و سردانه کانی دوایی
- ۱۳۳ [۲] گهشتی مال ناوایی
- ۱۳۶ [۳] ماموستای نه حساوه دوای مردنیش
- ۱۳۷ [۴] په یامه کانی نوور دوای ماموستا
- ۱۲۸ [۵] خوزگه م به خوت
- ۱۳۹ [۶] له کۆتاییدا
- ۱۴۱ سمرچاوه کان
- ۱۴۲ ناوه رۆک

(به کۆمه کیی خوا ته و او بوو)

ئەم نووسراۋە

كورتە ژيانى پالەوانىكى نوئى خوازى
ئىسلامەلەم سەردەمەدا كەسەراپاي
تەمەنى لە خواپەرسىتىي و خزمەتى ئىسلامدا
بە سەر بردوۋە، تا دلەكەي زاخاۋ بىدا و لە
ئەنجاما بىگاتە بىير و نەخشەيەكى ناۋازە بۇ
خزمەت كردن و تى گەياندىنى موسلمانانى
چەرخى نوئى، بۇئەۋەي بىت — وانزىبە
شىنومىيەكى رەببانىي لە ئايىنى خوا بگەن و
بتوانن بە راستىيش خزمەتى بگەن و بە
بانگى داسۋىزىي و خوشەۋىستىي، بە
كۆمەكىي خوا، مرفۇقايتىي سەرفرازى
ھەردوۋ جىهان بىت..